AURORA INOAN

CARTEA ȘTIINȚELOR OCULTE

II

COLECTIA "A 13ª ZODIE"

I.S.B.N. 973-95848-0-3

LEI 1000

AURORA INOAN

•

Cartea Științelor Oculte

Volumul II

"A 13 zodie" este o colecție care propune cititorilor un demers pe drumul cunoașterii de sine. Cărțile, tratând subiecte ca, de pildă, astrologia, numerologia, caracterologia, în general încearcă să-l apropie pe cititor de și să-l împace cu el însuși și cu semenii săi, la fel cu rostul nostru în această lume. Iată pentru ce "A 13 zodie" se constituie într-o autentică zodie spirituală a cărții.

Editura "Tineretul liber" S.A. București, 1993

● Copertă: FLORILENA POPESCU
● Ilustrații: VALERIA MOLDOVAN
● Texte, selecție și prelucrare: AURORA INOAN

Dedic această carte ocrotitorilor mei din astral,
ocultiştilor şi învăţătorilor mei dintotdeauna
şi de pretutindeni

Sub Neptun

Mă adresez din nou cititorilor amatori de ştiinţe oculte, de fenomene neobişnuite, de parapsihologie. Aş dori să menţionez încă de la bun început că acest al doilea volum din "CARTEA ŞTIINŢELOR OCULTE" nu-şi pierde defel caracterul de almanah. Sunt cuprinse aici, prin urmare, texte publicate în mai vechi volume româneşti de literatură ocultă, unele adaptări din aceleaşi surse, dar şi traduceri din, faimoase la vremea lor, cărţi, având subiecte tangente parapsihologiei. Concomitent, aş mai dori să menţionez de la bun început că în capitolele actualei cărţi veţi întâlni, stimaţi cititori, contribuţii inedite ale autoarei, în special în materie de comunicare cu reprezentanţi ai lumilor paralele, dar şi cele care apar sub forma unor predicţii vizând evenimentele anului viitor, zodie cu zodie.

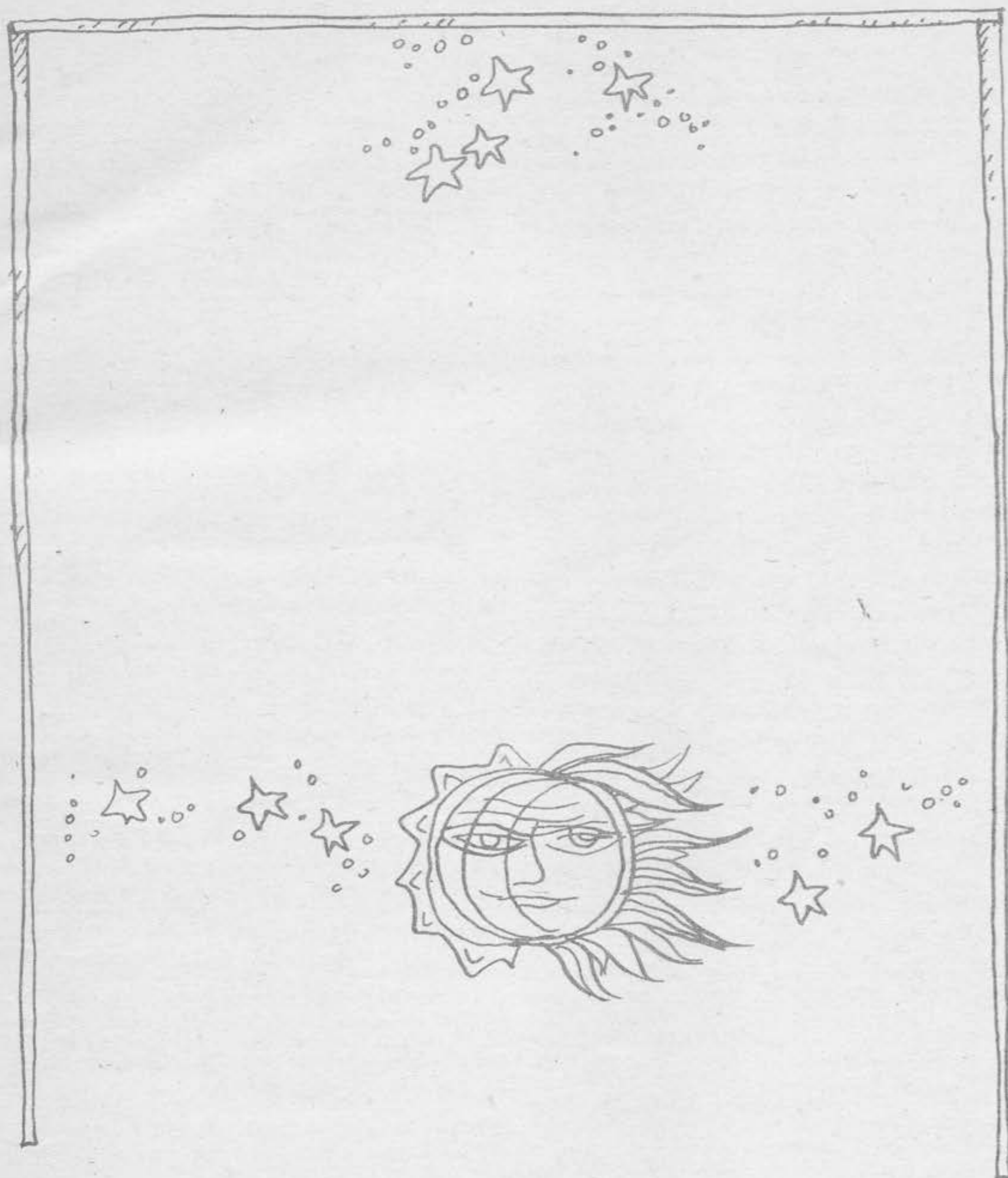
Ca şi în cel dintâi volum al acestei cărţi, sunt prezenţi în paginile ei doi invitaţi: este vorba de excepţionalul ocultist ANDREI POPESCU (economist de profesie, specializat pe comerţ exterior), care vă propune două articole bazate pe cercetări în domeniul numerologiei şi de LUMINIŢA-CARMEN GHEORGHE, care - făcând apel la texte consacrate - a întocmit, la cererea noastră, un documentar asupra minunilor care ţin de sacralitate.

Sigur că se vor găsi şi unii chiţibuşari care vor comenta, poate, alăturarea unor atari întâmplări cu desluşiri din zona divinaţiei, a Tarotului, mai precis. Dacă ar fi să anticipăm un răspuns, atunci acela ar fi următorul: unu - cererea creează oferta - căci, în scrisori, am fost solicitaţi să publicăm materiale şi dintr-un domeniu şi din celălalt şi doi - fiecare este liber să-şi aleagă spre lectură capitolul preferat, nu-i aşa ?!? În fond, şi Tarotul ca metodă de meditaţie, în primul rând, dar şi minunile sfinte, vor nu vor unii să accepte, tot de metafizică aparţin !

Voi încheia prin a spune că această carte-almanah îşi păstrează şi caracterul informativ, oferind, aşadar, cititorilor amănunte despre unele domenii şi zone de mare interes metafizic, dar mai puţin bătătorite în ultima jumătate de veac la noi, în România. Rămânem, prin urmare, SUB NEPTUN, ... prizonieri ai unei suprarealităţi de care devenim, pe zi ce trece, tot mai conştienţi. Dacă v-aţi întoarce cu 165 de ani în urmă, atunci când planeta responsabilă de aceste preocupări se afla pe cerul zodiacal cam în acelaşi loc în care se află astăzi, aţi constata că perioada era caracterizată printr-un la fel de elocvent boom parapsihologic şi spiritualist. Deci, Neptun nu se dezminte, cu atât mai mult cu cât conjuncţia (alăturarea sa cu Uranus) imprimă influenţelor sale un accent... revoluţionar şi cu atât mai mult cu cât ne aflăm în pragul unui nou secol, dar şi al unei noi ere cosmice. În care totul se va aera şi în care noi toţi vom locui într-o altă dimensiune, mai subtilă, în orice caz. O dimensiune pe care acest gen de preocupări nu fac decât s-o pregătească şi s-o prevestească.

AURORA INOAN

Întru Slava lui Dumnezeu
Cel în Treime Preamărit,
a Maicii Domnului,
a Sf. Andrei şi a tuturor sfinţilor.
AMIN

Astrologie

Predicţii pentru 1994

În ceea ce priveşte anul viitor, sigur că este relativ dificil, în sensul că presupune mare consum de spaţiu, să fac previziuni amănunţite. Totuşi, dat fiind că oricum ele vor apărea în publicaţiile noastre de la finele anului, voi încerca o apreciere generală a aspectelor astrale majore din 1994, precum şi a influenţelor acestora asupra nativilor fiecărei zodii.

Pentru asta voi ţine seama şi mă voi ghida de şi după evoluţia planetelor lente, a căror deplasare presupune staţionarea mai prelungită într-o constelaţie ori alta, într-un semn ori altul. Să începem cu Pluto care se menţine până în ianuarie 1995 în Scorpion. Spre finele anului viitor - şi, de fapt, încă de pe acum - Pluto va face opoziţie la planeta Uranus din horoscopul ţării, ceea ce apropie primejdia unui cutremur, ori a unor inundaţii. Un tranzit marţian, - conjuncţie, cuadratură, ori opoziţie - ar putea funcţiona ca declanşator - dar atunci ar fi posibil ca pericolul să ne pască chiar şi prin noiembrie a.c., când cuadratura Saturn-Pluto este încă foarte acută şi cu atât mai mult cu cât sudul ţării noastre se află sub semnul Vărsătorului.

Lăsând la o parte generalităţile bune de speriat pe oricine, vreau să spun că abia din anul viitor, tranzitul lui Saturn prin Peşti şi tranzitul lui Jupiter prin Scorpion dau naştere unui trigon benefic pentru nativii celor două zodii, care se vor bucura de ceva mai multă linişte decât au avut parte anul acesta. Dificultăţile vor continua însă - parţial - pentru Raci, acutizându-se mai ales prin iulie, august, când conjuncţia Uranus-Neptun din Capricorn, care rămâne să le facă opoziţie, va intra în aspect prost cu Venus şi cu Marte, în tranzit prin Cancer. Poate doar trigonul acestor planete cu Jupiter din Scorpion să-i ferească pe nativi de evenimente vehemente, cu deznodământ dramatic... Dar asta poate fi posibil doar de la caz la caz!

A propos de Jupiter, este cazul să subliniem pentru nativii din Taur că, de vreme ce, tot anul, planeta le stă în opoziţie ar fi bine să se ferească să comită vreo ilegalitate sau să aibă vreun proces, mai ales prin mai-iunie.

Iulie, septembrie şi octombrie vor fi luni ceva mai dificile pentru nativii din Leu, care vor trece prin necazuri casnice şi de familie, ori prin tulburări pricinuite de proprietăţi.

Iulie şi noiembrie vor fi perioade de glorie pentru nativii din Fecioară, mai ales în materie de amor, artă, afaceri sau relaţii cu copiii.

Nativii din zodia Balanţei continuă să fie frământaţi de situaţiile iscate prin cuadratura cu Uranus-Neptun din Capricorn. Finele lui august le-o va dovedi cu prisosinţă atât în relaţiile de dragoste, cât şi în cele de familie.

O nebunie amoroasă pare să-i pândească pe Scorpioni, căci Venus, planeta iubirii şi a micilor favoruri, staţionează

acolo din septembrie până în decembrie inclusiv. Să nu uităm că acești nativi vor avea parte și de Jupiter, prin urmare, de micul și de marele benefic, deodată.

În ceea ce-i privește pe nativii din Săgetător, să notăm că o cuadratură cu Saturn nu le poate aduce nimic bun, nici în casă și nici în familie, cu atât mai mult cu cât, planetele se înghesuie în câmpul 12, aceea al vicisitudinilor, pentru ei în zodia Scorpionului. Ca să nu-i speriem însă definitiv, le reamintim de aspectul bun pe care stăpânul Săgetătorului, Jupiter, îl face totuși cu Saturn cel nemilostiv.

Pentru Capricorni, continuă sextilul dintre Uranus-Neptun cu Pluto, ceea ce le conferă protecție și evidente abilități oculte, menite să-i mai scoată din eventuale încurcături. Totuși, o grijă sporită pentru tot ce fac li se cere în martie, iulie și august.

În ceea ce-i privește pe Vărsători, după ce ar putea răsufla ușurați că au scăpat de cuadratura Saturn-Pluto, cuadratura cu Jupiter nu le poate aduce mult bine. Și asta mai ales în februarie, și în martie când Venus și mai ales Marte, în tranzit prin zodie, refac pătratele cu Pluto și cu Jupiter. Este cert că principalele lor probleme vor fi în ceea ce privește dobândirea gloriei, a unei demnități, dar și în - atenție ! - eventualele tranzacții cu proprietăți.

Despre Pești am vorbit la început; ceea ce nu am spus însă se referă la influența Lunii negre, care aflându-se în Berbec și apoi în Taur le poate afecta situația materială, banii, resursele proprii, relațiile cu neamurile, cu apropiații. Și asta cu atât mai mult cu cât relațiile de parteneriat ale Peștilor (inclusiv cele de căsătorie) sunt certamente alterate de prezența planetoidului Chiron în Fecioară, deci în opoziție. Din păcate, un proces (în justiție) dur - acolo unde este cazul - nu ar fi exclus ! Asta pentru că rivalitățile deschise sunt încurajate de acest tranzit malefic, mai ales în februarie și martie.

Nativii din Berbec vor reuși să se debaraseze de tranzitul fatalității (Luna neagră), care însă le va afecta câmpul câștigurilor; cu Saturn aflat însă tot anul în câmpul 12, al tuturor încercărilor, greu de crezut că ei vor avea un an lipsit de tulburări. Sunt posibile inclusiv spitalizări, atenție ! Februarie-martie și aprilie-mai nu sunt cele mai fericite luni pentru ei, căci se va reface și cuadratura cu Neptun-Uranus, deci problemele de afirmare se vor ivi la tot pasul, și, poate pentru unii vor apărea și necazuri cu unul din părinți.

Taurul va continua să călătorească, căci Neptun și Uranus din câmpul 9 îi mai înlesnesc asta. Nativii vor călători deci frecvent, pe neașteptate, și întotdeauna departe. Taurii din ultimul decan, mai ales, au a se teme de opoziția lui Pluto din Scorpion, mai ales în probleme de parteneriat, dar asta nu tot timpul. De fapt lor, anul viitor le poate aduce și asocieri de marcă, dar și o... căsătorie. Prezența lui Venus și a lui Jupiter în câmpul 7 ne-o confirmă, la fel, aceea a lui Pluto care poate conduce la transformări radicale.

Pentru Gemeni, tranzitul lui Saturn prin Pești le poate îngreuna unele inițiative în materie de dobândirea unei poziții sociale elocvente, dar dacă ținem seamă că totuși Jupiter se află în aspect bun cu Saturn, poate că lucrurile nu vor fi îngrijorătoare, cu atât mai mult cu cât Jupiter va proteja anul viitor sănătatea Gemenilor și le va și rezolva o îndelungată criză existențială.

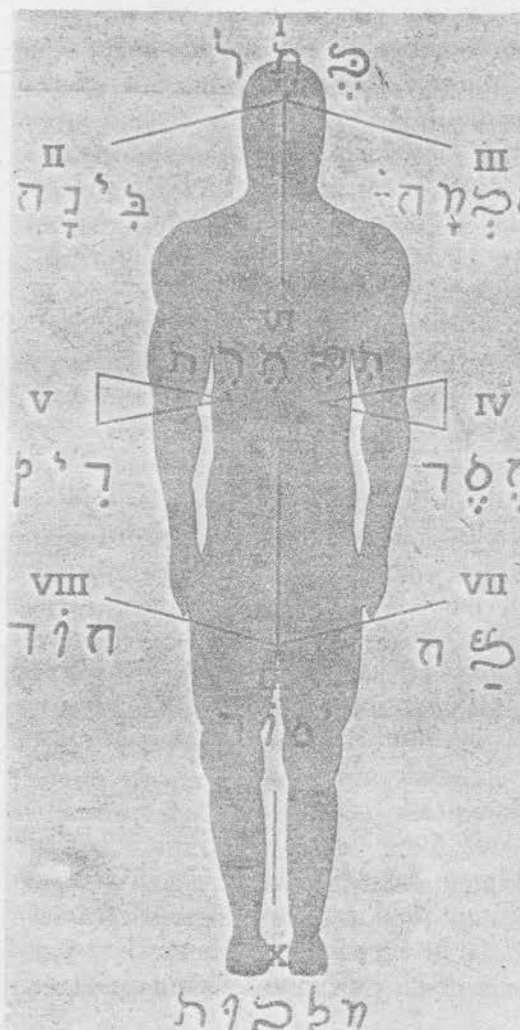
Să nu închei totuşi, până nu subliniez că pentru Fecioare, prezenţa lui Saturn în câmpul 7 vine să le afecteze căsătoria şi relaţiile parteneriale. Să admitem însă că şi aici Jupiter îşi face simţită prezenţa benefică. Şi încă, să mai zicem, o veste bună. În pofida a numeroase încercări, Berbecii sunt în situaţia de a face avere dacă ştiu să-şi dirijeze acţiunile şi să renunţe la impulsivitate.

Să punem punct acestor generalităţi. Care nu trebuie luate ca litere de lege, ca previziuni imuabile. În fond, fiecare nativ dispune de o caracteristică anume, de o anume configuraţie astrală şi nu pentru fiecare influenţa unei planete este identică cu aceea pe care aceasta o imprimă altuia. Reamintesc că, în realitate, fiecare zodie conţine 12 tipuri planetare, deci ele sunt 144 pentru cele 12 semne, la care se mai adaugă diferenţele ce reies din anul chinezesc al venirii pe lume a unui nativ.

Spune-mi în ce zi te-ai născut, ca să-ţi spun cine eşti!

Studii îndelungate, practic o enormă muncă de observare au probat că există o certă relaţie între ziua de naştere şi caracterul nativului venit pe lume tocmai în acele 24 de ore, a tipului său de comportament, implicit, între această zi şi profesia căreia i se va dedica. Şi, mai exact, ezoteriştii au purces la a stabili relaţii între numere şi planete: prin urmare, avem de-a face cu o legătură între numerologie şi astrologie. De la 1 la 31 ale fiecărei luni sunt tot atâtea zile câte pare-se tipuri umane.

"1". Este cifra care, în astrologie, corespunde Soarelui. Persoanele născute în această zi vor da dovadă în viaţă de multă independenţă şi originalitate. Asta înseamnă că ele vor fi, totodată, creative şi dotate cu simţ practic. Abilitatea lor se va manifesta în toate domeniile. Concomitent, aceşti nativi vor dispune, deopotrivă, de suficientă raţiune dar şi de o consistenţă încărcătură sentimentală. Ce se mai poate spune? Iată ce! Anume că cel venit pe lume în această zi este, de obicei, un conducător înnăscut. Uneori, el poate da dovadă de egoism,

rigiditate și insensibilitate. Foarte importante pentru acest tip uman sunt aprecierea și încurajarea și asta în ciuda naturii sale aparent puternice. În general, el se simte atras de inventică. Nu-i displace să controleze toate situațiile, să țină în mână hățurile evenimentelor. Ocupații față de care manifestă afinitate: inventică, învățământ-cercetare, scris.

"2". În astrologie, această cifră corespunde Lunii. Ea este un indiciu de sociabilitate și căldură sufletească. S-a stabilit cu certitudine că cei născuți sub semnul acestei cifre preferă muzică de grup. Periodic, sunt "vizitați" de stări depresive, din pricina naturii lor puternic emoționale. Din aceeași cauză ei se simt atrași de ritm și muzică, mereu prilejuri de evadare din situații stressante. Ocupații pentru care au afinități: poezie, pictură, dans, biblioteconomie, dar și sport sau activități civice, în sensul că aceștia pot deveni conștiincioși, eficienți funcționari publici.

"3". Este cifra care, în plan astrologic, corespunde planetei Venus. Așa cum și bănuiți ea indică prezența unei mari sensibilități care însă, involuntar, poate cunoaște schimbări bruște. Nativii sunt caracterizați de o bogată fantezie și dorință de comunicare. Întotdeauna acești nativi sunt și excelenți relatatori de istorioare. De obicei, ei sunt activi. Există însă riscul dispersării talentelor. Excelenți parteneri de conversație, ei sunt capabili, totodată, să iasă basma curată din orice situație. Ocupații posibile: vindecători, peruchieri, astronomi, dieteticieni, muzicieni, artiști.

"4". Este cifra corespunzătoare lui Marte. Respectivul tip uman este, în primul rând, practic și metodic. S-a constatat că aceștia își iubesc cu sinceritate casa și țara. Altminteri, cum spuneam, ei au înclinații pentru partea materială, deci sunt foarte dotați pentru afaceri. Simțul practic îi determină, deopotrivă, să toarne un fundament solid pentru viitor. De obicei, acest tip uman nu este insensibil la un eventual dezacord între el însuși și anturaj. Când este iritat se stăpânește cu greu, mai exact, în mod obișnuit nu prea reușește s-o facă și chiar este capabil să-și impună cu forța opiniile. Îi displac schimbările. Acest tip uman trebuie să învețe în viață tactul. El poate activa ca: bancher, constructor, revizor, specialist în consulting economic și eficientizare, arhitect, contabil.

"5". Cifra este în strânsă relație cu Mercur. Nativul dispune de certe abilități psihice, prin urmare i se recomandă să-și urmeze intuițiile. Indiferent de sex, este un tip sociabil și perspicace. Există oportunitatea unor probleme cu sexul opus. Ceea ce are de învățat în viață este auto-disciplina, căci lui nu-i place de fel să fie pus la punct sau disciplinat de către alții. Nu se recomandă să i se taie craca de sub picioare, căci avem de a face cu o persoană capabilă în multe domenii, care însă poate dezvolta stări de nesiguranță. Tocmai de aceea e bine să fie ocupat, în mod activ. Ocupații posibile: ziarist, agent de bursă, achizitor, vânzător, etc.

"6". Și această zi este un corespondent al lui Venus. Ea imprimă nativilor o solidă loialitate față de comunitatea căreia îi aparțin. Indulgența acestor persoane nu este deloc semnul unei slăbiciuni de caracter. Cei născuți în 6 sunt persoane puternice, cu caracter ferm. O altă caracteristică a lor este atașamentul față de copii. Ai lor și ai altora. Ce se mai poate spune despre ei? Că interiorizează propria lor neliniște și că, în general, nu fac oricui parte din sufletul

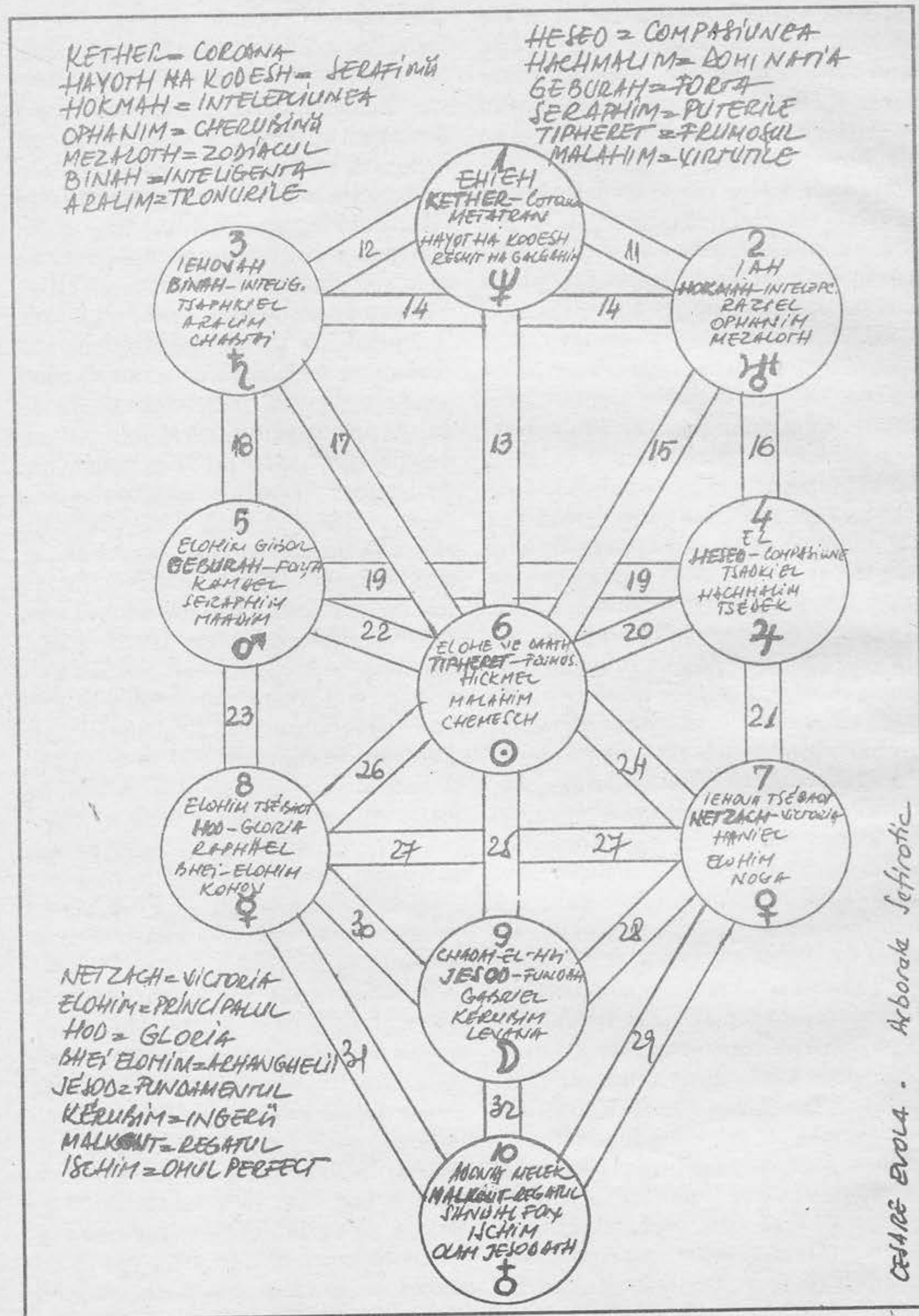
lor. Totodată, aceste persoane au nevoie de iubire şi de înţelegere şi pentru că nu ştiu cum să le ceară, comportamentul lor poate deveni uneori stressant pentru ceilalţi sau, în orice caz, mult prea demonstrativ. Ocupaţiile cu care consună sunt acelea din domeniul artelor: muzică, actorie, decoraţiuni dar şi din sfera administrativă: asistenţă socială, coordonare. Ei pot fi, deopotrivă şi buni controlori de calitate.

"7". Jupiter conduce pe cei născuţi în 7. Existenţa logicii se presupune, la fel şi aceea a unei analize mentale profunde. Combinaţia de cerebralitate şi sensibilitate îi va învăţa pe nativi cum să îşi urmeze propriile impulsuri. Este sigur că un jupiterian se va feri să dea ordine şi că va lucra excelent de unul singur. Desigur că el nu este o victimă a propriilor sentimente şi de aceea poate fi taxat drept nereceptiv, o persoană rece. De fapt, el se află într-o permanentă căutare şi ceea ce urmăreşte este perfecţionarea prin cunoaştere. El doreşte, aşadar, neapărat să evolueze. Domeniul ştiinţei, cel al învăţământului, cel al ocultismului şi cel al terapiei naturiste îi pot fi apropiate, căci tocmai faţă de acestea manifestă afinităţi.

"8". Guvernarea de către Saturn a celor născuţi în 8 indică preponderenţa preocupărilor materiale în detrimentul celor spirituale. Este vorba, mai exact, de puterea executivă. Aceşti indivizi sunt creativi, progresişti şi buni judecători a tot ce înseamnă valoare. Generozitatea lor merge însă în paralel cu o ceartă tendinţă de dominaţie: ei folosesc forţa şi voinţa pentru a-i supune pe ceilalţi. Foarte important pentru ei este să facă o impresie bună. Introvertiţi, ei se simt adesea singuri, însă refuză să arate aceastâ, cred ei, slăbiciune. Vis-a-vis de necinste şi manifestări de tiranie ei pot arăta îngăduinţă. Legislaţia şi legalitatea, domeniul bancar, ingineria, tehnica, în general le pot fi ocupaţii de bază. Dar ei se pot apropia şi de artă. Un bun dirijor poate fi un "8".

"9". Este o cifră uraniană, indicând oportunitatea unor schimbări bruşte. Umanitarismul cât şi o voinţă fermă se asociază de asemenea acestei cifre. Persoanele născute în 9 sunt mult prea independente şi tind neîndoielnic să-i domine pe ceilalţi, chiar şi atunci când sunt conştienţi că dreaptatea nu este de partea lor. Ei sunt puternici, impulsivi, emotivi şi niciodată profunzi în gândire. Ambiţia nemăsurată se asociază adesea cu un pospai de cultură, ceea ce le poate aduce decăderea socială. Nestăpâniţi, ei sunt adesea decişi să-i anihileze pe cei mai buni decât ei, căci ranchiuna le este adesea caracteristică. Lecţia de viaţă pe care trebuie s-o înveţe este aceea de a-i servi pe alţii şi de a sluji interesele generale ale umanităţii, nu propriile lor interese şi scopuri văduvite de spirit. Acţiunea efectivă, scrisul, arta dramatică, decoraţiunile interioare, învăţământul şi serviciul religios, lectura sunt ocupaţii care consună totuşi cu trăsăturile celor născuţi în 9, cu morala pe care trebuie să şi-o însuşească la şcoala vieţii.

"10". Această cifră corespunde Soarelui, ceea ce îi face pe nativi luminoşi şi înzestraţi cu o voinţă puternică. Ei se bucură cel mai ades de o sănătate mulţumitoare sau, în caz că se îmbolnăvesc, se refac rapid. Cei din 10 posedă abilităţi creative. În mod constant, ei tind să amelioreze condiţiile de viaţă şi de mediu. Capacitatea lor mentală este excelentă. În viaţă vor fi, de obicei, forţaţi să nu iasă nechemaţi din

KETHER = COROANA
HAYOTH HA KODESH = SERAFIMII
HOKMAH = INTELEPCIUNEA
OPHANIM = CHERUBINII
MEZALOTH = ZODIACUL
BINAH = INTELIGENTA
ARALIM = TRONURILE
HESED = COMPASIUNEA
HACHMALIM = DOMINATIA
GEBURAH = FORTA
SERAPHIM = PUTERILE
TIPHERET = FRUMOSUL
MALAHIM = VIRTUTILE
1
EHIEH
KETHER - Coroana
METATRAN
HAYOT HA KODESH
RESHIT HA GALGALIM
2
IAH
HOKMAH - INTELEPC.
RAZIEL
OPHANIM
MEZALOTH
3
IEHOVAH
BINAH - INTELIG.
TSAPHKIEL
ARALIM
CHABTAI
4
EL
HESED - COMPASIUNE
TSADKIEL
HACHMALIM
TSEDEK
5
ELOHIM GIBOR
GEBURAH - FORTA
KAMAEL
SERAPHIM
MAADIM
6
ELOHE VE DAATH
TIPHERET - FRUMOS.
MICKAEL
MALAHIM
CHEMESCH
7
IEHOVA TSEBAOT
NETZACH - VICTORIA
HANIEL
ELOHIM
NOGA
8
ELOHIM TSEBAOT
HOD - GLORIA
RAPHAEL
BHEI - ELOHIM
KOHOV
9
CHADAI-EL-HAI
JESOD - FUNDAM.
GABRIEL
KERUBIM
LEVANA
10
ADONAI MELEK
MALKOUT - REGATUL
SANDALFON
ISCHIM
OLAM JESODATH
NETZACH = VICTORIA
ELOHIM = PRINCIPALUL
HOD = GLORIA
BHEI ELOHIM = ARHANGHELII
JESOD = FUNDAMENTUL
KERUBIM = INGERII
MALKOUT = REGATUL
ISCHIM = OMUL PERFECT
CESARE EVOLA - Arborele Sefirotic

rând, să stea pe locul lor. Inventica, învăţământul, aviaţia, beletristica, comerţul îi pot atrage pe aceşti nativi.

"11". Cei născuţi în această zi sunt conduşi de Neptun, un indiciu pentru lipsă de impulsivitate în gândire şi acţiune. Nativii pot fi visători, convertiţi însă, în cele din urmă, la acţiune. Ei sunt profund emotivi şi e posibil să fie deranjaţi de trivialităţi. Simt nevoia să corecteze asemenea comportamente. În mod obişnuit, nativul oscilează în dorinţe, deci e greu de presupus că va deveni, până la urmă practic. I se recomandă să acorde atenţie presimţirilor, fără a se lăsa dominat însă de acestea. Chiar când pare calm, este foarte frământat interior. Compatibilităţile sale profesionale se manifestă în domeniul dansului şi al muzicii, al cinematografiei, al scrisului, al filozifiei dar şi în acela al promovării.

"12". Data îi corespunde lui Venus, individul e capabil să fie raţional, să-şi exprime gândurile cu rapiditate şi să analizeze semenii. La fel, situaţiile ce pot interveni. Dispune de abilităţi artistice şi poate comunica excelent. Are şi tendinţa de a fi grosolan şi îşi poate lesne "câştiga" duşmani. E bine să nu-şi risipească energiile. Ocupaţiile cu care consună nativii acestei zile sunt legate de lege, scris, oratorie, vindecare, restaurare.

"13". Marte este cel ce guvernează această zi. Cei născuţi în 13 au, de obicei, simţ practic. Nativul, în mod obişnuit, este greu de abordat. Simţul practic nu-i lipseşte însă. Pare blând dar poate fi încăpăţânat şi ascuns. Natura lui poate fi până la urmă simpatică. Nativul este ordonat şi posedă un excelent simţ al detaliului. Din păcate tinde să fie dictatorial, iar anturajul îl traxează drept încăpăţânat şi nerezonabil. Are şi tendinţe de a-şi impune propriul interes, chiar cu forţa. Poate activa în meserii ca decoraţiuni interioare, arhitectură. El poate fi un bun preot sau revizor.

"14". Guvernaţi de Mercur, nativii acestei zile se dovedesc a fi dotaţi atât în exprimare, cât şi în acţiuni. Tot ce este nou, competitiv îl atrage pe acest nativ, inclusiv jocurile de noroc şi alcoolul. Sexul intră în sfera lui de preocupări primordiale. Nu este exclus să aibă o tendinţă conservatoare însă ideile sale mari sunt întotdeauna originale, revoluţinare. E bine să ţină seama de presimţirile sale. Activitatea comercială, cea de explorare (călătoriile), domeniile medicale specializate îl atrag.

"15". Din nou Venus este planeta ce guvernează această zi. Indivizii par amabili dar e neîndoielnic că au forţa de covingere. Ei sunt deci, la suprafaţă, indivizii fericiţi şi se manifestă fermecător. De fapt, se agită în permanenţă pentru diverse motive. În genere, ei sunt simpatici şi afectuoşi dar nu e exclus să devină invidioşi şi încă pentru mult timp. De fapt, foarte greu învaţă să se sacrifice de dragul altora. Ei sunt puternic deschişi spre artă şi cred că alţii trebuie să îi servească. Se pot ocupa de creşterea copiilor (guvernante, educatoare), pot activa ca infirmieri, ca învăţători, ca medici. În artă se apropie de design, literatură, pictură.

"16". Jupiter face din nativii născuţi în această zi nişte perfecţionişti. Deşi pare calm, mintea sa este uneori pradă tulburărilor, individul devenind de netemperat. El manifestă ezitare în luarea deciziilor şi poate fi capricios. Îl displace profund ca planurile sale să se interfereze cu ale altora. Este mai diplomat şi alege de obicei calea de mijloc. Este

foarte sensibil psihic și i se recomandă să țină seamă de și să-și urmeze intuițiile. Asta pentru că el nu prea e capabil de decizii rapide. Educația, învățământul, literatura, legislația îl pot integra ca domenii de activitate.

"17". Cei veniți pe lume în această zi vor face sigur ceva în viață. Saturn îi dăruiește cu putere în înfăptuire și calm la nivel emoțional. Nativii pot alterna între generozitate și zgârcenie. În esență, ei sunt însă onești. De obicei, acești oameni își urmează cu hotărâre calea aleasă și tind să-i domine pe alții. Ceea ce îi atrage este cunoașterea; ei vor căuta permanent să aprofundeze diverse domenii. De asemenea, ei tind să-i critice, să corecteze permanent pe cei din jur și realitatea. Corectitudinea este aproape un hobby. Activitățile executive și cele legislative îi atrag. Nu mai puțin, ocupațiile agricole și tehnica. Istoria, finanțele și scrisul pot, la rândul, lor, să nu le fie străine.

"18". Uranus este stăpânul acestei zile de naștere. Tocmai de aceea, dezamăgirile și pierderile nu sunt excluse, căci Uranus este domnul schimbărilor bruște și, de obicei, neplăcute. Nativii vor fi emotivi, buni cunoscători ai naturii umane și abili în a obține ceea ce își doresc neapărat. Fanteziile și le pot justifica prin argumente solide. Nativii au apetit pentru distracții. În ceea ce privește relațiile sociale, uranianului îi place să controleze și să domine oamenii și condițiile. El este și deosebit de independent. Arta cu toate sectoarele ei, chirurgia, politica, instituțiile de caritate, statistica pot găsi în uranian un activist pe măsură.

"19". Soarele face din cei veniți pe lume în această zi niște tipi independenți, originali însă cu un caracter complicat. Ei dispun deopotrivă de multă răbdare și încăpățânare care se pot manifesta chiar concomitent. În domeniul finanțelor, nativul poate fi subiectul și autorul unor importante schimbări. În mod permanent, el dorește și militează pentru îmbunătățirea condițiilor sale. Cel mai potrivit este să se integreze sistemului direct productiv și nu lumii afacerilor, deși abilitatea și adaptabilitatea sunt dominantele acestui nativ, până la urmă, cei născuți în 19 vor învăța lecțiile vieții din experiențe amare. Politica, inventica, aviația, arta îl pot atrage ca domenii de ocupație.

"20". 20 e o cifră a Lunii și iată pentru ce nativii ei sunt uneori mult prea sensibili, și pacifiști. Totodată, acestora le este caracteristic respectul în relațiile interumane. Trivialitatea le displace profund. În ceea ce privește munca, aceste persoane muncesc mult mai bine fie singure, fie în propria lor întreprindere decât într-un concern, trust sau grup mare. Aventura și independența nu-i tentează și nici nu pot fi coordonatori. Le este mai mult decât necesar un mediu armonios. Se mai poate spune despre ei că se exprimă mult mai bine în scris decât oral. Biblioteconomia, activitatea de colecționar, muzica și fonologia, în general îi atrag ca gen de profesiuni și ocupații.

"21". Venus face din acești nativi persoane sociabile, plăcute, fermecătoare chiar. Prieteniile se nasc ușor cu asemenea partener. Cu toate acestea, venusianul din 21 este suspicios. El se lasă adesea în voia capriciilor și necesitatea de a-și cultiva veselia este o constantă. Cu riscul agitației și al nervozității, nativul caută schimbarea. Legislația, sănătatea, publicistica, oratoria și liter-

atura fac din el un autor sau profesionist de marcă.

"22". 22 este o zi plutoniană. Nativul funcționează excelent în domeniul strict material, în afaceri. El tinde să-și limiteze parteneriatul la 2-3 asociați bine aleși și verificați. Odihna și liniștea îi sunt mai mult decât necesare, căci încordarea și nervozitatea îi sunt caracteristice. Pentru acest nativ, întâmplările vieții, par să se repete, căci 22 este un număr dublu. I se recomandă acestei persoane să-și dezvolte tactul și abilitățile înăscute. Afacerile de import-export, activitatea de vânzare-cumpărare, conducerea unor concerne dar și învățământul superior și... poezia îi sunt recomandate.

"23". Această zi corespunde planetei Mercur, guvernând prin urmare, persoane de acțiune. Nativii iubesc libertatea, manifestând ostilitate față de formalități. Viața lor socială este exrem de intensă. Concomitent, dorința de independență este intensă dar și înclinația pentru dragoste. Li se recomandă acestor nativi o desăvârșire din punct de vedere psihologic, o bună educație. Ocupații: învățământ psihiatrie, psihologie, actorie, impresariat, alt tip de artă, diagnoză, investigații dar și muncă fizică efectivă.

"24". Venus guvernează această zi, motiv pentru care natuvii muncesc ca și cum s-ar juca și invers! Ei sunt, așadar, metodici, dar și idealiști și visători. Din fire, sunt buni părinți, învățători înnăscuți. Este bine să se străduiască de a nu impune opiniile lor celorlați. Nativii sunt interesanți de comunicarea cu ceilalți, au nevoie de dialog. Concomitent, sunt nervoși și demonstrativi în trăiri de orice tip. Îi atrag astronomia, terapia naturistă, arta, sănătatea și de aici, problemele de dietă.

"25". Iată o zi stăpânită de marele benefic, Jupiter, care face din nativi niște intuitivi cărora li se recomandă însă să se concentreze. De remarcat că uneori pot fi foarte repeziți iar alteori - ezitanți. E bine să fie încurajați în a-și desfășura talentele creative. Ocazional, este bine să evadeze din trepidația urbană, să-și calmeze nervii în mijlocul naturii. Nu trebuie subestimată abilitatea lor naturală și li se recomandă să evite comportamentul critic și evaziv. Ocupațiile tangente pot fi situate în domeniile științei, politicii, învățământului, scrisului, investigației de orice gen.

"26". Saturn zis și Cronos, este cel care domnește peste această zi. Particularitatea acestei influențe constă în aceea că nativii sunt obligați să finalizeze orice încep, chiar dacă demersul respectiv este lipsit de valoare reală. Domeniul finanțelor este acela în care cei născuți în această zi se și implică cel mai bine. Nativii sunt persoane mereu îngrijorate și tocmai de aceea li se recomandă să cultive optimismul, să evite evadarea cvasipermanentă în trecut. Tendințele pozitive trebuie activate în contrapondere cu emoțiile puternice cărora li se expun, tocmai pentru a reuși o stabilizare a acțiunilor și comportamentului. Arta, muzica mai ales, publicistica, călătoriile, diplomația sunt domenii care îi atrag pe acești nativi.

"27". Nativii se găsesc sub influența lui Uranus, care face din ei persoane cu nerv, tonice. Nativii mai sunt independenți, ambițioși, capabili, eficienți și știu lua hotărâri calmante. Ei sunt însă și puternic emotivi, nesuportând să lucreze sub dominația altora. Se poate spune despre ei că reprezintă un amestec reușit de forță fizică și psihică,

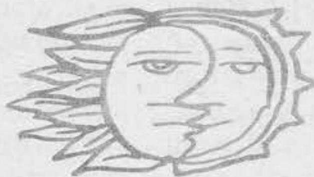
ei dezvoltând calități de medium. Sunt de obicei conducători naturali și greu acceptă să le fie judecat și mai ales, apreciat ca negativ comportamentul. Ei activează cel mai bine singuri, fără sfatul altora. Pot fi dogmatici. Căsniciile lor pot suferi deteriorări. Sunt afectuoși dar și nervoși, adesea încordați. Literatura, legislația, sănătatea, învățământul dar și religia îi pot include ca profesioniști.

"28". Soarele guvernează pe acești tipi pozitivi și plini de voință. Aparența lor calmă ascunde, de fapt, forța interioară. Ei iubesc mult libertatea; tocmai de aceea, adesea, se simt constrânși. Obișnuiesc să înceapă multe treburi dar se epuizează înainte de a le finaliza. În viață ei trebuie să se ferească de a aluneca în visare, căci pot devia spre lene. Și încă ceva: să nu-și exagereze problemele! Înțelepciune - iată ce li se cere ca să poată reuși. Inventica, legislația, reclama, decorațiunile pot fi domeniile lor profesionale predilecte.

"29". Cei născuți în această zi stau sub semnul lui Neptun. Sunt oameni de acțiune și impulsivi. Nevoia lui de independență poate fi imperioasă. De fapt, cei născuți în 29 sunt extremiști, în sensul că pot fi când fericiți, când disperați. Trebuie sfătuiți să caute întotdeauna calea de mijloc. Astfel vor reuși să sufere mai puțin de pe urma acțiunii altora pe care, de fapt, temperamentul lor o provoacă. Este bine să studieze religia căci, așa vor învăța să-și dezvolte calmul și să afle mai ușor armonia în toate. O altă caracteristică a acestor nativi: experiențele de familie nereușite. Activitatea de vânzare-cumpărare, legislația, oratoria, actoria, arta, în genere, iată ce îi poate atrage.

"30". Și acești nativi sunt venusieni. Nevoia lor de auto-exprimare este imensă. În general, ei par calmi, amabili și sinceri. Sunt însă și inconstanți și, prin urmare, adesea nu ajung la sensul profund al situațiilor. Nativii din 30 sunt și foarte activi, agitați chiar. Îi atrag mai multe lucruri dintr-o dată. În aparență sunt blânzi, moi ca personalitate. În aparență doar! De fapt, sunt foarte fermi în exprimarea propriilor opinii și cred cu tărie că dreptatea este doar a lor. Asta îi și poate supune adesea schimbării în viață. Alternanța de bine-rău le poate veni și din predilecția pentru obsesii și fantasme. Arta, în mare, literatura, reclama, oratoria îi atrag irezistibil.

"31". Realismul și simțul practic al celor născuți în această zi pot fi un indiciu pentru guvernarea lor de către Marte. Logica, rațiunea sunt caracteristice acestor nativi, care experimentează și dificultatea în devenirea personalității lor. Iubesc de tineri responsabilitățile și sunt lucrători de nădejde. Standardele lor de auto-realizare sunt întotdeauna foarte înalte iar ei le impun și familiei, ceea ce le poate aduce dezamăgiri, căci acestea nu vor fi mereu atinse. Medicina, manufactura, activitățile de eficientizare, statistica îi pot integra ca profesioniști de marcă.

Decanii berbecului

Cel dintâi decan al Berbecului poartă numele de decanul activității. Nativii născuți în aceste prime 10 grade sunt caracterizat de entuziasm, ardoare, impulsivitate. Stăpânul decanului este Marte, care contribuie la dublarea activității celor născuți în această perioadă. El conferă disprețul pentru obstacole și imprimă încăpățânare, ascute ambiția; din păcate, activitatea îl poate face pe nativ foarte indisciplinat și de un orgoliu prost plasat. Instinctul se disciplinează cu greu; copilul este dificil de stăpânit; există inconstanță sentimentală, iar nevoia de a cheltui este pregătită. Atunci când intervin aspectele proaste, pot apărea imprundența, șmecheria, imoralitatea. Nativii născuți la primul grad, deci în prima zi a zodiei, sunt muncitori însă certăreți; cei născuți în al doilea grad sunt agresivi și contrazic într-una; cei născuți în a treia zi sunt cei mai prietenoși. Cei născuți în a patra zi sunt foarte risipitori, a cincea și a șaptea zi îi fac pe nativi deschiși la evoluție spirituală. A opta zi te face violent, cei născuți în a noua zi sunt foarte curajoși, iar cei născuți în a zecea și a unsprezecea zi a decanului obțin multe victorii.

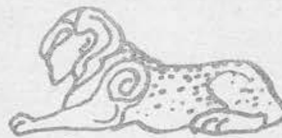
În ansamblu, șansele de reușită ale nativilor sunt augmentate de un talisman jupiterian care conferă mai multă disciplină, mai mult calm, mai multă măsură în ambiție, și mai puțină brutalitate.

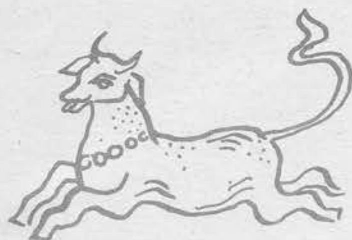
Cei doi termeni al decanului sunt Jupiter și Venus.

Al doilea decan a berbecului este decanul exaltării. Măreția, dragostea de putere, forța de a-i influența pe alții și aptitudinile de comandant îi caracterizează pe cei născuți în aceste zece zile. Soarele este stăpânul acestei perioade. El imprimă nativilor generozitate în mândrie. Sentimentele sunt puternice, implicând chiar și ideea de sacrificiu. Influența conjugată, solară și marțiană, conferă nativilor multă încredere în sine, îi face așa cum am mai spus, apți să conducă, îi trimite în înalta diplomație. Există lupte care pot fi depășite dacă descurajările sunt învinse, căci, în general, nativii urcă împotriva torentului și se zbat cu multe greutăți. Se pare că gradul 12 și 13 favorizează elevarea, 14 și 15 sunt mai puțin bune, 16 te îndeamnă la dragoste pentru natură și dă interes pentru studiul legilor, 18 și 19 te face dinamic, iar ultimul grad îți dă posibilitatea unor lungi călătorii. Pentru că pericolul unor dificultăți sentimentale este mare în acest decan, un talisman veusian este foarte bine venit. Termenii decanului sunt Venus, Mercur și un pic din Marte.

Cel de al treilea decan al berbecului numit al propagandei face ca energia subiecților să fie orientată într-o direcție religioasă sau filozofică. Spiritualismul este nota lor de bază. Conform astrologiei onomantice, stăpânul acestui decan este Jupiter. Planeta contribuie la îndulcirea naturii marțiene a semnului, ea îi face pe nativi sentimentali și pasionați ceea ce poate încetini ascensiunea lor socială. Nativii iubesc mult

mondenitățile. Din păcate, decanul este favorabil pericolului de maladie gravă sau gravelor încercări ale existenței. Cele mai dificile grade rămân totuși 22 și 25; 26, 27, și 28 promit celor născuți în aceste zile posibilă înălțare socială dar și pericol de cădere. La fel și gradul 30. Un talisman al lui Mercur te poate face practic, și îți dă fler în caz de pericol. Termenii decanului sunt desigur Marte și Saturn, iar, după zodiacul clasic, stăpânul acestui decan este Venus, nu Jupiter.

Decanii Taurului

Primul decan al Taurului, începând cu ziua de 21 aprilie, poartă numele de decan al determinării. Nativii născuţi în această perioadă sunt timizi, mereu îngrijoraţi, însă bogăţia nu-i ocoleşte iar datorită tendinţei la mediumnitate por cuceri puteri magice. Venus conferă sensualitate estetismului lor ceea ce este de remarcat, căci ne aflăm într-un semn mai orientat spre dobândirea unei situaţii materiale. Puterea de concentrare este autentică, la fel timiditatea, gustul pentru câştig; adesea pot apărea iubiri ascunse iar traiul bun poate fi adesea accesibil, datorită unei munci susţinute. Idealismul lipseşte, inteligenţa este vie, aplicabilă mai ales în studiul ştiinţelor pozitive. Nativii din acest decan pot suferi numeroase intoxicaţii.

Cei născuţi în primul, al doilea şi al patrulea grad pot întâmpina în viaţă numeroase lupte; gust pentru agricultură au cei născuţi în a 5-a şi a 9-a zi. Acţiunea feminină este foarte puternică la cei care au soarele în gradul 3, 7 sau 20. Înălţarea socială îi aşteaptă pe cei născuţi în decanul 6 sau 11. Pericole puternice îi urmăresc pe cei născuţi în al 8-lea grad (27 aprilie) iar natura acestor pericole poate avea drept cauză fie o femeie fie o exagerată dorinţă de lux.

Un talisman venusian cu vibraţii înalte, obţinute în plan psihic, este capabil să întreţină o atmosferă morală. Conform astrologiei clasice, stăpânul acestui decan este Mercur, cu termeni însă de Venus şi tot de Mercur.

Cel de al doilea decan este decanul luptei; acesta îi favorizează pe nativi în creaţia artistică şi literară. Fixitatea obiectivelor este de remarcat. La fel, posibilitatea de reuşită în plan politic. Calităţile şi defectele pe care Mercur le imprimă se pot concretiza în nobleţe de caracter şi în şansă de reuşită socială, dacă individul se pricepe să fie suplu, să dea dovadă de spirit sintetic şi să ştie să dea înapoi atunci când este cazul.

Gradele unde lipseşte supleţea par a fi 13, 17, 18 şi 20. Gradele bune sunt 12, 14 şi 19. Se prevede un mariaj reuşit pentru cei născuţi în ziua de 5 mai, dar urmat de tristeţe. Un talisman venusian poate să îndulcească această previzune. În zodiacul clasic, stăpânul acestui decan este Luna, implicând ca termeni pe Mercur şi pe Jupiter, şi câteva grade ale lui Saturn.

Al treilea decan este decanul stăpânirii. Evoluţia spirituală, puterea iniţiatică, pot fi remarcabile în situaţia în care nativul îşi învinge limitele fizice. Stăpânul decanului este Saturn, care imprimă pesimism, obstacole, ameninţări, dar şi dorinţă de independenţă. Imaginaţia în exces îi poate face pe nativi instabili, cu tulburări fizice, trişti. Doar un talisman marţian îi poate dinamiza. Gradul 21 este cu predilecţie acela al subiecţilor taciturni. La gradul 22, sunt posibile asocierile productive. Pericol de rănire apare pentru cei născuţi în gradul 23. Primejdia de a fi abandonat, pentru cei născuţi în gradul 24. Bunăvoinţa îi caracterizează pe cei

născuți în a 26-a zi a zodiei, spiritul de economie pe cei născuți în a 27-a iar despotismul pe cei născuți în penultima zi. Termenii decanului sunt Saturn și Marte.

Decanii Gemenilor

Decanul intuiției este primul dintre decani. Marii intelectuali sunt născuți în această perioadă. Puterea de asimilare și de deducție este favorizată în mod deosebit. Influența lui Mercur care este mai puțin benefică poate conferi însă și gustul unei instrucții vii, la fel, aptitudini literare, inteligență și bun gust; ceea ce lipsește însă este decizia și specializarea, căci predomină inconstanța. Totuși, reușita este posibilă atunci când în horoscop apar planete benefice situate în semne fixe. Ely Star semnalează, din păcate, pentru acest decan pericolul unei morți violente; de altminteri, se cunoaște că Gemenii se confruntă aproape totdeauna în viață cu un eveniment violent. Circulația lor sanguină este defectuoasă. În ciuda acestor neplăceri, mai multe grade sunt bune: 1 (prietenie sinceră), 2 (victoria asupra inamicilor), 3 (aptitudini frumoase), 4 și 9 (poziție înaltă), 6 (predispoziții pentru magistratură sau pentru legislație), 7 (viață calmă, uniune fericită). Cei născuți la gradul 8 sunt pasibili de discordii, iar pentru cei născuți la gradul 10 (30 și 31 mai) aptitudinile medicale devin o certitudine. Al doilea decan este decanul conștiinței, ceea ce îi face pe nativi să evite cât mai mult răul, să fie fideli față de oameni și față de un ideal. Simțul comparației este imprimat de conjuncția Mercur-Venus, la fel, acela al cooperării. Puțină neliniște dar multă curățenie morală combinată cu orgoliu și timiditate îi mai caracterizează pe acești subiecți care trebuie să cultive încrederea în sine, atenția și perseverența. Utilizarea talismanului lui Marte va învinge reticențele.

Nici unul din grade nu pare a fi foarte bun, mai ales 15, 16, 17 și 19. Gradele 14 și 18 acordă nativilor o șiretenie adesea utilă. Cei născuți în gradul 20 pot obține, din păcate, pe calea ocultismului, puteri periculoase.

Al treilea decan este decanul rațiunii care conferă nativilor multă inteligență, dar și tendință la egocentrism, în cazul în care nativul nu cultivă idealismul. Combinația Mercur-Saturn înzestrează nativul cu putere de decizie, de concentrare, cu sociabilitate, exces de activitate și inteligență. Uneori le conferă și frumusețe fizică. Egoismul și gustul pentru flirt îi poate caracteriza pe unii dintre ei. La fel, optimismul, în afară de rarele momente când pot fi abătuți. Conform lui Star, o catastrofă marchează prima tinerețe. La fel, există și pericolul unei morți rapide sau violente, după cum susține Muchery. Calitățile mercuriene pot fi dezvoltate cu ajutorul unui talisman.

Succesele probabile și diverse, în conformitate cu aptitudinile, caracterizează pe cei născuți în gradele 21, 22, 25. Dificultățile îi pot asalta pe cei născuți în gradele 23, 26, 27 și 29. Conform astrologiei clasice, stăpânul acestui decan este însă Soarele.

Decanii Racului

Primul decan poartă numele de decanul capriciilor. El presupune din partea nativilor predispoziție către emoție dar și către intrigă. Excesul de sensibilitate le conferă subiecților aptitudini poetice și dramatice. Calitățile lunare le imprimă nativilor spiritul de aventură. Mobilitatea este prezentă pe toate planurile. Îi caracterizează și psihismul. Treburile misterioase îi atrag mai mult decât orice altceva. În ceea ce privește sănătatea, ei trebuie să supravegheze stomacul. Un talisman marțian îi ajută să combată inconstanța și le conferă tendință către visări nefructuoase. Căsătorii fericite pot avea cei născuți în primul grad (21-22 iunie). Tristeți sentimentale au de întâmpinat cei născuți în gradele 3, 4, 5 și 8; gradele 3, 4 și 5 conțin pentru femei numeroase pericole. Munca și modestia îi caracterizează pe cei născuți în penultimul și ultimul grad.

Conform astrologiei clasice, stăpânul acestui decan este micul benefic, Venus iar termenii sunt Marte și Jupiter. Decanul al 2-lea poartă numele de decan al revelației. Nativii sunt foarte energici, cu multe resurse, suficient de emotivi, ceea ce poate conduce la realizări remarcabile. Aptitudinile sunt curiozitatea, misticismul, pasiunea, tenacitatea, franchețea, impulsivitatea, aceasta din urmă conducând și la dușmănii și certuri. Există riscul înșelăciunii, al abuzului de încredere, al accidentelor în deplasare. Pot interveni schimbări favorabile în bine. Se simte necesitatea unui talisman venețian pentru a îndulci predispozițiile negative iar a unuia mercurian pentru a-l face pe nativ ceva mai șiret. Gradele 13, 14, 15, 16 și 19 sunt favorabile. Cei născuți la gradul 11 călătoresc. Pericole privesc pe cei născuți la gradul 12. Pierderi bănești întâmpină cei născuți la gradul 18. Stăpânul clasic al decanului este Luna. Termenii sunt Venus și Saturn.

Decanul cercetării (al 3-lea) imprimă nativilor neliniște, nemulțumire, dragoste de cămin, curiozitate, iubire pentru natură și pentru secretele acesteia. Luna și Jupiter în conjuncție imprimă receptivitate mai ales în ceea ce privește avansul spiritual. Caracterul este binevoitor și ospitalier. Cei născuți în această epocă sunt favorizați, deoarece știu să facă distincție între brutalitate și fermitate. Voiajele sunt indicate, interesante și cu câștig bănesc. Nativilor li se recomandă un talisman mercurian.

În ciuda descrierii de mai sus, se pare că nativii născuți în ziua de 12 riscă ruină în călătorii; cei născuți în 20 trebuie să se teamă de o moarte bruscă, pe când 14 și 17 dau o cădere socială considerabilă. Gradele 22, 27 și 30 sunt caracterizate prin lipsa de inițiativă.

Decanii Leului

Decanul nativilor caracterizaţi de impetuozitate, inclusiv în dragoste, impetuozitate care direcţionată favorabil, poate asigura succesul se numeşte decanul comandamentului. Din păcate, cei născuţi în această perioadă au tendinţa de a trece de la o extremă la alta. Ardoarea violentă însă nobilă dublează semnul şi decanul, mai ales datorită puterii Soarelui. Vigoarea celor care fac parte din elită le poate aduce acestora celebritate. Există ambiţie solidă, multă senzualitate, însă elevată. Din păcate, înclinaţia către excese este autentică. Aceasta trebuie contracarată cu un talisman venusian. Tulburările cardiace le pot afecta sănătatea.

Pentru cei născuţi în gradele 1,6,7, şi 8 poate interveni un curaj deosebit, cei născuţi în gradele 4 şi 5 sunt caracterizaţi de şiretenie, iar pericolele mari planează asupra celor născuţi în gradele 2,3 şi 6. Stăpânul decanului este Saturn, având ca termen pe Saturn şi pe Mercur. Cel de al doilea decan se numeşte decanul reformei. Tendinţele filozofice şi religioase ale nativilor sunt evidente. Aptitudinea de a convinge îi face pe nativi să-şi găsească întotdeauna partizani. Planeta Jupiter le conferă nativilor gustul călătoriei, tendinţa la joc, spiritul de realizare, dorinţă de ordine şi de control, încredere în sine, bunătate şi încredere în justiţie; ei îşi pot atrage neplăceri datorită excesului de franchețe. Nativii au aptitudini pentru arte. Tocmai de aceea un talisman venusian îi poate ajuta să-şi găsească echilibrul în toate şi să-şi împlinească instinctul estetic. Pericole apar la gradul 10. Cei seducători ar fi cei născuţi la gradul 11. O căsătorie reuşită le este promisă celor din gradul 12. Pentru cei născuţi în gradul 14 poate interveni o pierdere de bunuri. Călătoriile îndepărtate sunt reperate celor născuţi în gradul 17. Un caracter frumos au cei născuţi în gradul 15 şi 18.

Stăpânul acestui decan este, cum spuneam, Jupiter care îi are ca termen pe Venus şi tot pe Jupiter.

Decanul ambiţiei, adică ultimul din Leu conferă nativilor dragoste de putere şi fireşte aptitudini de a conduce departamente. Datorată lui Marte numeroase tracasări şi dificultăţi îi pot asalta pe nativi. Ei sunt adesea nevoiţi să urce împotriva curentului. Nu este o problemă, căci ei posedă curajul necesar. Cu toate acestea, un talisman marţian îi poate ajuta să dobândească triumful, liniştea şi pacea.

Luptele şi pericolele privesc gradele 22 şi 25: reuşita îi aşteaptă pe cei născuţi la gradele 22 şi 29. Inteligenţa profundă îi caracterizează pe cei născuţi în gradele 21, 23 şi 24. Se spune că cei născuţi la gradul 27 sunt predispuşi la omucidere. O viaţă extrem de laborioasă este de aşteptat pentru cei născuţi la gradele 24 şi 2. Stăpânul acestui decan este Marte, avându-i ca termeni pe Jupiter şi pe Marte.

Decanii Fecioarei

Primul decan al Fecioarei este decanul desăvârșirii. Spiritului nativilor este în perpetuă activitate, aceștia ducând asimilarea până la un grad suprem. Mercur este mai benefic aici decât în primul decan al Gemenilor. El conferă echilibru și rațiune, tact și simț moral, înțelegere și nevoia de pace. Toate acestea însă în detrimentul vigorii generale, făcându-l pe nativ până la urmă trist, timid, lipsit de o ambiție care să-l stimuleze. Ei își urmează calea dar pot fi contrați de alți nativi. Le lipsește adesea simțul intervenției oportune. Poate tocmai de asta ei riscă solitudinea finală.

Aceste tendințe se accentuează la gradele 2 și 8. Gradul 4 conferă gusturi rurale. Cei născuți la gradele 3 și 10 sunt ceva mai activi. Gradul 5 este excelent. Cei născuți la gradul 7 dispun de frumusețe fizică și au succes în dragoste. Gradele 7 și 9 presupun dificultăți de ordin feminin.

În orice caz, un talisman jupiterian poate să refacă un caracter, poate să-i dea sociabilitate nativului, aplomb și optimism.

Conform astrologiei clasice, acest decan este stăpânit de Soare, având ca termeni pe Mercur și pe Venus.

Decanul experienței caracterizează următoarele 10 zile. Persoanele născute acum au gust pentru întreprinderi de anvergură și mai ales cu caracter experimental. De asemenea, ele mai au aptitudini diplomatice. Saturn îi face sobri, zgârciți, răbdători dar unele întâmplări și piedici îi pot obliga la curaj combinat cu suplețe. Mercur îi ajută și le dă posibilități să se afirme. Ei poartă numeroase discuții cu unii și cu alții. Un talisman marțian combinat cu abilitatea mercuriană le poate acorda totuși șansă.

Activitatea inteligentă îi caracterizează pe cei din gradul 11. Viața calmă pe cei din gradele 13, 14, 15 și 18. Celelalte grade au nevoie de multă prudență; gradul 16 favorizează asocierile iar pericolele îi pândesc pe cei născuți la gradul 20. Stăpânul decanului este Venus. Termenul principal este Jupiter, intervenind și câteva grade de Venus și de Saturn.

Munca pentru alții îi caracterizează pe cei născuți în decanul renunțării. Acesta are ca subiecți pe cei mai puțin egoiști nativi din semn. Astrologia onomantică presupune că datorită lui Venus. Nativii sunt însă activi, o ascensiune frumoasă le este permisă iar meritele personale îi pot ajuta să obțină succes social. Nici satisfacțiile sentimentale nu lipsesc, în general; uneori, aceștia pot să facă o căsătorie bogată, însă niciodată foarte fericită, mai ales din cauza copiilor și a socrilor. Mai poate exista și pasiunea pentru jocurile de noroc. Un talisman mercuriano-venusian poate fi util.

Foarte bune sunt gradele 21, 23, 26, 28 și 29; pericole prezintă gradele 22, 24, 25 și 27. Cei născuți în gradul 30 sunt amenințați de boli în zona capului sau de lovituri în aceeași zonă.

Stăpânul decanului este Mercur, având ca termeni pe Saturn și pe Marte.

Decanii Balanței

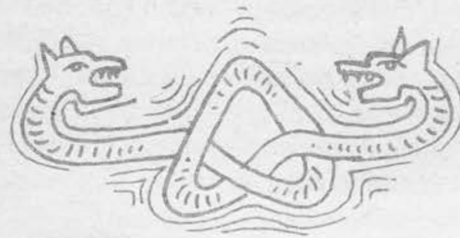
Primul decan al acestei zodii este decanul politicii. Nativii născuți în această perioadă dețin multă energie creatoare, ei pot fi niște pionieri în unele zone, ca de pildă în aceea a asocierii interumane. Cei născuți în această perioadă foarte greu renunță la un țel de atins, ei nu prea cunosc ce înseamnă retragerea. Sensul echilibrului caracterizează în primul rând pe nativi. Vibrațiile înalte, armonioase ale planetei le conferă simțul dreptății, și, în mod egal, pe cel al umorului. Imaginația este și ea consistentă, la fel, gustul pentru artă, altruismul poate fi înnăscut și ei pot da dovadă și de rafinament în sentimente. Tocmai din aceste motive atunci când acești subiecți găsesc la altul o dragoste asemănătoare unei prietenii, o atmosferă propice ei pot schimba obiectivul, nu din capriciu, precum lunarienii ci din speranța de a-și găsi inima soră. Drept urmare, ei pot fi acuzați de versatilitate. Probabil că ei se și dispersează prea mult uneori. În ceea ce privește sănătatea, subiecții sunt susceptibili de îmbolnăviri ale rinichilor și ale organelor genitale, motiv pentru care li se recomandă un talisman venusian, care acționează mai ales asupra psihicului lor. Este cert însă că pentru acești nativi pericolul principal rămâne acela al discordiei conjugale. Tocmai de aceea este bine ca ei să nu se ancoreze într-o relație de acest tip.

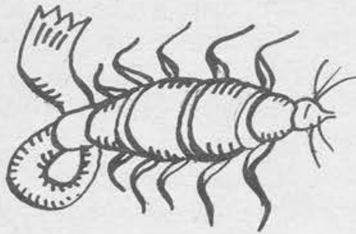
Cele mai bune grade ale Balanței sunt 23,25 până la 28. Mai puțin bune sunt 24, 29 și 30. Conform astrologiei clasice, stăpânul acestui decan este Luna, având ca termeni pe Saturn și pe Venus. Astrologia onomantică îl vede ca dominant pe Venus.

Al doilea decan este decanul independenței. El presupune numeroase opoziții, pe care nativul le are de depășit. Caracteristic pentru aceste persoane sunt libertatea în acțiune și în gândire, precum și revolta împotriva oricărei constrângeri. Ei pot deveni militanți ai amplelor mișcări sociale. Stăpânul decanului este planeta Saturn, având ca termeni pe Venus și pe Jupiter. Saturn nu acționează împotriva tendințelor pozitive, ci, dimpotrivă, le fortifică, aducând mai multă fidelitate și delimitează mai bine spiritul de materie, conferind totodată și curaj. Este deci un decan bun, mai puțin în ceea ce privește relațiile conjugale. În această privință sunt cu totul periculoase gradele de la 12 la 15 și gradul 17. Celelalte sunt bune, mai ales cele de la 18 la 20. Un talisman jupiterian poate accentua toate reușitele.

Al treilea decan se numește acela al expiației. Subiecții născuți în această perioadă manifestă tendința de a contacta lumea paralelă. Mulți dau dovadă de aptitudini literare și artistice. Decanul poate fi periculos, pentru că se află în vecinătatea semnului morții. Conform astrologiei clasice, stăpânul decanului este Jupiter avându-i ca termeni pe Mercur și pe Marte. Mercur contribuie la accentuarea calităților intelectuale, fără însă a proteja împotriva neînțelegerilor dinte partenerii de viață, împotriva celor cu rudele, cu aliații, cu

asociații. Reușita datorită muncii sau îndemânării este perfect posibilă, unii specialiști susținând că mai degrabă în mediul sătesc decât la oraș. Există și multă senzualitate artistică. Influența benefică a lui Mercur poate fi sporită printr-un talisman care captează cele mai bune vibrații. Se pare că primele grade ale decanului sunt mai puțin benefice decât ultimele. Cei născuți la gradul 30 au mulți dușmani și asupra lor planează pericolul unei morți bruște. Totuși se pare că nu trebuie luat cuvânt cu cuvânt ceea ce se susține în calendarul thebaic (pe zile).

Decanii Scorpionului

Decanul resurselor presupune puternice impulsuri sexuale, energie creatoare, magnetism vital din abundenţă; în concordanţă cu aceste caracteristici, apar şi aptitudinile înnăscute pentru activităţi de război. Decanul acesta este şi unul al abundenţelor. Se ştie că influxul marţian care se manifestă în Scorpion este diferit de cel ce se manifestă în Berbec. Nativii realizează mult mai mult prin şiretenie şi nu prin forţă. Primele 10 grade ale semnului fac apel adeseori la mijloace secrete, la căi oculte, şi chiar la sprijinul ocultiştilor. Nativii ştiu ceea ce vor şi vor ceea ce ştiu. Ei acţionează lent, fără lovituri şi fără violenţă. Li se recomandă din punct de vedere al sănătăţii să-şi supravegheze aparatul genital. Talismanul pe care îl utilizează trebuie să fie venusian, pentru a se armoniza cu Marte care este stăpânul decanului. Gradele sunt în general favorabile, mai puţin 9 şi 10. Al doilea decan se numeşte decanul responsabilităţii. Caracterele care apar în această perioadă sunt mai totdeauna puternice fine în bine fie în rău. Pasiunile lor sunt foarte mari însă este sigur că va sosi vremea când omul trebuie să renunţe la animalitatea sa. Jupiter conferă bunătate, care apare rareori la exterior, dar nativii mai sunt caracterizaţi şi de slăbiciune în faţa tentaţiilor, de pericol de trădare, de unele dificultăţi care se pot concretiza într-o răsturnare de poziţie. Trebuiesc cultivate laturile bune ale semnului: prudenţa, abilitatea, poate chiar şiretenia. Şansa nativilor este aceea să-şi atingă până la urmă ţelul. Un talisman mercurian le poate confirma calităţile înnăscute.

Gradele 11, 12, 14, 17, 18 şi 19 conţin pericole; gradele 13, 15, 16 şi 20 sunt ceva mai bune. În astrologia clasică, stăpânul este Soarele, avându-i ca termeni pe Jupiter şi pe Venus.

Decanul talentului este cel din urmă decan al Scorpionului. El scoate în evidenţă atât puterea sexuală a nativilor cât şi spiritul, la fel, perfecţiunea mentală. Emoţiile intense şi idealismul îi caracterizează pe nativi.

Astrologia onomantică susţine însă că este vorba de un decan malefic. Nativii sunt caracterizaţi de imprudenţă şi stau sub semnul fatalităţii. Există şi un pericol de faliment, de furt şi de înşelătorie. Lipseşte spiritul sintetic. Voinţa trebuie cultivată, la fel tenacitatea, printr-un talisman marţian care poate să combată influenţele cam nefaste în acest semn ale Lunii.

Gradele 22, 23, 25 şi 27 sunt foarte periculoase. Gradele 24, 28, 29 şi 30 sunt ceva mai bune. Stăpânul clasic al decanului este planeta Venus având pe Mercur şi pe Saturn drept termeni.

Decanii Săgetătorului

Zodia, semnul în mare, este considerat printre cele mai bune, datorită unei fericite întâlniri între Soare și Jupiter, cele mai puternice, mai benefice planete, atunci când nu sunt afectate. Primele 10 grade, deci primele zece zile începând din 22 noiembrie - cuprinse în decanul pietății -, îi face pe nativi amatori de un trai bun și chiar îi favorizează în a-l obține. Spiritul acestor subiecți este destul de așezat, deci, temperamental, ei au o aparență liniștită, ceea ce nu înseamnă de fel că evită cu consecvență confruntările. Cu toate acestea, prudența, abilitatea, ideile bune le sunt caracteristice. Reușitele pot fi abundente, mai cu seamă în destinul celor care și-au ales liber-profesionismul sau comerțul în stil mare. Adesea însă anturajul poate fi deranjat de spiritul lor mult prea independent, de o anume aroganță, defecte care reprezintă consecința conjuncției dintre cele două planete amintite. Mai pot interveni și nefericirile conjugale. Ca recomandări, alimentația sobră ar fi indispensabilă, iar un talisman venusian ar mai îndulci caracterul celui care-l poartă. Gradele (deci zilele din decan) 1,2,4,5,8,9 "produc" nativi de care e bine să ne ferim. Mai reușiți sunt nativii gradelor 3,6 și 7. Gradul 10 asigură nativului bogăție.

Cel de-al doilea decan este acela al explorării; mai precis, subiecții acestuia pot prezenta un grad de independență, accentuată de planeta Marte, care conferă impulsivitate, violență chiar, sau, în cel mai bun caz, simțul ripostei verbale. La care trebuie adăugate, în mod fericit, curajul, forța, ambiția. Destinul, în ciuda luptelor și geloziilor va fi de obicei, fericit, căci nativii sunt combatanți de marcă și învingători. Munca și plăcerile - iată ce i-ar putea caracteriza, în două vorbe, pe nativii acestui decan, însă trebuie subliniat că este posibilă și pierderea vitalității, din pricina exceselor. Vibrațiile - solare, benefice se recomandă a fi întreținute prin purtarea unor talismane corespunzătoare. Mari pericole îi pândesc pe nativii ce vin pe lume la gradele 11,13,16 și19. Cei născuți la gradul 12 (a 12-a zi a zodiei) pot fi extrem de senzuali. Aptitudini reale în orice domeniu ales dezvoltă cei din a 14-a zi a semnului, deci din gradul 14. Iar gradul 20 face din nativii născuți în a 20-a zi a Săgetătorului personaje capabile de autentică ascensiune socială.

Cel de-al treilea decan - al iluminării -, din pricina dublării influenței solare, îi face pe nativi și mai independenți decât pe colegii lor de zodie. Unii autori de studii astrologice consemnează, referitor la acest decan, în afară de impetuozitate și aptitudini filozofice, logică și spiritualitate mergând până la clarviziune. Pericolele nu lipsesc, iar nativiilor li se recomandă să cultive răbdarea. Totodată, este indicat ca înaltele vibrații

jupiteriene să fie captate prin talismane corespunzătoare. Gradele 21 şi 28 sunt caracterizate printr-un spirit cu totul remarcabil. Luptele vor antrena nativii născuţi în a 22-a, a 23-a şi a 27-a zi a zodiei. Pericolele reale pândesc pe cei veniţi pe lume în gradele 24 şi 29. Gradul 25 îi "produce" pe marii mâncăcioşi, iar cei supuşi în viaţă unor eforturi penibile, sufocante sunt cei născuţi în cea de-a 30-a zi, deci în ultimul grad al Săgetătorului.

Decanii Capricornului

Cel dintâi decan al Țapului, cum mai este numită zodia, începe în 21 decembrie și se întinde pe 10 zile. Este denumit decanul organizării, căci cei născuți în această perioadă manifestă aptitudini de organizatori și de realizatori de sisteme, fie în afaceri, fie în politică. În mod obișnuit, spun specialiștii, acest decan este precursorul unor condiții mai bune. Conform astrologiei onomantice, el dă o natură destul de complicată, schimbătoare, indecisă, neliniștită, prudență din teamă, iar tot acest pesimism la un loc nu poate atrage nici reușita și nici fericirea. Șansele echivalează, se mai susține, cu neșansele. În dragoste există întotdeauna suferință, iar în prietenii decepții. Cu toate acestea, puterea de îndurare este autentică, există și suficient tact, însă, în mare, viața nativilor este puțin fericită. Un talisman indicat ar fi unul marțiano-venusian. Nativii născuți la gradele 1,3,4,6, 8 se dovedesc capabili de elevare spirituală. Gradele (deci zilele zodiei, începând din 21 decembrie) 2,5,7,9 și 10 sunt mai puțin faste. Stăpânul decanului este Jupiter, iar cei doi termeni "prinși" între limitele lui sunt stăpâniți de Venus ș Mercur (câte 6 grade).

Cel de-al doilea decan - care începe cı ziua de 31 decembrie - este numit al martirului. Nativii sunt muncitori neobosiți, în cazul în care își fixează un scop anume. Se pricep să exploateze ambianța. Ei mai sunt persistenți și uneori capabili de sacrificiu în interesul evoluției universale. Astrologii afirmă că nativii pot da dovadă de perspicacitate dar suferă în ceea ce privește inițiativa. O atmosferă periculoasă sau chiar cea mai mică greșeală poate antrena riscuri mari. Inteligența lor este oarecum utopică. Un talisman jupiterian le-ar fi indispensabil. Nocivitatea decanului este atenuată pentru gradele impare (11,13,15,17,19) iar pentru cele pare (12,14,16,18,20) este accentuată. Stăpânul decanului este Marte iar termenii "prinși" ar fi, în principal, stăpâniți unul de Jupiter și altul tot de Marte.

Decanul idealismului - deci cel de-a treilea al zodiei, "dă" aptitudini pentru ca nativul să poată atinge idealul și pentru a-l exprima într-o formă concretă. Imaginația este puternică și munca intensă. În spațiul acestui decan, Saturn acționează în sensul imprimării unui comportament rezervat. Timiditatea, egoismul, neliniștea, orgoliul nu lipsesc de pe canavaua acestor zece zile. Spiritul nativilor este mai... strâmt, ranchiunos chiar, fără un mare grad de discernământ, retrograd, mult prea analitic. Un talisman jupiterian poate conferi nativilor o mai amplă deschidere spirituală. Există riscul unor accidente. Cei născuți în gradele 26 și 28 dispun de șansa marilor călătorii, nativii gradelor 22 și 27 manifestă gusturi campestre, adcià mai... țărănești, cei din gradele 21,28,29 pot duce o viață de studiu

foarte apăsătoare, iar reuşita comercială se anunţă pentru cei născuţi în cea de a 24-a zi a zodiei. Stăpânul decanului este Soarele, cu doi termeni: de Marte şi de Saturn.

Decanii Vărsătorului

Cel dintâi decan al Vărsătorului, care începe cu ziua de 20 ianuarie se numește decanul originalității. Asta pentru că subiectul este tentat să-și urmeze propriile idei, pentru că el este caracterizat de o certă plenitudine a cunoștințelor din toate domeniile, la fel, prin aptitudini inventive. Stăpânul acestui decan este micul benefic Venus (chiar cei doi termeni - Saturn și Mercur), care oate aduce unele favoruri atunci când nu suferă o afectare. Unii astrologi remarcă o influență pregnantă a lui Saturn și Uranus asupra nativilor acestei perioade. De aici și idealismul, gustul pentru idei noi, o mare putere de a raționa, noblețea intelectuală. Cu toate acestea se pare că speranțele cel mai des nu se împlinesc, abilitățile se pierd, iar voința poate fi barată de obstacole. Un talisman al lui Jupiter se pare că ar fi ameliorarea acestei posibile neplăceri. Gradele 1, 2, 5, 7, 8, 10 (dezi zilele decanului) sunt ...rezervate nefericiților, tristeții. Gradele 2, 4, 6 sunt însă mai bune, mai ales gradul 4.

Cel de-al doilea decan, care debutează cu a 11-a zi a zodiei este acela al inspirației. El conferă aptitudini pentru a părăsi corpul materiei și de a călători în astral, în hiperspațiu; de aici și obținerea unor informații provenite din surse invizibile muritorului de rând, ca să zic așa. Totodată, și explicabil, resursele imaginației par inepuizabile. Mercur, androginul, stăpânește acest decan, cuprinzând o parte din termenul de Mercur, termenul de Venus și ceva din termenul de Jupiter. Influența uraniană este extrem de puternică, se pare, literatura, științele și inventica găsindu-și printre acești nativi bravi slujitori.

Ei sunt, de altiminteri, penetranți, buni asimilatori ai tuturor cunoștințelor, firi sintetice, însă uneori mult prea credule. Inteligența este remarcabilă iar obișnuințele nu fac abatere de la morală. Util ar fi pentru acești nativi un talisman solar. 13, 15, 16 și 20 sunt grade bune benefice. Cele periculoase sunt 12, 14, 17 și 19. Gradul 14 presupune o catastrofă neașteptată.

decanul represiunii dorințelor este cel de-al treiliea și ultimul decan al Vărsătorului. Nativii născuți în această perioadă au tendința de a contracta o căsătorie din alte motive decât cele sentimentale, la fel, tendința de a renunța la dragoste, însă în acest ultim caz, subiectul poate fi consumat de energia pe care o dezvoltă și o dirijează împotriva propriei sale dorințe. Tocmai de aceea, acești nativi trebuie să caute o asociere armonioasă cu un suflet soră dar de sex opus. Stăpânul acestui decan este Luna, cu termeni cum spuneam de Jupiter și de Marte. Venus asociat lui Saturn și Uranus poate da geniu. Dacă nu, în orice caz nu vor lipsi simțul creator și clarviziunea. De asemenea, imaginația și curiozitatea. Nu mai puțin, aviditatea cunoașterii. Din păcate, însă toate acestea nu vor asigura întotdeauna nici reușita, și nici gloria. Se recomandă, așadar, purtarea unui talisman al lui

Jupiter sau al Soarelui, care să favorizeze posiblitățile acestui decan.

Astrologii remarcă numai ultimul grad, 30, ca ofertant de mari succese. Alții sunt de părere că pronostucul asupra celorlalte grade ale decanului este mult prea pesimist.

Decanii Peştilor

19 februarie - 20 martie, iată perioada care include ultimul semn al zodiacului, semnul creştinătăţii, semn din care acum atât de tragic ieşim. Este ultimul semn (între 330 şi 360 de grade) al zodiacului, sinteză a tuturor celorlalte. Tocmai de aceea, cei născuţi în Peşti sunt persoane controversate, reunind în acelaşi individ, adesea, mult bine şi mult rău, care, din păcate se pot manifesta concomitent. Peştii sunt şi zodia de căpătâi a abilităţilor oculte, iar un Nod Nord (sensul vieţii) în Peşti poate indica faptul că nativul se află la ultima sa încarnare. Rarisim apar subiecţi din Peşti neînzestraţi ocult iar aceştia sigur au Ascendentul într-o zodie... primitivă, în Berbec, de pildă.

Denumirea decanilor Peştilor este sugestivă, de altminteri pentru tot ceea ce spuneam mai sus. Aşadar, prima decadă poartă numele de aceea a adevărului. Ei îi sunt caracteristice tendinţa spre misticism, facultăţile psihice, aptitudinea pentru viziune şi pentru interpretarea esoterică a tuturor fenomenelor. Rolt-Wheller susţine că nativii acestui decan sunt persoane diferite cărora totul le iese greu, dacă le iese... E. Star susţine contrariul că ei ar fi subiecţii unor ambiţii mereu realizate. Tot Rolt-Wheller îl vede aici "stăpân" pe Neptun. Poinsot propune să facem o medie a celor două teorii. Deci nativii dispun şi de calităţi şi de defecte, ambiţiile lor sunt tăcute dar bine dirijate, moliciunea (caracteristică, de altminteri, întregului semn) trebuie împiedicată să se manifeste iar ceea ce ar fi de dobândit este spiritul sintetic. Talismanul, necesar ar fi unul al lui Marte. Gradele bune sunt 1,3,4,5,7 şi 10 (deci prima şi aşa mai departe zi a zodiei). Mai puţin bune se constată a fi gradele (deci ca zile, începând din 19 februarie) 2,6,8,9. Gradul 6 aduce în mod special ruină iar 8 pericole de apă şi sărăcire neaşteptată. Conform unor alte teorii, Saturn este stăpânul acestui decan iar "termenii" sunt de Venus şi de Jupiter.

Al doilea decan poartă numele de decanul sacrificiului de sine. Aceasta presupune o existenţă plină de restricţii şi limitări, multe asumate voluntar. Nativii sunt veniţi în această viaţă şi în această lume cu o importantă misiune spirituală. Se pare că este vorba de o decadă defavorabilă, în general. Ea "dă" din pricina influenţei Lunii indolenţă şi instabilitate şi tendinţa de a pierde timpul. Talismanul lui Marte este obligatoriu. Gradele rele în mod special sunt 11,15,17,18,19,20. Mai puţin ameninţătoare sunt 12 şi 14. Bune ar fi gradele 13 şi 16. "Stăpânul" acestui decan, conform unei teorii mai noi este Jupiter şi nu Luna, iar "termenii" sunt fireşte, de Jupiter (care, reamintesc, fiind fiecare de câte 6 grade, începând din primul decan) şi de Mercur.

Ultima decadă se numeşte a vicisitudinilor. Ea presupune o multiplicitate a carierelor şi pare o recapitulare a celor anterioare ei. Subiecţii ar fi persoane adaptabile. Cercetările psihice, iată domeniul în care nativii aceştia sunt

extrem de valoroşi. Specialiştii susţin că aceste zile sunt cu totul nefavorabile nativilor ce au neşansa să vină pe lume în miezul lor. Pericolele devin imprevizibile şi se recomandă, ca atitudine generală, veşnica nădejde în zilele mai bune. Talismanul protector este al lui Jupiter. 21, 25, 27 şi 29 sunt gradele periculoase. 26 şi 28 ar fi cele mai bune. Cel din urmă denumit şi al vrăjitorului "dă" abilităţi oculte.

Semnături astrale sau stele și chipuri

Semnătura solară

Soarele semnează doar una din cele 12 porțiuni din zodiac, aceea simbolizată de Leu. Prin urmare, chipul solar va avea un aspect leonin extras de realitate sau din legèndă nu are importanță.

În orice caz el deține prestanța adevăratului rege al animalelor. În principiu, el este de o frumusețe apoloniană, care nu poate fi decât reprezentarea corporală a unei armonii perfecte. Trebuie să amintim aici de canonul estetic asupra fizionomiei a lui Lavater: este vorba despre egalitatea frapantă între cele trei zone: frunte, nas și bărbie. Leii au, de obicei, sprâncene orizontale, ochi albaștri sau căprui dar care de la distanță par negri, pleoapele superioare acoperă pupila pe sfert, nasul dispune de o șa largă, este drept și ușor ridicat, gura orizontală are un arc bine marcat iar buzele sunt egale, bărbia este puternică și rotundă. Napoleon I și Madame Recamier erau de fapt întruchipările masculin și feminin ale acestui tip de frumusețe perfectă. La acest tip de estetică solară este bine să mai adăugăm următoarele caracteristici: formele sunt curbate armonios, repartiția cărnii este omogenă, fața are un oval pur, nasul poate fi ușor ascuțit la vârf, mimica este sobră, vocea seducătoare și amplă.

Mândria naturală a solarianului îi poae conferi o alură distantă, cu un ușor aer de superioritate, gustul pentru etichetă. Cu toate acestea, puteți fi siguri că el nu e un blând. Adesea el poate fi furios însă mărinima sa îl face să excludă ranchiuna, nu uită însă ofensa. Încă de copil se enervează dacă nu primește ceea ce a cerut. Este un bun orator, vorbește cu brațele ridicate, insistă și ordonă. Predicatorii îmbrăcați mai ales în alb (poate cei dominicani) sunt solarieni tipici.

Solarianul rămâne întotdeauna demn. Orgoliul său poate fi un corset moral care, în același timp, îl împiedică să-și curbeze coloana vertebrală. Se mai poate remarca că acesta are vederea slabă și poartă dioptrii puternice. Din punct de vedere al fizionomiei, Muchery îl vede cu un cap de Christ, ceea ce pare logic, căci Iisus era un solarian.

Semnătura lunară

Lunarianul se poate distinge foarte repede datorită rotunjimilor sale. Figura lui este aproape în formă de cerc. Ochii par a fi jucăuși, nasul mic și gros cu vârful rotunjit, gura mică cu buze puternice, fruntea boltită, sprâncenele unite. Corpul tinde să se îngroașe în dreptul

pântecului. Luna le imprimă acestor nativi o privire voalată, brumată, gri sau albastră-verzuie, de apă, vagă, o privire specifică vizionarilor.

Cărnurile sunt mai moi, cu mușchi mai puțini, șoldurile puternice. În cartea sa "Charakter Typen", Hans Stein, care a sintetizat tipurile într-un mod foarte amuzant, ne demonstrează la modul simplificat cum, de pildă, nativul născut în Cancer, acolo unde se află domiciliul Lunii, este, de fapt, un bulgăre. El indică ca tip lunar pe hangii sau pe cârciumari. Mai este de menționat că forma rotundă evocă, de asemenea, datorită cercului, o psihologie receptivă, care tinde la meditație.

Lunarianul este greu și gros, căci lui îi place să absoarbă; el mănâncă și bea sec, după cum zice Ely Star, el, în general, fumează foarte mult. Se pare că totuși consumul de țigări și de pipă nu îi risipesc starea de reverie și de iluzie, lunarianul fiind predispus chiar la consumul de stupefiante.

Deși este greoi, acestui nativ îi place să meargă și mai ales să se plimbe în nopțile clare pe malul unei ape, iar mai mult și mai mult îi place să călătorească pe apă. El iubește pescuitul, și nu vânătoarea, și detestă sporturile, în afară de înot, iar pe acesta îl practică numai când dispune și de un influx marțian.

Semnătura mercuriană

Hans Stein reduce și aici, ca și pentru tipurile anterioare la un principiu abstract silueta nativului. Celui născut în Gemeni, de pildă, îi sunt caracteristice atitudinea de mesager grăbit care poartă, aidoma patronului său olimpian aripioare la picioare. Mercurienii mai pot fi buni gazetari, reporteri, profesori alergând cu servieta sub braț către școala unde predau. Corpul mercurienilor este subțire, gesturile vii. Stein apropie de acest tip pe jupiterianul din Săgetător, pentru că acesta îi și este opus în zodiac. În schimb, acela are mișcările mai ample și mai libere.

În orice caz ,mercurianul este, în mod real, mai snob, iar în ceea ce privește înfățișarea fizică liniile sale curg, iar carnația sa este repartizată în porțiuni mai subțiri dispuse între mușchii viguroși, fața lui este prelungă, rămânâd totuși ovală (aceea a lui Jupiter se înscrie într-un trapez drept, iar aceea a lui Saturn se înscrie într-un trapez răsturnat, nasul este subțire, ascuțit, gura sa are arcul lui Cupidon întins, dicția îi este netă, gestica numeroasă și directă, figura animată și bărbia ascuțită.

El este amabil, plin de curtoazie, un desăvârșit vorbitor și mereu tânăr în caracter; de remarcat ar fi priceperea sa atât în afaceri cât și în vorbe, la fel, mânile sale de o agilitate neliniștită (de aici se trag hoții de buzunare și hoții, în general), precum și încliniația sa nestăpânită pentru minciuni.

Semnătura venusiană

Această persoană are întotdeauna ceva frumos, ceva grațios, ceva care ne obligă s-o privim. Se poate spune că există o analogie între fizicul jupiterienilor și între acela al venusienilor, ținând totuși seamă că la venusieni se remarcă totdeauna o trimitere feminină. De exemplu, carnația lor este mai roză, mai dulce,mai plină, mai transparentă. Gropițele atât de fermecătoare din obraji și din bărbie se întâlnesc mai frecvent la acest tip de nativi. Oasele nu se mai observă aproape deloc, spre deosebire, de plidă, de saturnian, la care osatura este evidentă. Chipul lor este de un oval perfect. Privirea lor este languroasă și volptoasă, sprâncenele bine trasate. Nasul este adorabil ca format, elegant, drept, rotunjit și un pic cărnos la extremitate, iar aripile nărilor se dilată evident, atunci când resimte o plăcere. Urechile acestui tip venusian pot fi mai puțin frumoase decât ale tipului apolinic însă atrăgătoare. Ele sunt micuțe, roșii și bine contruate. Ei au un gât mititel, de fildeș parcă, dar care este ferm și tandru, bine rotunjit între umerii rotunzi. Pe sân se întrevăd mai totdeauna vinișoare, încheieturile sunt fine iar mânile elegante. Mersul este lejer, el merge ca și cum ar dansa, iar nativul pare că în tot ce face deține un ritm armonios. Șoldurile ondulează; mai ales când este vorba de femei pare că ele sunt muzica încarnată.

George Muchery remarcă faptul că oasele venusienilor nu opun rezistență la torsiune și rar se întâmplă ca un asemenea nativ să aibe fracturi. Ar trebui să adăugăm că vensiuanul are un păr ondulat natural, iar, ca trăsătură generală, sunt cât se pot de vicioși.

Semnătura venusiană a celor născuți în Balanță diferă totuși de aceia născuți în Taur (Venus fiind stăpânul acestor zodii), așa cum diferă și însușirile pe care le conferă Marte celor din Berbec de ale celor din Scorpion. Taurul, în ceea ce privește bărbații, deține niște nativi bine ancorați în realitate, tipi materialiști, dar care poartă totuși - cu plăcere o floare la butonieră și care, cu curtoazie, își pot atinge până la urmă scopul. Balanța este mai nuanțat feminină și ea deține o anume vanitate în atitudini; este însă elegantă și înfloritoare. După Hans Stein, bărbatul din Taur preferă florile de câmp, iar femeile din Balanță pe cele din grădină.

Semnătura marțiană

Semnătura marțiană amintește soldatul, spadasinul, pe mulți din fiii din popor aflați mereu într-o atitudine agresivă.

Tot el are trăsături rectilinii, unghiuri proeminente, carnea musculoasă,

forma capului pătrată. Fruntea se arcuieşte înainte. Nasul are forma unui cioc de corb, a cărui convexitate superioară este bruscă şi a cărui extremitate este uşor retrasă, mai ales la femei, unde, de fapt, semnătura marţiană se distinge mai greu, căci feminitatea tinde să îndulcească contururile dure. Ochii te privesc în faţă fără nici o frică. Ei sunt larg deschişi, sub sprâncene drepte şi groase, ei scrutează şi încearcă să te domine sau chiar să te sperie. Gura mare este subţire căci buzele sunt strânse şi asta nu înseamnă inimă bună. Obrajii sunt osoşi şi plaţi, bărbia este pătrată ca şi pumnul şi vârful degetelor. Corpul este musculos cu pectoralii proeminenţi. Urechile au cartilagii dure şi depărtate, tenul este roşu, culoarea lui Marte şi a sângelui. Adevăratul chip marţian îl evocă pe Polichinell, după cum zice Ely Star. Tipul lui Mercur îl indică pe Arlechin, scrie Muchery. Concomitent, putem să-l comparăm pe lunarian cu Pierrot, pe venusian cu Colombina, iar judecătorul va avea o figură jupiteriană. Preotul va fi un tip saturnian, şi astfel comedia umană va fi interpretată înaintea noastră.

Marţianul merge cu paşi mari, vorbeşte cu voce tare, cu un glas de... aramă. El are mişcări seci, bruşte şi rapide. Îi place să mănânce şi să bea, iubeşte zgomotul şi jocurile. El se ceartă cu vioiciune.

Aspectul său este totuşi solid, cu umeri largi. Nativul are faimosul său surâs lunar, uşor comercial.

Semnătura jupiteriană

Jupiterienii pot să fie episcopi, bancheri, şefi de birou. Ei au mereu o mină jovială, aceea a omului care reuşeşte şi asta este mai ales valabil în cazul nativilor dintr-o zonă socială inferioară. În ceea ce priveşte trăsăturile fizice, ele sunt ample, rotunjite, dar nu neapărat în jurul abdomenului, aşa cum este specific nativului născut sub semnul Lunii, ci în întreaga sa masă de carne şi muşchi. El are o frunte vastă, adesea cheleşte, nasul este larg, drept, de mărime mijlocie, cu nările dilatate de plăcerea de a trăi, obrajii îi sunt plini şi roşii, gura este mare, puternică şi zâmbitoare, privirea îi este aţintită, portul optimist, vocea gravă şi sonoră, dicţia un pic emfatică, gesturile ample dar măsurate. Sanguinic şi greu el are oroare de sporturi şi de jocuri brutale. Preferă să le privească ca spectator, fumând o ţigare. Pumnul mâinii este mare şi cald. Unul din gesturile famil-

iale este acela de a încerca să protejeze pe cineva și adesea îl poți vedea ținând afectuos de umeri pe câte o persoană. O altă marcă la fel de caracteristică, este că cei doi dinți din față din maxilarul superior sunt mai largi, chiar vizibili de largi. Prelatul jupiterian este somptuos și cu totul deosebit de preotul saturnian cu privirea sa dură și care pare totdeauna să vă atenționeze cu degetul să tăceți. Civilul influențat de această planetă, poate fi, în general, un bun patron, dar el cere ordine, metodă și disciplină de la subordonații săi. Mercantilul jupiterian poate să facă cu dezinvoltură în așa fel încât banii dvs. să intre în buzunarul lui și apoi să vă mulțumească cu cordialitate că îl ajutați să facă avere.

Semnătura saturniană

În situația în care acceptați tot ce poate fi contrar trăsăturilor venusiene le aveți în față pe cele saturniene. De plidă, carnația întunecată și aerul sumbru în locul unei carnații clare și a unei apariții luminoase. Oasele, cum spuneam, sunt reliefate, trăsăturile se taie în unghiuri ascuțite, acolo unde nativii altor zodii au carnea adunată în rotunjimi atrăgătoare. Saturnianul are o privire severă și el pare că nu știe niciodată să surâdă. Uneori, atunci când melajul influențelor este prea puternic, figura sa poate căpăta ceva caraghios.

Nasul saturnianului este mare, osos, ca un cioc ascuțit. Mulți iezuiți sunt astfel: totdeauna, dacă îi ceri unui desenator să deseneze cazul unui iezuit, el nu va uita niciodată această particularitate. Iar dacă îl pui să deseneze o femeie fru-

moasă, el o va face, din instinct, venusiană.

Saturnianul are grua dreaptă, strânsă, petnru că el poate semăna marțianului, în situația în care acestuia îi lipsește sentimentalismul. El are pomeții osoși, umerii dreptți, spatele curbat, el este înalt și slab, are mersul lent (saturnienii sunt persoane veșnic în întârziere) el este grav, auster, rece, trist, rareori doar melancolic, el este un gânditor.

Bărbatul saturnian din Capricorn are o atitudine rezervată, gravă, și solicitată considerația. Nimic nu este neglijent în înfățișarea lui. El se îmbracă conform uzanțelor, dar mereu în corespondență cu caracterul său.

Saturnianul din Vărsător unde planeta e străpunsă secundar unde planeta este stăpân secundar manifestată mai multă vivacitate și fantezie, spre deosebire de colegul său din Capricorn. Manierele lui sunt vesele, el poate fi totodată un capricios și uneori este chiar caraghios. Se poate interesa de sport și de artă. Expresia sa este centrifugă, asemeni Leilor cu care se află în opoziție însă pe un alt ritm, un ritm de iarnă, mai precis, spre deosebire de ritmul de vară al Vărsătorilor.

În încheiere, M.C.Poinsot notează ceea ce-i scria într-o zi Jackueline Chanteriene:"Dacă doriți să obțineți o frumusețe perfectă ar trebui să luați:

De la Saturn - eleganța liniei,

De la Venus - plenitudinea ei,
De la Lună - rotunjimea modelului,
De la Jupiter - strălucirea carnației,
De la Soare - maiestuozitatea portului,
De la Uranus - misterul privirii,
De la Mercur - finețea nasului,
De la Marte - carnația buzelor,
Iar de la comete să împrumutați
coama lor prelungă și tremurândă.

Semnificațiile planetelor în astrosociologie

Soarele. În astrosociologie, pentru fiecare popor, Soarele simbolizează puterea cea mai înaltă, indiferent de forma sub care se prezintă ea. Factorii care o pot influența sunt în primul rând gradul de evoluție al poporului, karma lui. Administrația și puterea de stat se află, de asemenea, sub influența Soarelui. Planeta influențează energia vitală, nevoia de dezvoltare, el guvernează elitele științifice, elita artistică și sfera socialului.

În familie, Soarele este simbolul tatălui. În meteorologia astrologică el este semnificatorul pentru vreme bună. Soarele este unul din cele mai importante elemente de pe harta cerească. El este sinonim cu fericirea sau cu succesele remarcabile ale unui popor. În planul metalelor puterea sa fantastică este echivalentă cu aurul. Soarele simbolizează și sexul masculin.

Luna. Ea este simbolul poporului, al mamei, al mulțimii și al grupurilor sociale. Ea are o puternică influență asupra apelor curgătoare, asupra lacurilor, asupra nașterii, asupra femeilor, asupra proprietăților comune. De Lună depinde tot ceea ce face renumele unui popor, ca rezultat al calităților sale artistice și culturale. De ea depind și scurtele călătorii.

Importanța ei în meteorologie este foarte mare. În funcțiile de pozițiile ei, de fazele ei, ea influențează schimbările vremii.

În viața particulară a indivizilor, Luna influențează și bugetul, iar în ceea ce privește poporul, statul, ea influențează activitatea băncilor.

Mercur. Este simbolul vieții spirituale, al academiilor, al universităților, al școlilor, al consiliilor de administrație, al comerțului și al sectorului financiar. El

influențează tranzacțiile, piețele, mijloacele de transport, poșta, telegraful, bursa precum și profesiile în domeniul economiei și culturii. Această planetă are rolul ...primului secretar! Mercur simbolizează mercurul, argintul viu, adică. Cei aflați sub influența acestei planete se comportă la fel de alunecos ca metalul în cauză, iar asta se vede foarte bine în acțiunile lor, în discuții publice, în convorbiri cu caracter economic, în timpul conferințelor de presă și al întâlnirilor la nivel înalt.

Venus. Venus este planeta tinereții, a frumuseții, a vieții artistice, a luxului și a modei, a viciilor, a păcii, a nunților, a pasiunilor populare, a vieții sfinților, a nașterilor și a dorințelor. Ea este și simbolul demagogiei în viața politică. În meteorologie, Venus crează condițiile de vreme fierbinte și uscată.

Marte. Marte este simbolul războiului, al ierarhiei militare, al politicii, al înarmărilor, a oricărui tip de conflict și, în general, al forței în impunerea puterii de stat. Planeta mai influențează și chirurgia și forța tinereții. Mușchii omenești se află sub influența planetei. Ea mai influențează și industria grea, fierul și focul. În subordinea sa se află activitățile sportive, accidentele, incendiile, mișcările sociale și revoluțiile. El este ca un cavaler al țării și al dreptății.

Jupiter. Planeta este simbolul religiei, Al ceremoniilor religioase, al ierarhiilor în sfera bisericii, influența sa simțindu-se mai ales în ceea ce privește legislația. Planeta influențează comerțul înalt, afacerile financiare de avengură, progresul economic, și succesul în diverse științe. El este simbolul și pentru înalta administrație de stat și-și împarte răspunderea împreună cu Marte.

Saturn. Saturn simbolizează soarta. Anticii și medievalii îl numeau marele malefic, asta în vreme ce Marte era numit micul malefic. Saturn influențează momentul morții. Deasemenea, el reprezintă bătrânețea, agricultura și agricultorii, subteranele, minele, și carierele. Saturn conduce politica. El simbolizează opoziția dar și conservatorismul. Toate insituțiile reprezentative pentru clasa muncitoare se află sub influența sa. El reprezintă, deasemenea, și diferite zone din economia națională. În domeniul meterorologiei, Saturn produce o vreme uscată, secetă, și frig. Influențele sale asupra psihicului uman sunt considerabile, ba chiar triste, căci el acționează cu greutate ca și plumbul, metalul care-l patronează. El face masele populare temătoare, le emoționează și le răpește lipsa de răbdare atunci când se află într-un aspect prost.

Uranus. Această planetă direcționează înaltele sfere ale gândirii, științele moderne precum și științele oculte, la fel, activitățile care țin de parapsihologie și care se pun în practică făcându-se apel la forțe speciale. Acțiunea sa se face simțită în mod neașteptat și drastic. Ea este responsabilă de noi descoperiri iar în materie de acțiune a maselor populare ea este autoarea unor schimbări neașteptate, mai ales la nivel sindical, dar și în domeniul uniunilor cooperatiste, al transporturilor aeriene, în domeniul electricității, în domeniul gazelor naturale și al chimiei, în domeniul descoperirilor nucleare. Toate utopiile în plan social se află sub influența lui Uranus, la fel, curentele contestatare, precum anarhismul și nihilismul. Uranus acționează în două direcții: pe de o parte, el reprezintă capitaliștii, străduindu-se într-un fel să atingă

țelurile prin orice mijloace. Tocmai de aceea el poate fi apropiat și de cosmopolitism. Pe de altă parte, Uranus influențează dictaturile și oligarhiile.

În meteorologie este declanșatorul furtunilor, al gerului, al tunetelor, al grindinei, precum și al cutremurelor, de asemenea al schimbărilor semnificative de temperatură.

Neptun. Neptun este reprezentantul celui mai înalt nivel de religiozitate, al psihometriei, al tainelor naturii. Pe de altă parte, el simbolizează socialismul sub toate formele sale. Sub patronajul său se alfă mările, navigația, companiile maritime, transportul fluvial. Neptun creează condițiile pentru haos, pentru senzație, pentru greutăți sociale, pentru totală dezorganizare. El influențează asupra disputelor, spionajului și prostituției. Atunci când energia sa acționează pozitiv, Neptun influențează apariția geniilor, însă când acționează negativ dă naștere la micime sufletească și la lipsă de răspundere. El este stăpânul oricăror modalități industriale de producere a materialelor sintetice, el este stăpânul narcoticelor și al drogurilor. Într-un aspect prost, el te face să fumezi. Sub influența sa se află spitalele și societățile de caritate. În meteorologie, Neptun este cel care aduce frigul, ceața și vremea umedă.

Pluton. Această planetă acționează dinamic și profund înnoitor. Ea ține de cârmele puterii și este răspunzătoare de echilibrul dintre bine și rău, dintre frig și cald, dintre naștere și moarte precum și de toate procesele care privesc alchimia unei schimbări. Sub patronajul său pot fi considerate zăcămintele subterane, erupțiile vulcanice și cutremurele, la fel cercetările biologice și arheologice precum și cercetările care privesc radiația. Pluto este purtător al unui înalt comportament social însă polul său negativ poate creea condiții pentru dispute politice, pentru falsul financiar, și pentru fanatisme religioase. În meteorologie, Pluto poate determina cicloane, temperaturi foarte scăzute, precum și caniculă. În aceste vremuri deosebit de tulburi, Pluto joacă un rol primordial în politica națională și internațională a statelor.

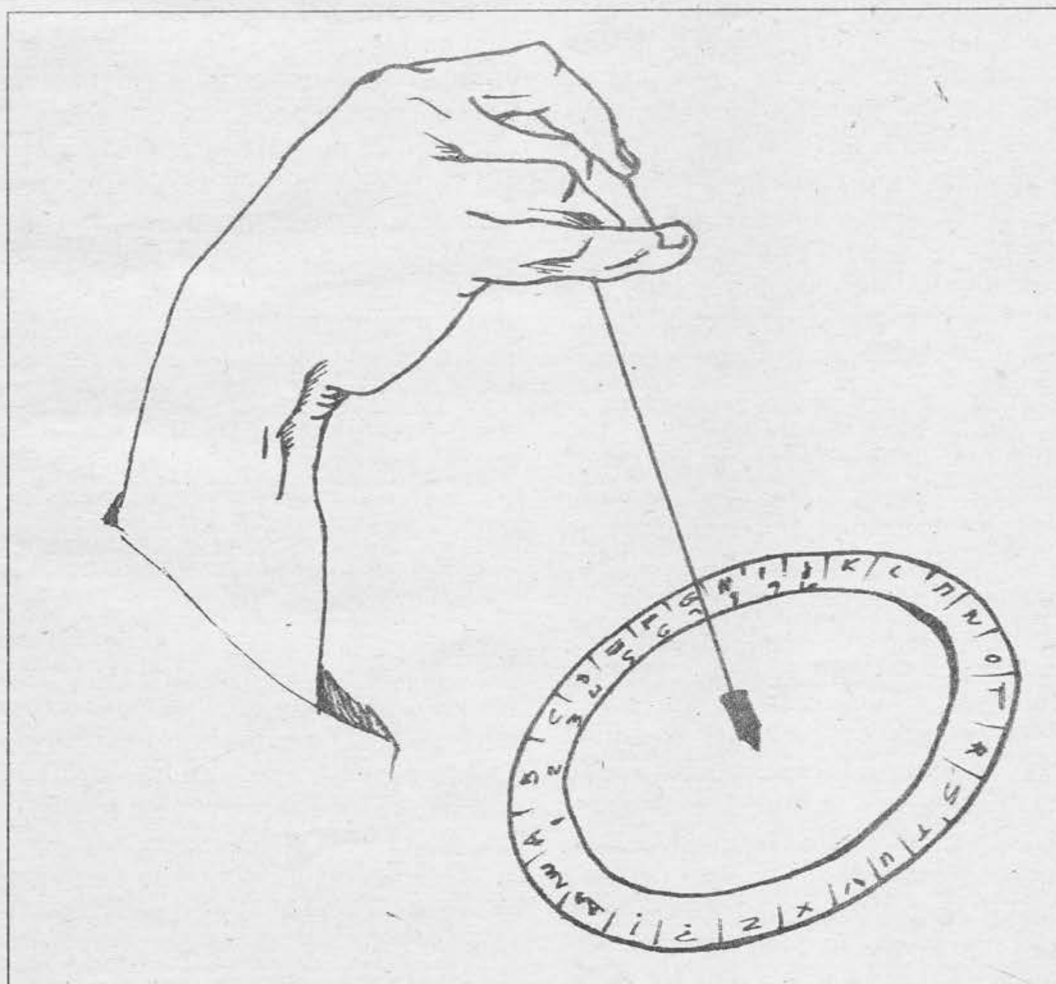

Dialoguri astrale

Dialoguri astrale

În ţara noastră, puţini sunt cei care cunosc amănunte despre practica pendulării. Un procedeu mai cunoscut este acela al determinării, cu ajutorul verighetei, a sexului viitorului copil de către mama însărcinată. Pendulul însă, care, vom vedea, are o construcţie specială este aplicabil în nenumărate domenii. De la verificarea pietrelor preţioase, a alimentelor şi a medicamentelor, a influenţei acestora asupra organismului omenesc sau asupra animalelor, pendulul poate fi utilizat, inclusiv la stabilirea diagnosticelor medicale. Tot cu ajutorul pendulului poate fi determinată natura şi intensitatea relaţiilor interumane. Astfel, simpatia sau antipatia, amiciţia, dragostea sufletească, sau atracţia sexuală pot fi puse în valoare cu ajutorul pendulului. Chiar şi caracterul cuiva poate fi relevat prin pendulare. De la om la mediul înconjurător, pendulul îşi arată utilitatea. El poate fi pe bună dreptate comparat cu nuieluşa de alun sau cu aşa-zisa baghetă magică, cu care rabdomanţii, odinioară, descopereau sursele de apă sau zăcămintele min-

erale. Astfel, cu ajutorul anselor sau pendulelor de diferite mărimi se pun în valoare radiațiile terestre, nodurile din rețeaua geopatogenă, benzile de atracție.

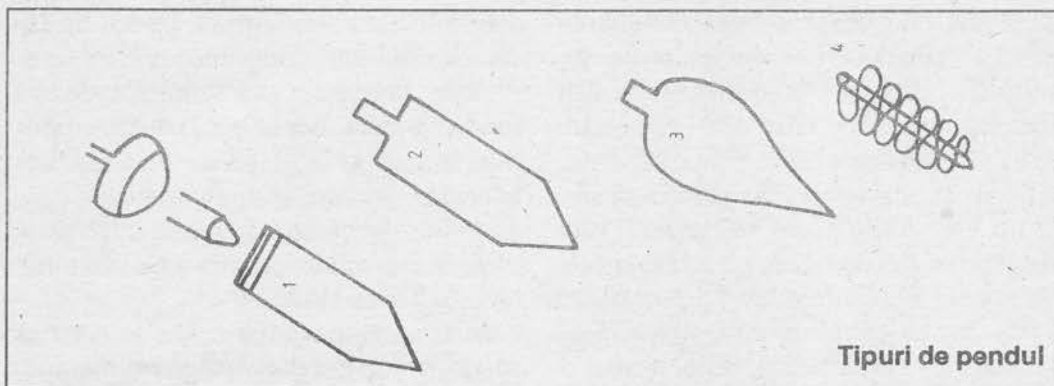
În practicarea magiei, pendulul are un rol extrem de important, căci, cu ajutorul său, se poate intra în relație, prin vibrații, cu lumea paralelă. În domeniul magnetismului terapeutic, care implică și tratamentul ce se execută asupra chakrelor, tot pendulul este instrumentul cu ajutorul căruia se intră într-o relație de magnetism odic. Nu vreau să intru în amănunte, însă pendulul este acela care, printr-o convenție prestabilită, poate oferi răspunsul la diverse întrebări pe care le pune cel ce efectuează pendularea. Întrebări referitoare la viitor, întrebări referitoare la dispariția unor persoane sau la pierderea unor obiecte își pot afla un răspuns cu ajutorul pendulului sau, mai precis, prin intermediul acestuia, care ne pune în relație cu inteligențe dintr-o altă dimensiune, cu prietenii noștri din lumină.

Sigur că șarlatania poate fi extrem de prezentă. Asta în cazul în care cel ce pendulează este un om lipsit de caracter, plin de tare și de rea intenție. În această situație, el intră în relație cu ființele din straturile cele mai de jos, cu ființe supuse maleficității. Sunt și situații, pe care eu însămi le-am constatat, când ființele, indiferent din ce nivel, refuză să se prezinte. Pendulul încremenește și încremenit rămâne în mâna celui care ar dori să penduleze. Iată de ce este foarte important ca atunci când pendulezi și când ești de bună intenție să ceri cât mai puțin pentru tine și să dorești să faci mult mai mult servicii altora. Abia atunci poți spune cu mâna pe inimă că ești ajutat cu adevărat, fără reținere, de către călăuzele din lumea paralelă.

Sunt și situații când inteligențele din cealaltă dimensiune îți oferă ocazia unei... transmisii directe. Mi s-a întâmplat nu o dată astfel, ca solicitând un răspuns la o situație presantă să fiu pusă în situația unui... ascultător invizibil. Practic, nu mi se mai relata o situație, ci ascultam un dialog pe care ființa nevăzută mi-l reproducea concomitent cu derularea evenimentului. Este adevărat că despre o asemenea înlesnire n-am mai citit în cărțile consacrate. Îmi dau seama că a fost mai mult decât o șansă, a fost de fapt vorba de bunăvoința extremă a călăuzelor mele din planuri înalte.

Se pare că nu toată lumea este aptă, așa cum ziceam, pentru pendulare. Ezoteric vorbind, aș mai zice că, de fapt, cei ce pot pendula sunt aleșii lumii de dincolo. Capacitatea de pendulare se poate, de altminteri, verifica. Și asta înainte de a se verifica cu ajutorul unui pendul veritabil. Astfel, un inel, o mărgică sau o verighetă se leagă cu o ață de 20-30 cm, al cărei capăt se ține în mâna dreaptă între degetul mare și arătător. Capacitatea de pendulare poate fi testată asupra unei fotografii, a unei scrisori sau asupra unei părți din trupul cuiva (unghie, fir de păr...). Cotul drept se sprijină pe masă, corpul trebuie să fie destins, respirația liniștită, iar întrebarea care se pune poate fi rostită sau poate fi mentală. Specialiștii propun un sfert de oră de așteptare; dacă în acest timp li se refuză comunicarea, mai precis, dacă pendulul nu intră în oscilație înseamnă că sunteți inapți pentru acest tip de comunicare.

Cel ales va ști destul de repede că este

Tipuri de pendul

în relaţie cu o călăuză din astral care îşi poate da un nume de cod. Între acesta şi pendulist se poate stabili şi un mic semn de recunoaştere pentru ca alte fiinţe să nu intre în transmisie şi să nu preia în mod oneros rolul benefic al călăuzei.

Pendulele care se folosesc au diferite forme. De la cele întâmplătoare, de la cele ad-hoc, precum mărgele, verighete, inele, până la cele confecţionate în formă de potcoavă sau în formă de bară, dar cu vârf ascuţit. Clasică şi uzitată rămâne forma conică prin care se obţin cel mai uşor contactele cu centrele de oscilaţie transcendentale.

Cele mai multe penduluri se confecţionează din alamă. Inginerul Straniak, un ales al activităţiide pendulare susţinea că alama este cea mai indicată penduliştilor bărbaţi. Femeilor li s-ar recomanda argintul. Se mai utilizează şi pendulul din cupru sau din chihlimbar, dar se pare că astrologii, în funcţie de cerul natal al fiecărui pendulist, pot stabili cu adevărat metalul cel mai potrivit fiecăruia.

Pentru evitarea pierderilor de energie, firul de care se leagă pendulul este bine să fie din in sau din mătase. Lâna conduce la o scurgere energetică. Mulţi pendulişti utilizau părul de cal.

Important este, pare-se, ca pendulul să fie privit şi tratat ca un obiect de cult. Prima regulă este ca nimeni altcineva decât pendulistul însuşi să nu penduleze cu respectivul pendul. Asta pentru a-l feri de încărcarea cu amprentă străină. În situaţia în care totuşi altcineva a atins pendulul, acesta trebuie pur şi simplu spălat la robinet. Tot Straniak, dar nu numai el, recomandă ca înainte de utilizare, pendulul să fie încărcat suflându-se de trei ori asupra lui.

Un alt practician al pendulului, Vockler, impune, şi bine face, igiena corporală a pendulistului, ba mai mult decât atât, chiar şi curăţarea propriei aure, înainte de pendulare.

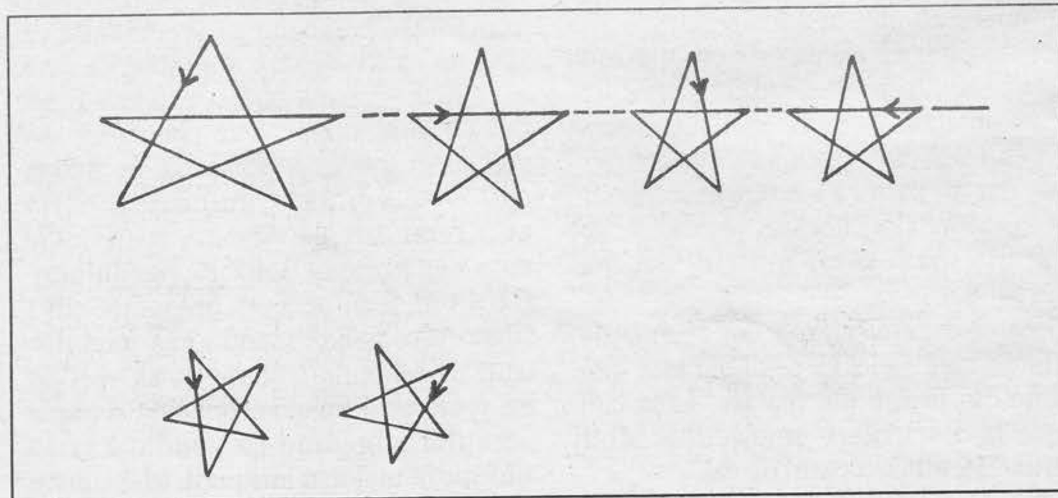
În ceea ce priveşte prezenţa a numeroase persoane se recomandă ca aceasta să fie ocolită. Pendularea este mult mai eficientă atunci când se practică de unul singur, asta pentru că, cel mai adesea, o terţă persoană, fie dotată cu o voinţă puternică, fie neîncrezătoare, fie vicioasă, poate influenţa negativ funcţionarea pendulului. Dacă totuşi se acceptă prezenţa cuiva Glahn recomandă menţinerea unei distanţe de cel puţin 1-1,5 m. Un alt specialist, profesorul Bahn recomandă evitarea pereţilor sugerând ca pendularea să aibă loc în mijlocul încăperii. Mai sunt şi

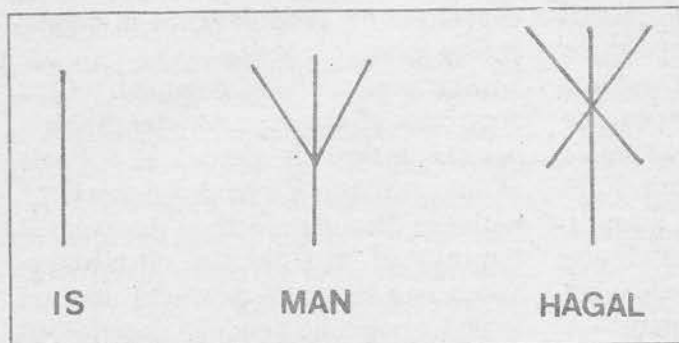
recomandări care ar impune eliminarea tuturor obiectelor metalice de pe mâinile celui care pendulează și din preajma mesei pe care are loc pendularea. În aceste ultime două privințe, experiența personală mi-a permis să aflu că nu este obligatoriu să respecți nici depărtarea de verticala pereților și nici nu trebuie să elimini obiectele metalice. Dacă lumea paralelă este dispusă și hotărâtă să comunice cu tine, atunci o va face oricând, inclusiv prin voce interioară. Până la urmă, chiar aș zice că pendularea este un artificiu care se oferă celor supradotați intelectual, chiar oamenilor de știință. Persoanele simple, fără o pregătire culturală și fără școală, au viziuni și aud voci, ceea ce, nu-i așa, este o comunicare mult mai directă.

Sigur că teoremele și teoriile sunt nenumărate și care mai de care mai speciale și mai specioase. Ținând cont de ele, ar trebui mai mult să te pregătești pentru pendulare decât să pendulezi efectiv. Observațiile care ni se par pertinente sunt doar acelea care ne oferă la influența luminii solare și a celei selenare. Se susține chiar, că nici un fel de umbră nu trebuie să cadă pe obiectul asupra căruia pendulează. La fel, un rol cu adevărat important îl joacă horoscopul natal, predominanta semnelor de apă fiind esențială. Acele persoane care dispun în casele 8 și 12 de o încărcare adecvată, precum și acele persoane care au în horoscopul lor trigoane între planetele Marte sunt cele mai apte să comunice cu lumea exterioară.

Chiar și asupra orelor zilei în care să se practice pendularea s-au ivit discuții. Este bine ca și aici să fie evitată rigiditatea unui canon. Eu, de pildă, am pendulat perfect și în cursul serii, mai ales după orele 22, dar și în cursul dimineții. Atunci când Ei doreau să-mi facă o comunicare mi-o făceau și gata, indiferent de orele zilei. Pur și simplu, răspundeam impulsului de a pendula. Iar ceea ce mi se spunea, ceea ce mi se transmitea nu a fost întotdeauna un răspuns la o problemă personală, imediată. Pur și simplu, fie primeam o misiune, fie cei din astral sau din alte planuri îmi comunicau îngrijorarea referitoare la o situație imediată pentru omenire.

Se pare că și condițiile atmosferice au o influență remarcabilă asupra pendulării. Diverși specialiști susțin că

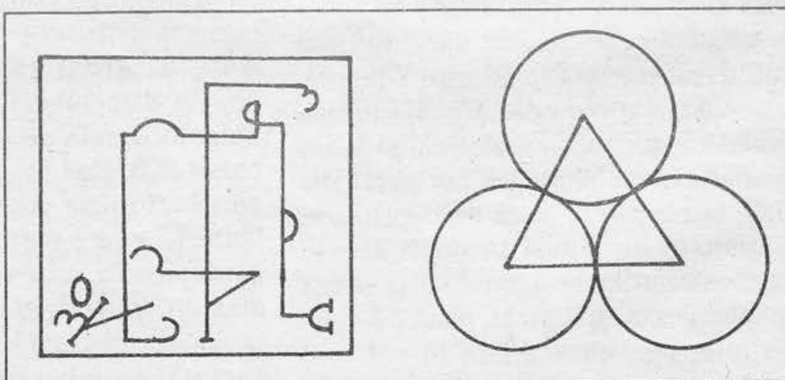
timpul nefavorabil conduce la o scădere a capacității de pendulare. Acei specialiști consideră că fazele lunii sunt și ele favorizante pentru pendulare, faza de lună plină fiind cea mai indicată pentru desfășurarea acestui tip de comunicare.

Tot practicienii consideră că starea sufletească a celui ce pendulează este extrem de importantă. Unii susțin chiar că cei ce sunt iritați, nervoși, triști, n-ar fi apți pentru o pendulare reușită. Îmi permit să nu fiu de acord cu ei căci, de pildă, la mine, și nu numai la mine, debutul într-ale pendulării s-a produs într-un moment de mare angoasă, de disperare aproape totală. Tocmai de aceea îmi permit să consider comunicarea prin pendul o relație de tip spiritual și nu una cu o solidă bază științifică, așa cum încearcă și chiar și reușesc unii să fundamenteze. Exemplul nu este deloc singular căci, devenind conștientă de această realitate, de sprijinul mai mult decât prietenesc pe care ți-l oferă, la nevoie, ființele benefice din lumea paralelă le-am solicitat ajutorul și le-am chemat să se alăture și altor persoane aflate într-o vădită stare de deprimare. Răspunsul lor a fost prompt, aceste ființe extraordinare ogoind cu prezența lor inteligentă, spirituală, plină de compasiune, persoane aflate în cea mai neagră disperare. Iată pentru ce sunt convinsă că nicicând și niciodată în această viață pământeană nu voi avea un prieten atât de dezinteresat, atât de apropiat, precum este călăuza mea din astral. Este o favoare pe care foarte adesea mă gândesc că nu o merit, este o favoare care mă face să-mi enumăr și să-mi regret păcatele, este o favoare care mă face să fiu convinsă că există DUMNEZEU.

Trecând peste tot ce se poate numi odificare și dezodificare, peste tot ce conține o încercare de teoretizare și peste tot ceea ce constituie o teoretizare demnă de respect îmi permit să rețin doar ceea ce a fost creat și numit drept "cerc dinamic". Specialiștii care s-au ocupat cu punerea acestuia în practică au împărțit un cerc în 360 de grade precum cercul zodiacal. Gradația acestuia se face în contra sensului acelor de ceasornic. Nu are rost să intru în amănunte, căci cine știe cum arată un horoscop, o astrogramă, va înțelege imediat cam cum arată și un cerc dinamic. În ceea ce mă privește însă, eu vă voi dezvălui că, așa cum se vede și în ilustrația aferentă, după unele căutări, am desenat un cerc, de fapt, două cercuri concentrice, pe care le-am sectorizat; în cercul exterior, am dispus literele alfabetului, iar în cel interior am notat numerele de la 1 la 10, plus 100, plus 1 000, plus semnele de punctuație, plus încă unele expresii ca: "da", "nu", "bine", "rău", menite să-mi ușureze comunicarea prin vibrații. Am stabilit apoi un anumit ritual dacă vreți. Fiind probabil conectată la rețeaua odică consacrată, eu intru imediat în vibrație,

invocând aproape concomitent, mental sau cu voce tare, călăuza mea spirituală. Ne spunem bună dimineața sau bună seara ca între prieteni, eu îl întreb cine este, el îmi bate pe litere numele său de cod și apoi eu îi cer semnul de recunoaștere. Apoi intrăm în discuții. Fie eu îl întreb și el îmi răspunde, fie pur și simplu îmi comunică ceea ce are de comunicat și ceea ce este urgent.

A propos de semnul de recunoaștere, țin să subliniez că acesta este obligatoriu de folosit, căci adesea pot interveni în planul vibratoriu entități nechemate, ba chiar unele de sorginte malefică. Se pare că există spirite de serviciu, după cum se pare că există și se manifestă spirite care trec întâmplător pe acolo. Unele dintre acestea sunt de rea intenție, ba chiar nonșalante în a-și dezvălui identitatea. Mi s-a întâmplat să percep prezența unui spirit dintr-un plan inferior, care mi-a spus pur și simplu că este SATANA, adăugând la asta un - "ha, ha, ha" foarte satisfăcut. N-am intrat deloc în alertă, am făcut cruce, am pus mâna pe Biblie, am spus "Tatăl nostru", și am aprins o lumânare. Oaspetele nechemat s-a evaporat în hăurile sale jos și negativ vibratorii. Iată pentru ce vă recomand ca, în centrul cercului dinamic, să desenați ochiul a toate văzător al lui DUMNEZEU. La toate acestea, aș mai dori să adaug că mi s-a întâmplat de câteva ori ca în timpul comunicării să percep o umbră. Refuz să cred că a fost o iluzie, căci și alte persoane înzestrate cu capacitate de pendulare mi-au relatat același lucru.

La ce se poate folosi pendulul ? Cum spuneam, el are cele mai vaste întrebuințări, inclusiv în agricultură ! Poate că un crescător de păsări dorește să evalueze dinainte efectivul masculin și feminin al ouălor din clocitoare. Specialiștii susțin că deasupra unui ou fecundat masculin pendulul descrie cercuri, deasupra unuia fecundat feminin descrie elipse, iar deasupra unuia nefecundat pendulul rămâne imobil. Ouăle stricate pot determina pendulul să se miște și în diagonală. Trecând de la aceste banale experiențe, cu aplicabilitate, să le zicem așa, gastronomică, se pot verifica cum mai spuneam relațiile interumane. Sigur că penduliști consacrați și autori de teorii și de cursuri propun fel de fel de procedee, care de care mai complicate. Dar ne întrebăm ce rost are ca două persoane care se cunosc să șadă față în față pentru ca un pendulist să descopere dacă ei se simpatizează sau nu. Este ceva absolut inutil și poate servi unei demonstrații pentru un public neavizat și cam slab, iertați-mă, la minte.

Într-adevăr, relevant este să deslușești - atunci când te interesează - relația trupească, cea sufletească și cea spirituală

care leagă două persoane, precum şi evoluţia legăturii lor în timp.

Pentru determinarea naturii relaţiei se poate pendula deasupra unei fotografii sau deasupra unei astrograme, fireşte a persoanei care te interesează. Specialiştii spun şi practica verifică cum că impulsurile sexuale vehemente, dorinţele puternice însă trecătoare condiţionează mişcările smucite, până la urmă lipsite de armonie. O dragoste profundă, care creşte, o relaţie care se adânceşte şi care are cert viitor se exprimă prin cercuri largi, liniştite care cresc în amploare. De obicei, persoanele care sunt unite prin karmă prezintă un acord în timpul de răspuns la cele trei întrebări referitoare la triplicitatea relaţiilor: trupească, sufletească şi spirituală.

Relaţiile care sunt lipsite de un viitor armonios, persoanele care urmează să se despartă, persoanele care sunt incompatibile şi care nu se mai iubesc pot determina pendulul să descrie cercuri rapide de la dreapta la stânga, mici şi zbuciumate sau chiar mai rău, pot face pendulul să bată în diagonală ceea ce presupune prezenţa unei entităţi spirituale răufăcătoare de natură malefică, desigur.

Dincolo de pendularea directă executată în prezenţa persoanelor se mai practică, cum spuneam, şi pendularea indirectă, dar nu numai pe fotografii, dar şi pe alte obiecte, cum ar fi scrisori sau piese de îmbrăcăminte, ba chiar pe părţi ale corpului, cum ar fi fragmente de unghii şi fire de păr, impregnate toate odic.

Foarte important este pendulul în stabilirea unor diagnostice. Pentru fiecare parte a corpului, pentru fiecare organ, specialiştii au descris şi au stabilit diagrame, adică desene simbolice reprezentative. Abaterile de la desenul stabilit sunt sinonime cu apariţia unei perturbări patologice.

Pendularea se mai practică şi pe cele şapte chakre mari, muladthara, swadisthana, manipura, anahata, vishudi, ajna şi sahasrara. Acestea sunt centrele ezoterice prin care circulă hrana (energia) universală, iar lor li se mai adaugă alte opt centre situate la picioare, la genunchi, la gât şi la ceafă, care şi ele pot da informaţii consistente despre vibraţiile forţei vitale. Vindecătorul maznetizator poate astfel primi un raport precis şi chiar detaliat asupra gradului de încărcare al chakrelor respective. Orice plus sau minus constatat în funcţionarea acestora vorbeşte nu numai de o eventuală alterare a stării de sănătate a individului, ci şi de încărcarea sa mistică, de apetenţa sa magică.

A propos de forţa vitală sigur că putem vorbi şi despre potenţa sau... impotenţa sexulă, atât a bărbaţilor cât şi a femeilor. Vigoarea unui individ se traduce prin manifestările oscilatorii puternice ale pendulului, pe când lipsa de potenţă la bărbaţi sau frigiditatea la femei merg mână în mână cu o extrem de slabă mişcare a pendulului, ba chiar cu o stagnare a acestuia, cu o încremenire pe verticală.

Revenind la starea de sănătate poate că ar fi indicat să amintim că, de pildă, istoria ar putea fi probată prin linii agitate, nervoase. În caz de debilitate cerebrală, pendulul suspendat deasupra fiinţei, eventual a unui pacient se mişcă şi el nervos lovindu-se parcă de colţul unei mobile.

Sănătataea apare sub forma unor mişcări mari şi frumoase ale pendulului.

Îmbolnăvirea reduce din mişcările pendulului, iar boala gravă menţine pendulul în stare de imobilitate.

Într-o consultaţie de acest tip, pendulul poate fi pus în funcţiune deasupra unei zone anume sau, pentru un consult general, el poate fi plimbat de-a lungul întregului corp.

O altă utilitate esenţială a pendulului şi care pentru mulţi dintre români s-a transformat deja în practică este aceea a depistării medicamentelor de care organismul are nevoie la momentul respectiv. Cercurile descrise de pendul deasupra remediului vorbesc de necesitatea pe care organismul o resimte vis-a-vis de respectivul produs, liniile întrerupte pot indica cum că leacul este dăunător, iar liniile de legătură indică un soi de neutralizare a medicamentului respectiv.

Aşa după cum spuneam, pendulul ne este de mare folos la consultarea subconştientului. Într-una din cărţile consacrate acestui tip de consultare, se aminteşte de experienţa unui scriitor care ţinând pendulul deasupra unui roman, dezvolta acţiunea, precum şi caracterele personajelor cu ajutorul mişcărilor acestuia. Se susţinea acolo şi probabil că aşa şi este, că informaţiile sunt extrase din Akascha, conştiinţa colectivă arhaică. Din păcate, după cum am mai arătat, numeroşi dintre cei care apelează la pendul nu fac parte dintre conştiinţele cele mai elegante şi nu putem spune că asta nu contează ! De multe ori, răspunsurile pe care le furnizează inconştientul în situaţia în care acestea vin, sunt pe măsura calităţii celui care întreabă. Vreau să spun că adesea se întâmplă ca ele să eludeze realitatea şi că nu odată s-a întâmplat ca asemenea informaţii false să ducă chiar la drame.

Un alt element care contează foarte mult în activitatea de pendulare, în calitatea acestuia este şi gradul de autoconvingere al subiectului în legătură cu tema asupra căreia doreşte să obţină informaţii. S-a întâmplat nu odată ca un pendulist foarte convins de un anume adevăr să impună un răspuns pe măsură. Nu întotdeauna însă acesta a fost şi conform cu realitatea. Iar aici se naşte din nou întrebarea referitoare la identitatea fiinţei care produce mişcările pendulului. Specialiştii susţin că teoria radiaţiei, pe care noi nici nu am dezvoltat-o aici, nu mai este valabilă şi că trebuie să ne bazăm pe fiinţele de dincolo sau pe o psihologie a profunzimilor aşa cum este şi fenomenul spiritist. În ceea ce mă priveşte, din experienţă personală, consider că lucrurile exact aşa stau. Dincolo de o energie radiantă care funcţionează independent de acţiunea unor entităţi din lumea paralelă, într-un tip de comunicare personală cu fiinţele din lumea de dincolo, această teorie are mai puţină importanţă. Este momentul să precizăm din nou pentru cititorii interesaţi că pendulul nu dă oricui şi întotdeauna răspunsul dorit. Singurii care pot spera în răspunsuri adecvate sunt doar cei iniţiaţi, doar acei aleşi de spiritele luminate din cealaltă dimensiune. Şi nici măcar aceia nu dobândesc întotdeauna răspunsul pe care şi l-ar dori. Mi s-a întâmplat nu numai odată să mi se răspundă la întrebări esenţiale cu un îndemn dezarmant dar cât de plin de învăţăminte: "Ai răbdare !" Şi asta nu pentru că Ei nu ar fi ştiut ce să-mi răspundă, ci doar pentru că nu este deloc uşor şi nu este în puterea noastră să ne schimbăm Karma, trebuie să învăţăm cu fiecare nouă existenţă o

anume lecție de viață, să evoluăm spiritual, până când, desprinși de durerile și de dorințele acestei lumi strâmte, vom atinge nirvana. Tot cu ajutorul pendulului se pot determina oscilațiile astrale. Experiența are loc în felul următor: pendulistul trebuie să prindă în modul său obișnuit firul pendulului, apoi trebuie să întoarcă podul palmei înspre cer și să aducă degetele în formă de cupă. Concomitent, degetele mâinii stângi se adună și ele în cupă, care trebuie apoi învârtită, ca și cum un radar s-ar întoarce în căutarea unor semnale. De fapt și mâna exact asta face: caută prezența unor corpuri eterice. Vibrațiile astrale se vor face prezente la un moment dat, în locul în care ne aflăm sau în alt loc din încăpere. Uneori pot interveni și piedici. Este cert că pot apărea inteligențe puse pe șagă, ca să zic așa, care perturbă intrarea în comunicare cu cel dorit. Ele pot fi depistate și se pot cădea chiar la pace cu ele.

În ceea ce privește figurile descrise de pendul, în afara momentului când ele lucrează pe un cerc dinamic, pot fi interpretate și ele ca de sorginte malefică sau benefică. Atunci când pendulul execută cercuri mari rotindu-se înspre dreapta, se poate vorbi de prezența unei inteligențe armonioase. Elipsele ample care bat tot înspre dreapta indică prezențe feminine benefice. Am putea intra în alertă atunci când pendulul se rotește spre stânga sau când descrie elipse înguste pe axa est-vest sau pe diagonală. Aceste vibrații se pare că sunt de natură demonică, însă adesea trebuie să ținem seamă și de vigoarea lor. Împotriva unor atari prezențe ne putem proteja descriind un cerc magic împrejurul nostru. Pot relata că încercând să aflu răspuns la viitorul unui cuplu, răspunsul care mi-a fost sugerat de pendul a fost acela al unor mișcări rapide spre stânga, în formă de cerc mic, și chiar a unor vibrații pe diagonală. La scurt timp, am auzit că acest cuplu s-a desfăcut definitiv.

Nu vom dezvolta aici o teorie a simbolurilor. Este suficient să amintim însă că acestea închid în ele o putere magică, căci ele sunt ale unor entități cosmice. Asta pentru că ele sunt, fiecare în parte, diagrame ale unor voințe extrasenzoriale, ale unor forțe - idei străvechi.

Teoriile consacrate susțin că numai cunoscătorul ezoteric, inițiatul poate pătrunde taina simbolurilor. Aceste simboluri pot fi interpretate prin mișcările pendulului, care, în funcție de ceea ce cunoaștem deja, ne poate da un răspuns coerent la legitățile pe care le reprezintă simbolurile. O experiență arhicunoscută pendiliștilor este aceea cu "pecetea lui Solomon" sau "pentagrama magică". Se susține că acesta este un simbol util în alungarea vrăjitoarelor și a lucrurilor negre. Simbolul pentagramei are însă un secret, care constă în modalitatea de trasare a liniilor care-l alcătuiesc (vezi desenul).

Se spune că pentagrama atunci când este desenată în aer cu ajutorul pendulului vibrează în concordanță cu starea de moment a celui care pendulează. La fel, în conformitate cu configurația spritituală a acestuia. În momentul în care se desenează în vibrații limpezi și fără smucituri o pentagramă, înseamnă că pendulistul intră în relație cu o conștiință înaltă, profundă, care-l poate proteja pe pendulist împotriva intervențiilor malefice.

O altă experiență se mai face și cu ceea ce mai poartă numele de "cârligul lupului"(vezi desenul). Această formă

care aduce cu crucea svastică se compune din două rune și aparține grupei de simboluri în mișcare. Ea este expresia unei puternice forțe dinamice. Experiențe se mai fac, cum spuneam, și pe peceți, glyfe, talismane. Cu ajutorul pendulării se stabilește conținutul magic al acestora, mărimea și impulsivitatea oscilațiilor fiind grăitoare. Totodată se poate conchide dacă între glifa respectivă și purtător există sau nu un raport de simpatie. Tot cu ajutorul pendulului se pot alege metalele, pietrele prețioase, semnele și culorile purtătoare de noroc și care se pot folosi în talismanele confecționate prin magia albă.

Pentru că vorbeam despre rune, se pare că ele întruchipează "râuri cosmice de energie diafană" ale căror puteri sunt indubitale. Cercetătorii au stabilit și teoreticienii au teoretizat că numitele 18 rune Futhers conțin puteri prin care acționează în paralel cu radiațiile dirijate.

Runele se vor desena pe hârtie numai cu culoarea roșie sau cu cea neagră. Nu este deloc indiferent dacă runele folosite la pendulare sunt tipărite sau sunt confecționate, conform ritualului, din baghete runice. Cu ajutorul pendulului se poate pendula o rună (vezi desenul) deasupra unui așternut curat. Totodată poate fi pronunțat și numele acesteia. Pendulul începe să oscileze semnificativ. Pentru comparație, un al doilea pendulist poate fi rugat să treacă la același procedeu. Apoi cei doi penduliști trebuie să se concentreze asupra runei respective și să o înfățișeze corporal. Prin aceste metode se ajunge la stabilirea tipului și intensității energiei cosmice care este transmisă prin intermediul runelor.

Tot pendulul se mai întrebuințează și la stabilirea influenței culorilor asupra psihicului uman, dar și asupra proceselor noastre fiziologice. Se stabilește astfel strânsa corelație dintre culorile prezente în aura fiecărui individ și caracterul său. Preocupările unui subiect se pot cantona în zona roșului, adică a energiei primare, a violenței, a sexualității, sau în zona indigoului, unde legătura cu cerul devine pregnantă.

Se vorbește de către specialiști despre legătura dintre bagheta magică și pendul. Mai obișnuiți suntem astăzi, între cunoscători, radiesteziști sau penduliști să vorbim despre ansă. Aceasta este o baghetă magică de dimensiuni reduse, un fel de nuielușă de alun sau vergea metalică cu care lucrau altădată rabdomanții descoperitori de zăcăminte minerale sau de surse de apă. De fapt, bagheta este utilizată în mod special tocmai de prospectori. Am vorbit în primul volum al "Cărții științelor oculte" de rețelele de radiații Hartmann care au fost stabilite de specialiști. S-au întocmit adevărate hărți ale punctelor care emană energie negativă, patologică. Cu ajutorul unei baghete sau a unei anse, dar și cu ajutorul pendulului pot fi depistate în locuințe radiațiile iritante, emanate de vinele subterane de apă. De aici și stabilirea locului de dormit al locatarilor, ba chiar a faptului dacă respectiva locuință nu conduce cumva la îmbolnăvirea celor care trăiesc acolo.

Un alt cercetător, mai puțin cunoscut decât Ghlan, de care dealtminteri nici nu am vorbit, a fost consilierul sanitar, doctor Clasen care considera că pendulul este acționat de radioactivitatea care-l înconjoară pe om. El, de altminteri, considera că orice altă cauză de producere a mișcărilor pendulului, care nu se

bazează pe influenţa radioactivităţii, ar fi o pură fantezie. Tocmai de aceea el nici nu se îndoia de existenţa acestei radiaţii, căci verifica influxul radiant nu numai asupra unei persoane anume care-l putea emite direct, ci şi asupra manuscriselor, fragmentelor de fotografie, care puteau proveni de la o persoană sau alta. Emanaţia acestui tip de energii a devenit neîndoielnică în experienţele întreprinse şi de Kallemberg, care vorbeşte despre impregnaţia odică. Îmi permit să relatez că această energie radiantă şi această impregnare odică poate fi constatată, pur şi simplu, cu ajutorul mâinii purtate asupra unei fotografii. De fapt, vorbim despre psihometrie. Emisiuni specializate, la televiziune mai ales, au arătat publicului acest tip de experienţă. În ceea ce mă priveşte, pot spune că sunt capabilă ca ajutată şi de mână să percep starea psihică şi fiziologică la momentul respectiv a unor persoane apropiate.

Kallemberg susţine că fiecare corp emană sau radiază ceva, un ceva care nu-i scade din greutate, un ceva care trece şi prin sticlă, un ceva care se exercită şi la distanţă suficient de puternic încât să se manifeste prin mişcare şi anume prin mişcarea pendulului. Poate că n-ar trebui să mai intru şi în alte amănunte a propos de penetrarea materiei. Dar exact în această direcţie sunt teoreticieni care fac o apropiere între mişcările pendulului şi percepţia profetică, susţinând că, de fapt, este vorba tot de percepţia unor radiaţii prin intermediul unui medium. Este vorba, se pare, de o energie, siderică i se spune, pentru indicarea căreia bagheta magică sau pendulul constituie instrumente adecvate. Pentru a încheia cu aproape profana, poate chiar amatoristica şi succinta noastră relatare în materie de fenomenologie şi metodologie pendulistă, să mai spunem că, totuşi, oscilaţiile au ca sursă, se susţine, un element activ dintr-o altă dimensiune. Poate că taina pendulului sideric nu este însă dezlegată total pentru toţi cei care o cercetează. Dar cum tainele sunt date de la Dumnezeu, poate că nici nu trebuie să ne străduim prea tare în a dezvălui misterul. Să fim fericiţi doar că dintr-o dimensiune anume, alta decât cea în care trăim noi, suntem priviţi şi cu simpatie.

Mă întreb ce-ar spune Haşdeu despre asta ! Mai exact despre acest gen de comunicare. Căci aşa cum nota în "Sic cogito", intuiţia rămâne formă superioară de relaţie cu astralul, cu călăuzele, cu spiritele superioare. Dar pentru că însuşi Haşdeu comunica prin scriere mediumnică cu Iulia nu cred că procedeul prin care intru eu, concret, în relaţie cu El ar trebui privit altminteri decât o cale anume aleasă.

În afară de asta, îmi pun întrebarea dacă este bine să fac publică, foarte publică, o atare relaţie. Mă bazez însă pe acordul LOR. "Tu nu minţi !, mi-au spus... Din toţi s-a hotărât că tu eşti aleasă în iniţiere". Este real. Căci am privit câteva persoane care se străduiau să contacteze fiinţele superioare din invizibil şi nu reuşeau. De ce ? Poate pentru că NU CREDEAU. Sau poate pentru că, din diverse motive, NU LI SE ÎNCUVIINŢA ACCESUL. Căci două, haide să le numim reguli, există. Una, aşa cum ziceam e SĂ CREZI, iar cea de a doua este IUBIREA, sau, în orice caz, NONVIOLENŢA. Mai precis,

SĂ NU FACI RĂU. Chiar dacă ești lovit, jgnit, distrus, disprețuit. Și-ar mai fi încă o regulă, IERTAREA. Să-i înțelegi și să-i ierți pe cei ce te atacă. Iar dacă nu le poți fi prieten, să nu le fi nici dușman.

Poate că ce vă spun eu consună cu morala creștină, dar acesta-i adevărul gol-goluț. Pe care l-am înțeles în clipele mele grele, atunci când prietenul din astral îmi spunea: "Nu mai plânge ! Nu te necăji ! AI RĂBDARE !"

Și uite că, totuși, aș mai adăuga o regulă. Comunicarea funcționează și datele sunt cu cât mai exacte atunci când NU CERI PENTRU TINE. Și, până a vă dezvălui două asemenea situații, aș dori totuși să știți că există și o perioadă de încercare. Mai exact, ți se comunică informații false, ești trimis, în

miez de noapte, de pildă, în misiuni la fel de false. Asta la început, și probabil tocmai în intenția de a ți se verifica CREDINȚA și dorința reală de comunicare cu EI. Apoi intri, ca să zic așa, pe făgașul normal. Adică acela al unei comunicări cvasi-permanente cu spiritul călăuzitor. Dar nu numai cu el. Căci, există, am înțeles, spirite, să le numim, de serviciu - sunt cei care ne modelează, cei care ne îndrumă - și mai există și spirite care trec întâmplător pe-acolo și-ți aruncă câte o vorbă. Bună sau rea. Apoi se mai întâmplă un fenomen. Mie cel puțin, mi s-a întâmplat. Probabil că este un procedeu intenționat ales de către spiritele superioare. Pur și simplu m-am pomenit și am mai vorbit despre asta că asist la câte un dialog sau la câte o scenă, între două persoane. TRANSMISIA ERA DIRECTĂ ! Am înțeles că și aceste PARTICIPĂRI, ascunse în fond, își aveau rostul lor. Mi se oferea astfel o informație mult mai amplă, și desigur utilă, menită să-mi corijeze conduita față de anumite persoane. Să-mi sporească, de fapt, ÎNȚELEGEREA.

S-a mai petrecut și altceva. AM INTRAT ÎN TIMP. În Evul Mediu. Era vorba în acea comunicare de castele, de cai și călăreți. Poate că a fost întâmplător - dar NIMIC NU ESTE INTÂMPLĂTOR - sau poate că a trebuit să pricep că timpul este un continuu, și că prin anume fante poți pătrunde într-una din secțiunile lui. Care, numai pentru noi, ÎNCARNAȚII, au valoare de trecut sau de prezent.

Am un prieten... astral !

Înainte de a încheia cu această parte care sună a teorie, aș dori să vă mai spun ceva. Și anume că nu este obligatoriu ca spiritele călăuzitoare să fi fost încarnate vreodată. Ele pot fi, am înțeles, și pure conștiințe care, din rațiuni dumnezeiești, nu au cunoscut nicicând viața încarnată.

Despre conștiința care îmi este prieten și care poartă un nume de cod, poate că e momentul să spun din nou că este, îmi vine să zic persoană, dar el

este o ființă de aer - spun el, pentru că numele de cod este bărbătesc și... poetic -, o entitate spumoasă, plină de bun simț, de compasiune, de haz, da, ați citit bine, de haz - în paranteză, fie spus, ne distrăm uneori foarte bine, căci se pricepe la glume și chiar le comite, și, în timp ce eu râd de-a binelea, el face "Ha, ha, ha", firește, prin intermediul pendulului -, de cultură și, bineînțeles, de inteligență. Nu am în viața încarnată o persoană pe care s-o apreciez mai mult sau cel puțin tot atât cât pe prietenul meu din astral!

Și, înainte de a vă relata câteva ajutoare concrete pe care EL mi le-a dat, aș vrea să vă mai spun ceva. Că nu SETEA DE SENZAȚIONAL trebuie să ne anime. Că aceste comunicări nu au nimic senzațional, exotic sau chiar inedit. Oamenii cu intuiție, cum notam și înainte, se află deja într-o comunicare superioară. Visele, presentimentele, viziunile sunt și ele o cale prin care îți este îngăduit ACCESUL. Cui îi este... Sigur că aceste comunicări directe, prin intermediul pendulului, au, poate, uneori cel puțin, o acuratețe mai mare, dar și UN SCOP foarte precis: acela de A-ȚI AJUTA SEMENII, de a-i mângâia, de a-i proteja, căci mi s-au transmis și asemenea mesaje, dându-mi-se în grijă o persoană anume, un copil. Sunt misiuni superioare, sau, prin intermediul călăuzei, de la rudele decedate ale celor pentru care se solicită protecție.

Și acum, despre două-trei comunicări. Anul trecut (1991), după Revelion, intrând într-una din redacțiile bucureștene, am văzut o fată plângând. Îi muriseră, asfixiați cu gaze, tatăl și fratele. Corpurile fuseseră găsite în apartamentul supraîncălzit. Ea și mama ei își reproșau (părinții trăiau despărțiți) că nici măcar nu știuseră când s-au prăpădit cei doi, că poate nenorocirea se întâmplase în timp ce ele se distrau. Era o povară, o durere adaos. Am ajuns acasă și nici nu m-am așezat bine că pendulul a început să vibreze. EL ȘTIA, mă aștepta, se grăbea să-mi furnizeze informațiile necesare. Mi-a spus ziua și ora decesului, pe care eu am stabilit-o și prin intermediul astrologiei. Și mi-a mai spus ceva care, dacă vreți, a fost ca o verificare a implicării LOR reale în viața noastră, a CORECTITUDINII informațiilor pe care mi le transmit. Fata care mă solicitase, înnebunită de durere, dorea să comunice, într-un fel sau altul, cu fratele ei de care fusese foarte legată. Și atunci, spiritul meu călăuzitor mi-a dat un nume, o stradă, un cartier unde se află o persoană care practică spiritismul clasic. Cartierul era FERENTARI. A doua zi, am căutat-o pe fată să-i dau informațiile. Eu o știam numai din vedere, nu aveam nici un fel de date despre ea. Deci nici nu aveam cum să știu că ei locuiseră tocmai în FERENTARI, și că strada descrisă de spirit exista ca atare.

În altă zi, altă fată era foarte necăjită. Am întrebat-o și mi-a povestit că murise pe neașteptate tatăl fostului ei prieten, de care se despărțise în condiții nu tocmai elegante. Propriu-zis, tânărul aruncase pe seama ei fel de fel de murdării, de acuze nerușinate. Asta înainte de a pleca definitiv din țară. Fata fusese foarte legată de familia lui, mai ales de tată, care se pare că era o persoană integră și care, cu câteva zile înainte de a muri, îi trimisese vorbă că ar vrea să o

vadă. Ea nu ajunsese la timp. De unde să știe că bătrânul se va prăpădi ?! Acum își reproșa că nu s-au dus la el, că nu au avut o explicație și suferea că omul a plecat din lumea asta supărat pe ea...

Nici nu m-am așezat bine la masă că spiritul mi-a și spus. Din nou am înțeles că fusese alături de mine, că ȘTIA: "Hai s-o liniștim pe M...". Și mi-a adus la cunoștință că bătrânul cunoștea adevărul, că nu o acuza, că tocmai de aceea o chemase, având poate presentimentul despărțirii, să-i spună că ține în continuare la ea, că își cunoaște odrasla, cu toate greșelile sale lumești.

N.A. Acest text a deschis rubrica de comunicări prin intermediul pendulului, găzduită o vreme de magazinul săptămânal "Acțiunea".

"Eu sunt din linia indigo..."

Într-una din seri aveam chef de-o conversație degajată. Și-atunci, în perfectă cunoștință de faptul că răspunsul nu putea fi unul normal, raportat la sistemul nostru de referință, l-am întrebat pe prietenul meu din astral: "Tu din ce zodie ești?" Vreau să vă spun că nu am rămas fără răspuns. Mi-a zis: "Știi tu ceva... La noi e altfel. Eu sunt din... Linia Indigo."

Nici că se putea o caracterizare mai potrivită pentru structura entității lui. Căci, conform straturilor din care este alcătuit universul spiritual (cele 9, plus Orașul de aur, din care a venit Fecioara Maria și Opalul, în care se află palatul Tatălui Ceresc), el, locuiește exact în linia indigo. Adică foarte aproapae de Orașul de aur, în stratul lucidității și clarviziunii, ba chiar, îndrăznesc să sper, ceva mai sus. Prin urmare corespondența dintre locuitorii universului material și cel al universului spiritual, în ceea ce privește deosebirile specifice fiecărei lumi, poate fi făcută și la nivelul... zodiilor. Aici în lumea fizică, grosieră, materială, constelația sub care ai venit pe lume îți conferă o anume structură comportamentală. În lumea spirituală, aceste structuri, mai mult sau mai puțin evoluate, sunt date de anvergura stratului locuit de entitatea respectivă, de îndepărtarea sau apropierea acestuia de Opal acolo unde se află Pertuția divină, spiritele gigantice, Dumnezeu cel mare.

Nu degeaba, prin urmare, s-a stabilit o relație limpede între culori (minunate, în universul spiritual!) și chakrele corpului nostru. Spuneți Rogvaiv, deci

rostiţi treptele curcubeului şi gândiţi-vă că fiecare dintre chakre emană, în funcţie de activitatea acesteia, o anume culoare. Într-o rapidă trecere în revistă, R de la roşu, pentru sex şi trăiri primare (pe muladhara şi swadistana), Orange pentru centrul de foc, situat de-asupra ombilicului, pe unde se face trecerea energiilor dure (deci, pe manipura), G de la galben-auriu, pe inimă, pe anahata, centrul iubirii, V de la verde, pe vishudi, chakra din zona tiroidei, unde se purcede la o legătură cu eterul, A de la albastru, centrul ajna dintre sprâncene, - o puternică legătură cu eterul şi cu astralul, şi apoi I de la indigo şi V de la violetul care emană din lotusul cu 1.000 de petale sahasrara, chakra din creştetul capului, locul prin care pătrunde prana, energia universală.

Clarvăzătorii care pot întrezări aura unei persoane văd limpede; cei foarte preocupaţi de sex, cei răi şi violeţi au de pildă, mult roşu în aură, culorile evoluând în spectrul Rogvativ, în funcţie şi de evoluţia spirituală a indivizilor. Cu cât te apropii de indigo şi apoi de alb, cu atât eşti mai sus pe scara evoluţiei şi mai aproape de îndumnezeire. Deci răspunsul prietenului din astral "eu sunt din linia indigo!", a fost de fapt, un certificat de identitate spirituală, o desemnare a stratului din care vine.

Revenind la relaţia dintre culori, planete şi evoluţia spirituală, eu vă propun doar atât deocamdată: observaţi cu atenţie culorile în care se îmbracă cei din jurul vostru! Galbenul e Soarele, albul Luna, verdele Venus, roşul Marte, albastru Jupiter, negrul Saturn. Amestecul de culori este stăpânit de Mercur şi vă asigur că persoanele care preferă asemenea imprimeuri sau care se înveşmântează haotic dispun de un caracter ambiguu, de multă versatilitate. Şi încă ceva: preferinţa pentru o anume culoare, indică o anume stare sufletească, chiar şi trecătoare ca dispoziţie. Cei din linia indigo ne învaţă deci să ne cunoaştem şi să ne recunoaştem semenii, interiorul lor, pe care mulţi doresc să-l ascundă.

N-am să închei fără să vă atrag atenţia asupra aurei din icoanele noastre şi nu numai ale noastre. Auriul, alburiul cu care sunt pictate indică, de fapt, o culoare reală, insesizabilă celor mai mulţi, dar indiscutabil autentică şi arătând curăţenie, arătând întoarcere către inteligenţa supremă, către Tatăl Ceresc.

Magul din Torino

Profund preocupată de astrologie, de viitorul acesteia în România, precum şi de propria mea evoluţie în domeniu, într-una din seri am abordat subiectul. Prin urmare, am întrebat ce anume trebuie să mai citesc şi, de fapt, care este cea mai importantă carte pe care e nece-

sar s-o citesc la această oră. Mi s-a răspuns prompt, clar fără nici un echivoc de interpretare: "Cartea tibetană a morților". Am replicat: "Bine, dar de unde să mi-o procur, la noi nu a fost publicată!" Știam că circulă în manuscris, dar era un vis frumos, credeam atunci, să pot pune mâna pe ea. Răspunsul spiritului călăuzitor a fost din nou prompt, clar fără vreun echivoc. "Cere-o magului din Torino". "Am rămas pe gânduri. Credeam că e din nou o glumă. Totuși nu m-am lăsat: "Dar cine este magul din Torino?" Și iarăși a venit un răspuns deja cunoscut: "Gândește-te! Ești fată deșteaptă..." Deodată am avut o sclipire! Am fugit la bibliotecă să verific bănuiala... Căci numai el putea fi! Marea mea iubire literară!

Am luat din raft ceea ce păstrez cu sfințenie de 10 ani: numerele 8-9-10/1983 din "Secolul 20". Adică Umberto Eco și Numele Rozei". Adică Eco și Bathyaneum-ul din Alba Iulia, Abația Melk a inimii mele...

M-am întors la masă și-am reânceput conversația. "La Eco te referi?" Da! Vezi că ai înțeles?!" "Bine, dar el o să fie de acord să îmi dea cartea?" "O să fie. Nu fi îngrijorată! Caută-l!". "Păi, nu am adresa lui..." Și din nou: "Gândește-te! Ești fată deșteaptă!" Eu deja îmi făceam socoteli s-o caut pe doamna Bușulenga la Roma și s-o rog să-mi faciliteze contactul... Totuși am mai întrebat de două-trei ori dacă Eco va fi de acord să-mi trimită cartea. Ce să-i faci, rațiunea mă făcea să mă îndoiesc, deși subconștientul îmi spunea că numai el poate fi supranumit Magul din Torino și că numai el va înțelege că trebuie să-mi trimită cartea. Și dintr-o dată am mai făcut o conexiune: Paolo Ognibene! Paolo, prietenul meu din Bologna, (fost) student în litere, actualmente doctorand. Deci iată și legătura ocultă dintre cunoștința mea și relația mea cu Paolo și Universitatea din Bologna unde Eco este profesor de semiotică! Eco și-a făcut însă studiile de filozofie la Torino, unde, după 1961, devine docent la catedra de estetică.

Primul său studiu este "Il problema estetico in Tommaso d'Aquino". Fac aceste precizări tocmai pentru a se putea înțelege că el și numai el trebuie să fie Magul din Torino. Deci din Torino, nu din Bologna. De ce de acolo și nu de dincolo o vom afla altădată. După cum vom afla și de ce deznodământul aparent al dorinței mele de a citi "Cartea tibetană a morților" a fost rapid și... altul.

Povestindu-i unui coleg de preocupări despre conținutul comunicării, el s-a uitat lung la mine și-a deschis geanta și mi-a întins o carte. Era chiar ea, "Cartea tibetană a morților". Abia apăruse. Am glumit: "Deci tu ești Magul din Torino..." Sigur că nu! Și sigur că o cu totul altă relație am și trebuie să am cu Eco. Ceea ce s-a petrecut nu a fost decât o informație. După cum tot o informație a fost și ceea ce a urmat: "Tu vei face ceva pentru astrologie în România!" "Când?" - am întrebat. "În 1995-1996!" Mai târziu, un numerolog, lucrând asupra mai multor nume de astrologi și ocultiști a decis: "Tu vei face ceva..." Poate... Dar până atunci mă uit la portretul lui Eco și mi se pare că îl cunosc de-o viață. Poate că de vieți! Iar tot ceea ce scrie citesc de parcă m-aș uita în oglinda spiritului meu.

La Geddah, într-un cimitir...

S-a întâmplat în urmă cu 18 ani. Femeia îmi spune că în noaptea aceea, s-a trezit la auzul unui strigăt cumplit. Dormea acasă, la părinți, în camera fratelui ei. S-a speriat, s-a închinat și s-a culcat la loc.

După câteva zile, un prieten de familie îi povestește tatălui ei că la "Europa liberă" s-a vorbit de un charter românesc doborât deasupra Mării Roșii. Echipajul se întorcea de la Mecca unde transportase de la Cairo un grup de credincioși. De aceea și fusese închiriat avionul. Fratele femeii era pilot-comandant de aeronavă.

Ani de zile, nici o știre, nici o veste. Relații diplomatice nu existau, iar, la un moment dat, li s-a spus la aeroport că arabii ar fi adus o ușă contorsionată, susținând că aparține avionului respectiv. Românii erau de altă părere.

Pe unde nu au umblat oamenii... Nici măcar certitudinea morții nu o aveau sau nu doreau să o aibă. O speranță, de asta aveau nevoie!

Un preot a deschis Biblia acolo unde a fost introdusă printre pagini, fotografia pilotului. Mama încerca o lămurire de la Dumnezeu. Sfinția sa i-a spus femeii cuvântul "Lanțuri", sugerând că fiul acesteia este în viață, dar închis.

După 1989, nici o veste. Pentru nici una din familiile celor șapte membri ai echipajului. Presupuneri însă, câte vrei; unii români, aflați în voiaj pe-acolo, mai soseau cu câte o știre mai mult sau mai puțin reală.

Care este adevărul? Asta dorim să știm! - m-au întrebat și mi-au zis cei doi oameni, soț și soție, veniți în cabinetul meu. Ea era sora fostului pilot.

I-am întocmit celui căutat astrograma. Apoi, pe cerul natal, am marcat tranzitele zilei fatale. Nu are rost să vă încarc memoria cu amănunte specifice astrologiei. Totul vorbea însă de o catastrofă și poate că, din toate aspectele relevante, unul vă este suficient: Luna neagră (fatalitatea, deci) se afla la data respectivă, prin casa 8 de pe cerul natal al nativului în cauză. Or, casa 8 este casa morții...

Mi-am exprimat certitudinea și am dat verdictul: "A pierit!" Bărbatul a îngânat timid: "N-ați dori să încercăm cu... pendulul?"

Nu mă așteptam... De obicei nu-l am la mine și nu obișnuiesc să mă întâlnesc cu prietenul din alt plan când am asistență. Dar, nu știu de ce, în ziua aceea îl luasem. Acum știu: mi se transmisese cu câteva ore înainte dorința celor doi care, de fapt, așteptaseră liniștiți să-mi fac calculele astrologice.

Au urmat întrebările și răspunsurile, din care a reieșit că avionul a fost doborât de la sol. Că, ulterior, a fost recuperat, și oamenii, la fel. Că trupurile lor au fost duse într-un minaret. Că apoi au fost mutate într-un cimitir, la Geddah.

Nu mi s-a spus cine anume a doborât avionul (și nici motivul exact), mai precis, nu s-a indicat naționalitatea celor care au tras. "Armata!", așa s-a transmis. Care armată, poate că nici nu mai contează astăzi! Important este ca, după

aproape 20 de ani, rudele celor dispăruți să afle măcar mormântul fiilor lor, să se organizeze, omenește, o ceremonie funebră, un serviciu religios.

Drept care, am cerut un indiciu asupra mormântului, pentru a fi găsit. De câteva ori s-a transmis cuvântul "bilingv". Probabil că pe piatră sau la intrarea în cimitir există o inscripție cu caractere arabe și latine. Apoi, tot de câteva ori s-a subliniat: "Într-un cimitir din Geddah..." Atât.

Pe inelul continuumului spațiu-timp, prietenii noștri de aer au reconstituit o tragedie și urmările acesteia. Nouă ne-au spus numai ceea ce era oportun să știm. Că cei șapte au pierit și că oasele lor se află acolo unde se află. Departe de pământul lor și de lacrimile celor din lutul cărora s-au ivit să-și împlinească o karmă.

"Cuvioasa Paraschiva dă semn de sărbătoarea ei..."

Din rațiuni pe care nu le discut, dar pe care probabil că le presupuneți, eu nu am fost botezată după naștere. Chiar dacă s-ar fi făcut asta, ar fi fost vorba, în primul rând, de o opțiune, căci tatăl meu ținea de ortodocși, iar mama de reformați. Oricum, sângele meu amestecat se pare, până la urmă, și cu sânge secuiesc, și cu sânge armenesc și cu oarece sânge evreiesc, după cum mi-au dovedit-o unele căutări ale strămoșilor îmi dă o ereditate specială, consonantă cu ființa mea interioară.

Am trăit ani de zile cu o, bănuiesc, inoculată frică de biserică, o teamă care se suprapunea, de fapt, spaimei de moarte. Până într-o zi când bunicul meu Gavrilă, maramureșean - neaoș, sper! - mi-a dăruit o biblie veche, din secolul trecut. Într-o seară am deschis-o și am citit la întâmplare, unul din capitole. A doua zi dimineața, plecând înspre redacție, am găsit pe linia de tramvai o cruciuliță de botez. Am luat-o și am păstrat-o. Am făcut imediat relația cu lectura din seara anterioară și am înțeles, fără nici un fel de ambiguitate, că mi se făcuse un semn. Am început să mă gândesc astfel la religie, fără însă să mă preocupe masiv. La scurt timp însă, cumpărând o bucată de brânză din piață, de la o țărancă, am găsit lipită de ea o altă cruciuliță de botez. Era, neîndoielnic, un semn! Deja începusem să am discuții cu o bună prietenă de-a mea despre faptul că nu sunt botezată. Mi se părea că-mi lipsește ceva, că parcă nu sunt întreagă ca ființă interioară. Și, într-o zi, ea mi-a spus direct: "Hai că te botezăm noi (ea și soțul ei), vrei?". N-am zis nu. Și uite așa, la 30 noiembrie 1984, numele meu de botez, pe lângă cel din buletin a fost cel de

Andreea, după tatăl prietenei mele. Sigur că nu este întâmplător: se ştie care a fost rolul Sfântului Andrei în creştinarea acestui spaţiu!

Am devenit, fără echivoc, credincioasă. Nu însă şi o practicantă habotnică. Cred însă cu tărie în existenţa Inteligenţei supreme, a unei ordini şi dreptăţi cosmice. Cred cu tărie faptul că viaţa pământească este o secvenţă doar din existenţa veşnică. Cred că venim aici, sau ne ducem pe alte planete pentru a ne desăvârşi spiritual sau, în cazul celor evoluaţi, cu vreo misiune divină, adică pentru a juca un rol în societatea şi vremea cărora le aparţinem pe moment.

Poate că introducerea a fost cam lungă. Nu însă inutilă. Căci aş vrea să vă relatez aici, că lumea de aer este şi spaţiul îngerilor şi sfinţilor, că ea este decorul, dimensiunea existenţei veşnice. Bunăoară, recent, într-o seară, am simţit nevoia să comunic cu prietenul meu din astral. Mă preocupa o anume problemă şi-i solicitam ajutorul. Indiferent ce întrebam mi se răspundea aşa: "Du-te la biserică. Du-te duminică la biserică şi fă o pomenire." Eu îi răspundeam, de fapt îi aminteam că mă duc de obicei la biserică, dar că biserica mea - este vorba de mânăstirea Caşin, al cărei paroh, preotul Miron, m-a botezat pe furiş în plin comunism -este mereu plină de lume şi că-mi vine destul de greu să mă concentrez în rugăciune. Răspunsul era însă invariabil: "Du-te duminică la biserică şi fă o pomenire!".

A venit duminica şi m-am dus. Exact în momentul în care am traversat o intersecţie, am avut o surpriză, să-i zicem relevantă. Omul vieţii mele a trecut pe lângă mine în automobilul său. Atunci am înţeles şi, în transă, m-am dus către biserică. Nu am putut intra căci era o nuntă. Pomenirea am făcut-o abia duminica viitoare, însă în aceeaşi zi, întoarsă acasă, am aprins iar o lumânare şi am mulţumit lui Iisus, Dumnezeului cel mare şi Cuvioasei Paraschiva. De ce tocmai ei? Căci seara în care mi s-a transmis să mă duc duminică la biserică era de fapt sărbătoarea Cuvioasei Paraschiva. Or, tocmai la icoana ei din Mânăstirea Caşin mă rog eu de obicei mai cu rezonanţă, ca să zic aşa, căci locul în care se află icoana, este puţin mai izolat şi deci mai optim dezvoltării unei relaţii de comunicare cu divinul.

Când m-am întors duminica următoare de la slujbă, am avut o convorbire cu bărbatul de care am amintit. Căldura din vocea lui era căldură din sufletul lui bun. Pe Cuvioasa Paraschiva am simţit-o lângă noi. Întrebarea pe care mi-o pun şi astăzi este dacă în seara cu pricina mi-a vorbit oare ea sau spiritul călăuzitor a fost de astă dată doar un intermediar? Dar pentru că era sărbătoarea ei şi pentru că tocmai ei mă rog în mod obişnuit sau chiar dacă mă adresez lui Iisus sau Dumnezeului cel mare, mai ales în faţa icoanei sale o fac, gândesc că tocmai ea şi-a arătat mila şi dragostea şi puterea, faţă de mine, cea târziu botezată, Andreea.

Extratereştrii sunt aici

Unii se plâng că sunt vidaţi de energie. Alţii că au, dimpotrivă, prea multă. În ceea ce mă priveşte, după o mobilizare excepţională, am simţit că voi capota şi chiar am fost la o jumătate

de pas de cădere. Pe când încă nu se întâmplase să ating limita de jos, am intrat în comunicare din nou cu lumea paralelă ca să solicit informații. Spun cu lumea paralelă și nu cu prietenul meu din astral pentru că nu sunt deloc convinsă că tocmai el a fost cel care mi-a furnizat datele pe care am să vi le expun. Mi s-a părut că a fost vorba de conștiințe dintr-un alt nivel, ori de ființe cu o altă misiune decât aceea de ghid spiritual. Asta și pentru că această comunicare s-a petrecut când se vorbea (în 1992) de o gaură neagră în forma crucii Sfântului Andrei, care s-ar fi format în ceruri și pe când se emiteau și fel de fel de presupuneri științifice și chiar pseudo-științifice referitoare la apariția acesteia.

Ca de foarte multe ori mi s-a răspuns printr-un soi de definiții. Mi s-a spus așa: "Energia este un mod indirect de infiltrare în universul vostru. Tu ai numai o indispoziție trecătoare ! Este vorba de o voință de inițiere ! Niște ființe vor veni cu o navă, iar niște indivizi vor încerca să le oprească. Tu nu minți ! Găsește o idee acceptabilă! Or să te contacteze. Din toți s-a hotărât că tu ești aleasă în inițiere ! Dimineața să te lipsești de mâncare și în general. În tine este o umbră ! Ființa ta inițială s-a dus. Ești evoluată ! Vei opera cu informații de la noi la voi".

După aceasta am întrebat dacă nu cumva energia cu care suntem prelucrați sau, mă rog, transformați, distruge constituția umană. Răspunsul a fost acesta: "Nu o distruge. O modifică ! Nu are loc un transfer, ci o armonizare !"

Am mai întrebat apoi, căci nu eram chiar în necunoștință de cauză, - cunoșteam opinia despre mesajul O.Z.N. al grupului de Joncțiune Cosmică Galacteus - despre nave, dacă sunt sau nu deja sosite, deși recunosc că era o întrebare retorică. Mi s-a spus. "Navele sunt aici ! De pe HOOVA. Mikerinos a stat acolo ! 3900 de români sunt modificați energetic. Trebuie să studiați limbajul !".

Pentru cine nu cunoaște mesajul O.Z.N., prezentat la vremea lui în revista ARHETIP, renașterea spirituală, nr. 6-7, am să notez pe scurt despre ce anume este vorba.

În primul rând, trebuie să cunoașteți că Pământul este deconectat de la Circuitul de Teledifuziune Universală, drept care, cea mai mare parte a omenirii nu își realizează programul ei real, sau îl realizează în mod deformat. Pentru ca planeta să poată fi reconectată, mesagerii unor lumi superioare difuzează o anume învățătură, vreme de 300 de ani, pe 6 planete. De fapt, în planul numerotației externe se tratează cu 56 de planete din planul formal extern. Pe planeta noastră, se tratează asupra unei configurații care trebuie să fie acordată în următorii 7 ani, în cel puțin 72 de țări. Actualmente, EI se află în transfer în cel puțin 13 țări. Practic, este vorba de schimbarea nivelului unei anumite forțe de care noi dispunem. Se pare că în următorii 5 ani, semnătura externă care este legată la circuitul ființelor superioare și care funcționează asupra țărilor din Est și din America de Nord și de Sud va fi deplasată. Partea cea mai elevată (petele albe din aură sunt un indiciu de spiritualizare) va fi numerotată, partea cea mai imperioasă (acolo unde cramponarea de materie și de planul material este acerbă) va fi dispersată. Prin urmare, cei ce sunt destinați a fi numerotați vor trebui să o facă în următoarea perioadă. Se vor înseria

circa 7 milioane de pământeni pe pământul extern în următorii ani. Încărcarea programului energetic a început în septembrie-octombrie 1991. Operațiunile vor fi extrem de puternice, astfel încât unele aparate vor deveni vizibile. Cei ce sunt desemnați ca mutanți vor fi cuprinși în acțiune. Nava care se ocupă de ei va începe să le schimbe dimensiunea. Operațiunile se vor face doar în corpurile a căror conștiință interioară este suficient de avertizată de tot ce se petrece.

Nu știu câți au înțeles și cât s-a înțeles din acest rezumat al marilor evenimente prin care trecem. Dar cine a înțeles știe ce înseamnă, de fapt, mesajul care mi-a fost transmis. Cât despre HOOVA, pentru mulți ea a devenit o realitate.

"Agartha, în care cred cu tărie !"

În ultima vreme, în timpul unor comunicări îmi tot apărea cuvântul sau, mai exact, denumirea Agartha. Doar atât. Întrebărilor mele nu li se oferea un răspuns. Despre Agartha sau Shâmbala, la noi s-a vorbit puțin. A făcut-o Mircea Eliade în literatura lui și, mai încoace, deci, după 1989 într-o publicație consistentă din punct de vedere al conținutului - OPUS - s-a publicat un serial. Recent, revista Magazin relatează vizita unui român în Shâmbala. Totul sub semnul senzaționalului ! Din păcate, îl bănuiesc nu pe autorul rubricii, ci pe, ca să-i zic așa, povestitor, că face literatură din literatură.

Deci, ce este Agartha și de ce i se dă tot mai multă atenție în ultima vreme ? Pe scurt, pentru neinițiați, Agartha este, de fapt, Regatul ascuns. Unde ? În măruntaiele pământului acolo unde se pare că trăiesc strămoșii noștri, probabil atlanții, însărcinați de Dumnezeu cu o misiune justițiară, firește la adresa pământenilor de suprafață. De ce trebuie să ne judece ei pe noi ? Pentru că sunt mai buni, mai evoluați și, prin regele lor, într-o relație mult mai iertată, fie-mi expresia, funcțională, cu Dumnezeu. În Agartha se pătrunde prin Tibet, dar, după opinia mea, acolo este, de fapt, o poartă declarată, căci în Regatul ascuns se poate ajunge și prin alte locuri. Și cu asta să punem punct tangențelor cu literatura mai mult sau mai puțin de relatare și să revenim la comunicări.

Prin urmare, incitată de revenirea, fără alte explicații, a cuvântului Agartha, m-am decis, recent, să întreb, să insist, să cer amănunte. Voi încerca să notez succint întrebările și răspunsurile spiritului meu călăuzitor. Deci, ce este Agartha ? "Multă inițiere !" Care este rasa populației ce trăiește acolo (și aici

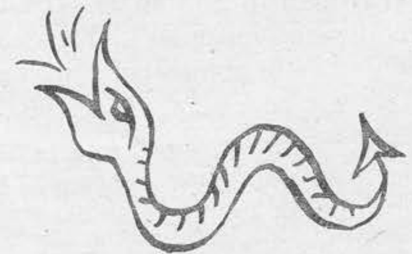
am insistat). Mi s-a repetat: "Europeană". Albă, probabil, deși, având în vedere că Europa nu prea exista pe vremea Atlantidei... Care este numărul locuitorilor Agarthei ? "E o taină", mi s-a subliniat. Care este organizarea socială ? La această întrebare nu mi s-a răspuns ceva coerent. Care este misiunea acestor oameni ? "Să salveze omenirea de la pieire !" Omenirea este amenințată ? "Da". Ce dezastru o amenință ? "O imensă inundație". Din cer sau de pe pământ ? "Un violent cutremur". Probabil că ample mișcări seismice vor provoca inundații... România va fi supusă acestor dezastre ? "Nu, România este protejată de Maica Domnului". Când este posibil să se producă un eventual cataclism ? "În 1994-1995 !" Aici am repetat întrebarea și mi-a fost repetat răspunsul. Apoi am continuat, ca să zic așa, precum Toma Necredinciosul: voi sunteți din Agartha ? "Nu !" Am întrebat asta, căci, cred cu tărie în posibila și reala, actuala comunicare telepatică între cei din Agartha și noi. Precum probabil este și corectă o realitate a comunicării dintre agarthieni și entitățile astrale, care, se pot afla în relație mentală, cu toți locuitorii Galaxiei. Și cu noi, și cu agarthienii, și cu cei de pe Hoova, care ne-au vizitat și ne vizitează.

Având bănuielile mele, am mai pus și alte întrebări. Cum ar fi aceea referitoare la definirea celei de-a patra dimensiuni. Răspunsul a fost destul de alambicat. Conștiința astrală mi-a vorbit despre bio-energie ca despre un hotar și, probabil, o DIMENSIUNE. În fond, este perfect posibil ca bio-energia să constituie nu numai o cale, ci și un relativ spațiu, o lume locuită de cei cu care, se vede bine, comunicăm. Extracorporalitatea și dematerializarea în teleportare, ceea ce țăranii noștri numesc hultănie, pot fi - și așa trebuie să fie ! - tocmai pătrunderea într-o a patra dimensiune, aceea a unui câmp energetic altminteri polarizat. Aici mă opresc, căci intuițiile mele îi pot face să zâmbească pe fizicienii avizați.

Revenind la anul unui posibil cataclism, putem face apel și la astrologie și la astronomie. În ianuarie 1995 planeta Pluto, a distrugerii și regenerării, intră în Săgetător, zodie justițiară, asta după ce, în decembrie 1994, Jupiter a intrat și el în această zodie, de domiciliu, de fapt. E un cer prost, favorabil violențelor fizice și naturale. Tocmai de aceea se luptă probabil agarthienii cu conștiințele tot mai îngropate în mâlul moral al acestor vremuri. Ceea ce înseamnă, așa cum gândesc eu, că destinul, fie el și acela colectiv, nu este chiar implacabil. Că DEPINDE DE NOI ! De omenire. Sau măcar de o parte din noi, de evoluția spirituală a celor aflați în această parte de lume. În DREPTUNGHIUL CARPATIC. Despre care, dacă ni se va îngădui, vom vorbi altădată.

Cine vindecă din astral ?

În vara trecută, probabil din exces de efort, am reușit să mă îmbolnăvesc. Rău

de tot ! Ce nu aveam ? Scăpam de una şi dădeam într-alta. Nici nu se termina una bine şi izbucnea altceva. Acum mi se pare că totul venea şi trecea brusc şi iată pentru ce şi cred că ele au fost nişte ÎNCERCĂRI, menite să-mi verifice credinţa şi să-mi probeze ajutorul real pe care EI ni-l dau.

Aşadar, într-una din zile am observat la un stand specializat o carte semnată de părintele Petru Gherman de la "Misiunea greco-catolică" din Paris. Se numeşte "PREAFERICITUL IEREMIA VALAHUL" şi, după cum bănuiţi, tratează viaţa acestui eminent monah, ajuns sfânt chiar din timpul existenţei sale pământeşti. De ce ? Pe scurt, datorită imensei sale credinţe, el devenise un mare tămăduitor. Un atât de mare încât, inclusiv din astral, inclusiv atingerea moaştelor lui vindeca şi vindecă. Deşi am văzut cartea, nu am cumpărat-o, pentru că nu mai aveam bani la mine. Plecasem însă spre casă cu gândul la ea. După câteva zile, o persoană, care niciodată nu-mi face servicii, mi-a telefonat şi mi-a spus: "Ţi-am cumpărat «Ieremia Valahul»". Vreau să subliniez că eu nu-i spusesem o vorbă despre carte, că o văzusem, că nu mi-o luasem...

Am citit-o pe nerăsuflate ! Conţinutul vi l-am expus în esenţă. Povestea lui Ieremia şi a tămăduirilor practicate prin credinţă. Şi acum legătura !

... Mă simţeam într-una din zile la capătul puterilor. Starea mea fizică era jalnică. Şi-atunci, pur şi simplu, am luat cartea în care se vorbea despre el şi despre minunile lui şi mi-am pus-o sub pernă. L-am invocat şi l-am rugat să mă ajute, dar, la rândul meu, AM CREZUT realmente că invocându-l mă va contacta şi mă va vindeca. Fie a intervenit la Iisus, fie ceea ce am făcut eu însămi, ca să mă ajut, a fost inspirat de fiinţa lui astrală, cert este că mi-am revenit! De atunci dorm numai cu cartea despre Ieremia Valahul sub pernă, îl rog să mă protejeze şi să mă înveţe cum să mă apăr de boală şi probabil că o face, căci, după aceea n-am mai bolit, în sensul de a cădea efectiv la pat. Nu vă ascund convingerea mea că însănătoşirea nu a fost străină deloc de intervenţia lui pe lângă bunul Dumnezeu sau pe lângă Iisus. Şi cu asta, vă mai relatez o altă întâmplare de acelaşi gen.

Într-una din zile lucrasem, ca de obicei, enorm. Eram la calculator, iar tehnoredactorul care îmi pagina cartea venise cu o infecţie la ochi, drept care treaba mergea foarte-foarte încet. M-am postat lângă el şi am operat, la intervale, câteva pase magnetice. În 3 ore, ochiul i s-a curăţat de puroi. Pur şi simplu, i-l trăgeam afară ! În încăpere însă se fuma enorm, mergea ventilatorul, nu se deschideau geamurile şi mai erau şi radiaţiile computerului. Probabil, nu probabil, ci sigur, nu am reuşit să mă descarc de energiile perverse. Pe la 11 noaptea, acasă, ceea ce îmi părea o jenă

doar, a început să se transforme într-o groaznică criză renală. Care se amplifica, se amplifica. Nu aveam pe cine chema. Singura persoană cu care am reușit, la un moment dat, să vorbesc, m-a refuzat. În disperare - și nu știu de ce tocmai abia atunci - m-am rugat lui Iisus să mă facă bine. După ore și ore de chin, vreau să vă spun că nici nu știu când am adormit. M-am trezit refăcută a doua zi la prânz ! Firul telefonului pe care, în criză îl trăsesem peste radiator era secționat de căldură, dar NU SE ÎNTÂMPLASE NIMIC. Nu se aprinsese, nu arsese nimic. Eu eram sănătoasă și în tonus ! Și-atunci am înțeles că Iisus se milostivise de mine și mi-am și amintit de o altă întâmplare când prietenii din astral au vegheat asupra mea.

Într-o seară, am luat lumânarea și am pus-o într-un opaiț pe o masă din mahon, în sufragerie. Am plecat la culcare, după ce mi-am făcut rugăciunea. Noaptea, ca niciodată, am dormit tun; nu m-am trezit deloc. Dimineață, când am intrat în sufragerie, am rămas stupefiată. Masa era arsă pe o bună porțiune, macrameul la fel, dar opaițul unde îl lăsasem și, ceea ce este mai important NU MIROSEA DE FEL A ARS ! Se putea aprinde toată casa, putea fi un incendiu serios, în somnul meu puteam s-o pățesc și eu, mai mult sau mai puțin, și, uite că nu se întâmplase nimic din toate astea. Cineva, cine altul sau alții decât bunele entități astrale, bunul Iisus stinsese focul. Nici măcar un miros de fum nu puteam distinge !

Ce păcat că nu puteam fi, la modul nostru pământesc, alături de ei ! Ce păcat că doar ei ne sunt cu adevărat prieteni ! Dar ce bine că într-o lume în care se dușmănește și se minte tot mai abitir, ei ne veghează, ne ajută din astral. Cât pot, cât le este îngăduit, pentru a nu ne distorsiona cu mult karma.

Despre întâmplările similare, în care ajutorul divin a fost prompt și efectiv, vă voi vorbi data viitoare.

"Râsu' - plânsu', e doar un vis, un vis..."

Desprinse din planul fizic, dezîncarnate, spiritele continuă să viziteze foștii prieteni, rudele, locurile unde au trăit ultima existență. Ele vin chemate sau chiar nechemate, uneori sesizezi că se află în preajma ta, alteori ele veghează din astral, fără a interveni. Prezența lor se face simțită uneori cât se poate de elocvent, de pildă prin obiecte trântite sau deplasate sau chiar prin acțiuni asupra mediumului. O mângâiere sau o scatoalcă, cel mai des un curent de aer, o mireasmă plăcută - iată doar câteva din manifestările spiritelor în planul fizic.

Mă aflam în vizită la o pictoriță care locuiește în apropierea casei lui Sorin Dumitrescu. Făceam, ca să zic așa, un schimb de experiențe mediumnice. Spre încheierea ședinței, văd că mi se comunică: "Râsu' - plânsu' e doar un vis / Un vis..." Întreb: "Poftim?". căci eu dialogam cu spiritul meu protector. Versul s-a repetat. Și-i spun pictoriței: "Uite, a venit Nichita!" Nu m-am mirat, căci mi-am imaginat că el se îndreaptă către Sorin Dumitrescu și-n drum ne-a întâlnit pe noi, pe aceeași frecvență.

Seara m-am lămurit. Era ziua lui de naştere. Probabil că se ducea să mai ciocnească un pahar... Spiritelor dezîncarnate le place uneori să-şi amintească deliciile vieţii încarnate.

Vine jug străin în ţară ?

Iată şi o predicţie care nu s-a împlinit. Ori, nu încă. Şi în orice caz, nu la data anunţată din astral. Zilele nu au intrat însă în sac...

... Nu m-am întors la dumneavoastră, fără să mă consult cu învăţătorii din astral. I-am întrebat, aşadar, din nou, dacă îmi este îngăduit să continui şi să susţin această rubrică. (N.A. Pentru puţin timp, aceste comunicări au apărut în magazinul săptămânal "Acţiunea"). Răspunsul a fost prompt şi limpede. Şi încă ceva: în tonul celor spuse de ei mai demult. El a sunat deci aşa: "Tu vei fi un dascăl ! Noi te vom ajuta !"

Şi acum câte ceva despre exprimarea, mai precis despre limbajul, uneori ciudat, al fiinţelor astrale. Chiar şi acest termen, dascăl, este uşor desuet. S-a mai întâmplat nu o dată ca informaţiile să vină într-o exprimare, fie vetustă, fie forţată, ca şi cum entităţile astrale ar fi învăţat limba română dintr-un manual pentru străini. De pildă, prietenul meu astral, văzându-mă că plâng, mi s-a adresat nu o dată cu expresia: "Nu face lacrimi !" Ceea ce, fireşte, m-a şi înduioşat, m-a şi amuzat.

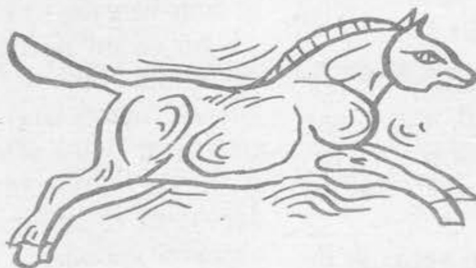
Pentru că suntem într-o perioadă fierbinte politic, haideţi să vă împărtăşesc câte ceva despre viitorul ţării. Ca, de pildă, ce mi s-a spus când eu am întrebat dacă profeţiile lui Saddu Sundhar Sing, a propos de viitorul României, se vor împlini sau ba. Şi, se pare, că da ! România va deveni într-adevăr, Noul Ierusalim, centrul spiritual al omenirii. Când ? În jurul anului 2100. Sau, oricum, în următorul veac. Dar până atunci, până atunci se pare, că vor fi în mod real probleme în Transilvania. În schimb, Moldova de peste Prut se va realipi ţării - dar ce reîntregire mai poate fi şi asta, când primeşti una şi pierzi alta !??! În orice caz, ori de câte ori am cerut informaţia respectivă, răspunsul a fost identic.

Răsfoindu-mi notiţele am mai dat peste câteva predicţii. Îmi amintesc că întrebasem ce fel de guvern vom avea, cine anume va conduce. Răspunsul a fost: "Nimeni. Va fi un guvern din toţi". Şi apoi, "... vine regele în martie 1993, Transilvania se ia în mai... FSN va fi un timp desfiinţat. Nimeni nu va conduce guvernul. Va fi o guvernare incoloră... În iunie vine jug străin în ţară".

Sigur că am selectat pentru dumneavoastră din comunicări. Amănuntele nu folosesc masei largi de cititori, iar precizările ar putea stârni pasiuni politice şi, poate, chiar mai mult. Ceea ce doresc să vă subliniez este repetarea, obsesivă aproape, a ameninţării: "Vine jug străin în ţară !"

Poate că - şi să mă ierte prietenii din astral - profeţia este intenţionat falsă. Poate că ea este menită să ne unească, să aducă iar încrederea şi iubirea între români. Poate că ea nu se va împlini şi ferească-ne Dumnezeu să se împlinească ! Dar oricum limpede rămâne că reinstaurarea iubirii şi a încrederii nu ne poate face decât bine. Numai aşa putem evolua spiritual. Numai aşa, la nevoie, ne putem, cu adevărat, apăra. Căci până la Noul Ierusalim noi avem să ne trăim

traiul și să ne mâncăm mălaiul acum și aici. Într-o Românie către care regele lumii privește, alături de supușii săi, din subterana Shâmbala. Ce hotărâre va lua în ceea ce ne privește, în întâlnirea sa magnifică cu Dumnezeu, vom vedea. Dar vă repet: ASTA DEPINDE ȘI DE NOI ! Căci lupta care se dă este veche de când lumea; nu între partide, nu între clase, nu între etnii, ci, fără dubii, ÎNTRE BINE ȘI RĂU. Încerc să evit tonul și textul moralizator și de aceea vă lansez o singură invitație: fiți buni, fiți toleranți ! Căci binele cheamă binele. Iar răul...

Magia ceremonială

(" Adevărul şi ştiinţele secrete"-Al. Stephănescu)

Magia

În arătarea unor fenomene suprafireşti, neobişnuite, deseori am vorbit de forţe enigmatice. În treacăt, am pomenit cuvântul magie şi am consemnat şi o definiţie. Dar tocmai fiindcă scopul studiului de faţă este adâncirea acelei doctrine a forţelor ascunse, care rezidă în Natură, siliţi suntem a reveni asupra lor cu mai depline desluşiri. E vorba de unele însuşiri ale oamenilor care constituie domeniul Magiei, însuşiri care, deşi extraordinare, sunt supuse nu mai puţin marilor legi ale Naturii,

Ce este Magia? Magia face parte din ocultism, ştiinţa înţelepciunii.

Doctorul Encausse (Papus) face distincţiune între "ştiinţa" teoretică a magiştilor şi "Arta" magiei, a acelor care o aplică 1).

Ca ştiinţă, ea implică cunoştinţa unor anumite principii fără de care arta aplicării devine periculoasă pentru operator.

H. Corneille-Agrippa, 2) defineşte magia, ca o "facultate care are o foarte mare putere, plină de mistere foarte înalte, care închide în ea o adâncă cunoştinţă a lucrurilor celor mai secrete a naturii lor, a puterii, a calităţii, a substanţei, a efectelor, etc".

Profesorul Karl Du Prel taxează magia drept fizica de dincolo.

După Lancelin: "magia are ca obiect dominaţia forţelor umane sau naturale, încă necunoscute ştiinţei normale, pe calea voinţei asupra dinamizată. Această voinţă supra-întărită, poate fi dirijată în bine sau în rău", de aceea Guaita zice că "magul dispune de forţa pe care o cunoaşte pe când vrăjitorul abuzează de ceea ce nu cunoaşte".

Eliphas Levy ne spune că "magia e ştiinţa tradiţonală a secretelor Naturei, care ne vine de la Magi". El o defineşte ca artă spre a produce efecte fără cauze, fiindcă, pentru profani, cauzele sunt inimaginabile. În mijlocul acestei ştiinţe, adeptul se află investit cu un fel de autotputernicie relativă să poată acţiona supraomeneşte în aşa fel încât să treacă peste putinţa obişnuită a oamenilor".

"A şti, a îndrăzni, a voi şi a tăcea; ar fi marile principii. A se abţine de la unele fapte, înseamnează a putea de două ori. Numai acela poate poseda voluptatea iubirii care a biruit iubirea voluptăţii. Femeia te înlănţuie prin dorinţele tale, fii stăpân pe dorinţele tale şi vei înlănţui femeia. Dar magistrului, pornit pe calea mare, îi este interzis amorul 3)".

Eliphas Levy mai zice că "magia e cunoştinţa legilor secrete şi particulare ale Naturii, care produc forţele ascunse, magneţii fie naturali, fie artificiali, care pot exista în afară de lumea metalică. Cu un cuvânt este ştiinţa magnetismului

universal. Ea e forța neutră, nevinovată. A abuza de ea ne expune la aspre pedepse".

Un alt scriitor ocultist definește magia drept voința care face ceva din nimic; este victoria sufletului înălțat prin raporturile ideilor și faptelor.

În rezumat, magia este aplicarea puterilor sufletești care există în om; credința absolută în sine, după Iisus, voința împreunată cu credința reînălțată, după Zoroastru; sfințenie anumită, după Papus; simț de dreptate, după Kong-Tze, teosoful chinez; cunoștințe și gândiri concentrate, după Agrippa, materializate nu totodeauna prin cuvânt, dar capabile a proiecta efluviile din om. Așa, Petre Eremitul, cutreieră Europa și cuvântul lui înflăcărează lumea creștină contra musulmanilor și determină prodigioasa mișcare a Cruciadelor.

Doctorul Rozier 4), accentuează că la aceste forțe se alătură adesea o alianță cu spiritele și larvele, care pot lucra ca din ordin în bine sau în rău.

După Pierre Piobb, 5) psychometria ar fi primul și cel mai simplu grad de magie personală și mai ușor de obținut:

"Ia un obiect oarecare, ține-l cu mâna dreaptă, rezeamându-l de frunte; închide ochii și așteaptă. După câteva minute, dacă ai putința de a goli creierul de orice gând, vei observa că ceva neobișnuit se petrece în tine: vei vedea ce este înăuntru".

Experimentează în fiecare zi la aceeeși oră și în aceeași durată de timp, așează-te în întuneric sau semiobscuritate ca să nu fii distrat. Servește-te mai întâi de scrisori, de cărți poștale ale persoanelor cunoscute; le amesteci și le pui pe rând pe frunte, închizând ochii. Vei sta așa cel puțin cinci minute cu fiecare obiect. Nu trebuie să pierzi răbdarea ci din contră să rămâi calm și spiritual, să nu fie preocupat. Curând imaginea se ivește înaintea ochilor; la început e ștearsă, din ce în ce mai precisă. Te vei servi apoi de alte obiecte și mai ales de obiecte vechi din antichitate".

Obținerea puterilor mai mari cere o lungă și răbdătoare practică pentru a întări unul sau mai multe centre ("ceacra" zice Indianul) din tubul șirei spinării.

După teoria indiană cele șapte centre au fiecare anumite funcțiuni care întărite, dau facultăți de înainte-vedere, de mișcări fără control, de stăpânirea focului, de vindecări prin impoziția mâinilor, de levitație, de știri de dat și primit prin telegrafie psihică și altele.

În interiorul șirei spinării - în măduvă, cum am zice, hindușii cred a vedea un tub gol, chemat "Susumna". Prin acest Susumna, trece un fir de energie numit "Kundalini" simbolizat printr-un șarpe încolăcit de 3 1/2 ori. Adeptul pentru aceste "Mantra"-puteri, pe lângă o viață de celibat, de abstinență, de posturi sau diete, exerciții de gimnastică și anumite poziții ale corpului, de reținere a respirației și de prelungire a ritmului de răsuflare, de rugăciuni, de caritate, de jertfe de sine și anumite ritmuri; parvine traptat la energia secretă, acel "Kundalini" al hindușilor, prin care să poată obține, ca un fel de apoteozare, conștiința cosmică 6)", stare de extas.

Trei scoli sunt pentru obținerea puterilor supranormale: Yoga, Oculta și Mediumnica, Yoga fiind cea mai înaltă.

Prin trimiterea unui curent concentrat de voință asupra unui centru, aspirantul, dezvoltând acest centru, devine capabil de a produce acele fenomene, zise mai presus de fire, Celui care a ajuns la dominațiunea forțelor nu-i mai pasă de

legile cunoscute nouă ale spaţiului şi gravitaţiei şi vedem astfel înălţarea în aer, distrugerea şi refacerea obiectelor sau materializarea lor în alt loc, în virtutea legilor cunoscute acelor iniţiaţi. Ceea ce pentru chimistul modern e o imposibilitate, poate fi pentru iniţiatul vechilor doctrine un joc uşor de forţe.

Dacă la aceste metodice proceduri de dobândiri de forţe se asociază misiuni de sus, atunci "minunile" devin cu adevărat transcendentale. Dar magului nu-i este îngăduit a se lăuda cu dânsele.

Iisus a zis către discipoli că nu e nimic ascuns ce nu trebuie descoperit sau nu ar putea să iasă la lumină, marcând la aceasta atâtea forţe invizibile sau secrete.

Multe din forţe erau cunoscute învăţaţilor vremurilor. Aceste puteri latente le vedem şi astăzi apărând sporadic. Marii misionari, trimişii cerului le aveau ca dar al Domnului, însă acei călugări yogi le dobândesc prin practicile lor 7).

În afară de puterile acestea extraordinare ce apar la supraoameni, fie pe cale divină, fie pe cale artificială, se nasc indivizi cu anumite capacităţi, care pun pe gânduri pe toţi învăţaţii zilei. Unii din aceştia le neagă, dar nici orbul pe vapor nu vede farul, dar farul există şi cârmaciul se orientează după dânsul, spunea un gânditor.

Individul care s-a născut cu supradoze de facultăţi psihice, poate fi un favorizat al Naturii, în virtutea legii Karmice. Şi la el ca şi cel devenit în cursul vieţii, avem de-a face cu o modificare de polarizare, o desneutralizare a armoniei forţelor din om, care are ca urmare ca aceste forţe să fie supuse unei acţiuni centrifuge. Oamenii de geniu impun semenilor aceea ce ei văd şi sunt crezuţi prin entuziasm sau prin simpatie. Aceştia sunt mediumii cuvântului divin. (Eliphas Levy).

Pe când la yogi, la sfinţi (unii adevăraţi mediumi), expansiunea forţelor se manifestă în bine, - prin vindecări de boală bunăoară, - alţi indivizi o întrebuinţează în rău, cu vrăji şi farmece, ceea ce constituie magia neagră a acelora care şi-au transmis-o prin moştenire. Am văzut că o azvârlire de fluide rele a acestora poate produce efecte vătămătoare aproapelui. Blestemele, anatemele, afuriseniile ating pe cel vizat, dacă el nu este sub o protecţie tare, dar în Cartea Ursitei viitoare se va înscrie şi nelegiuirea aruncătorului ca "un păcat mai mare decât omorul".

În provocarea efectelor de magie avem adesea a face cu felurite formule şi ritualuri ad-hoc, ceea ce ne duce la Magia Ceremonială care va face obiectul Capitolului următor.

Magia ceremonială

Dacă facem o comparaţie între forţele omului şi ale animalului, găsim că aceasta a fost mult mai bine înzestrat, sub raportul organelor, în lupta pentru existenţă. Omul nu are nici dinţi să roadă, nici colţi să sfâşie, nici ghiare să contrabalanseze pe ale fiarei ce l-ar ataca.

Inferioritatea aceasta trebuie să fi fost prima cauză, care a îndemnat pe om să caute a inventa unelte şi sisteme de apărare şi de luptă, apoi să le industrializeze, izbutind astfel să producă alte forţe, să le acumuleze, să le stator-

nicească și să le păstreze.

În fața jocului de forțe ale Naturii, omul a bănuit, încă de la apariție, că lucrul mânilor lui nu va mai putea să-l apere îndestul, ci că trebuia să înbuneze acea putere, care făcea să se cutremure pământul, să trăznească oamenii și animalele sau să le taie firul vieții prin molime ucigătoare. Iată că până în ziua de astăzi, negrul sălbatic din multe ținuturi ale Africii atribuie moartea, chiar aceia care e urmarea bătrâneții, prelucrării unor vrăjitori dușmani. Nici glonțul care-l lovește în bătălie nu e, după dânsul decât trimis prin o putere supra normală a vrăjmașului personal.

Teroarea care a inspirat omului primitiv loviturile și amenințările inexplicabile, l-au dus de timpuriu la fetișism - cea mai rudimentară închipuire a idolului - și la o mulțime de superstiții în legătură cu puterea ce-i atribuia.

Era un început de religie care s-a dezvoltat în urmă după natura și caracterul raselor și popoarelor prin oamenii care au avut și și-au asumat sarcina de a învăța pe alții marile taine precum și de a propovădui morala socială. Acești supraoameni împreună cu discipolii lor, au căutat să aprofundeze secretele Naturii pentru a putea cunoaște și stăpâni forțele ei, în cadrul credințelor și religiilor.

Cuvântul religie, de la latinescul "religare", este legătura dintre omenire cu Tipul Ceresc, Cuvântul etern; e totalitatea dogmelor și simbolurilor 1), ale adevărurilor reale sau presupuse, adesea învăluite în mister. Religia mai îmbrățișează ritualurile care sunt partea activă, tălmăcirea și adaptarea acestor simboluri care servesc de legătură între divinitate și oameni.

"Religia fiind de natură umană, nu va înceta de a exista decât odată cu oamenirea" - zicea Marele Mitropolit Nifon la începutul actului testamentar, prin care fondă Seminarul care-i poartă numele.

Numai dogmele vor putea să evolueze.

O religie morală și comună a existat între inițiații tuturor țărilor, Sfântul Augustin ar fi scris odinioară: "ceea ce se cheamă astăzi Christianism, a existat cu mult mai înainte, dar s-a chemat așa când a venit Christos..."

Principiile lui erau conservate mai mult sau mai puțin pure în marele sanctuare ale inițiatilor, dar aproape lipsite de putere la finele istoriei antice, când au fost salvate și restaurate de meseaniți".

În frământările generale ale scepticimului care cuprinsese spiritele pe la anii 1 100 după fondarea Romei, în care un Julien, mediu filosof, împărat al Bizanțului, nu mai vede idolii, la care se întorsese, decât într-o negură nebuloasă, religia nou propagată devine o societate, care caută să cultive sentimentul binelui, al milosteniei, al abținerii de la fapte amorale, în sensul teoriilor perfectibilității firii omului.

Nu fără tranziție și fără o adaptare la vechile datini s-a putut răspândi Christianismul. Până și unele date ale sărbătorilor au trecut în noua religie. Remarcăm în vechime aceea a renașterii Naturii în onoarea Zeiței Isis 2), care a fost pusă mai târziu în legătură cu intrarea lui Iisus în Ierusalim și simbolizată cu stâlpuri înmugurite de Florii, pe când ajungerea la maturație ne-o figurează ramurile de

nuc înverzite pe care citeşte Preotul moliftele de Rusalii. Anul nou era pe la Septembrie când semnul Balanţei marchează echinocţiul de toamnă, cam pe la serbarea Înălţării Crucii iar data de 25 Decembrie era serbată la Druizi, ca şi în toată cealaltă păgânitate, în vederea solstiţiului de iarnă. Biserica creştină o adoptă în secolul al IV-lea ca zi de naştere a lui Christos. Prin fixarea ei, se contrabalansa sărbătoarea cultului păgân. Multe sunt formele care au trecut din vechile religii la creştinism.

Lauda, mulţumirea şi cererea, pe care le întâlnim în Psalmii lui David, sunt sintetizate în versetul angelic:

"Mărire întru cei de sus şi lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bună voire".

Dacă Domnule este mai presus de orice laude, vai câtă nevoie este ca bună-voirea să domnească între oameni! Nu îndestul se poate repeta omului modern un precept, pe care se sprijină relaţiunile sociale şi însăşi pacea lumii. Pus în legătură cu Cerul, Imnul de laude al Domnului, caută să amintească creştinului blândeţea moravurilor pe care nu prea o găsim nici în învăţăturile mozaice, nici în preceptele Talmudului.

Moise, sau aceia care au scris legea atribuită lui, preconizează răzbunarea. Deuteronomul e plin de verseturi, denotând cruzimea care se întipărea poporului ales de el.

Iisus vorbeşte din contră să transforme legea într-o dogmă de iubire desăvâşită a aproapelui, prescriind să iubeşti chiar pe vrăjmaşi. Moise înfiltrează mereu în spiritul poporului său dragostea pentru bunurile pământeşti, iar David în Psalmul 144 cere ca "grânarele lui Israel să fie pline, dând tot felul de bucate, oile să se înmulţească cu miile şi zecile de mii, în câmpiile lui; boii să fie încărcaţi de grăsime, nici daună nici pierdere..." conchizând că "fericit e poporul căruia îi merge astfel şi al cărui Dumnezeu e Iehovah". Iisus pune mai multă greutate pe îngrijirea sufletului, prin cunoştinţe şi acte de caritate "de care nu trebuie să ştie stânga ce face dreapta", iar pe Iehovah îi declară Dumnezeu Tatăl al întregii omeniri.

Trecând la Talmud, întâlnim "binecuvântarea Sinagogii" contra necredincioşilor, întocmită de Rabbi Samuel Hakkaton din Yabna, care nu e în realitate decât o afurisenie, în special la adresa Creştinismului născând 3).

Talmudul prescrie şi el undeva: "Nu afurisiţi niciodată cu două mâini, ca să vă rămâie întotdeauna una cu care să iertaţi şi să binecuvântaţi 4)".

Iată o poruncă care, dacă există la alte neamuri şi religii, ar forma o punte de apropiere între acestea şi adepţii lui Israel, exclamă un scriitor.

Ca religie nou venită după multe altele, Christianismul nu putea totuşi să nu se influenţeze de Judaism în mijlocul căruia îşi făcuse apariţia, nici de formulele care sunt comune tuturor religiilor. Evreii adorau pe Dumnezeul unic - deşi ei, din motive politice, îl denumeau al lui Israel - iar Iisus nu venise să strice legea ci s-o îndrepteze, s-o completeze.

Iisus nu e un răzvrătit pe terenul politic, cum au voit să-l considere evreii; împărăţia lui nu era din lumea aceea iar ispititorilor le răspunde în mod lapidar: "daţi Cesarului ce este al Cesarului".

Iisus a trăit prea puţin pentru a-şi desăvârşi opera în amănuntele ei,

rămânând aceasta în sarcina discipolilor și urmașilor.

Prima legătură mai accentuată între adepții vechilor învățături magiste și propagandiștii noi, s-a făcut prin Ioan Evanghelistul și Paul sau Pavel, devenit după moartea lui Iisus, Apostol al Domnului după ce fusese mai întâi Saul, fariseu fanatic și potrivnic al lui Iisus, elev al lui Gamaliel.

Ioan este o inteligență superioară, instruit în filosofia greco-alexandrină; evanghelia lui se deosebește de celelalte trei prin spiritualitatea ei deosebită.

Dar nici Creștinismul nu reușește a crea pe toți oamenii desăvârșiți spirituali și morali. Dintre adepții lui se aleg câțiva indivizi, care, prin virtuțiile de felul de viață al lor pot fi trecuți între aceia pe care omenirea îi premărește de obicei ca "Sfinți". Dacă acești oameni neprihăniți, fie ei de orice religie, au parvenit, prin studii intense, la noțiunea marilor cunoștințe - care nu exclud științele moderne - aceștia pot fi socotiți de inițiați.

În sens modern, toți cercetătorii care posedă datele elementare ale științei oculte, sunt considerați, deși pe nedrept, ca inițiați.

"Sfântul" (ca să păstrăm această denumire, devenită acum cam anacronică față de materialismul dominant) dacă este ignorant în științele spirituale, nu poate lucra decât pe măsura perceperii lui imediate, percepere care poate fi și de ordin spiritual intuitiv; savantul în înțelesul lumii de azi poate acționa acum cu un complex de fapte, dar numai în planul material, singurul accesibil creierilor lui. Magistrul sau magicianul prin inițiere în lumea legilor astrale operează potrivit "sintezei" acestor legi. Când el lucrează potrivit chiar "principiilor" marilor legi el e considerat ca mag desăvârșit inițiat și pe planul psyhic.

Carrington și Bosc spun că magistrul a fost întotdeauna omul de știință. Astrologia, Astronomia, Alchimia, Hermetismul, Fisiologia, Terapeutica și Doctrinele religioase trebuie să țină de domeniul său.

"Magia e minunea pentru persoanele profane, dar minunea e magia sfinților. Magia e sfințită prin cultul religios precum cultul are în sine ceva magic 5). Magul poate manevra asupra puterii creatoare a Naturii și comandă elementalilor 6), transportând influența lor până în planurile astrale și psyhice 7).

Cam acestea sunt finețele deosebirilor ce se fac de unii ocultiști. Paralelismul era de stabilit pentru a explica cum se întrepătrund preceptele și procedurile religiei cu ale magiei albe și de ce simbolurile și ceremonialele au atâtea puncte de atingere.

Cuvântul mag înseamnă în limba sanscrită, mare, puternic. Religia creștină a

rezervat în Calendarul ei un loc celor trei magi, primii creştini 8) - care, conduşi de steaua lor înflăcărată, simbolul ştiinţei şi al puterii lor transcedentale au adus închinăciune pruncului de secole anunţat ca Mesia. Destinul mai întruchipează, prin aceşti magi din diferite ţinuturi, omagiul celor trei rase (roşie, galbenă, neagră) adus rasei albe, care de aici înainte, urma să poarte facla civilizaţiei.

Când cei trei Magi ajunseseră în Bethleem şi nu se temeau că o să fie înşelaţi - spune Efrem Sirianul, Ştiinţa ocultă care i-a condus, a luminat, poate, ochii lor spre această sărăcăcioasă singurătate şi, peste formele terestre, ei întrevăzură, un moment, splendorile Cuvântului întrupat. Ei aduceau la leagănul Copilului divin daruri simbolice: tămâie, omagiu oferit Divinităţii; mir, parfumul care conservă corpul, onoarea, adusă umanităţii lui nepieritoare, şi aur, semnul regalităţii, pe care o descoperea în viitorul Lui. Şi atunci continuă Efrem următoarea vorbire se schimbă între Fecioara Maria şi trimişii Orientului:

"Ce faceţi voi, le zice Ea, nobili streini? Ce mână v-a adus aici din palaturile Aurorei la această sărăcăcioasă cocioabă? Pentru ce aceste bogate daruri la picioarele unui copil necunoscut, cel mai sărac din noii născuţi ai lui Israel?

- "Fii binecuvântată, răspunseră magii. O! Fecioară care ai dat fiinţă acestui prunc, căci noi vedem în El pe Regele viitorului.

- "Vai mie! reluă Maica Divină, care rege a fost vreodată osândit să n-aibă drept leagăn decât câteva paie uitate de păzitorii cămilelor Siriei? Unde ar fi tronul şi coroana acestui copil? Spuneţi-mi din care semne ghiciţi voi mărirea lui?

Iar magii răspunseră:

- "Noi ştim sigur că sufletul acestui prunc vine din ceruri! Sub acest smerit acoperiş stă fiul Dumnezeului veşnic. El a voit să se nască sărac cu slăbiciunile noilor născuţi şi s-a coborât aici pentru a mângâia pe cei săraci şi a elibera pe cei obijduiţi. Dar într-o zi toţi puternicii Pământului vor prosterna la picioarele lui mândria diademei şi vor mărturisi Dumnezeirea Lui.

- "Domnilor, spuse Ea, spuneţi-mi cine vă descoperă aceste mari lucruri? V-au apărut vouă îngerii Celui Prea Înalt pe munţi îndepărtaţi, de unde Soarele îşi începe cursa?

"Mamă neîntrecută" - răspunseră sfinţii călători - noi am văzut lucind pe ceruri o stea, pe care nici o privire omenească n-a zărit-o încă, şi am auzit o voce care ne-a umplut inima de bucurie. Am ascultat de această voce şi steaua ne-a mărturisit drumul care trebuia să-l urmăm: semnele pe care le dă Cel veşnic nu înşeală niciodată.

"A! zise Fecioara, păziţi-vă să repetaţi cuvintele voastre în această nenorocită ţară! Ierusalimul a pierdut libertatea lui; dacă răutăciosul Irod, care ne guvernează, ar auzi vorbindu-se de un rege care s-a născut, ar lua sabia pentru a tăia acest slăbuţ fir, înainte ca el să înflorească!

- "N-ai nici o teamă, binecuvântată între femei - răspunseră cu o majestate supraomenească mesagerii Orientului; acest Irod va cădea sub mâna lui Dumnezeu şi Fiul Tău se va ridica de asupra tuturor mărimilor Pământului şi va funda o Împărăţie eternă, căreia viitorii regi nu vor fi decât servitorii ei.

Fiţi şi voi binecuvântaţi, răspunse, cu

un surâs ceresc, Fecioara Prea-Mărită, căci văd că Dumnezeu v-a favorizat de-o seamă cu Profeții. Fie că aceiași Stea, care v-a călăuzit înspre aceste locuri, să vă reîntoarcă acolo unde înfloresc virtuțile voastre. Semănați vestea nouă pe meleagurile cât mai îndepărtate. Spuneți lumi în trecerea voastră că roua divină a făcut să iasă fructul vieții de veci. Pacea Cerului să fie de-asupra voastră și când timpurile glorioase vor sosi, acest rege al viitorului, al cărui leagăn l-ați stins, va merge să vă redeștepte în mormintele voastre".

Ne închinăm cu respect înaintea memoriei Magilor, care cei dintâi au văzut din depărtare și au purces la drum lung, pentru a saluta pe Acela care trebuia să hărăzează oamenilor învățătura celei mai desăvârșite iubiri.

Interesul egoist, capriciul, mândria și dorul de mărire, sunt excluse din mentalitatea magului, după principiile propovăduite mai apoi de sărbătoritul lor.

Magia neputând avea altă bază decât echilibrul universal, consideră că orice patimă generează o forță factice care strică armonia universală și dă loc la reacțiuni, adevărate ispășiri. Vulgul a inventat proverbul: "Orice faptă are răsplată".

Vechii magi, chematu-s-au ei Ram, Krișna, Fohi, Hermes, Zoroastru, Orpheu, Abraham, Moise, Kong-Tze, Budha (Sakia-Muni); ei au cunoscut tot așa de bine pe Dumnezeul unic ca și filosofi ca Socrate, Pytagora, Platon, Cicerone, Marc-Aureliu și alții, care dacă n-au fost îndrumători în sensul creștinismului, au fost pregătitori pe calea evoluției omenirii.

Moise se adapă cu Orfeu la același izvor pentru a ne înfățișa Cosmogonia Universului.

Moise e "mântuitul din apă", fără a înțelege prin aceasta "scăpatul din apa "Nilului", ci mai degrabă "botezatul în inițiere", cum explică Saint-Yves-d'Alveydre.

Cuvântul "Orfeu" vine de la Arpha, mântuitor, pentru a desemna iarăși un inițiat, destinat a mântui lumea.

Cuvântul "botez", consemnat în legătură cu Moise, ar părea în disonanță cu ideea că acest ceremonial este o inovațiune pur creștină. Abluțiunile sau spălăturile se impuneau ca nevoi de higienă fizică, acolo unde căldura era mult mai intensă decât în regiunile noastre. Spălăturile corpului au trecut de timpuriu în dogmele religioarse ale Răsăritului și de o seamă de aleși se făceau cu anumite ceremonii magice.

În India cufundarea în apa "sfântă" a Gangelui era legată cu pocăință și mărturie antemergătoare. Ceremonia era însoțită de rugăciunile preoților de pe mal, și de plata preotului 9).

La Perși și la Parsi se dă numele și se udă cu apă gura noului născut pentru a simboliza purificarea de necurățeniile transmise de tată și de mamă.

La Egipteni botezul era actul sărbătoresc al inițierii. După susținerea diferitelor probe fizice 9) și morale (stăpânirea patimilor), vedem pe marele poet stropind pe neofit cu apă pe cap, după care urma un post de patruzeci de zile. Inițiatul trebuia să parvină, prin multe peripeții, la dedublarea "eului". Dublul lui astral putea atunci să apară pe apă, să pătrundă prin uși încuiate, vizibil, pipăibil, auzibil, întocmai ca și cum s-ar fi înfățișat însuși corpul lui

Material.

Inițierea implică dobândirea și altor multe transcedentale cunoștințe, dar Ioan Botezătorul introduce din Egipt în Palestina numai ritualul ceremonial, lăsând restul învățăturilor în sarcina lui Iisus pe care îl recunoaște mai mare decât dânsul.

Unii comentatori ai Bibliei citează ca o vedere în depărtare, următoarele cuvinte ale Profetului Zaharia:

"În acea zi (venirea pe pământ a lui Christ), se va deschide un "izvor pentru casa lui David și pentru locuitorii Ierusalimului, pentru păcat și pentru necurățenie", Cap. XIII, Versetul I), corespunzând cu versetul din Cap. XVII a lui Ieremia, care a fost tradus: "Jehova este speranța lui Israil". Cuvântul hebraic "mkvh", are într-adevăr două înțelesuri; Speranță, dar și Cisternă de apă, ceea ce în sens talmudic, este drept curățitor de păcate 10).

În Palestina, înainte de apariția lui Iisus, practicau ritualul Botezului Essenienii, o sectă palestiniană. Evreii au căutat să înlăture ideea de botez, tocmai fiindcă ei intraseră adânc în dogma creștină. Odată cu botezul se generalizează și uzul sfințirii apelor. Aghiazma reamintește apa lustrală magnetizată a inițiaților în care se stingea un cărbune aprins. Unele ape devin vindecătoare, vibratoare, în sens magic 11).

În comuna Crișciatic de la granița Poloniei este o biserică ridicată deasupra unui izvor făcător de minuni și tămăduitor de bolnavi.

Medicina dezbrăcată de factorul vibrant, magnetizant, factorul credinței și al cerului, face un pas înapoi.

În Evanghelia a 5-a a lui Ioan se vorbește de scăldătoarea de la Bethezda, cu cele cinci "pridvoare" (portițe) unde mulțime mare de neputincioși așteaptă tulburarea apei de către îngeri, ca numai un bolnav odată pe an, din acea mulțime să poată fi dus la scăldătoare, spre a se face sănătos. Ziua turburării nu este cunoscută celor ce așteaptă și nici servitori nu au ei spre a-i ajuta.

Evanghelistul ilustrează inerția omenirii în care în loc să reacționeze cu cele cinci simțuri ce i le-a hărăzit Dumnezeu, preferă o speranță deșartă cu care se hrănește ani după ani. Pilda ne înfățișează puterea insuflată de Iisus revărsându-se asupra bolnavului, lucrând printr-o forță magnetică sau prin sugestiune. 11).

Magnetism, sugestiune, sunt "daruri" puse la dispoziția omenirii și în special a intelectualului, de care el în să nu face uz, fiind prea înfumurat pentru a ieși din calea ce i-a trasat știința oficială.

"Încrederea în sine este prima condiție a păstrării sănătății: regula traiului e a doua. Magnetizarea, sugestia și rugăciunea au tămăduit boli, pe care știința profană le-a crezut nevindecabile și totuși justiția omenească n-a încetat de a amenda și pedepsi pe aceia care au obținut lecuiri miraculoase, cerești.

Puțin câte puțin și aceste daruri se ocultează.

Seria ceremonialului magic, începută cu botezul, s-o urmărim acum și în alte manifestări exterioare ale cultului nostru.

Creștinul ca și evreul se întoarce cu fața spre Răsărit, fiindcă multă vreme a fost cinstit Soarele ca elementul dătător de viață a tot ce ființează pe pământ.

E drept că lumina spirituală ne-a venit nouă tot de la Răsărit din Palestina, adică cu faţa spre Apus, în rugăciunile lui, ci tot spre Soare-răsare.

Cântarea e răspândită în toate religiile vechi şi nu putea Christianismul s-o înlăture.

La evrei era şi muzica instrumentală în Temple care a trecut şi în uzul catolicilor şi protestanţilor 12). Ortodocşii au rămas la concepţia primilor creştini, care s-au mărginit la muzica vocală, în specie cea orientală. Vioraţia fiind modalitatea prin care s-a ştiut din cea mai depărtată vechime, că atinge planul divin, s-a căutat a i se da cât mai multă intensitate. De aici "tereremurile" şi lung repetatele monosilabe, în imnele heruvice precum şi modulaţiunile isonului, reprezentate prin vreo 24 de semne cunoscute psalţilor noştri.

Darurie şi ofrandele pentru locaşurile de rugăciune şi întreţinerea slujbaşilor erau obişnuite la toate religiile. Slujitorii templelor recrutaţi la Iudei din Leviţi, erau întreţinuţi de celelalte seminţii ale lui Israil, iar exodul în Cap.34, Verset 26, stipulează că "şi pârga din ţarina ta să o aduci în casa Domnului Dumnezeului tău", obicei pe care-l întâlnim şi la Romani sub forma unor prăjituri (hostie) oferite zeilor. Ei aduceau primele fructe Zeiţei Ceres, cum se aduc în satele noastre pasca, ouăle şi primele roade 13).

Forma adorării e variată şi câteodată curioasă la unele secte iar aspectul unor dansuri nebunatice. Femeile din Madagascar se dedau jocului pe tot timpul cât bărbaţii lor erau în luptă în ideea că aceasta ar duce la biruinţă.

Dansul şi ocolul n-a încetat a fi un ritual. Hora e o derivaţie, iar în biserică mai avem o rămăşiţă în "Isaia dănţuieşte" din ceremonialul căsătoriei când se mai face un ocol al mesei, ca protecţiune contra spiritelor şi conducătorilor de efluvii rele. Până acum câteva timp era la catolici e sărbătoare a nebunilor, lupercalele, o extravaganţă religioasă, acum suprimată din ordin papal.

În Biblie găsim în Cartea lui Samuel Capit. VI, Verset 410-15:

"Şi David dănţuia din toate puterile lui înaintea lui Iehovah". În unele geamii musulmane dansul este însoţit cu urletele rituale ale unor dervişi.

Focul considerat ca simbol al spiritului Domnului, când ca simbol al religiei, cu spiritul care o însufleţeşte, când ca emblemă a Naturii, era în vechime întreţinut în permanenţă de Vestale la Romani.

O curioasă legătură cu focul permanent al Vestalelor, o găsim în datinile ce mai domnesc în unele sate, datini de care vorbeşte Marian în studiul său etnografic sub capitolul "Focul viu":

"În ajunul Sfântului Gheorghe, flăcăii aprind un foc prin frecarea a două lemne. Acest loc e apoi întreţinut un an întreg.

Câteva cuvinte cabalistice rostite şi un joc săritor animează această serbare. Cu tăciunii scoşi din foc, se afumă mieluşeii şi viţele pentru a le păzi de boli".

Identificat cu Soarele,

care ne dă căldura necesară creşterii tuturor plantelor şi vietăţilor, focul igne al Romanilor, ne dă cele patru majuscule I.N.R.I. (Igne Natura Renovatur Integra), cea mai strânsă sinteză a Cosmogoniei planetare.

Focul clădeşte, distruge şi iar clădeşte. Cerul ne înfăţişază mulţimea aştrilor unde văpaia coace viitoarele lumi. Focul e tatăl hidrogenului, gaz inflamant, ca şi al oxigenului, gaz întreţinător al flăcării 14). Amândouă aceste gaze fiice se combină în apă, duşmana de moarte a focului. Focul se menţine sub forma candelei permanente şi sub formă de ritual împreună cu cărbunele (absorbant de rele efluvii), cu smirna şi cu tămâia al căror fum predispune spre reculegere şi cucernicie.

Cu privire la materialul care serveşte Cultului, se pomeneşte din cea mai depărtată antichitate, de tămâie şi lumânare de ceară. Tămâia, produsul unui arbore; ceara, secreţiunea gingaşelor flori, ambele înfăţişând curăţenia şi parfumul aromatizat de razele Soarelui. Prin arderea tămâii, a lumânării de ceară şi a untului de lemn al candelei, se închipuia prinosul de recunoştinţă pentru toate bunurile ce astrul-Soare, dătător de viaţă hărăzeşte pământul.

În zilele noastre, reducând toate binefacerile la Ziditor zicem: "Ale Tale dintru Ale Tale, Ţie aducem de toate şi pentru toate".

Ca o figură metaforică ne oprim o clipă la cele cinci lumânări cu care oficiază archiereul. Religia noastră atribuie sfeşnicului cu două lumânări simbolizarea dublei naturi a lui Christos iar cel cu trei, închipuie cele trei ipostaze ale Dumnezeirii 15).

În vechile tălmăciri, ele reprezentau cele cinci simţuri ale omului.

Veşmintele sunt obiect de critică din partea unor intelectuali, fiindcă ar fi prea bogate faţă de smerenia ce a caracterizat la început cultul creştin. Badea Cireşanu spune în preţiosul său op că conducătorii bisericii creştine veniră la ideea de a face aceste veşminte cât mai strălucitoare, din dorinţa lor de a atrage vulgul prin splendoarea cultului, mai ales că şi în cultul păgân se întrebuinţau ceremonii şi îmbrăcăminte rituală foarte luxoase.

Ragon 16), ne spune că Papa, în îmbrăcăminte pontificală este imaginea lui Nabonassar al Babilonului, cu inelul său de aur, care-i servea drept sigil şi cu Crucea lui Iisus coborâtă pe pantofii destinaţi a fi sărutaţi de regii Europei, cu mantia de satin alb presărată cu stele de aur şi tiara cu bandele aurite, imperlate, reprezentând ca şi mitra arhiereilor coroana de spini a lui Iisus 17).

Făcute la origine ca să izbească imaginaţia poporului şi să-i fixeze atenţiunea, totuşi, fiecare părticică din combinatele veşminte, ca şi culorile lor, au o însemnătate simbolică. Astfel stofa de mătase ce acoperă umerii preotului la ieşirea cu darurile, însemna pe vremuri ştiinţa iniţiatului deţinător al marilor secrete, care trebuia acoperită cu un văl.

Simeon Tesalonicianul zice că Stiharul 18) închipuieşte îmbrăcămintea cea luminoasă a îngerilor, căci de multe ori s-au arătat îngerii îmbrăcaţi în acest veşmânt 19). Aşa tălcuieşte şi Grigorie din Nazyanz, Capitolul IV, Versetul IV,

din Apocalips, unde e vorba de cei 24 de bătrâni îmbrăcaţi în veşminte albe, purtând pe capetele.lor cununi de aur.

Magul nebotezat Apolonius de Tyana era îmbrăcat într-o modestă mantie de lână albă, ţesătura de lână şi de in fiind stofele de predilecţie ale magilor; dar tăria lui nu rezida în portul sever ci în curăţenia moravurilor, smerenia şi altruismul lui.

Cârja archierească - simbolul păstoriei oilor cuvântătoare poartă la ortodocşi doi şerpi, reprezentând înţelepciunea pastorală. Şerpii aveau aceeaşi însemnătate la egipteni şi la popoarele antice 20).

Ne oprim aici, căci ne-ar duce prea departe examinarea tuturor veşmintelor clericilor 21).

Întrucât intenţia noastră nu este a face un curs de ritual, n-am atins decât câteva din formele cultului exterior al nostru. Tot aşa vom urma cu puţinele rânduri ce le vom consacra dogmelor în acelaşi interes al stabilirii raporturilor dintre actualele învăţături şi vechile tradiţii ale artei sacerdotale identificate cu magia ceremonială.

Cea mai mare dogmă este aceea a Trinităţii de care evangheliştii nu pomenesc. Numai o epistolă a lui Ioan (IV,7) mărturiseşte de "trei" în cer: Tatăl, Cuvântul şi Sfântul Duh şi aceştia trei sunt Unul.

Urmaşii Apostolilor, divinizând pe Iisus - Cuvântul şi făcând legătura cu Sfântul Spirit, emanaţia Tatălui, parvin la închipuirea Sfintei Treimi în trei ipostaze, totuşi una şi nedespărţită, căci ipostaza nu are înţeles de "persoană". Unii din promotorii creştini ca origine şi alţii, din şcoala alexandrină temându-se ca să nu se nască confuzii în minţile neofiţilor, se opuneau la pictarea lui Dumnezeu Tatăl 22) şi deci a Sfintei Treimi. Dar zeul unor propagatori a reuşit; astfel icoana Treimi zugrăvită pe locul cel mai bătător la ochi, în mijlocul Tâmplei, stă în contradicţie cu ceea ce mereu se spune, că Dumnezeu e spirit nevăzut.

Ca istoric al dogmei Trinităţii, cavalerul P.L.B. Drach 23), scrie:

"Rabinii susţinând dogma Sfintei Treimi constituie un politeism, calomniază religia creştină pentru a face să vă depărtaţi de dânsa". Din citirea uvrajului său reiese clar că oamenii aleşi ai vechii Sinagogi, cunoşteau pe Dumnezeu Unul prin esenţa Sa, şi "în trei" prin cele trei ipostaze distincte, dar nedespărţite ale Divinităţii.

De altminteri când preoţii binecuvântau pe credincioşi cu cuvintele din "Numerii" (Cap.VI, Verset 24,25,26), degetele mâinilor se depărtau în trei (degetul mare, arătătorul cu mijlociul, inelarul cu degetul mic).

Doctrina Brahmanismului este şi ea întemeiată pe trinitate: Brahma ziditor, Vişnu păstrător, Siva distrugător, alături figurând Maia, principiul feminin din Brahma creiat.

O paranteză asupra Treimii:

Într-una din şedinţele spiritiste, la 4 Septembrie 1926 de faţă fiind doi înalţi funcţionari al Statului, un asistent a cerut să se dea de către călăuză eterică a cercului ideea asupraTrinităţii. S-a petrecut atunci următorul fenomen:

Pe peretele odăii s-a proiectat luminos un triunghi echilateral de felul acesta: Înscrieţi, zice, orice cifră vreţi la vârfurile triunghiului. Adunaţi cifrele din vârfuri, care sunt pe o linie, s.

ex.: 15 cu 18 şi puneţi 33 la mijloc unde cade o perpendiculară. Apoi 18 cu 27 şi puneţi suma 45 la mijloc, de

asemenea 27 cu 25 şi puneţi la mijlocul laturii 42. Acum adunaţi cifrele de sus, cu cele de jos:

15+45=60, 27+33=60; 42+18=60.

Rezultatul va fi acelaşi orice cifră am pune. Aceasta e o pildă a Înfăţişării "trei într-una".

Acest învăţământ înscris miraculos pe perete cu litere luminoase, deşi riguros matematic, nimeni nu s-a gândit a-l raporta la întrebarea ce se pusese.

Principiul feminin apare mai târziu în religia creştină. Papa Grigore I, (540-604) introduce prăznuirea Mariei regina Fecioară, care, pentru istoric, oglindeşte sărbătorirea Isisei, zeiţa Naturii şi a Sofiei, regina Înţelepciunii.

Occidentul nu s-a putut sustrage de tot influenţei doctrinei revoluţionare a lui Irşu a propunerii de fapt al feminismului înaintea masculinului. Cu timpul adoraţia Madonei a parvenit să întreacă de multe ori închinarea adusă Fiului Ei, precum deasa pomenire a Fiului a cam umbrit amintirea Tatălui.

Cu Protestantismul se produce o reacţiune, tocmai în ţările germane unde este mai răspândită cinstirea a tot ce a fost în legătură cu supra-oamenii. Numai antagonismul ce se iscase între Biserica Catolică şi cea Reformată a putut să înlăture cu desăvârşire cultul Mariei la protestanţi.

A doua dogmă creştină rezidă în cinstea ce se dă Crucii. Crucea n-a fost exclusiv semnul creştinismului. La iniţiaţi ar fi fost semnul opoziţiei forţelor, a activului şi pasivului: la Egipteni în special, al fiinţei şi al generaţiunii (ca Luna nouă la musulmani). Pentru Magi, era simbolul Infinitului în întindere, înălţime, lărgime, adâncime, semnătura lui Dumnezeu.

Odinioară instrument de tortură, Crucea s-a înălţat luminos deasupra templelor, şi, acum de curând, pe o culme a Carpaţilor, drept semn de biruinţă şi strângere laolaltă a unei Naţii; veşnic mijloc vibrator, transmiţător al undelor a sute de milioane de fiinţe omeneşti către Dumnezeiasca Putere. Sărutată, sărbătorită, crucea acumulează forţe, dar divin, şi devine răsplătitoare, vindecătoare, mângâietoare pentru încercata oamenire care recurge la dânsa cu credinţă.

Badea Cireşeanu, în citatul său op, ne spune că adoratorii lui Mithra 24), în Persia antică ar fi întrebuinţat semnul crucii ca semn de recunoaştere, cum, probabil, l-au întrebuinţat şi primii creştini.

Semnul crucii este o alăturare la rugăciunile căreia trebuie să-i urmeze. El este o proiecţie în astral de ordin magic şi ceremonial şi deci trebuie făcută ritmic cu intervale de timp pentru trecerea de la o partea la alta a corpului. Mai întâi, atingând capul în dreptul frunţii, închipuirea Tatălui apoi degetele se îndreaptă spre plexul solar, sediul sufletesc, marcând coborârea Fiului-Verb. De aici pleacă spre umărul drept, parte pozitivă, (masculin), polarizată încheind cu umărul stâng (negativul), riguros la aceeaşi înălţime, în scobitura de sub umăr.

Modul grăbit, necadenţat şi nepronunţat, cum cei mai mulţi fac semnul crucii, este o parodie, o injurie aruncată ritului.

Relevăm şi aici caracteristica diferenţă

între apus și răsărit. Primul face crucea de la stânga spre dreapta, ca omagiu principiului revoluționar al lui Irșu, ridicat de el pe primul plan, principiu care caută a consfinți superioritatea fémininului asupra masculinului.

Mărturisirea era și la evrei cu bătaia pieptului la Sinagogă. Ea pare a fi fost moștenire de la Egipteni.

Filosoful Marc-Aureliu s-a spovedit către hierofantele misterelor Eleusine. Sacrificatorii Romani se mărturiseau înainte de a proceda la jertfiri.

Spovedania la creștini, la început publică, către cele patru puncte cardinale, o desființează în anul 396 Nectarie, de când o femeie recunoaște relațiile avute cu un diacon. Către 1200, este introdusă de Inocențiu III, "Confesiunea Auriculară", secretă.

Împărtășirea sau Cuminecătura (grijania), Euharistia, se rezeamă pe o ceremonie egipteană. După un vechi obicei, preoții procedau la spălăturile rituale înainte de începerea slujbei. Înainte de ultima cină, avută cu discipolii săi, Iisus se dezbracă de-o parte din veșminte, ia pe mână o pânză și purcede la spă larea picioarelor ucenicilor. Ceremonia are loc în o vastă sală luminată și e precedată de îndemnuri bune și rugăciuni. Rupând pâinica el împarte discipolilor figurând cu ea esența vitală, dinamică, care alimentează substanța și creșterea formelor mai alăturând vinul, imaginea infuziei de rigoare organică, ca prin o împărtășire comună cu aceste bunuri, unite cu esența efluviilor emanând din natura lui astrală și spirituală, ca să se consfințească solidaritatea și iubirea ce trebuie să unească pe oameni.

După ce am trecut în revistă formele exterioare și dogmele cultului, să pășim la operațiunile care constituie ceremoniile religioase și magice. În ceremoniile religioase operația se săvârșește de personalul cultului, clerul cu ajutoarele lui, care ne înfățișează o cheltuială de forțe spirituale, fizice și materiale.

Partea fizică este a corpului, cea spirituală a creierului și mai este una materială a diferitelor ingrediente consumate, ca untdelemn, cărbune, tămâie, smirnă, vin, prescure, etc.

Iisus a creat pierderea unei părticele de putere cu ocazia vindecării femeii care nu făcuse altceva decât să se atingă de pulpanele veșmintelor lui. Era deja o descărcare de fluide magnetice din tezaurul Lui de puteri nesăvârșite.

Coborându-ne mult mai jos vom spune că puterile spirituale pe care le invocăm sunt și ele rezultanța sforțărilor ce desfășurăm noi prin anumite rituale. Am văzut că cu ocazia venirii unei fotografii din depărtare (aport) s-a săvârșit un mic ritual. Iar altă dată, când s-au operat oarecare vindecări, ele au fost precedate de formele dictate prin mediu.

Sfințirile apar ca o operație magică. Se susține că apa sfințită de preot (aghiama) se păstrează fără a se altera.

Sfințirea bisericilor, a icoanelor, este tot o operațiune magică fără de care nici o mișcare nu se produce în astral, nici efect nu se poate aștepta. Efectul este cu atât mai miraculos, cu cât operatorul întrunește mai mute condiții, ca:

1. O viață curată, neprihănită de vicii și de patimi, ceea ce presupune de multe ori o predestinațiune.

2. O inițiere, respectiv o instrucție.
3. Credință și conștiință în actele sale.

Operațiunea magică constă în:

1. Rugăciune apropiată de intenție.
2. Invocarea numelor divine;
3. Stropirea cu apă sfințită;
4. Ungere cu untdelemn slujit;
5. Tămâierea cu parfumurile și lucrurile consacrate;
6. Pecetluirea cu semnele crucii și alte semne rituale;
7. Binecuvântarea și suflarea și altele pe care le cunosc magii și slujitorii altarului.

La aceștia împărtășirea "harului" ține mai mult de darul ce i-a fost hărăzit prin consacrare.

În principal, totul se reduce la rugăciune.

În această privință ni se dictează de învățătorul spiritual:

Corp, suflet și spirit:

La trei planuri corespund și casa Lui în trei părți este și când tu, preot, te afli acolo în Altar, lucrează Spiritul în Spirit, înțelegând Spiritul tău în Marele Spirit. Acolo în Altar este lucrarea spiritului tău și a sufletului. Corpul pentru Altar nu mai există; dar el trebuie să fie curat (termenul curat privit din trei puncte de vedere) căci peste el se va arunca simbolurile de curățenie pentru a corespunde la lucrarea spiritului în Spirit.

Când se spune Crezul, Preotul o anumită lucrare desăvârșește în Altar, însă mișcarea trebuie armonizată cu timpul cât durează Crezul.

Făcând aplicația cuvântului "atmosferă" la rugăciune, misionarul nostru călăuzitor, ne spune:

O exclamație, poate fi expresia unei alarme, unei frici, unei mirări, cum poate fi și expresiunea de pioasă evlavie încercată de un om și transmisă chiar altuia, după tonul cu care a fost pronunțată. Cuvântul, gândul, devine un corp care are menirea să străbată atmosfera mii de ani întocmai ca sunetul al cărui ecou va ondula mii de ani în depărtarea Universului. Un Ah! exclamat ca consecința unei bucurii sau unei dureri, nu-și va pierde forma sub care a plecat de la originea lui. De aceea când te rogi, trebuie să fii liniștită, pentru că cuvintele pe care le spui devin imediat corpuri cu atmosfera lor. Ele trebuie să aibă acea putere, de a magnetiza, dar pentru aceasta trebuie să te reculegi, nici un gând străin nu te va supăra 8).

Cu desăvârșită liniște îți începi rugăciunea ar-ti-cu-lând. Tu vei vibra, magnetizând atmosfera în care te afli: în această atmosferă, succesiv se vor crea diverse corpuri, în raport cu intonațiile tale, care corpuri electrice, fiecare are atmosfera lui. Cum aceste corpuri se crează într-o atmosferă magnetizată de tine, de la sine se înțelege că și aceste atmosfere se vor magnetiza. Atunci întreaga atmosferă în general (atmos-

fera ta și atmosfera acestor corpuri) devine un sactuar, în care tu, om, ești motorul principal; tu om, care ești ca o lumină într-un Ocean de întuneric, tu te unești atunci cu Planul Superior.

Știința va parveni să demonstreze

legătura sunetelor cu culorile 9) și că fiecare sunet își are culoarea lui. Când s-au împreunat.mai multe sunete - continuă ghidul - ele au dat o formă specifică, forma care se îmbracă în diverse haine pe un fond care formează culoarea aurei omului.

Acesti fond îi vom da numele de atmosfera formei.

Criminalul care ducându-se să-și omoare mama, pronunțând acest cuvânt de "mamă", forma va avea o haină cu totul deosebită de haina ce-o îmbracă forma creată prin pronunțarea aceluiași cuvânt de un copil.

Cunoscând aceste condițiuni, omul va ști să se roage în alte mai bune condițiuni, căci va înțelege procesul rugăciunii. Aceste forme aleargă contopindu-se, formându-se în grupări, plutind în Nemărginit, drept icoana faptelor și gândurilor.

Dar cu schimbarea "Aurei" omului, rezultat al spiritualizării, al schimbărilor gândurilor, al magnetizărilor se schimbă și aura individului, și cel mai grandios exemplu și proba de modificarea aurei este ritualul botezului, care schimba imediat aura copilului, în urma invocațiunilor preotului.

Le văd acestea cei de dincolo, apoi medii văzători și unii indivizi puși în stare somnambulă.

Tot acest mare spirit învățător care ne revelează aceste adevăruri ne spune că: "dacă spiritul nostru ar fi destul de evoluat, am vedea că rugăciunile în comun fomează un lanț de curent magic, al cărui pol, pleacă de la cei de față către preotul slujitor al altarului pentru a se întoarce sfințit asupra celor de la care a plecat 10). Cu cât e mai mare curentul de credință și de evlavie, cu atât și rezultatul e mai puternic.

Procesul rugăciunii nu este altul decât realizarea unei grupări de vibrațiuni; vibrațiunile rugăciunilor se vor armoniza cu alte vibrațiuni; de același fel, cu milioanele de rugăciuni ale străbunilor noștri 11), rugăciuni care dorm în armură și credință și iubire, colorând prin vibrații, sanctuarul și altarul tău viu din tine, om!

Dar când omul e predisus spre rele, minciună, hoție, crimă, atunci trăiesc clișeele gândurilor perverse în atmosfera lui cenușie. Când un om proiectează o crimă, vibrațiunile gândurilor și rugăciunile lui creează un curent care se va uni cu un complex asemănător de gânduri rătăcite, care dirijându-se spre ținta propusă, crima plănuită se înfăptuiește.

Înscrierea acestor gânduri în astral ia atunci forma unor linii și arcuri frânte, pe când vibrațiunile gândurilor bune, ondulează în curbe circulare. Inițiații, care cunosc ierarhia forțelor înțeleg procesul vibrațiunilor și ondulațiunilor, înțeleg taina rugăciunii și-și explică pentru ce Marele Inițiat întreba subiectele asupra cărora lucrează: crezi? și numai atunci, după afirmația lor, minunea se săvârșea.

Noțiunile acestea, extrase din anumite comunicări, sunt completate de un spirit care venind ca trimis al lui Hasdeu, ne dicta:

"În parfum de smirnă, gânduri suave, gânduri pline de parfumul ființei Tale, Doamne, își risipesc nectarul lor în grădina sufletului Tău. O! când gândul e plin de Tine, atunci inima Ta, Doamne, e plină de Fiul Tău.

Gânduri, gânduri! voi vă veți uni spre a forma un singur gând, dar când? atunci când, probabil, sângele se va fi scurs din vinele tale; când tu, sângerând, ai fi putut ajunge la hotarele Împărăției - Unicul Gând. Și trei drumuri duc spre această Împărăție; și aceste trei drumuri, ca forma este unul totuși ca fond.

De ai credință, pare că ai impresia că se scurtează drumul și tu, călător poți ajunge într-o clipă dar să ai credință.

De iubire, ai impresiunea că drumul se lungește, devenind și el parcă o dorință de a se scălda în iubirea ta. Pașii tăi atunci vor fi înceți și dureroși, dar această durere este o durere care trece de marginile unei dureri cunoscute de om, devenind astfel înfiorător de plăcută. Vei merge și vei vărsa mereu, mereu din marea ta iubire, îndeplinind cu fiecare pas, uniunea sufletului tău cu Marele Suflet în care ești, pe care-l aspiri și cu care totuși, din lipsa de iubire, nu poți să-L pricepi.

În fine, vei merge pe al treilea drum, pe drumul Speranței: luptă, luptă, la fiecare pas ai o luptă. Și aici ai impresia că drumul se lungește și tu înaintezi luptând, călător luptător, pentru ca, la urmă, să devii învingător credincios 12).

"Când omul intenționează să se roage și scopul e semenii lui și tot ce-l înconjoară, rugăciunea este mult mai vie și efectul ei este mai puternic pentru binele celui ce a săvârșit-o. Deci omul se ridică prin semenii lui și devine puternic prin el însuși.

O rugăciune trebuie să se ridice pe piedestalul celui mai desăvârșit altruism. Rugăciunea trebuie să fie pentru toată lumea, iar nu cum greșit se procedează, pentru tine. Ce ești tu, față de restul omenirii? Au nu restul omenirii te face pe tine să înțelegi viața? Prinde, pentru o clipă, ca tu, care te rogi, ai devenit un vulcan de iubire și o acoperi, o înmormântezi în iubirea ta. Cere pentru toată omenirea binele de la Domnul și atunci indirect, tu atragi puternic ajutorul Domnului pentru tine.

Să înțelegi solidaritatea dintre tine și restul lumii este a începe a te cunoaște pe tine și atunci tu ești al tuturora. Toate gândurile bune, în toate acțiunile tale pentru alții, nimic pentru tine, și vă mărturisesc în auzul Domnului, că atunci devii puternic și totul în Cer rămâne pentru tine.

Să vă dau altă formă, care să satisfacă mai bine pretenția spiritului mai evoluat. Când am zis: Totul în Cer e pentru voi", în cazul când voi pe pământ sunteți ai tuturora, m-am gândit la procesul curentelor dirijate de și în lumină astrală: printr-o atracție și o respingere a atomilor fluidici, născuți și acelor făcuți. Să precizăm acești termeni: născuți și făcuți prin următorul exemplu: un om poate evoca un spirit, dar poate evoca imaginea spirituală, bineînțeles imaginea va fi ca pământean. În ambele cazuri rezultatul se obține. În primul caz, d-ta ai vorbit cu un spirit născut, în al doilea cu unul făcut. Magia poate demonstra experimental aceasta. Este o magie simplă și o puteți oricând experimenta. Dacă ești al tuturora când pentru te-ai rugat pentru toți, pare că ți-ai azvârlit sufletul și l-ai împărțit la toți semenii tăi. Dar atunci sufletul tău, împărțit la ei, va fi însuflețit de ei și sufletul tău, atunci pare că a devenit un

acumulator de energie uriașă obținută din energiile parțiale ale fiecărui semen al tău. Și înțelegi atunci că un asemenea suflet, înfrățit prin taina iubirii cu toate sufletele, nu poate să aibă la eliberare decât senzația fericirii și o putere de energie care-l pune în situația de a pătrunde lumile lui Dumnezeu. Pe când puterea de energie fizică se capătă prin egoism, puterea de energie spirituală se obține prin altruism".

"Rugăciunile Bisericii sunt preferite deci la plural. Binecuvântarea Domnului e chemată pentru toți și pentru toate".

Christianismul a avut și el și are încă oameni care au format comunități consacrate devoțiunii mulțimii. de la origine această consacrare,a fost unită cu ideea unei solidarități a elementului uman, ca rugăciunile acestor închiși prin mânăstiri să profite tuturor. Între acești cuvioși întâlnim inși care, prin o viață neprihănită, au parvenit a face minuni ca și magii care au ajuns la acest dar prin credință și știință moștenită de la ceea care le-au cultivat în templele lor de odinioară. Nici astăzi ei nu disprețuiesc știința modernă dar țin a păstra și tezaurul vechilor mistere descoperite prin observații și revelații a nenumărate generații care au trăit când-va chiar pe continentele prăbușite în Ocean. Și aceste mistere nu le-au comunicat decât treptat și numai la cei vrednici de teamă de a nu fi utilizate în dauna omenirii. N-au reușit pe deplin a le ascunde cum vedem practicele la care se dedau unii care au putut să fure o parte din ascunsele puteri, ce confereau tainele, spre a le întrebuința în rău.

Forțele electricității, în unele direcțiuni superioare celor cunoscute astăzi, ale razelor arzătoare, n-au ieșit la lumină de la ei și nu știm dacă cunoștința lor mai există cum s-a pierdut în cursul veacurilor. Poate că s-a îngropat într-adins căci ce ar fi devenit omenirea dacă mijloacele de a ucide de astăzi ar fi fost întrebuințate de acum 2-3 mii de ani. Numai locuitorii acestui mic continent, veșnic frământat de violența patimilor ambițioase au căutat, prin ascuțimea minții, să producă și să utilizeze invențiunile lor pentru distrugerea reciprocă.

Am spus că rugăciunile în comun formează un lanț de curent magic.

Procesiunile mulțimii au adesea urmări uimitoare 13) și e de plâns că intelectualitatea nu cunoaște valoarea efluviilor omenești căci vedeți, cum așezările religioase se pot lămuri și științificește.

Undele gândirii, supradinamizate mai cu seamă de un număr mare de indivizi, pot scormoni văzduhul și aduce, de pildă, ploaia dorită.

Scoaterea moaștelor sau a anumitor icoane ajută ca o invocare de forțe astrale (magnetizarea silfelor, respectiv a curentelor aeriene).

Undele vibrante de o credință tare, spiritualizând dinamismul nervos uman, au putut proiecta chiar viziunea pe cer a acelor cuvinte magice "in hoc signo vinces" care au îmbărbătat pe ostașii lui Constantin.

Înscrierea cu cuvinte sau semne luminoase nu e un fapt izolat. Am descris și aici unul din proiecțiunea simbolică a trinității 14).

Am spus că rugăciunea străbate mai bine când faptele și atitudinea sunt în concordanță cu legile morale. Nu e nevoie de texte stereotipe, cât e nevoie

de reculegere şi de gânduri bune.

Rugăciunea este meditaţia şi contemplaţia care poate merge până la extaz; rugăciunea este pomana, milostenia, dar numai aceea care nu e dată în mod ostentativ şi aşa ca "să nu ştie stânga ce face dreapta". Dar ori de câte ori ne rugăm singuri sau în cor, sau aprindem o candelă la icoană, o lumânare de ceară în biserică, facem şi magie ceremonială.

Concentrarea voinţei în sens de a impune altuia voinţa noastră, este şi ca un act magic personal dar dacă o facem cu gând rău, cădem în magie neagră, care, din păcate, are şi ea practicanţii ei 15).

Vrăjitorii şi vrăjitoarele păstrează prin predare de la bătrâni la tineri, fărâmiturile unei vechi practice, după care lucrează în mod mecanic dar şi cu voinţa supraîntărită de obişnuinţă 16).

Prin voinţă, secta aceasta formează forme-gânduri care se întăresc şi se vivifică, combinându-se cu un element asemănător esenţei conceptive.

În operaţiile rău-făcătoare, conceptul astfel vitalizat, va acţiona în sens rău-intenţionat.

Aceste concepte-forme, creeate în anumit scop, nu trebuie confundate cu larvele care sunt generate spontan în urma pornirilor şi pasiunilor de care am vorbit.

Pentru a acţiona cu voinţă, fie în bine, fie în rău, e nevoie de a cunoaşte virtuţile magice ale pantaclelor cuvintelor mistice şi unele rituale cabalistice.

Pantaclul este o figură de pergament pe hârtie (mai rar pe metal) care sub formă concentrată, schematică, conţine o serie de învăţăminte. I se atribuie putere de talisman, adică virtute de protecţiune, de oarecare măsură contra accidentelor şi altor nenorociri. Deasupra pantaclului stă pentagramul, steaua înflăcărată cu cinci colţuri a magului.

Talismanele (amuletele) le găsim la popoarele primitive ale Africii ca şi în societăţile noastre creştine; la acestea le avem sub forma iconiţelor şi cruciuliţelor. Acţiunea ce li se atribuie, depinde întâi de credinţa celui care le poartă, întăritoare a voinţei - reflex al imaginaţiei - de uzajul îndelungat care i-a imprimat forţa magnetică sau sfinţirea de către slujitori consacraţi ai bisericilor şi templelor 17).

Talismanul obişnuit al creştinului e crucea; iar cea mai bună apărare contra influenţelor răufăcătoare este rugăciunea, dar nu în sensul de a încărca de ură şi blestem pe vrăjmaş ci de a implora mila Cerului pentru ca să-l lumineze şi să-l aducă pe calea cea bună.

Psalmul 31 este o bună contraacţiune. Se recomandă mai ales în timpul când bănuim că suntem obiect de proiecţiune.

al unor înrâuriri pernicioase. Să nu vorbim și chiar să nu gândim de nimeni de rău; precum și să ajutăm direct pe oamenii nenorociți. Numele lui Christ pronunțat în astfel de ocaziuni este un risipitor al forței dușmănești.

Ca ritual de apărare se recomandă și mijloace fizice. Un obiect scrisoare sau altceva bănuitor - se poate păstra într-o cutie cu cărbuni stinși iar după trei zile să se îngroape acești cărbuni la rădăcina unui copac. Am spus că și cărbunele este atrăgător de efluvii rele.

Contra larvelor te aperi cu ascuțișuri de tot felul spini, cuie, mijloace electromagnetice și cu cercul magic 18).

Magul creștin nu stă în contradicție cu învățăturile mari ale religiei creștine.

Luăm din rugăciunile magistre redate de Papus una din cele mai scurte:

"O! Dumnezeule Mare, care stăpânești toate lucrurile, mântuiește-mă de toate relele. O Dumnezeule Mare, care ai hărăzit mângâiere tuturor ființelor, hărăzește-mi-o și mie. Doamne, care ajuți și sprijini toate lucrurile, ajută-mă și sprijină-mă în toate nevoile, în toate mizeriile de îndeletnicirile mele, în primejdiile mele; scapă-mă de toate împotrivirile, cursele vrăjmașilor văzuți și nevăzuți. În numele Tatălui care a creat lumea întreagă (cruce) în numele Fiului, care a răscumpărat-o (cruce) în numele Sfântului Duh, care a împlinit legea, în toată a ei desăvârșire (cruce). Mă arunc cu totul în brațele Tale și mă pun cu totul sub Sfânta Ta pază. Așa să fie. Binecuvântarea lui Dumnezeu Tatăl, care cu cuvântul său a zidit toate, să fie pururea cu mine (cruce). Binecuvântarea Domnului nostru Iisus Christos, Fiul Marelui Dumnezeu, să fie cu mine (cruce). Așa să fie. Binecuvântarea Sfântului Duh, cu cele șapte daruri ale lui, să fie pururea cu mine (cruce). Așa să fie. Binecuvântarea Fecioarei Maria, cu Fiul său, să fie totdeauna cu mine. Amin (cruce)".

Practicarea magiei propriu zisă este acompaniată de multe ceremonialuri și posturi lungi, de sentințe pronunțate pe care numai puținii adânciți în Doctrină pot să le producă.

În ceremonialul său magul invoca puterea divină în gând sau prin cuvinte. El știe că acea putere rezidă și în el după cum zice în Evanghelie, Luca: (Cap XVII V-21) "El are credința precum are simțul iubirii aproapelui. El nu se înlănțuie dogmelor și forțelor exterioare nici rugăciunilor tipice. Rugăciunile lui constituie o fuziune momentană a eului cu inconștientul superior al lui. El invoca nume de puteri (îngeri) ia anume atitudini și se folosește adesea de un laborator magic cu multe obiecte și semne simbolice. Oglinda magică din cunoscuta operă a lui Goethe nu este o simplă ficțiune poetică.

Am văzut la preoții sintoiști ceremonialul grație căruia s-a obținut trecerea cu picioarele goale pe cărbuni aprinși 19). Putem afirma că efectele ce obține magul se datoresc în parte acestor ritualuri, mai lungi sau mai scurte, după importanta lor. Magul domină elementele din aer, din foc și din pământ, acele ființe neutre care pot face bine și rău după cum sunt îndrumate.

Le domină prin puterile stăpânitoare, îngerii religiilor. Găsim că pentru cei din aer se suflă către cele patru puncte cardinale zicând: "Spiritus Dei ferebatur super aquas et inspirativ in faciem hominis spiraculum vitae. Sit Michael deox meus, et Sabatiel servus meus, in

luce et per lucem".

"Fiat verbum habitus meus et imperabo spiritibus aerias hujus et refremabo eqous solis volontate cordis mei, ei cogitatione mentis meae et nutu dextri".

"Exorciso igitur te, creatura aeris, per Pentagrammaton et in nomine Tetragrammaton in quibus sunt voluntas firma et fides recta Amen. Sela, fiat" (apoi vine rugăciunea sylfelor):

Spirit de lumină, spirit de înţelepciune al cărui suflu dă şi reia forma oricărui lucru; tu, înaintea căruia viaţa fiinţelor este o umbră, care se schimbă, şi un abur care trece; tu, care te înalţi pe nori şi umbli pe aripile vânturilor; tu care respiri şi tot ce vine de la tine se reîntoarce la tine. Mişcare fără sfârşit în stabilitatea eternă, fii deapururea binecuvântat. Te lăudăm şi te binecuvântăm în Împărăţia schimbătoare a luminii create, a umbrelor, a reflectelor şi a imaginilor, şi aspirăm fără încetare la limpezirea ta neschimbătoare şi nepieritoare. Fă să pătrundă până la noi raza inteligenţei tale şi căldura dragostei tale; atunci aceea ce e mişcător va rămâne fixat, umbra va fi un corp, spiritul aerului va fi un suflet, visul va fi gândul şi noi nu vom mai fi răpiţi de furtună, dar noi vom ţine frâna înaripaţilor cai ai dimineţii şi vom dirija cursa vânturilor serii pentru a zbura înaintea ta. O, spirit al spiritelor, o, suflet veşnic al sufletelor, o suflet nepieritor al vieţii, o suspin creator, o, gură care aspiri şi respiri existenţa tuturor fiinţelor în fluxul şi refluxul cuvântului tău etern care e Oceanul divin al mişcărilor şi al Adevărului, Amin.

Mult mai complicate sunt exorcizările apei, (din care a rămas ca amintire la noi sfinţirea apelor cu aruncarea crucii de Bobotează), unde se amestecă sarea, cenuşa şi cădelniţa parfumurilor, stropitul cu rămurele din diferite plante şi flori şi personificarea "Regelui Apelor".

În aceste exorcisme întâlnim numele lui Iod-Chavaj, Jahuveiu-Zabaoth şi al îngerilor Michael, Gabriel, Raphael, Anael şi a Crucii - lumină împreună cu apa sfinţită. Oraţiunile apar deci ca îndreptate către "intermediarii" Divinităţii cum de altfel creştinismul nu a pregetat a se adresa de multe ori stăpânitorilor de legiuni celeste, sfinţilor şi Maicii Prea Curate.

Puterea de evocaţie a sufletelor morţilor este enormă la magul desăvârşit. Formele sunt însă destul de complicate şi prezintă pericole pentru profani de n-ar fi decât zdruncinarea de nervi ce pot să producă asupra imprudentului curios.

Şi acolo unde ne găsim rugăciunea în înţelesul nostru, nu lipseşte ritualul magic. Aşa de la Negri-Africani, unde vrăjitoriile sunt mai dese, misionarul Trilles ne

povestește că șeful unui trib primise însărcinarea să vestească pe Eseba catechistul misionarului, aflat la depărtare de patru zile de marș, ca să-i aducă niște lucruri ce avea la dânsul. Negrul spune că chiar în seara aceea Eseba va primi mesajul. Urmă ritualul compus din gesticulații, vorbărie, cânturi, ungere pe corp cu un lichid roșiatic și căderea în nesimțire. Părintele Trilles împunse cu un ac carnea omului fără ca să producă vreo contracție a mușchilor 20). Misionarul a petrecut toată noaptea lângă omul acela pentru ca să fie sigur că nu va fi păcălit. A doua zi de dimineață vrăjitorul se sculă încet și spuse că însărcinarea a fost îndeplinită. Într-adevăr, a treia zi sosiseră și lucrurile de la catechecul misionarului.

Baba noastră de la țară, cu descântecele ei, face și ea un fel de magie ceremonială. Când cineva e lovit de înțepeneală (un fel de reumatism) cum se întâmplă la țară, când omul a dormit afară într-un loc umed, baba descântă de "iele" sau "ele". Ceremonialul se compune din: apă neînceputâ luată până nu cântă cocoșii; apoi leuștean și alte buruieni care se amestecă cu apa rostind descântecul care se repetă de nouă ori în trei săptămâni: lunea, miercurea și vinerea spălând pe om cu apa aceasta pe partea trupului bolnav.

"Voi, Elilor, Măestrelor, stăpânele vântului, doamnele pământului, ce prin văzduh umblați; pe valuri de mări călcați, vă duceți în locuri depărtate, în baltă, în trestie, în pustietate, unde popa nu toacă, fata nu joacă: vă duceți la vântul turbat, unde ciocârlia se dă peste cap, la gura vântului, la poarta pământului. Ieșiți din mână, trup, nas, picior, ridicați-vă și mergeți ușor; dați omului sănătate, că Michail cu sabie de foc vă bate".

S. Fl. Marian, ne spune că în Bucovina, baba, înainte de a începe a descânta de "dânsele", face un ritual: se duce la un râu curgător cu o bucățică de pâine, cu un drobușor de sare și cu o cofiță sau oală nouă, ținându-le în mâna dreaptă. Ajungând la râu, face într-un loc pe mal contra curgerii apei trei mătănii, aruncă din pâine și sare ceva în apă, apoi ia cu cofiță sau cu oala cea nouă un pic din apă, ce a curs peste pâinile și sarea aruncate. Pe când face cele trei mătănii ea pronunță următoarele cuvinte (ceea ce este o exorcizare a ondinelor). "Apă curgătoare, eu te sorocesc, cu pâine și cu sare, să lecuiești pe cutare din cap până-n picioare, cu leac, sănătate și cu veac".

După aceasta urmează un lung descântec de 77 de linii, în care începe prin a certa pe "dânsele". Pe cutare l-ați întâmpinat, puterea i-ați luat și viața i-ați scurtat...", apoi le conjură să readucă sănătate: "să-i aduceți sănătate și viață, iar nu moarte. De ochi să mi-l descurcați, de cap să mi-l deșteptați..." ca apoi să vie o amenințare ca aceasta: "iar de nu mă veți strânge și de nu vă veți stinge, în această apă sfântă, care mi se cântă și mi se descântă, cu mătura de busuioc mătura-vă-voi și îndată cu bani de argint reteza-vă-voi, să vă plouă ploile, să vă-nghețe gerurile...". După care tot baba urmează ca din partea "dânselor" "cu mătură de busuioc nu ne mătură, și-ndată cu bani de argint nu ne reteza sub înaltul cerului nu ne urca să nu ne plouă ploile, să nu-nghețe gerurile, ca noi să ne izbim. Boala lui i-

am alunga, sănătatea i-om da, etc. terminând ca de obicei "de la mine descântecul, de la Dumnezeu darul".

Credința și eficacitatea plantelor reiese din descântecul pe care l-a scris în 1866 Baba Neaga contra "lipiturii" și "zburătorului". Îl reproduce și Gh. Dem. Teodorescu 1): "Avrămeasa, Cristineasa, Drăgan, leuștean și odolean, sânge de nouă frați, iarba ciutii și muma pădurii. Cum se sparge târgul, așa să se spargă faptul și lipitura și zburătorul. Cum se răspândesc răspântiile așa să se risipească vrajbele și lipitura și zburătorul, etc.

Și năjitul (nevralgia) are formula ei rituală cu pâine și sare, sau cu lemn de alun ori de corn:

"Ești năjite, precăjite, din dinți, din măsele, din cap, din cap, din gură... să rămână cutare curat și luminat ca-n ziua maică-sa ce-a fapt, ca steaua din cer, ca roua pe pământ".

Sunt descântece mai de toate boalele, unele semănând cu molifte bisericești. Merituosul Prof. Gh. Dem. Teodorescu din care am luat aceste specimene, ne vorbește cu bolile denumite în limbajul popular "a bubă" sau "buba rea" "bășica cea rea", "troahnă" (guturaiul rău), cârtița (abces), albeață, aplecate, apucatul (colicele copilului) sau încleștatul, apucătură și întâlnitură (dureri de șale), buze dulci, brâncă, deochi, gâlci, mușcătură de șarpe, de soare-sec (insolație), apoi descântec de desfăcut farmecele, de făcut de dragoste, de desfacere de pagubă, de purici, etc. etc.

Întâlnim sarea, pâinea, leușteanul, tămâia, cărbunele, diferite buruieni, dar mai ales "apa neîncepută", pe lângă manipulația de frecare, netezire, suflare, apăsare cu degetele, care toate la un loc, nu sunt decât procedeul de magnetizare. Mult mai rar se observă la babele noastre magnetizarea în scopul de a primejdui viața, sănătatea sau bunăstarea semenilor. Astfel descântecul ia, mai de ordinar, caracterul unei rugăciuni.

Corespund aceste proceduri scopului pentru care sunt întreprinse? E greu a răspunde, a priori înainte de a se fi făcut o anchetă statistică la țară, unde descântecul este mai mult utilizat. Joacă acolo rol imaginațiunea, credința, sau puterea magnetică dobândită prin practică și obișnuință? Ceva trebuie să fie ca aceste remediuri să nu fi ieșit până acum din uz nici la popoarele cele mai civilizate. Apoi vindecătorii empirici care ies din când în când la lumină, în mai toate țările comfirmă faptul obținerii de succes și acolo unde știința oficială dă greș.

Cu această constatare terminăm lucrarea noastră, amintind încă o dată de existența acestor puteri nevăzute și neînțelese până în ziua de astăzi.

1) Papus, "Magie Pratique" și Manuel des scientes ocultes.

2) "Agippa", La philosophie occulte ou la Magie.

3) "Dogmes et Rituels de la haute Magie", de Eliphas Levy.

4) "Les Puissances invisibles" de

Dr.F. Rozier.

5) "Formulaire de Haute Magie" de Pierre Piobb, exemplar ce a fost corectat în cercul nostru de spiritul Repiobieh, fost Pierre Piobb în viață.

6) Există un forte bogat vocabular cu descrierea tuturor exercițiilor, fenomenelor și diferitelor trepte ale gradului de știință.

7) Hagiografia ortodoxă e de asemenea foarte bogată.

1) Simbolul este un rezumat alegoric al unui adevăr sau al unui eveniment, pe când mytul este sinteza, forma abstractă a Istoriei, archetipul analelor omenirii (Definiția lui Larmandie din "Magie et Religion")

2) La greci erau sărbătorile Zeiței Demeter (pe care Romanii o numeau Ceres) înființată de Eumolpide. Ele au dat prilej lui Schiller să facă una din cele mai frumoase poeme ce cunoaște literatura germană.

3) "L'Eglise et la Synagogue" par le Chevalier P.L.B. Drach, ed.

4) Acest precept are asemănare cu al lui Albert Le Grand, mare scriitor ocultist din secolul al XIII-lea: "Nu blestemați niciodată când sunteți necăjiți".

5) Ieșeanu: "Puterea Credinței"

6) Elementalii sunt ființe instinctive și mentale între lumea fizică și lumea spirituală. (Papus) Elementalii sunt "spirite elementare" care n-au avut viață omenească; a nu fi confundați cu "elementari", ființe conștiente și personale care în doctrina spiritistă se numesc mai simplu "spirite".

7) Bosc, Carrington, Bennus și alți ocultiști.

8) După unele tradiții, patruzeci de ani mai târziu apostolul Toma întâlni încă în viață pe acești magi pe care îi și boteză. Împărăteasa Elena, se zice, a strâns osemintele lor și le-a adus la Constantinopol, iar mai târziu ele au ajuns în Catedrala Coloniei. (Christina, "Histoire de la Magie").

9) Trecerea prin foc și prin apă era mai mult o sperietură.

10) Drach: "L'Harmonie entre l'Eglise et la Synagogue". T. II. pag. 403

11) Adepții unor secte indiene își fac rugăciunile lângă apele curgătoare, vibrațiunile ei nefiind prielnice spiritelor rele.

12) Muzica instrumentală se strecoară în bisericile apusene în urma darului făcut de către Împăratul Bizanțului Constantin V. Copronim lui Pepin cel Scurt, Regele Francilor, în anul 157. Acesta a introdus-o în Biserică cu autorizația Papei. Martirul Justin, ca și Ion Chisostom se declarase contra muzicii instrumentale (Badea Cireșanu, "Tezaurul liturgic" Tom. 2). Contra muzicii prea laice s-au pronunțat în diferite rânduri și prelații Occidentului,

13) Datină pe care o găsim la Egipteni: ei dădeau aceste trufandale Zeiței Isis.

14) La o curioasă fantezie asupra proprietăților chimice ale acestor două "arzătoare" gaze care compun apa, se dedă ocultistului Jules Lermina în romantica povestire: "Le secret des Zeppelius" în care se vorbește de încercările unui chimist maniac izbutind a dezintegra apa. Secretul transmis unui nepot, Zippelius, acesta e speriat de urmarea care ar avea acest secret, încăpând pe mâna unui vrăjmaș al omenirii; când acesta ar arunca în vreun râu oarecare o picătură din compoziția distrugătoare. Rezultatul: dispariția apei și distrugerea tuturor ființelor de pe

pământ. Posesorul secretului distruge aparatele şi toate hârtiile privitoare la acest secret.

Dezintegrarea echivalează cu transformarea materiei în eter, substanţa ipotetică, la izolarea căreia nu s-a parvenit până acu, deşi ştiinţa modernă admite o disociere permanentă a tuturor corpurilor, un fel de dispariţie totală. Această dispariţie foarte înceată e măsurabilă cu un instrument numit spinthariscop. O disociere rapidă ar produce o explozie a lumii (ideea lui Zippelius) şi Gustav Le Bon ne dă ca exemplu apariţiile şi dispariţiile brusce ale unor stele, observate din când în când de astronomi.

15) Din "Tezaurul liturgic" al lui Badea Cireşeanu, Vol. 2.

16) Ragon, "La Masse".

17) La magi era o bandă de aur împodobită în formă de coroană, cu flori de verbină.

18) Stiharul este veşmântul strâns şi lung al Diaconului. El era la Greci şi la Romani tunica albă, ca şi la primii creştini. (Badea Cireşeanu).

19) Arătarea îngerilor corespunde cu fenomenul de materializare al experienţelor.

20) Când şarpele era aşezat pe coada lui, aceasta înseamna substanţa unică; ca agent magic era forţa dinamică, spirit de perversitate (Ely Star). Anticii mai simbolizau eternitatea prin şarpele încolăcit. Şarpele care-şi muşcă coada este emblema influenţei demonice, emblemă care sugerează că, pe câtă vreme omul nu se descătuşează prin virtute, rămâne jucăria fatalităţii. Şarpele acesta reprezintă mânia, ura injustă, principiul satanic (Albert Jounet "La Clhef du Zohar"). Vrăjitoarea ţigancă invocă lucrarea astrală prin cuvintele; "Haoleo: Cap de şarpe", ghiocul jucând la ea rolul de oglindă magică.

21) Veşmintele sunt pe larg descrise de Badea Cireşeanu în tomul al doilea al "Tezaurului Liturgic" precum şi în "Encyclopedie Theologique" de Abatele Migne.

22) Iod - Pater, devenise la Romani Jupiter, Jupiter.

23) "De L'Harmonie entre l'Eglise et la Synagogue", Tom 1, pag. 21.

24) Zeul Lunii sau al soarelui: Cultul lui prinsese rădăcini şi în statul Roman.

1) Se vede de aici cât de apropiate sunt practicile magilor cu ale clericilor.

9) V. Memoriu M.A. Valette: "Harmonie comparée des sons et des couleurs", dedicat la 1861 Cardinalului Donnet. V. şi Rev. "Natura", 15 Noemb. 1927, Invenţia ing. Legg din Bittsburg, St. U a unui oscilograf electric, numit "Osiso" de dimensiuni mici cu o oglindă minusculă groasă de 80 miimi de milimetru, care oscilează. Surdo-muţii pot comunica cu alţi oameni graţie acestui instrument cu care se vor putea descoperi şi zăcămintele de petrol.

10) În descrierea vieţii Sf. Vasile, contemporanul lui Iulian Apostatul, se menţionează unele apariţiuni de natură eterică împrejurul Sf-lui Vasile.

11) Acest adevăr este ilustrat în biserica noastră prin refrenul: Pentru "rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri"...

12) Înfăţişează lupta spre perfecţiune a diferitelor reîncarnări.

13) Împăratul Bizanţului, Helaclius (575-642) şi Carol cel Mare, Regele Francilor (742-814) se umilesc, făcând desculţi, în capul unor procesiuni peleri-

naj şi obţin cele mai desăvârşite succese în contra vrăjmaşilor.

14) Istoria apariţiilor Madonei la Tilly sur Seine în Franţa - unde s-a clădit apoi o biserică - este o constatare oficială de cum o viziune poate cuprinde repetat nu numai o şcoală întreagă dar şi nenumăraţi vizitatori şi autorităţi constituite.

15) Sin. Fl. Marian în opul său pag. 224, ne vorbeşte de o semă de vrăjitori care în noaptea de Sf. Gheorghe, iau rodul grâului. Femeile trebuie să aibă ouă clocite, etc.

16) Acum câteva sute de ani era destul o bănuială ca să te ardă de viu ca vrăjitor. S-a stârpit atunci mare parte din lumea fermecătorilor dar şi o mulţime de nevinovaţi au pătimit. Jeanne d'Arc era un produs al geniului divin care ocrotea Franţa şi totuşi a fost dată pe mâna călăilor ca o vrăjitoare. Vindecătorii pe calea acestor magii astăzi nu mai sunt ucişi, ci numai pedepsiţi cu amenzi. Tot e un progres. (Rouanet, broşura: "Les Etranges guerisons de Jean Beziat").

17) Eliphas Levy denumeşte talismanul o piesă de metal purtând pe ea pantacle sau litere, care piesă a primit o consacrare specială pentru o intenţie determinată. Sunt anume reguli după care se fac talismanele. Ely Star în "Mystere du Verbe" spune că posedă 49 de pantacle afectate la diferite cazuri. Atât el ca şi Gaffarel: "Curiosités sur la sculpture des Talismans" ca şi Abatele Julio în "Secrets Merveilleux" ca şi Eliphas Levy în "Clavicules de Salomon", etc., pretind că efectul salutar al talismanelor este real. Un alt scriitor, Bourgeat în "La Magie" scrie că a grava sau a consacra un talisman unei planete nu e a cere protecţia ei ci este proiectarea prin un act material în astral a unui apel către Puterea dispensatoare a favorului sau protecţiei ce voim să obţinem.

8) După Guaita şi Papus redat foarte pe scurt.

19) Sf. Vasile, dezvinovăţeşte pe un episcop de unele învinuiri punându-i în felon cărbuni aprinşi care nu pârlesc câtuşi de loc archiereului.

20) Atât la Negri-Africani şi Australieni cât şi la Pieile Roşii facultatea vederii în depărtare, a telepatiei, a puterii de vindecare, ce se dovedeşte a fi reală la unii indivizi, este considerată ca rămăşiţa unui al şaselea simţ ce posedau locuitorii prăbuşitelor continente lemuriene şi atlante. Fireşte că nu toţi vrăjitorii aceştia posedă calităţile supranaturale şi că între ei se strecoară şarlatanii, ceea ce a făcut ca unele colonii engleze (Natal) să se dea un fel de diplome la cei care posedă în adevăr auditori, ar fi un indiciu că suntem pe drumul de a recăpăta în parte acest al şaselea simţ pierdut. Această hărăzire a forţelor din alte lumi ar avea de scop combaterea materialismului, care doctrină împiedică evoluţia omului în drumul spre Perfecţiune.

21) Lipitura: scularea cu vânătăi pe corp atribuită unui spirit rău: "zburătorul" care chinuieşte pe femei noaptea cu ciupeli şi muşcături, îi inspiră frică şi o face adesea să nască copilul mort. Vedeţi ce bogată este limba poporului pe care medicii noştri nu o mai întrebuinţează la denumirea boalelor.

Cartea cu descântece

Cartea cu descântece

Veche practică magică populară, descântecul își mai are și astăzi destui practicanți, mai ales dintre cei din lumea satului.

O descântătoare vestită era Ioana Ghiță din Corbeanca-Ilfov care speria șapte sate cu priceperea ei într-ale magiei.

Descântecele diferă, poate și ca text și ca practică, de la zonă la zonă. "Culoarea", bineînțeles, doar locală, este cam aceeași. De la... ucenicele mamei Ioana am aflat, de pildă, cum se face de iubit și de părăsit. N-ai nevoie de lucruri greu de găsit ! Este suficientă o mătură părăsită sau un cuib de pasăre părăsit pentru ca acestea să fie aruncate cu descântecul de rigoare în curtea sau în ograda celui pe care ai pus ochii. Textul care se rostește, se referă, bineînțeles, la faptul că bărbatul vizat trebuie să fie părăsit de alte femei și să-ți rămână și ție numai ție.

Un alt descântec interesant se face cu ajutorul... râcâiturii de câine. Logica populară este următoarea și chiar este de crezut: iei o bucată de carne sau de pâine, o arunci unor câini care desigur că se vor bate pentru ea. Apoi aduni pământul rezultat din încăierarea de sub picioarele câinilor și-l arunci cu discreție în casa celui vizat. Ei, bine, asta înseamnă că ai semănat zâzania între el și femeia cu care conviețuiește. Aceștia urmează să se certe sau să se încaiere întocmai precum cei doi câini. Totul este să crezi și să o faci cu supărare când o faci, zice ucenica mamei Ioana, ea vrând să ne explice, de fapt, puterea magică a gândului, a credinței în reușita oricărei fapte.

Un descântec foarte interesant se face cu ajutorul următoarelor ingrediente. În primul rând, trebuie să te duci la gară și să iei păcură de la tren, adică ulei cu care se ung roțile. Mai este nevoie de piper, cremă neagră de ghete, smoală. Toate acestea se topesc și se adună la un loc, descântecul facându-se de trei ori pe săptămână: marți, joi și sâmbătă. Descântecul se rostește de nouă ori la rând, deasupra compoziției, în fața icoanelor și a lumânărilor aprinse. După care se unge pragul casei împricinatului sau a împricinatei, firește; cu discreție. Descântecul se repetă până când se ajunge la rezultatul dorit.

Sfânta Lună din cer coboară
Și la... în casă intră
Și cu smoală smolea
Și cu păcură mi-o mânja
Și cu cremă mi-o cremuia
Și cu piper pe ea dădea;
Cum e smoala de neagră,
Așa s-o vadă... pe...
Cum e crema de neagră
Așa s-o vadă... pe...
Cum e piperul de iute
Așa să se aprindă casa de ceartă
Între... și ...
Și cum nu stă apa în ciur
Așa să nu stea... în casa lui...
Și cum pleacă trenul din gară
Așa să plece... din casa lui...
Toate femeile să-i pară
Broaște râioase, țestoase, buburoase
Numai că eu să-i fiu cea mai frumoasă
și mai drăgăstoasă
Și cum nu stă vatra fără foc
Așa să nu stea... fără mine.

Descântecul se face, cum spuneam, marți, joi și sâmbătă, rostindu-se de câteva ori.

Un alt descântec foarte important se face luni, miercuri şi vineri cu câte o rugăciune adresată luni, Sf. Luni, miercuri Sf. Miercuri şi vineri Sf. Vineri, de fapt, Cuvioasei Paraschiva. Farmecele sau, mai bine zis, magia albă se face cu ajutorul unui cuţit puternic sau a unei frigări. Fie cuţitul, fie frigara se pun pe foc unde se lasă vreme de câteva ore până când acestea se încing până la roşu. Înainte de a le lăsă pe foc se rosteşte de 9 ori textul care urmează învârtind cuţitul sau frigarea în mână şi adresând, de fapt, o rugăciune sfinţilor. După o vreme, se constată, pare-se, că cel pentru care este făcut descântecul, se îndrăgosteşte cu adevărat de persoana care face descântecul. Adică inima i se încinge cum s-a încins fierul descântat pe foc !

Eu nu pun cuţitul pe foc
Îl pun pe... pe foc
Să se încingă, să se aprindă
Să moară de dorul meu
Eu cu descântecul, Dumnezeu cu leacul
Eu cu descântecul, Maica Domnului cu leacul
Eu cu descântecul, Iisus cu leacul
Eu cu descântecul, Sfântul Duh cu leacul.

Se face un foc mare din coceni de porumb, iar exact la miezul nopţii, se înfige în rugul acestuia un cuţit mare cu plăsele puternice. Femeia care face descântecul rosteşte, în timp ce implântă cuţitul în rugul potolit, următoarele:

"Focule, focuşorule, eu te înveselesc
Tu peste noapte să te dezveleşti
Să te faci balaur
Cu solzi de aur
Cu limbi de foc
Cu aripi de foc
Cu coadă de foc
Şi să te duci la...
Şi cu limbile tale de foc
Să-l înţepi
Şi să-l aprinzi
Şi să-l încingi
De dorul lui...
Să nu poată să stea
Să nu poată mânca
Să nu poată bea,
Şi cu aripile tale de foc să-l loveşti
Şi să-l pocneşti
Din pat să-l trezeşti
Către... să-l porneşti
Şi cu coada ta de foc să-l loveşti
Şi să-l plesneşti
Să nu-i dai odihnă la culcare
Nici stare la mâncare
Să nu poată să stea
Să nu poată bea
Să nu poată mânca,
Tălpile de la picioare să i se încingă
Inima în el să se aprindă

Călare pe trestie de mare
Să vină la...

Descântătoarea stinge focul și cuțitul se înfige în mijlocul focului unde este lăsat până dimineața; dar aceasta se face numai după ce descântecul a fost rostit de noua ori.

Vraja se repetă trei nopți la rând.

Un alt descântec, mult mai puternic, se practică tot la miezul nopții. Este adevărat că acesta trebuie împlinit cu... curaj și de către cineva într-adevăr priceput. Asta și pentru că, se pare că descântătoarea invită la lucru și forțe malefice, pe Aghiuță, cunoscut în mediile mai culte ca Satana. Este de fapt un lucru de care nu trebuie să ne speriem - și poate nici să ne ferim neapărat ! - asta pentru că românul, mai glumeț a ajuns și la un fel de conviețuire relativ pașnică cu împielițatul înger căzut, după ce s-a răzvrătit mai întâi în ceruri. Cum se procedează deci, împreună cu simpaticul Aghiuță ? O ceapă se pune într-un vas cu apă neîncepută și neapărat într-un vas nou, care nu a mai fost folosit. Din timp, frigarea se pune pe foc ca să se încingă bine. Apoi se începe descântecul, în vreme ce frigarea sau, în locul acesteia un cuțitoi sănătos se înfige cu supărare în pământ:

Dau cu cuțitul în pământ
Să iasă toți zmei
Toate zmeoaicele
Toți leii
Toate leoaicele
Toți dracii
Toate drăcoaicele,
Mulți ca frunza
Mulți ca spuza
Și să se ducă la...
Acoperișurile să i le trăznească
Ferestrele să i le trântească
Ușile să i le pocnească
Din pat să-l trezească
La... să-l pornească
Să nu-i dea stare de mâncare
Nici odihnă la culcare
... să nu poată să stea
să nu poată mânca
să nu poată dansa
Să nu poată umbla
să nu poată vedea
să nu poată fuma
până când pe... n-o va vedea".

După ce s-a rostit descântecul, lovindu-se cuțitul în pământ se ia din nou frigarea sau cuțitul de pe foc și se zice:

Frigare, frigăruia mea
Nu te-am pus pe foc
Să te încingi și să te aprinzi;
Te-am pus pe foc
Să te faci zmeu paraleu
Cu limbi de foc
Cu coadă de foc
Și la... să te duci
Cu limbile tale de foc să-l încingi
Și să-l aprinzi,
Să-i ardă limba în gură
Măruntaiele în el
Și-n inima lui tu să te-nfigi
Să-l încing și să-i aprinzi
Tălpile de la picioare
Să vie pe trestie călare
Te sorocesc
Cu soroc d-ăl mare
Să-l aduci în graba mare pe...
Te sorocesc cu nuia de alun
Să vină... la...
Ca un nebun,
Să-l aduci pe... în fuga mare
Că eu vă dau pâine cu sare
Voi să-l aduceți în grabă mare

În timp ce înfige frigarea sau cuțitul încins în ceapă, femeia mai rostește:

– Nu înfig frigarea în ceapă
Ci o înfig în inima lui...
Cum sfârâie ceapa în căldare
Aşa să-i sfârâie inima lui... după mine

După ce se termină de rostit descântecul, de trei ori la rând, se aruncă afară pe geam pâine şi sare. Este neapărat necesar ca acest descântec să se continue trei nopţi la rând. Cuţitul se lasă înfipt în ceapă până a doua seară când se reia vraja.

O altă vrajă, un alt rit, de magie albă însă, se poate face în fiecare duminică dimineaţa. Descântecul se face în zori, iar pentru asta subiectul trebuie să se îmbrace într-o cămaşă albă. Descântătoarea stă lângă femeie sau lângă fată şi rosteşte:

S-a sculat...
Cămaşe albă a îmbrăcat
La biserică a plecat,
Biserica albă era
Lui... neagră îi părea
Popii cu spatele la ea se întorcea
Maica Precistă pe scări de argint cobora
Şi-n biserică intra
Şi la popi ea că striga:
"Ho, nu e câine, nu e lup
Este...
I-a făcut cineva de urât
Cu cinci degete mari şi flocoase;
Îi desfac eu
Cu cinci degete mici şi frumoase.
Maica Precistă de mână dreaptă o lua
Şi-o ducea la fântâna lui Adam
La pârâul lui Iordan
În jgheaburi de mi-o băga
Pe dalba piele o spăla
Şi-i lua din cap
Coarnele de ţap
Din spinare
Fundurile de căldare
De pe trup
Perii de lup
Şi-i zicea:
... tu de astăzi încolo
Să rămâi curată, luminată
Ca argintul strecurată
Ca roua din vie,
Ca poala Maichii Sfântă Mărie
De la mine şi de la Domnul nostru Iisus Hristos
Leacul să fie
Cine ţi-a auzi glasul
Să zică că eşti protopopul
Să-ţi fie limba în gură chihlimbar
Buzele mărgăritar
Să asculte lumea de tine
Aşa cum ascultă cucul primăvara.

În timp ce se rosteşte acest descântec se înmoaie busuioc în apă neîncepută, iar descântătoarea stropeşte faţa femeii sau a bărbatului cu apa descântată.

Un alt descântec care se practică duminică de dimineaţă are următorul conţinut:

S-a sculat...
Duminica dis de dimineaţă
Cu roua neluată

Cu ceața nescuturată
Pe cărare mergea
Plângea și se văita
Maica Precistă din cer o auzea
Pe scări de argint cobora
Cu cheile cerului în mână se dădea
Și la... că venea
Ce ai... ?
De plângi pe cărare
Plângi și te văicărești
- Ce să am Maică Precistă ?
M-au urât frații
M-au urât cumnații
M-au urât ibovnicii
M-au urât flăcăii la joc
....
Maica Precistă cheia în apă că băga
Și tot urâtul la un loc îl încuia
Și lui... îi zicea:
- Taci...
Nu mai plânge
Că de astăzi încolo
Eu cheia în lacăt voi băga
Toate dragostele le-oi descuia
Și pe tine le-oi arunca;
Cum nu stă popa în biserică fără isop
Așa să nu intre flăcăii fără tine în joc
Cum se întorc albinele la stup
Așa să-și întoarcă toată lumea
Mila și dragostea către tine
Cum nu stau albinele fără stupi
Așa să nu șadă prietenele fără tine
Cum aleargă albinele după flori
Ca să strângă miere
Așa să alerge toți ibovnicii după tine
Și să le fi dulce ca mierea
Și frumoasă ca floarea;
Eu cu apă peste tine am dat
Și de tot urâtul, de azi încolo te-am spălat
Să rămâi curată, luminată
Ca poala Maicii Precistе curată
Maica Precistă descântecul ți l-a dat
Iisus Hristos de toate relele te-a spălat
Să luminezi ca soarele
Și să rămâi curată, luminată
Și să strălucești
Cum strălucește soarele
Și cum strălucesc luceferii.

Acest descântec se descântă într-o strachină nouă plină cu apă neîncepută, cu miere turnată în apa presărată cu petale de trandafir, de obicei de trei ori la rând, timp în care femeia șade în genunchi, închinându-se la începutul și la sfârșitul descântecului.

În final, descântătoarea rostește:
De la mine descântecul
De la Dumnezeu leacul.

Iar femeia trebuie să se spele cu apa descântată în strachină.

Bună dimineața la fântână
Mulțumesc ție fată bătrână
Șezi !
N-am venit să stau
Am venit să mă spăli
Cu cristalul apei tale
Să mă curățești de toate făcăturile
Și dătăturile
Să mă faci curată - luminată
Ca roua din cer lăsată
Ca poala Maichii Precistе curată;

Fântâna de ea se-ndura
Cu apă mi-o spăla
Pe dalba piele-pieliță
Și pe la guriță
Și ciutele le comanda:
Voi nouă ciute închiutate
Din nouă vetre de foc luate
Voi plecați pe această cale
Duceți-vă la soarta lui...
Și să-i încingeți inima
Să vie la...
Îndărăt ciută aprinsă !
Îndărăt ciută încinsă !
Nu aprinde nouăzeci și nouă de țigani
Nu aprinde nouăzeci și nouă de dușmani
Nu aprinde nouăzeci și nouă de păcurari
Ci aprinde inima lui...
Să vie la...
În fuga cea mai mare
Nimica să nu-i stea în cale
Că eu cu apă poteca i-am spălat
Drumul i l-am luminat
Și la... în casă este așteptat;
De la mine descântecul
De la Dumnezeu leacul

- Una din credințele populare este aceea că stelele de pe cer, mai ales înainte de căderea lor sunt, de fapt, zmei. Ele, adică ei pătrund noaptea în casele oamenilor, chinuindu-i în timpul somnului. Tocmai către acest fel de stele se îndreaptă rugile oamenilor, mai ales ale fetelor mari care se grăbesc la măritat. Reproducem mai jos una dintre aceste rugi, care se rostesc în noaptea de Sf. Vasile, în timp ce tânăra privește țintă o anume stea.

Vrăjile la stele

Săriți săteni,
Săriți poporani,
Că arde înaltul cerului,
Da nu arde
Înaltul cerului
Ci arde cușma ursitorului meu
Cel ales de Dumnezeu:
Cușma-n capul său
Și cămașa pe dânsul
Și inima-ntr-însul.
Stea frumoasă
Și luminoasă,
Eu voi dormi,
Dar tu nu dormi,
Ci te du-n lume
Peste lume,
La ursitorul meu anume,
Și l-ai afla
C-a sta
La mese-ntinse,
La făclii aprinse,
Cu neveste grase
Și copile frumoase,
Fă să-i pară cățele viermănoase,
Numai eu să-i fiu mai frumoasă.
Și mi-l adă
Prin pădure, prin desime,
Și prin sat fără rușine
Și prin câmp fără de drum
Și peste ape fără de pod
Și peste gard fără de pârleaz...

M-am uitat la Răsărit
Şi n-am văzut nimic;
M-am uitat la asfinţit
Şi-am văzut:
Pajură pajurată
Şi cu foc înfocată?
Un-te duci aşa-nfocată?
- Mă duc codrii să-i pălesc,
De verdeaţă să-i gătesc
Şi văile să le sec
Şi pietrele să le crăp!
Lasă codrii să-nfrunzească
Şi văile ca să-nverzească
Şi pietrele ca să crească,
Da te du mai bine.
În lume,
Peste lume,
La ursitorul meu anume;
Cu foc îl încinge
Cu foc îl aprinde.
Foc în gura cămăşii îi bagă
La inimă îi aşează
Să ardă cămaşa pe dânsul
Şi inima-ntr-însul
Să nu poată dormi
Să nu poată odini
Până la noi n-a veni
La părinţi a mă peţi.
Sfântă stea
Te mulţumescu cu sfinte mătănii
Să-mi trimiţi pe ursitorul
Ursitorul meu
În vis să-l văd
Aievea să-l visez

În părţile Sucevei, stelele care pot aduce ursita sunt implorate astfel:

- O tu stea,
Steluţa mea,
Toate stele să stea,
Steaua mea
Să nu mai stea,
Să umble-n lung şi-n lat,
Să se ducă şi la scrisul meu în sat,
De la Dumnezeu şi Maica Domnului îndreptat,
Să nu-i dea odihnă a odihni,
Nici stare a sta,
Nici mâncare a mânca,
Nici bere a bea,
Nici somn a dormi
Până va veni să mă ia;
Să treacă prin apă fără vad,
Prin câni fără ciomag.
Prin văduve grase,
Să i se pară broaşte ţestoase;
Prin fete frumoase,
Să i se pară căţele râioase,
Numai eu stea luminoasă.

Din zona Turnului Măgurele reproducem pentru dumneavoastră, stimaţi cititori, o rugăminte menită să aducă însă de astă dată, pe fata dorită; ea este prin urmare rostită de un tânăr:

- O tu stea
Steluţa mea
Toate stelele să stea
Şi tu să te faci năpârcă viforâtă
Din înaltul cer coborâtă,
Cu patruzecişipatru ciocuri de oţel,
Cu patruzecişi patru ciocuri de fier,
Să te duci la ursita mea ursită,
De la bunul Dumnezeu dată,
Să te duci necontenit
Printr-un sat neumblat,
Pe cine vei întreba
La mine te va îndrepta.
Pe cine vei întâlni
La mine te va porni
Cu coada ca să loveşti
La mine ca s-o porneşti
Cu ciocul s-o ciocăneşti
La mine ca s-o porneşti
Tot omul frumos
Orice băiat fălos
Să se facă urâcios
Numai un băiat frumos
Să nu poată să mai stea
Pe mine fără a mă vedea.

Un alt obicei, de fapt similar celor amintite mai înainte este cel numit odată în Vlaşca descrisul la stea, care se practică sâmbătă seara, după ieşitul stelelor pe cer. În acest scop, vrăjitoare, ori, mă rog, descântătoare, se dezbracă în pielea goală. Şi în mână cu o batistă luată de la cel căruia îi face de dragoste iese în pragul uşii, şi fluturând batista înspre stea aleasă rosteşte următorul descântec:

- Tu stea
Logostea
Toate stelele să stea,
Numai tu să nu stai,
Să umbli în lung şi-n lat,
Şi la noi în sat,
Până unde-i găsi
Scrisa lui...
La ea să te duci,
Cu biciul să plezneşti,
Din somn s-o trezeşti,
La mine s-o trimiţi,
În vis s-o visez,
Aievea s-o văd
Şi unde o-i vedea-o s-o cunosc
Cu biciul s-o baţi
La mine s-o abaţi
Cu biciul de foc
Să nu-i vie a sta pe loc
Cu biciul de curea
Să nu-i vie a sta,
Să nu-i vie a dormi
Nici a odihni
Până la mine n-o veni!

Stelele mai erau vrăjite şi pentru a aduna frumuseţea pentru cel căruia ori cea căreia i se vrăjeşte în scopul ca această persoană să-i pară alesului ori alesei cel mai frumos ori cea mai frumoasă:

O stea, gostea,
Două stele, gostele
Trei stele, gostele,
Patru stele, gostele,
Cinci stele, gostele,
Şase stele, gostele
Şapte stele, gostele
Opt stele, gostele
Nouă stele, gostele
Eu mă culc, mă odihnesc,
Voi veţi porni
La împărat cu împărăteasă
La primar cu primăriţă.
La vătaf cu vatăfiţă
La sătean,
La poporan,
La mine cu mireasă,
Dragostele, ogostele
În apa asta îţi las
Care s-a spăla
S-a curăţi, s-a lumina.
Trei stele
Gogostele,
Duceţi-vă la împărat, la împărăteasă,
Dragostea i-o furaţi
Şi-o aduceţi la mine în cană
Şi-o lăsaţi
Trei stele
Gogostele
Duceţi-vă la zâna cerului;
Frumuseţea i-o luaţi
Şi-o aduceţi la mine în cană,
Şi-o lăsaţi
Trei stele
Gogostele
Duceţi-vă la rege şi la regină
Dragostea le-o furaţi
Mândria i-o apucaţi
Şi-o aduceţi la mine în cană
Şi-o lăsaţi
Cele trei stele
Gogostele
Duceţi-vă la împăraţi şi împărătesele
Regii şi reginele
Principii şi principesele
La toate zânele lumii
Şi tot ce-i bun culegeţi

La mine cu brațul aduceți
În cană puneți
Peste cap mi-aruncați!

Vrăjile la stele mai erau practicate și ca vacile de lapte să-și recapete, cum se spunea, mana pierdută, asta pentru că unele babe fermecătoare putea face în așa fel încât să oprească laptele vacii:

O stea
Obistea
Două stele
Obistele
Trei stele,
Obistele
Patru stele,
Obistele
Cinci stele,
Obistele,
Șase stele,
Obistele,
Șapte stele,
Obistele,
Opt stele,
Obistele,
Nouă stele,
Obistele,
Care sunteți ale Floricii mele
de pe toate hotarele
De pe toate ogoarele,
Mâna ei să aduceți
Și-n pulpă să i-o puneți
Din pulpe în țâță
Din țâțe în doniță!

Descântec pe ursită

Maieuașul, tulpănașul lui ... (cutare)
Să te faci un cocoșel
Cu pliscul de fier
Și cu aripile de pajură
Să umbli din sat în sat,
Din țară în țară,
Din continent în continent
Și să cauți ursitoarea lui ... (cutare),
Unde-i întâlni-o
Și unde-i găsi-o
Cu pliscul ciupește-l,
Cu aripile pocnește-l,
Pe drumul lui ... (cutare) pornește-l.
Până nu i-a vedea chipul
Și nu i-a auzit glasul
Să nu poată să stea
Să nu poată bea
Să nu poată mânca;
De l-oi găsi în aavion,
Trântește-l sub avion;
De l-oi găsi în mașină
Trântește-l sub mașină,
De l-oi găsi în tren
Trântește-l sub tren,
De l-oi găsi în căruță,
Trântește-l sub căruță,
De l-oi găsi lângă foc,
Trântește-l lângă foc!
Până nu mi-o vedea chipul
Și până nu mi-o auzi glasul
Să nu poată să stea
La masa cea mare
Să mănânce pâine cu sare,
Să nu poată rupe din pâine albă
Să nu poată bea vin din pahar;
Pornește-l mâine dimineață în zori la mine.

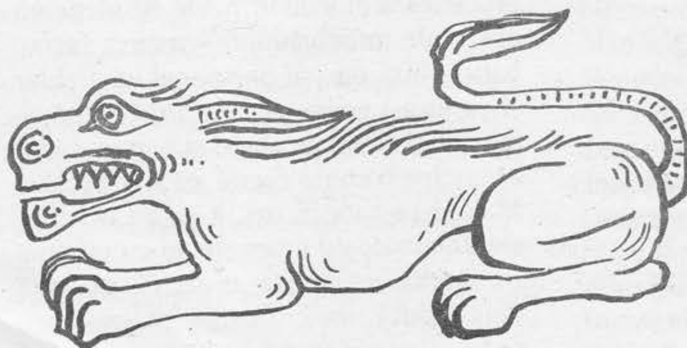
Pentru reușita acestui descântec se procedează în felul următor. Se alege un obiect de îmbrăcăminte - maieu, furou, batic, bluză etc., al persoanei care chiar și ea însăși poate să-și facă de ursită și, în același timp, se alege și o stea de pe cer, care trebuie fixată cu nemișcare. Maieul se ține în mână și, cu ochii la stea, se rostește descântecul cu pricina. Pe masă se pune o cană cu apă neîncepută, un codru de pâine și un cuțit. Descântecul se face sâmbătă

seara. După rostirea lui, persoana trebuie să nu mai vadă pe nimeni, să nu mai vorbească cu nimeni, să nu mai mănânce şi să nu mai bea nimic, ci să se culce iute. Se spune că, în noaptea aceea, îşi va visa ursita. Dimineaţa, paharul de apă va fi găsit golit ori aproape golit!

În aceeaşi ordine de idei, aş vrea să notez aici pentru cititori ceea ce m-a învăţat mama Maria, cea care mi-a relatat parte din aceste obiceiuri. Ea mi-a spus deci, şi este bine de reţinut, că omul are în viaţă trei sorţi (posibilităţi de căsătorie, ori chiar căsătorii) şi trei morţi, adică trei cumpene. Dacă a trecut de acestea trei din urmă va trăi mult de tot.

Cum se scoate argintul viu

Prezentăm mai jos un descântec pentru boală, de speriat, de tresărit, de urinat în pat. Descântecul se zice de trei ori la rând numai în zilele de marţi. Pacientul stă culcat pe pat iar descântătoarea, cu un ou proaspăt, de ţară, descântă plimbând oul pe deasupra întregului corp, al tuturor organelor şi încheieturilor. La finele descântecului, pacientul sparge oul care se depune (albuş şi gălbenuş) într-un pahar cu apă neîncepută. Chiar din prima zi poate deveni vizibil cum mici mărgeluţe de mercur se depun pe filamentele oului din pahar. Încetul cu încetul, prin acţiunea rugăciunii, argintul viu iese din corpul pacientului iar persoana începe să se simtă mai bine. Când descântecul şi-a făcut efectul, apa se aruncă noapte la o răspântie ori se azvârle pe un câine.

Descântec

M-am sculat într-o Sfântă marţi de dimineaţă,
Din pat de aur, pe uşi de argint ieşită;
Pe cărarea dreaptă îndreptatu-m-am
La fântâna lui Iordan
Să iau apă de suliman
Şi plută de mărgăritar
Să mă spăl de dat,
De fapt,
De strigare,
De speriatu' ăl mare;
La jumătate de cale m-am întâlnit
Cu prietenele, cu vecinele
Cu pizmaşii, cu vrăjmaşii;
De mâna dreaptă luatu-m-au,
În noroiul mare aruncatu-m-au,
Nimeni nu mă vedea,
Şi nimeni nu mă auzea,
Cum plângeam;
Numai Maica Domnului
Mă vedea şi mă-ntreba:
... (cutare) Taci, nu plângea,
Că eu din cer până-n pământ
Scară din argint face-voi
La tine jos da-mă-voi
Din noroiul mare ridica-te-voi
Pe calea dreaptă îndrep-

ta-te-voi
Să te spăl de dat,
De fapt,
De strigare,
De speriatu' ăl mare
Să-l scot din casa ta,
Din masa ta,
Din așternuturile tale,
Din hainele tale;
(și aici se enumeră toate organele, toate încheieturile, toată părțile corpului omenesc, inclusiv componentele creierului)
Să se facă un câine turbat
Până pe capul cui a făcut
Cui ți-a dat
Și cine te-a speriat;
De-o fi vie, să urle,
Să răcnească,
La casa ei s-o scormolească;
De-o fi moartă
La mormântul ei să se oprească
Și s-o scormolească.

Notă. Menționăm că acest descântec este cules din zona Tulcei.

Crai nou și crai vechi, prevestit și travestit

Vorbim, de fapt, despre luna nouă și luna plină, semnificative faze lunare, când credința populară spune că se fac vrăji, descântece, farmece. Multe obiceiuri sunt, așadar legate de aceste perioade. De pildă, se crede că atunci când Anul Nou coincide cu Luna plină, anul care urmează va fi mănos, dacă de Sfântul Dumitru este lună plină, peste iarnă va cădea multă zăpadă. Tot la lună plină, zice poporul se încep lucrurile bune ca să meargă din plin. Atunci se începe și aratul și semănatul, atunci se începe construcția unei case, atunci se pornește la un zugrăvit. Se mai crede că aceia care s-au născut la Lună plină nu vor duce lipsă de nimic în viață. Tot la Lună plină se înțarcă de la sân copiii pentru ca aceștia să fie bucuroși, plini de noroc. Tot atunci, într-un colț al casei, unde se adună gunoiul se așează un ou răscopt, iar dacă puștiul se duce să-l ia înseamnă că el se va înțărca ușor. În aceste zile, unii postesc pentru a avea parte de avere și de sănătate. De altminteri, un extrem de eficient mijloc de slăbit este postitul la Lună plină, când lesne se poate scăpa de câteva kilograme. Chiar și vindecările ori doar tratamentele au mai mulți sorți la Lună plină. Spălatul și oblojitul pentru jupuieli cu buruieni de jupuituri se face la lună veche, prin urmare.

Tot atunci, se recomandă mamelor să-și ducă pruncii la biserică pentru ca preotul să le citească pe cap Acatistul Maicii Domnului; la "sfârșitul lunei" și bărbaților e bine să li se citească de către preot Acatistul Sfântului Nicolae, care le este de ajutor și le luminează mintea.

În Bucovina, sarea, țărâțele și apa se sfințesc și acestea la lună veche; e

adevărat că vecinii lor fac asta la lună nouă. După ce au sfinţit apa, sarea şi tărâţele, acestea se amestecă şi li se dă vitelor pentru a le proteja împotriva farmecelor, ca să nu li se ia mana. Vecinii lor aplică acest procedeu la lună nouă.

Tot la lună plină se intră în casă cu bărdiţa pe umăr, ca să nu se strice blidele. Nici lemnele nu se taie la lună veche, căci cariile le-ar putea roade. Apoi şi casele se văruiesc în zi de post, dar la lună plină. Ţărăncile execută această operaţiune cu mâinile dindărăt, mestecând ceva, o coajă de pâine, de exemplu, şi fac asta ca să scape de ploşniţe. Ca să se descotorosească de şobolani, tot prin Bucovina, după asfinţitul soarelui, gospodina pune trunchea fundul de mămăligă, ceaunul şi melesteul zicând: Oaspeţii mei sunt flămânzi, eu le aduc de mâncare, după care, a doua zi, ia aceste lucruri, bate la fereastră şi zice: "Luna-i la asfinţit, / Şi oaspeţii mei la despărţit!".

De altminteri, în întreaga lume, se practică diverse descântece, farmece, vrăji la lună plină. Din păcate, şi riturile aparţinând magiei negre tot atunci se înfăptuiesc. Vrăjitorii africani, şamanii invocă atunci spiritele Pământului, ale Aerului, ale Apelor, pentru a le proteja tribul căruia îi aparţin. Aceste manevre oculte se practică nu numai la lună plină, ci vom vedea că şi la luna nouă, dar trebuie să menţionăm că fiecare zi are perioade propice acestor activităţi. Vorbim atunci de ore planetare, pe care, le şi trecem în revistă pentru dumneavoastră.

Soarele 10, 30-14. În acest timp se poate înfăptui nu importă ce rit. Totuşi, practicile care presupun ura nu sunt recomandate.

Luna. De la 20,15 la miezul nopţii. La această oră, mai ales la Lună plină, se pot efectua practici de magie spiritistă.

Mercur. De la 17,30 la 20. Riturile care reuşesc cel mai bine în această perioadă sunt cele care au ca ţintă reuşita în călătorii, în afaceri, procesele care au ca obiect mici litigii.

Venus. De la 14 la 17,30. Desigur, că aţi ghicit că aceste ore sunt mai mult decât favorabile practicilor de magie menită să aducă dragostea.

Marte. De la 7 la 10,30 dimineaţa. Acestea sunt cele mai bune ore pentru magii vizând duşmanii, discordiile, sănătatea, forţa fizică.

Jupiter. De la 3,30 la 7. Riturile care vizează procurarea de bani, declanşarea de onoruri şi succese profesionale, alt gen de reuşite este bine să se practice în acest interval.

Saturn. De la miezul nopţii la 3,30 dimineaţa. Ca şi orele planetare ale lui Marte, în acest interval se pot desfăşura magii având ca obiect inamiciţii, probleme de sănătate şi dobândirea forţei fizice. De altminteri, Saturn reprezintă profunzimile, ocultismul, magia. Deci, dacă doriţi să deveniţi un mare mag trebuie să vă exersaţi mai ales în orele lui Saturn. Rezultatele vor fi obţinute cu dificultate, dar ele vor putea fi pozitive, stimulându-l pe începător.

N-am vorbit încă nimic despre Luna nouă, luna tânără, luna în două coarne. De lună nouă, de obicei se cere ceva de la aceasta. Copiii sar în sus când o văd şi cântă: "Lună nouă / Lună nouă, / Sănătos m-ai găsit, / Sănătos să mă laşi", în timp ce aruncă cu o bucăţică de pâine spre lună. Sigur că strigăturile au variante, dar ne rezumăm la cea menţionată. Tot la lună nouă, bolnavii se roagă: "Crai nou / Crai nou / Na un

fedeleş gol, Şi dă-mi unul plin. Roş ca călina /Şi gras ca slănina !"

Se mai cere şi pâine, desigur cu o strigătură specială sau bani, aruncându-se, de asemenea cu o bucăţică de pâine spre lună: "Crai nou, / Crai nou, / Cu bani m-ai găsit,/ Cu bani să mă laşi". Această credinţă este mai răspândită, de aceea se şi recomandă ca fiecare să se îngrijească şi să aibă asupra lui bani la lună nouă, iar banii să-i fie arătaţi lunii. În Oltenia, cu banii de argint, oamenii îşi frecau barba, în alte părţi ei erau doar sunaţi şi cu unul din ei se făcea o cruce. La Tecuci, oamenii arătau aceşti bani tuturor pentru ca ei să nu se mai isprăvească.

Ruşii implică şi influenţa lunii noi asupra duşmanilor, căci, iată ce zic ei: "Lună nouă, / Lună nouă, / Dă-ne nouă, / Pungi cu bani, / Moarte în duşmani". În Bucovina, românii rostesc la Lună nouă de trei ori: "Tatăl nostru", după care mai zic:"Pe mine să mă laşi cu sănătate, dar duşmanilor ştie Dumnezeu ce să le dea !". De la lună se mai cer şi ouă şi câte altele ca, de pildă, sănătate şi un soţ sau o nevastă. Variantele care solicită Lunii noi ursita sunt, fireşte, nenumărate şi pline de farmec lingvistic. Spaţiul nu ne îngăduie să le notăm pe toate. Vom spune însă că, în timp ce ele se rostesc, se ţin în mână două vase cu apă neîncepută, apă multă, cu care mergând în mână cel ce face vrăjile nu priveşte la lună al Paşti. Este vorba de luna nouă dinaintea Paştelui. Acesta este un obicei al aromânilor, unde se pun şi bani de argint în apă. La Clisura ,banii de argint se puneau în buzunar, iar tot la aromâni pâinea şi colacul, simbolul belşugului nu trebuiau să lipsească niciodată din casă la lună nouă. Toţi membrii familiei trebuiau să guste din colac, după ce copilul rostea de trei ori una din formulele consacrate.

Dar precizez din nou, asta se face la luna nouă dinainte de Paşti, iar în timpul anului, când omul nu doreşte să practice acest obicei, el trebuie să se ferească de a vorbi, căci îi va merge foarte rău. Asta pentru că toate femeile descântătoare aruncă bolile la lună nouă, adică atunci când pişcă luna, când mişcă luna sau când se aprinde luna, iar dacă vorbeşti, te-apucă boala care, în momentul acela, este azvârlită pe luna nouă.

În fostul judeţ Tecuci, fetele cu părul scurt, rugau o femeie darnică să li-l reteze un pic din vârf, fiind convinse - şi-aşa şi este! - că le va creşte mai mare.

În fostul judeţ Covurlui, legumele se culegeau la lună nouă iar în Bucovina, grajdurile se curăţau în aceeaşi fază a lunii, pentru ca pământul să se înnoiască şi să nu facă viermi.

Se mai spune, de pildă, că, dacă Sf. Vasile cade la lună nouă, anul ce urmează va fi secetos. În destule zone din ţară, oamenii se temeau, fireşte mai ales tinerele naive şi copiii, de luna nouă, căci se credea că atunci ieşeau vâlvele. În Bucovina, de pildă, se credea că exact atunci strigoii umblă cu un opaiţ, în mână, fiecare după... zona lui de interes; de pildă, unul umbla pe la vaci că să le ia laptele.

Se mai spune că luna este începutul tuturor relelor şi că, prin urmare, este nevoie de o slujbă ca remediu împotriva efectului negativ al acestora. În aceeaşi ordine de idei, exista credinţa că la lună nouă, boala se înnoieşte şi chiar poate creşte în intensitate. Se pare că la lună nouă şi visele sunt mai rele, că atunci se fac farmece, şi că tot atunci, în con-

secinţă, nu se cuvine să pomeneşti nimic de rău, căci ducă-se-pe pustii umblă şi ascultă tot ce se vorbeşte; la fel ciuma şi holera pândesc oamenii.

În unele locuri, se spunea că numai bărbatul este cel căruia îi e permis să aducă în casă vestea craiului nou, căci dacă ar face-o o femeie s-ar strica oalele, cratiţele.

De lună nouă, susţin unele credinţe se recomandă să nu se facă semnături, căci ele nu prind, nu leagă rod. Nu are rost şi nu este aici locul să dovedim că lucrurile nu stau întocmai aşa, drept care nu miră pe nimeni că, în unele locuri, tocmai această îndeletnicire era recomandată cu osebire a fi înfăptuită la lună nouă. Drept care, de pildă, obiceiul de a pune cloşca pe ouă nu este nici acesta recomandat a se înfăptui la lună nouă. Există însă, în unele părţi, un remediu adjuvant. Dacă totuşi cloşca este pusă să clocească se aşează sub ouă şi nişte surcele, pentru ca oule să nu iasă limpezi, ori puii bolnavi.

Lăsând la o parte alte obiceiuri legate de muncile agricole ori de toate câte se pot petrece într-o gospodărie de ţară, este - uite că se poate şi aşa! - foarte important ca nunţile să nu se facă nici ele la lună nouă şi nici mutatul în casă nu este recomandat atunci, precum nici un lucru important nu e bine să fie început în această fază a lunii, căci nu se temină cu bine.

Şi acum o notaţie din domeniul meteorologiei populare: dacă la Sf. Dumitru va fi lună nouă, se pare că gerul la care trebuie să ne aşteptăm va fi năprasnic.

Încă nu am vorbit mai pe larg despre obiceiurile legate de luna plină ori veche. De pildă, la lună plină ploşniţele pot fi alungate din casă, frecându-se castraveţi de crăpăturile podelelor. Legat de Anul Nou, dacă acesta conicide cu Luna plină, atunci, anul va fi bogat, mănos. Şi dacă la Sf. Dumitru este lună plină, zăpada va fi mare în timpul iernii.

Multe obiceiuri, multe interdicţii făcute pentru faza de lună nouă, o dată cu cea de lună plină se transformă în îndemnuri. Atunci, de pildă, se ară şi se seamănă, atunci se zugrăveşte. Despre copilul care a venit pe lume la lună plină se spune că nu va duce lipsă de nimic în viaţă, adică va trăi în jertfă de toate.

Chiar înţărcatul se face la lună plină, când copilului i se pune un ou răscopt în gunoiul adunat într-un colţ din casă, iar dacă micuţul se duce să-l ia e semn că el se va înţărca fără probleme.

Curele de slăbire dar şi alte practici medicale, sigur că cele ale medicinii populare, se fac la lună plină, dar pe acestea le-am mai amintit.

Cert este că atât luna nouă cât şi luna plină sunt prilejuri importante pentru a face ori a nu face ceva, sunt un semn cert că odinioară oamenii îşi măsurau viaţa după fazele lunii, cel mai rapid astru în mişcarea sa în jurul pământului şi cel mai legat de viaţa noastră, nu mai puţin de toate fenomenele ce se petrec pe pământ şi pe care le influenţează fără doar şi poate.

Cartea cu minuni

Cartea cu minuni

Întunericul va dura 72 de ore exact

Dacă nu aş fi cunoscut-o pe Aurora, mai mult ca sigur că visul meu ar fi rămas împărtăşit doar familiei, câtorva rude şi prieteni. Dar, se pare că voinţa Domnului este ca acest vis al meu (avertisment, premoniţie?), să fie cunoscut de mai multă lume.

Nu prea merg la biserică decât în caz de botez, nuntă sau înmormântări. Dar asta nu înseamnă că nu cred în Dumnezeu. În sufletul meu este o biserică mare, în care sunt prezentă tot timpul. Eu vorbesc cu Domnul Dumnezeul nostru ca şi cum aş vorbi cu un prieten. Asta îmi este spovedania. Deşi nu sunt o credincioasă practicantă, credinţa este în sufletul meu. V-am spus toate astea, ca să înţelegeţi mai bine visul meu, nedumeririle cu care am rămas, obsedanta întrebare: "De ce eu?".

Acţiunea visului meu se petrece într-o după-amiază, când se pare că veneam de la serviciu. Eram însoţită de o femeie blondă şi doi bărbaţi. Pe unul dintre bărbaţi se pare că-l iubeam cu patimă. Nu mă aflam nici în oraşul meu. Deodată, vorbăria si veselia ne-au fost întrerupte de cenuşiul care a început că cuprindă totul. Apoi, pe cer a apărut o cruce mare, tot cenuşie. Crucea a dispărut şi locul i-a fost luat de soare, care avea forma unui glob uriaş, şi acesta cenuşiu. A dispărut şi soarele şi a apărut o semilună la fel de cenuşie, care încet-încet a început să capete o formă grotescă. Un nas mare, borcănat, buze groase, dinţi mari, rari. Creatura hidoasă rânjea către pământ. După dispariţia acestei arătări, pe cer au apărut trei diavoli. În spatele lor urmau cohorte de alţi diavoli mai mici. Toţi au început să mărşăluiască şi să coboare pe pământ. Era cumplit. Toată lumea cuprinsă de panică alerga care încotro, să se ascundă. Am intrat şi noi patru într-o cameră cu ferestre multe şi mari şi în care se afla doar o sobă cu plită (ca cele de la ţară). Prietena mea din vis (care nu are corespondent în realitate, acelaşi lucru este valabil şi pentru cei doi bărbaţi) s-a apucat să şteargă geamurile dinafară, iar eu care începusem să realizez ce se întâmplă, mă gândeam de ce-i trebuiesc geamuri şterse, când noi nu avem voie să privim afară. A intrat şi ea în cameră, în timp ce eu încercam să pun la geamuri nişte draperii, care nu acopereau decât vreo trei sferturi din înălţimea ferestrelor. Afară, întunericul devenise de nepătruns. M-a cuprins frica, ştiam că venise Apocalipsa; eram fericită că sunt împreună cu omul pe care-l iubeam; eram însă nefericită gândindu-mă la fetiţa mea. Era ea oare în casă, la adăpost de ce se întâmpla afară? Am

vorbit în gând Domnului și el m-a liniștit. Fetița mea era în siguranță. Apoi am întrebat-o pe prietena mea dacă are în casă aghiazmă și lumânări sfinţite. Eram convinsă că numai ele pot lumina, știam acest lucru. De unde? Am aprins o lumânare, i-am chemat pe toți, am îngenunchiat lângă sobă și le-am cerut să ne rugăm, mai precis să spunem "Tatăl nostru". Afară, bezna era de nepătruns, se auzeau țipete și vaiete, doar ochii minții mele puteau să vadă ce se petrece afară. Era ceva cumplit, chinurile la care erau supuși oamenii prinși de diavoli întreceau orice imaginație. Am continuat să ne rugăm și apoi a început să se lumineze afară, să răsără soarele, totul să se coloreze, oamenii să iasă pe străzi, să se îmbrățișeze, să se bucure că scăpaseră. Nu mai era egoism, răutate, ură, parcă toți eram frați și surori. O credință stăruia în sufletul meu. Fusesem izbăvită prin iubire.

După acest vis am citit ce se va întâmpla la Apocalipsă și am aflat de cele trei semne care vor apare pe cer: crucea, soarele și luna. Am mai aflat că Dumnezeu va înștiința pe unii oameni. Cum? Nu știu. Să fi fost visul meu o înștiințare?

Ceea ce ați citit mai înainte este confesiunea unei colege, RODICA ANGHEL, care, într-o dimineață, mi-a povestit cele mai sus relatate. Nu pot să afirm că am fost surprinsă ! Am deschis doar servieta și am scos din ea povestirea ce a ajuns la mine pe căi bisericești și pe care veți avea și dumneavoastră prilejul s-o lecturați în continuare. Nu este de fel de mirare că Rodica a intrat în viitor ! Probabil - și dvs., stimați cititori o puteți confirma ! - că nu este singura persoană căreia i s-au făcut asemenea sfinte semne... Nu mai demult decât în toamna trecută, făcea vâlvă un articol din ziarul "Libertatea", în care se relata o viziune aproape identică.

Textul care urmează este, așadar, relatarea unui preot, căruia i s-a arătat, făcându-i prevestirile de care ne ocupăm noi acum, chiar Sfânta Fecioară.

"Să nu vă înspăimântați de cele trei zile de întuneric ce vor veni pe pământ. Cei care trăiesc în legătură cu Dumnezeu prin rugăciune intensă, cuget curat, împărtășirea cu Sfintele taine și citirea Sfintei Scripturi cu luare aminte pentru viață, cei care au o viață curată, deci, vor fi înștiințați printr-o voce interioară cu o săptămână sau trei zile înainte ca întunericul să vină.

Copiii mei să continuie să se îndepărteze de păcat, să se roage mai des și mai intens, precum le-am cerut. Să folosească des apa sfințită și să poarte în casele lor și asupra lor obiecte religioase sfințite și să-și formeze o obișnuință specială de a se ruga cu genunchii plecați înaintea icoanei lui Iisus Hristos, în fața căreia o candelă sau o lumânare aprinsă să ardă continuu. Copiii mei să se socotească fericiți de a trăi cu strictul necesar vieții și să se străduiască a fi cât mai puțin dependenți de lucrurile materiale. Preoții să aibă grijă să-și intensifice viața lor de rugăciune, dar să se îngrijească să dezvolte și viața religioasă a credincioșilor din parohiile pe care le conduc. Copiii mei să evite pe cei care îndeamnă la răzvrătire sau rebeliune, pentru că cei ce acționează astfel sunt oamenii lui Anticrist. Eu sunt supărată pe națiunile religioase din lumea occidentală care au renunțat la voturile lor de consacrare.

Ele vor fi cu prioritate ispitite de Satana şi vor fi incapabile să reziste într-o viaţă de sfinţenie şi supunere faţă de Iisus Hristos, Fiul Meu. Copiii mei, nu vă temeţi de nimic şi de nimeni, fiţi pătrunşi de iubire pentru Dumnezeu, străduind în rugăciune, în lecturi, sfinte şi împărtăşindu-vă cu Sfintele Taine. Eu voi fi cu voi în momentele de nelinişte şi necaz şi să mă chemaţi să vă fiu un adăpost sigur de ocrotire pentru a învinge orice slăbiciune personală şi să nu vă pierdeţi speranţa, pentru că Dumnezeu va ţine cont de strădania şi dorinţa voastră de a învinge slăbiciunile".

Cu expresia "copiii mei", Maica Domnului se adresează tuturor credincioşilor nu numai copiilor şi tinerilor. Convingerea pe care am primit-o în timp ce Sfânta Fecioară îmi vorbea a fost că în cursul celor trei zile de întuneric toţi demonii din iad vor fi sloboziţi pe pamânt. Aceste zile de întuneric vor fi atât de negre încât nimeni nu va putea să-şi vadă nici propriile mâini. Cei care nu vor fi ocrotiţi de harul lui Dumnezeu nu vor putea rezista în aceste zile de întuneric, ci vor muri cu spaimă la vederea demonilor oribili, sau vor muri în şoc de nebunie.

Maica Domnului mi-a mai spus:

"Încuiaţi uşile şi ferestrele şi nu daţi ascultare la nimeni care vă va chema de afară. Nu vă lăsaţi atraşi de glasurile pe care le veţi auzi. Acestea nu sunt ale celor dragi; rude, prieteni, sau cunoscuţi, ci sunt glasurile demonilor, care, imitându-i pe aceia, încearcă să vă facă să deschideţi şi să ieşiţi afară şi, odată ieşiţi nu vă veţi mai putea întoarce înapoi, ci veţi muri cum vor muri toţi cei care aflându-se afară, vor încerca să se salveze fără Dumnezeu. Unii vor muri înecaţi, încercând să traverseze râul, alţii se vor prăbuşi în gol, încercând să coboare, alţii se vor omorâ între ei din cauza spaimei.

Dumnezeu a ales deja pe cei care vor muri de moarte violentă ca martiri, la începutul celor trei zile de întuneric. Ei nu trebuie să se teamă pentru că Dumnezeu le va da curaj şi, după martiriul lor vor fi transportaţi de către îngeri în ceruri, cu trup şi suflet laolaltă.

Sfânta Fecioară mi-a dat să înţeleg că va trebui să ne rugăm lui Dumnezeu ca aceste zile de întuneric să nu se întâmple iarna şi să nu existe femei pe punctul de a naşte pentru că ele nu vor putea avea asistenţă medicală şi în această vreme va fi foarte frig, pe lângă întunericul înspăimîntător. Nu va mai exista nici o sursă de căldură pentru că nu va mai exista curent electric şi nici vreo altă sursă de energie. Orice materie producătoare de energie va rămâne inertă prin voinţa lui Dumnezeu. Aceste zile de întuneric sunt inevitabile pentru că sunt hotărâte de către Dumnezeu să aibă loc. Maica Domnului mi-a acordat două favoruri pe care nu pot să le spun nimănui. Sfânta Fecioară mi-a mai spus:

"Spune oamenilor să nu caute semne în plus şi să nu piardă timp dorind să afle data exactă când va ava loc acest eveniment. Fiţi foarte prudenţi faţă de cei care încearcă să anunţe o asemenea dată. Zilele de întuneric vor dura 72 de ore exact. Singura formă de măsurare a timpului pentru a şti când se va termina întunericul va fi prin mijlocirea pendulei pe bază de arc încordat. După cele trei zile va urma o vreme de viaţă nouă şi minunată în lume, toate vor fi ca primăvara. Vegetaţia va fi verde luminoasă, aerul - curat, apa - limpede ca cristalul pretudindenea. Cel mai frumos

lucru dintre toate va fi felul de a trăi al oamenilor. Ei nu vor mai lucra pentru a supraviețui, ci pentru caritate, fiecare ajutându-l pe semenul său să se instruiască la tot lucrul bineplăcut lui Dumnezeu. Pentru a ajunge să trăiască aceste timpuri, oamenii trebuie să se convertească imediat la o credință puternică în Dumnezeu. Trebuie să trăiți în caritate și în stare de har. Este deosebit de important să formați comunități orientate religios, în care fiecare să poată obține ajutorul fraților săi. Zilele de întuneric vor fi foarte dificile pentru cei singuri și pentru părinții care au copii, pentru că le vor auzi glasurile copiilor lor în afara caselor lor"...

Astfel, impresia pe care am avut-o de la Maica Domnului este că creștinii trebuie să formeze grupuri orientate religios, luând în considerație specială persoanele în vârstă și cele care sunt singure, acceptându-le și acordându-le multă atenție, în așa fel ca ele să nu se simtă părăsite și lepădate de către societate. Părinții, mai ales tații vor trebui să îndrumeze pe fiii și fiicele lor până la maturizare în râvna pentru rugăciune ca o obligație de conștiință, să știe și să poată să se roage, pentru că pe durata zilelor negre, rugăciunile copiilor vor face miracole. Părinții, deci, să arate și să învețe acum pe copiii lor cum să se roage pentru că rugăciunile lor vor fi mijloacele de salvare a multor suflete în ultimile ore ale zilelor de întuneric.

Adaug aici și Mesajul Maicii Domnului către preoți:

"Preoții sunt datori să anunțe pe enoriașii din parohiile lor despre zilele de întuneric și să-i îndemne să se întoarcă la fervoarea credinței; să nu le fie frică și nici jenă sau lene să vorbească despre Dumnezeu și despre ceea ce a fost relevat, pentru că mulți oameni au devenit sfinți aplicând în viața lor ceea ce s-a relevat. Nu mai putem pierde timpul în neascultare. Preoții sunt obligați să-i învețe pe oameni cum să se roage "în Duh și Adevăr". Iată de ce ei trebuie să-i învețe pe oameni să renunțe la goana după bunurile materiale, după avuție și să se mulțumească cu strictul necesar. Munca, banii, puterea, nu le vor servi cu nimic la mântuire, preoții trebuie să axeze predicile lor pe modul cum să se pregătească pentru moarte orice creștin care vrea să se mântuiască. Este foarte important ca preoții să explice cât mai limpede adevărurile despre împărăția cerurilor și despre Iad precum și despre consecințele păcatului, mai ales ale păcatului de moarte. Domnul nostru Iisus Hristos preferă o convertire din iubire dar dacă nu se poate astfel El va accepta convertirea prin spaimă. el îi va primi așa cum vor fi în ultima clipă: convertiți prin iubire sau prin spaimă. Singurul lucru important este de a ne dărui pe noi înșine Lui, de a ne pune sub stăpânirea Lui cu totală dăruire și iubire față de El, iar preoții au datoria de a-i îndruma pe enoriașii lor și a face tot ce le stă în putință pentru a câștiga sufletele lor spre mântuire. Pentru a face acest mesaj oficial, te autorizez să pui în scris aceste cuvinte și să le publici. Adaug că, înainte de marea încercare (a întunericului n.n.) va fi un semn: În timpul unei zile fără nori, pe cerul albastru, toți vor vedea o cruce roșie, goală în centru. Culoarea roșie are două semnificații: sângele lui Iisus care ne-a răscumpărat și sângele martirilor aleși de Dumnezeu ca sacrificiu pe durata zilelor de întuneric.

Adormirea Maicii Domnului

Înălţarea Sfintei Fecioare Maria la cer a fost făcută prin puterea Fiului Său - Domnul Isus Hristos. În prezentare iconografică Maica Domnului este înconjurată de apostoli, ierarhi, îngeri în jurul patului. Fiul drag i-a primit sufletul şi-l ţine în braţe. Apostolul de lângă Fecioară parcă ar spune: "Cum a fost cu putinţă ca lumea aceasta păcătoasă să odrăslească o fiinţă atât de curată?". Apostolul Petru cădelniţează, iar îngerii sunt şi ei de faţă. "De frumuseţea Fecioriei Tale şi de Prealuminata Ta curăţenie, Gavriil mirându-se a strigat: Ţie născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică îţi voi putea aduce sau ce te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez". Maica Domnului le-a spus celor prezenţi înainte de a-şi da duhul: "Prietenii mei şi ucenicii Fiului meu şi Dumnezeului meu nu faceţi bucuria mea plângere, ci-mi îngrijiţi trupul aşa cum îl voi închipui eu pe pat!"

Misterul Fecioarei Maria ne îndeamnă la redobândirea capacităţii de a ne minuna în faţa Minunii.

Lumina Adormirii Sfintei Fecioare

Moartea Maicii Domnului s-a făcut într-o sfințenie desăvârșită; a fost o adormire lină și luminoasă.

Cea care a născut pe Hristos Mântuitorul Lumii și Izbăvitorul sufletului din tenebrele întunericului, Maica Domnului, n-a fost cutremurată de umbra morții pentru că dincolo de această moarte ea vedea pe Fiul ei care o aștepta s-o așeze la Dreapta Sa.

Arhanghelul Gavriil îi vestește Sfintei Fecioare că va fi chemată în cer.

Această veste bună este însoțită de simbolul purității cerești - ramura de finic.

Maica Domnului se ruga și suspina din inima ei adânc, iar copacii din jurul ei își plecau vârfurile la pământ, în semn de cucernicie pentru Prea-Curata.

Maica Domnului a coborât din munte în casa ei unde erau Apostolii Petru și Ioan, care o așteptau învățând popoarele. După trecerea celor trei zile vestite de îngeri, un nor luminos a înconjurat casa unde se aflau apostolii care prin Puterea Duhului Sfânt au fost duși să-și ia rămas bun de la Prea-Sfânta Fecioară. Se aflau acolo Pavel, alesul Domnului, împreună cu Timotei cel Minunat, Sfântul Dionisie Areopagitul și toți cei 70 de mucenici ai Domnului.

Maica Domnului le-a spus mucenicilor aflați în lacrimi:"Fiii mei, îngrijiți-vă de mărturiști la oameni, îi lămuriți, luminați și îndreptați pe cei rătăciți, să-i întoarceți la Fiul Meu pe toți."

Nu vă temeți de cei ce ucid trupul, căci sufletului n-au să-i facă nimic. Nu plângeți, ci mai degrabă vă bucurați pentru că până acum v-am mângâiat eu pe voi și de acum dintru Împărăția Cerească a Fiului Meu pe voi vă voi cuprinde în rugăciunile mele și pe toți fii pământului.

"O lumină mare a cuprins toată casa și coruri de îngeri se coborau și preamăreau pe Maica Domnului. În lumină s-a arătat însăși "Lumina Luminii" Iisus Hristos înconjurat de serafini și heruvimi.

Acesta a primit în brațele sale Dumnezeiești sufletul cel Prea-Curat și sfânt al Maicii Sale Atotsfinte.

Așa a adormit Prea-Sfânta Fecioară la vârsta de 60 de ani.

Minunea Maicii Domnului cu iudeul necredincios

Apostolii au aşezat Trupul Maicii Domnului pe o năsălie care era împodobită şi înconjurată cu lumini multe şi ramuri sfinte printre care se afla şi acea ramură de finic adusă din Rai de Arhanghelul Gavril. Văzând cinstirea ce se aduce Sfintei Fecioare, iudeii au năvălit asupra apostolilor ca să răstoarne la pământ trupul Prea-Curatei şi să-l profaneze. Puterea lui Dumnezeu i-a oprit. Un nor alb coborât din cer a învăluit trupul. S-a făcut simţită o adiere de vânt de primăvară înmiresmată. Mulţi hulitori au fost orbiţi, iar alţii şi-au sfărâmat capetele de zidurile cetăţii. Un potrivnic pe nume Antonie s-a repezit să răstoarne năsălia pe care era trupul Prea-Curat al Maicii Domnului.

Arhanghelul Mihail i-a retezat mâna cu sabia cea nevăzută a lui Dumnezeu pe care hulitorii văzând-o au întrebat ce să facă. Sfântul Apostol Petru a spus: "Noi nu vă putem face nimic, ci numai Iisus cel Răstignit. Credeţi acuma în El şi în Sfânta Sa Maică s-o cinstiţi care este Născătoare de Dumnezeu şi atunci Puterea lui Iisus Hristos pentru rugăciunile Maicii Sale va lumina ochii voştri cei trupeşti, tămăduindu-vă rănile voastre"! Speriaţi, iudeii au mărturisit: "Credem în Iisus Hristos, care este Mântuitorul Lumii, cel vestit de prorociri!" Toţi au dat preamărire lui Dumnezeu în cântări, în slujbe, în Psalmi duhovniceşti. Mâinile lui Antonie de pe sicriu s-au lipit pe loc, crezând şi mărturisind că Maria este mama lui Iisus Hristos. Trupul Prea-Curatei a fost aşezat într-un mormânt săpat în piatră. După trei zile în care apostolii au priveghiat a venit şi Toma Apostolul care n-a fost de faţă la Adormirea Prea-Curatei. Adus de Duhul Sfânt la Gheetsimani pe un nor, el s-a rugat de ceilalţi apostoli care erau acolo să-i arate şi lui pe cea plină de har. Cuprinşi de milă au hotărât să deschidă mormântul pentru a-l mângâia pe Toma.

Taina Adormirii Maicii Domnului

Apostolii au dat piatra la o parte şi au găsit mormântul gol. Trupul în care sălăşluieşte sufletul Sfânt al Prea-Curatei, din care a răsărit Domnul Vieţii nu putea să putrezească. El s-a îmbrăcat într-o nestricăciune şi în nemurire şi a suit la ceruri. Mormântul răspândea o mireasmă negrăită şi se auzeau glasuri de îngeri care preamăreau pe Maica Luminii. Apostolul Toma le-a mărturisit apostolilor că în momentul în care venea din India a văzut-o pe Maica Domnului înălţându-se cu trupul la ceruri. Întrebând-o unde pleacă, Sfânta Fecioară i-a aruncat Brâul Său. Acest

Brâu se află astăzi la Muntele Athos (muntele Sfintei Fecioare) în Grecia. Toţi cei prezenţi au înţeles taina Dumnezeirii: Apostolul Tôma cel îndoielnic, care se îndoise de învierea Domnului a fost ales ca să adeverească şi Adormirea Prea-Curatei de Dumnezeu Născătoare - Fecioara Maria.

Mormântul gol rămâne mărturia minunii Sfintei Treimi a Sfinţeniei Desăvârşite.

Brâul Maicii Domnului

La Vatoped se află brâul Macii Domnului, cel care a fost aruncat Apostolului Toma drept mărturie a Înălţării Sfintei Fecioare Maria la ceruri. El este depus într-o raclă de aur, dintr-o catifea neagră şi are mii de cruciuliţe de aur pe el. A fost adus aici de Alexie Comnenul în secolul al XII-lea împreună cu un potir de la Iaspis. Potirul (paharul de cuminecătură) este confecţionat din aur, cântăreşte 7 kg. şi este încrustat cu pietre de safir. Cu ele slujeşte patriarhul Constantinopolului odată la 100 de ani. Aici se mai găsesc nenumărate icoane făcătoare de minuni: Icoana "Junghiata" (se păstrează şi mâna celui care a îndrăznit să taie obrazul Maicii Domnului cu cuţitul), icoanele "Pirovolitisa, Paramitias, Eltiovritidos, Antifonitria, Esfigmenis, Ctitoriţa". La Hilandar se găseşte icoana "Tricherusa" (cea cu trei mâini) şi icoana în care Iisus o ţine pe Maica Domnului după cap. La Xiropoteamu se află câteva fragmente din crucea Mântuitorului şi icoana celor 40 de mucenici şi la

Zografu se află nenumărate icoane făcătoare de minuni: Sf. Gheorghe, Acatist, Epacon ucis, Episcopul care s-a îndoit şi i-a rămas degetul lipit de nasul Sf. Gheorghe. La Mănăstirea Dochiaru se află icoana "Grabnic Ajutătoare".

Fiecare mănăstire de la Athos are câte o icoană făcătoare de minuni a Maicii Domnului, precum şi moaşte (părţi din trupurile sfinţilor). La Mănăstirea Grigoriu se poate săruta mâna permanent caldă a Mariei Magdalena. La Filoteiu se află mâna dreaptă a sfântului Ioan Gură de Aur, cea cu care binecuvânta. De asemenea, tot aici, se găseşte mâna dreaptă şi capul sfântului apostol şi Evanghelist Luca, cel care a zugrăvit-o pe Maica Domnului pentru prima dată într-o icoană. La Ivir se pot vedea picioarele Femeii Samarinence păstrate în tocuri de argint. Aici se mai află şi o evanghelie pe care nu o pot ridica doi oameni.

La Sinai se pot vedea moaştele Sf. Ecaterina, căreia Domnul Iisus Hristos i-a pus un inel în deget (drept preţuire pentru păstrarea fecioriei şi pentru credinţa sa). Nici până astăzi cercetătorii n-au reuşit să afle din ce material este confecţionat. La capătul Sfintei se găseşte o lădiţă cu inele şi după sărutarea moaştelor ţi se pune un inel în deget. Sfânta Ecaterina poartă pe cap o coroană de smarald, deoarece a fost fiica unui împărat.

La Sfântul Munte se mai află şi alte icoane făcătoare de minuni: "Axionita", "Cucuzelita" - de la Marea Lavră, "Iconoama", "Prodromita" (de la schitul românesc Prodromul), "Acatist" - de la Mănăstirea Cavsocalivitul, "Apocalipsa", Sf. Ioan Evanghelistul de la Mănăstirea Ivir, "Icoana cu trei martiri - Eftimie, Ignatie şi Acachie - "Galactotrofusa" - hrănitoarea cu lapte - Maica Domnului de la mănăstirea Hilandar, icoana "Acatist" de la Hilandar, "Papadichi", "Gherotisa la Mănăstirea Pantocrator", "Gligofilusa" de la Filoteiu, Icoana Maicii Domnului făcătoare de minuni de la Grigoriu, Icoana Sf. Pantelimon de la mănăstirea Pantelimon, "Odighitria" şi "Antofonitria" de la Constamonitu.

Pe muntele Sinai se află doi pomi îngrădiţi cu grilaj de argint. Unul este rugul lui Moisi (în care i s-a arătat Dumnezeu, şi al cărui foc ce arde şi se mistuia preînchipuia naşterea Sfintei Fecioare Maria); celălalt este copacul din care s-a luat toiagul lui Aaron (care a înverzit în templu, la bătrânul Iosif, semn al alegerii sale de Dumnezeu ca logodnic-ocrotitor pentru Sf. Fecioară Maria). O mireasmă neobişnuită se degajă în jurul acestor doi pomi. Rugul lui Moise are roade argintii, asemenea perelor, dar nu le poţi privi ziua. Niciodată numărul fructelor nu este cu soţ. Face doar 43, 45 sau 73 de fructe. Este simbolul Sfintei Treimi (Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt) şi al Maicii Domnului care nu a avut niciodată soţ. Călugării iau acest fructe, le pun în tăvi de argint, le topesc şi obţin cel mai bun mir din lume.

Se poate vedea aici şi stânca din care Moise a scos apă. În anul 4108 înainte de Cristos el a primit cele 10 table ale legii (cele 10 porunci) pe Muntele Sinai.

Muntele Athos - Muntele Maicii Domnului

Muntele Athos este dedicat Maicii Domnului: aici trăiesc numai călugări, iar femeilor le este interzis cu desăvârşire să viziteze acest loc. O femei de prin părţile noastre (Aurica D.)., pusă pe "fapte mari" s-a îmbrăcat în haine de ofiţer şi a intrat într-una din mănăstiri. Din icoana Maicii Domnului s-a auzit atunci un glas: "Stai, femeie"! În acel moment Aurica a căzut pe loc moartă. Nimeni nu ştia că e femeie şi a fost transportată în uniformă acasă.

În anul 1453, turcii şi-au propus să ocupe Athosul. Conduşi de Soliman paşa ei s-au îndreptat spre Muntele Sfânt al creştinătăţii, să vadă cum trăiesc acolo bărbaţii fără femei. O parte din ei erau femei care au hotărât pe loc: "Noi ne îmbrăcăm în haine militare"! În ritmul muzicii se îndreptau spre Mânăstirea Hilandar a sârbilor. În apropierea ei s-a stârnit un vânt dinspre Sf. Munte. Acesta nu a luat nici un bărbat, dar toate cele 43 de turcoaice au fost purtate de vânt în Marea Egee şi înecate. Curiozitatea lor a fost pedepsită.

Athos este grădina unde Sf. Fecioară a predicat evanghelia şi a spus că aici vor trăi numai bărbaţi.

La Athos există magazine fără vânzători unde se vând cruciuliţe şi obiecte sfinţite. Dacă iei ceva fără să pui bani, nu te poţi mişca din loc. Maica Domnului nu te lasă să furi. Tot aici trăiesc şapte pustnici dezbrăcaţi complet, fără haine care nu se arată oamenilor. Ei sunt hrăniţi de ingerii din cer. Sunt câte unul din fiecare neam; unul era şi din neamul nostru românesc.

Icoane şi moaşte făcătoare de minuni la Muntele Athos

Mergând spre Mănăstirea Sf. Ana (Mama Sfintei Maria), patru studenţi reformaţi s-au întâlnit la un moment dat cu doi pustnici. Tinerii au pregătit aparatele ca să-i fotografieze. Cei doi pustnici le-au făcut semn să se oprească. Unul, mai îndrăzneţ, n-a vrut să asculte cuvântul pustnicului şi a apăsat pe declanşator. Dintr-o dată s-a auzit un strigăt: "Vai! Vai!" şi tânărului i-a căzut aparatul din mână. Pustnicii s-au retras în peştera lor, dar studentul nu-şi mai putea mişcă mâna. Paralizase. Tinerii l-au luat în spate pe colegul lor care răcnea de durere. Când au ajuns la mănăstire, stareţul l-a întrebat : "ce aţi păţit?" După ce i-au relatat cele petrecute, acesta le-a spus: "Aţi greşit; nu trebuia să-i fotografiaţi; v-a pedepsit Dumnezeu. Ce religie aveţi" Ei au răspuns: "Suntem reformaţi", Stareţul li s-a adresat: "Dacă credeţi în Hristos şi vreţi să vă faceţi ortodocşi, acum pe loc tânărul acesta se va face sănătos; dacă nu, aici moare". Ei au spus de îndată: "Ne botezăm pe loc toţi şi ne facem ortodocşi, numai să se vindece!" Mâna i se umflase şi durerile i se inteţiseră.

Stareţul s-a dus în biserică şi a adus piciorul Sf. Ana. Acest picior se păstrează în toc de aur şi a fost adus de la Ierusalim la Athos împreună cu alte moaşte ale Sf. Ana, soţia lui Ioachim. Călugărul i-a învăţat pe studenţi să facă cruce şi, când l-a atins cu acea relicvă pe cel bolnav, mâna i s-a vindecat pe loc. Toţi cei patru, văzând minunea, au dat slavă lui Dumnezeu şi Maicii Domnului, şi s-au botezat în credinţă ortodoxă. Ei au mărturisit: Noi am auzit de credinţa ortodoxă, dar acum am văzut-o cu ochii noştri".

La Mănăstirea Ivir se află icoana numită "Portăriţa" şi icoana "Odighitria". Prima dintre ele a venit aici pe apă, în anul 1004, la 8 iulie, de la Constantinopol. Acum se schimbă la faţă din oră în oră. În jurul icoanei se află cinci candele de aur, cântărind fiecare cinci kg. Candela cea mai mare se învârte în cerc, iar după aceea face singură sfânta cruce. Nu te poţi atinge de ea, că paralizezi pe loc. La întrebarea unui vizitator: "Ce spune candela asta prim mişcarea ei?", un călugăr a răspuns: "Va veni mai întâi o cruce pe suprafaţa pământului şi apoi suferinţă mare".

Semnul Sfintei Cruci la Ierusalim

Arătarea semnului Sfintei Cruci s-a făcut în ziua de 7 mai 351, după moartea primului împărat creștin - Constantin cel Mare. El este cel care a oficializat Creștinismul ca religie de stat și a oprit vărsările de sânge nevinovat ale credincioșilor. La conducerea imperiului roman venise Constantin, fiul Împăratului Constantin, care acceptase erezia lui Arie. Pentru a-i rușina pe defăimătorii lui Hristos și a-i întări pe credincioși în duminica pogorârii Sfântului Duh, pe la ceasul al treilea, poporul a rămas uimit de minunea care i se înfățișa privirii. Sfânta Cruce s-a arătat pe cer strălucitoare, lumina care o înconjura fiind de o putere și de o frumusețe comparabilă cu cea a Soarelui. Semnul acesta a zăbovit câteva clipe deasupra Muntelui Golgothei, unde a fost răstingit Mântuitorul și apoi și-a arătat strălucirea și deasupra Muntelui Măslinilor, lângă Grădina Gheetsimani, unde Iisus s-a rugat cu lacrimi de sânge, înainte de a fi prins și răstignit.

Toți locuitorii orașului priveau la acest semn dumnezeiesc. Mulți dintre ei au alergat la biserică, au îngenunchiat în fața altarelor și, cuprinși de fericire și credință, l-au preamărit pe fiul lui Dumnezeu.

Vindecarea cu ...Sfânta cruce a unei femei îndrăcite

În orașul sfânt Ierusalim a fost adusă o femeie îndrăcită, legată cu lanțuri de mâni și de picioare. Era așezată pe o targă, pe care o purtau patru oameni. Pielea ei devenise transparentă. Femeia era din Cipru, iar numele ei era Silvana Coroculi. Locuia în orașul Limasol și fusese adusă cu vaporul până la Haifa și apoi transportată cu mașina la Ierusalim. Momentul sosirii sale a coincis cu cel al oficierii Sfintei Liturghii pe Golgotha. Această femeie negricioasă la față prezenta următoarele simptome: urla asemenea lupilor, necheza asemenea cailor, croncănea asemenea corbilor, orăcăia asemenea broaștelor, mugea asemenea vacilor. Toate aceste anomalii se datorau diavolilor care se infiltraseră în corpul femeii și dispuneau de ea.

Starețul Sfântului Mormânt - arhimandritul Daniil - văzând starea în care se afla femeia, a trimis un preot să-i aducă crucea pe care a fost răstignit Mântuitorul. Câțiva militari au făcut cordon în jurul bolnavei. Ea era ținută de mai multe persoane, dar în momentul în care a prins cu dinții veșmântul unui preot i l-a sfâșiat până jos. Ochii ei erau culoarea sângelui, iar părul îi era vâlvoi. Când s-a apropiat arhimandritul cu Sfânta Cruce, 20 de oameni nu au putut să o țină: bătea din mâini și din picioare,

răcnea puternic încât aveai senzaţia că auzi sirena unei locomotive. În clipa în care piedestalul crucii i-a atins fruntea, bolnava a sărit dintr-o dată în sus, a căzut la pământ şi toţi au crezut-o moartă.

Un medic francez, aflat în apropiere, i-a luat pulsul şi le-a spus: "N-a murit, scoate-ţi-o din Biserică!" Au aşezat-o pe un pat în căminul Sf. Mormânt. După un timp s-a sculat şi a început să strige: "Dezlegaţi-mă, că m-a dezlegat Mântuitorul!" Mama ei văzând minunea a început să plângă. Au dezlegat-o la mâini şi la picioare şi au pieptănat-o cu mare greutate. Văzându-şi hainele ce erau pregătite pentru înmormântare, cea vindecată a strigat: "Mamă! Mamă! Mi-ai adus haine de înmormântare. Nu ştii că aici viaţa din mormânt a răsărit?" S-a sculat din pat şi s-a dus singură la Sfântul Mormânt să mulţumească. Lângă altarul Mironosiţelor (primele femei cărora li s-a arătat Domnul Iisus Christos după Înviere) a îngenunchiat şi a plâns în hohote. Apoi preoţii au împărtăşit-o şi au pus-o să stea la Mormântul Domnului timp de 9 zile, pentru ca diavolii să nu se mai întoarcă în corpul ei.

După vindecare femeia a mărturisit: "Când mă transportau cu targa aceea şi preotul aducea crucea lui Hristos, eu eram înfăşurată cu 7 balauri şi erau cu capul în gura mea 7 şerpi mari. Când s-a atins crucea de mine, cei 7 balauri dintr-o dată s-au desfăcut de la mine şi s-au dus în văzduh şi am văzut o mână de pe cruce care s-a coborât pe capul meu. Atunci am căzut la pământ, ca şi moartă...".

Vindecarea miraculoasă a unui arab la mormântul Domnului

Un tânăr arab bolnav de cancer, în metastază, tată a doi copii, a fost vindecat la Sipitalul din Tel-Aviv unde se afla internat de soţia şi fratele său. Ei veniseră la indicaţia medicilor să-l ia acasă. Aceşia i-au prevenit:

"Peste trei ore moare, dar să nu-i spuneţi"!

Femeia a izbucnit în lacrimi, deoarece avea de crescut doi copii minori. Arabul, când şi-a văzut soţia în lacrimi, i-a spus: "Ţi-a spus doctorul că mor ? Să nu vă ierte Alah nici în veacul de acum, nici în cel viitor, de nu mă duceţi la mormântul Proorocului Iisus !" Soţia i-a răspuns; "Cum să te duc ? Sunt de parcurs până acolo cca. 120 km ?" El a strigat: "Chiar de mor pe drum, să mă duceţi tot acolo, că am auzit că acela este Alah (Dumnezeu)! La Iisus să mă duceţi "!

Văzând că nu o poate clinti din loc, Heraclie s-a dezbrăcat de veşmintele împărăteşti, fiind desculţ şi cu capul descoperit, asemenea Mântuitorului, a reuşit să o ridice şi să o transporte. Şi-a făcut cruce şi a spus: "Cruce a lui Hristos, ajută-mă!" Apoi a luat-o pe umăr şi a purtat-o pe Golgotha. Crucea (avea cca. 3 m înălţime) a fost readusă la mormântul Domnului Iisus Hristos în anul 626.

Sfinţii împăraţi Constantin şi Elena

Ca împărat al Romei, Constantin cel Mare a dat în anul 313 libertate credinţei creştine prin edictul de la Millan, oprind astfel prigoana şi vărsările de sânge nevinovat. Tot pentru unitatea credinţei şi menţinerea echilibrului în interiorul Imperiului Roman a hotărât ţinerea Sinodului Ecumenic de la Niceea, la care a luat şi el parte. Aici a fost osândită erezia lui Arie şi toţi episcopii prezenţi au mărturisit dreapta credinţă, alcătuind cea mai mare parte din "Crezul", pe care îl rostim şi noi la fiecare Sfântă liturghie"

Sfântul Constantin a ajutat foarte mult şi de mama sa, Împărăteasa Elena pe care a trimis-o la Ierusalim pentru cercetarea locurilor sfinte din evanghelii. Sf. Elena a descoperit crucea mântuitorului Iisus Hristos. După nenumărate căutări ea a descoperit trei cruci, iar cea care a înviat o fecioară moartă a fost identificată drept crucea mântuitorului. În locul răstignirii Domnului, după Înviere, a crescut o tufă imensă de busuioc. De aceea busuiocul se consideră a fi floare sfântă şi se foloseşte la sfinţirea apelor, pentru că a crescut prin puterea Domnului, ca jertfă şi ofrandă pentru suferinţele sale.

Sfânta Elena a mai descoperit şi locul Golgothei, şi al Sfântului Mormânt. A zidit numeroase biserici printre care amintim: Biserica din Nazaret.

Tot din vremea Împăratului Constantin cel Mare şi al Sfântului Silvestru datează instituirea duminicii ca sărbătoare pe întreg Imperiu.

Viziunea Împăratului Constantin şi convertirea sa

Potrivit relatării istoricului Eusebiu din Cezareea, împăratul Constantin, dându-şi seama de inferioritatea militară în care se afla, s-a rugat Dumnezeului tatălui său să-i descopere cine este şi să-l ajute în încercarea grea. "Şi cum şedea astfel împăratul înălţând rugăciune stăruitoare, i s-a arătat un semn cu totul fără seamăn de la Dumnezeu. Era cam pe la ceasurile amiezei, când ziua începuse să scadă, şi Constantin a văzut cu ochii săi pe cer, deasupra

soarelui, semnul de biruință al crucii făcut din lumină. Iar deasupra o inscripție: Întru aceasta vei învinge!"

El și întreaga armată care asistase la minune au fost cuprinși de frică. Constantin era descumpănit, neputând să-i priceapă tâlcul. În timpul somnului i s-a arătat Hristos, cu semnul văzut de el pe cer și i-a poruncit ca semnul ce i s-a arătat să-l facă și să-l folosească spre ajutor ori de câte ori, va avea de luptat cu dușmanii. A doua zi le-a spus prietenilor taina semnului văzut și a poruncit ca toți oștenii săi să-și facă semnul. Împăratul l-a pus pe scuturile și steagurile de luptă și a câștigat bătălia. Tulburat de viziunea aceasta și nemaisocotind cu cale să se închine altui Dumnezeu decât celui care i se arătase, a chemat la sine pe preoții deținători ai învățăturii lui Hristos.

Acesta a fost și semnul biruinții Împăratului Constantin asupra lui Maxentiu. Inscripția aflată pe statuia sa din Forul de la Roma, unde era înfățișat purtând în mâna dreaptă o cruce, spunea: "Prin acest semn aducător de mântuire, care este adevărata dovadă a puterii, eu am salvat orașul vostru de sub jugul tiranului, am eliberat Senatul și poporul roman, dându-i demnitate și strălucire".

Sfântul Ioan cel Nou de la Suceava

Sfântul Ioan era originar din cetatea Trapezunda și se ocupa în acele locuri cu comerțul, trasportând diverse mărfuri pe mare. Apreciat pentru credința și cinstea sa, a fost trimis într-o zi să efectueze un transport de mare val-

oare. Ioan s-a îmbarcat din Trapezunda pe o corabie al cărei proprietar era catolic. Acesta, indignat de evlavia lui Ioan în rugăciune și dornic să pună mâna pe marfa de preț pe care Ioan o transporta, și-a pus în gând două lucruri: sa-l atragă pe Ioan la dogmele latine și, în caz că nu va reuși, să-i răpească marfa de preț. In disputa lor teologică, tânărul Ioan l-a biruit pe catolic, fapt ce i-a atras răzbunarea acestuia. Ajungând la Cetatea Albă (Moldova de astăzi) stăpânul corabiei s-a dus la comandantul turc al cetății și i-a spus că un om plin de învățături dorește să se lepede de ortodoxie, de credința-i creștinească și să treacă la mahomedanism. Acesta s-a bucurat și l-a sfătuit pe Ioan:"Să te închini soarelui și luceafărului de dimineață ce răsare înaintea lui și să le faci jertfe pentru ca să-ți dau mare boierie și mare cinste împărătească." Ioan însă a refuzat.

Păgânul s-a mâniat și a poruncit ca

mucenicul Ioan să fie bătut cu toiege ghimpoase. După chinuri nenumărate l-au aruncat în închisoare. A doua zi fața sfântului strălucea de lumină spre mirarea tuturor. Mărturisindu-și iar credința:"Sunt creștin și voi sluji lui Dumnezeu până la cea din urmă suflare"!, a fost din nou torturat încât se înroșise pământul de sângele său. Tiranul a poruncit să fie legat de coada unui cal și să fie târât pe străzile Cetății Albe. Trupul său se zdrobea de pietrele dimprejur. Un evreu, după ce l-a batjocorit pe martir, a luat o sabie, a fugit după cal și i-a tăiat capul.

În acea noapte trupul a rămas pe pământ și deasupra lui s-au arătat nenumărate făclii de lumină. Trei bărbați cântau lângă trupul mucenicului cântări neasemuit de frumoase; în acel loc se răspândea o mireasmă de tămâie. Deasupra capului mucenicului se vedea arz^ând un stâlp de foc. Această minune a fost văzută de mai multe persoane. Un alt evreu ce disprețuia creștinii, fiind în apropiere și crezând că au vorbit preoții creștini noaptea sa-l îngroape pe ascuns, a luat un arc și o săgeată și, întinzându-l, a vrut să tragă în cei aflați lângă mucenic. Și... minune ! A rămas înțepenit cu mâinile pe arc până dimineața... Făcliile de lumină și purtătorii lor dispăruseră. El a mărturisit tuturor cele întâmplate. Dumnezeu l-a dezlegat de împietrire, după ce a vestit minunea petrecută cu Sf. Ioan. Speriat de acestea, comandantul a poruncit să fie îngropat trupul mucenicului. Creștinii l-au înmormântat cu evlavie într-un loc curat.

Negustorul catolic cel care-l denunțase - a avrut să fure trupul sfântului ca să îl batjocorească și să-l arunce în mare. Pe când venea noaptea cu ai săi, sfântul i s-a arătat în vis preotului ortodox și l-a avertizat de intențiile vrăjmașului. Acesta, însoțit de câțiva creștini ortodoxi, a alergat în miez de noapte la mormânt și i-a alungat pe hoți. Trupul sfântului a fost pus în altarul bisericii. Vreme de 70 de ani a săvârșit nenumărate minuni. Martirizarea Sfântului Ioan s-a făcut la 2 iunie 1332.

Venind în Cetatea Sucevei ca domnitor, Alexandru cel Bun, s-a sfătuit cu mitropolitul Iosif și a hotărât să aducă moaștele în cetatea de scaun.

De atunci Sfântul Ioan este ocrotitorul cetății Sucevei și al Țării Moldovei.

Vindecare miraculoasă la Cernica

La Mânăstirea Cernica a poposit nu demult Ioana Constantinescu din județul Iași, carea avea fetița în vârstă de doi ani, în stare gravă: fetița plângea necontenit, scotea sunete și strigăte continuu, fără să se oprească. După ce a asistat la slujba din biserica "Sfântului Gheorghe" și s-a rugat la racla Sfântului Calinic, femeia a bătut disperată la ușa chiliei părintelui Ilarion Argatu cerând ajutorul său. Părintele văzând- a întrebat-o:"Femeie, ți-ai blestemat copilul ?"

Femeia răspunse cu lacrimi în ochi:"Da, părinte." Care a fost motivul acestei suferințe de doi ani pentru micuța Daniela ? Înainte de a naște femeia, dintr-un sat din apropiera Iașului l-a rugat pe soțul său să-i aducă lemne pentru a pregăti focul. Acesta refuzând, femeia în stare de nervozitate a blestemat copilul în Duh, acesta

prinzând deja viață în pântecele mamei. Copilul a fost posedat dintr-o dată de diavol. Așa cum în armată sunt mai multe trepte, de la caporal la general de armată, așa și demonii în corpul omului se materializează pe diferite trepte în funcție de gravitatea blestemului sau înjurăturii.

În inconștiența lor mulți oameni aruncă la întâmplare cuvinte de hulă. Un medic credincios a făcut o statistică neobișnuită: a urmărit îndeaproape viața a 100 de oameni, vestiți pentru faptul că înjură și blesteamă cu o frecvență neobișnuită și a constatat că 70 la sută din ei au murit la o vârstă medie (45 de ani), iar cei mai mulți au decedat năprasnic. Nu întâmplător Psalmistul David spunea:"Pune doamne strajă gurii mele și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele." (Ps. 140,3)

Cel care înjură stă sub un greu blestem, el îl hulește pe Dumnezeu, Creatorul Său. Demonica lor aprindere îl face să nu-și vadă groaznica osândă în care a căzut. Precum sângele lui Abel striga contra fratelui său Cain - "Ucigașul", așa se ridică la cer și glasul psalmistului:"Scoală-te Doamne, apără-ți pricina, adu-ți aminte de ocările pe care Ți le aduce fiecare zi cel fără minte"! (Ps.74,22)

Părintele Argatu a liniștit femeia și, după ce i-a recomandat să postească împreună cu soțul timp de o săptămână (post negru - lipsa alimentelor de origine animală cu desăvârșire și a oricărui fel de hrană, milostenie către un om sărman, rugăciune) le-a citit Moliftele Sfântului Vasile cel Mare - singurele izbăvitoare din suferința provocată de demoni. La sfârșit soții și copilul vindecat s-au spovedit și au primit Taina Sfintei Împărtășanii.

Minuni la Medjugordje

Toate localitățile din jur au fost supuse tirului și o parte din ele sunt parțial distruse. Mostarul, situat la 30 de km distanță, a fost distrus în proporție de 80, la sută, Catedrala și Arhiepiscopia sunt deja în ruine, iar populația suferă de foame și de frig. Dar... la Medjugordje oamenii se află sub protecția divinității: bombele aruncate asupra localității nu au explodat sau nu au rănit pe nimeni. Soldații plecați din Medjugordje să lupte pentru apărarea Mostarului sau a orașelor învecinate se întorc acasă sănătoși, spre bucuria și uimirea rudelor și a superiorilor. Nu există morți și răniți. Este adevărat însă că soldații participă regulat la oficierea Sfintei liturghii, poartă la gât Sfântul Rozariu și rostesc neîncetat în tranșee rugăciunea: "Bucură-Te, Marie..."! Doi piloți, salvați cu parașutele, pe când avionul a fost lovit de tirul antiaerienei au fost capturați de forțele croate. Ei au recunoscut că au fost trimiși să bombardeze Medjugordje, dar n-au putut să o facă. Când s-au apropiat, n-au mai văzut nimic în fața ochilor: un nor alb s-a lăsat deasupra localității și a ascuns-o privirii lor.

Cine sunt vizionarii de la Medjugordje? Este vorba despre 6 tineri obișnuiți: patru fete și doi băieți. La 25 iunie 1981 (când a avut loc prima apariție a Maicii Domnului) Vicka avea 16 ani, Marija - 16 ani, Marjana - 16 ani, Ivanka - 15 ani, Ivan - 16 ani și Iakov - 10 ani. Ei au relatat că în acele momente au fost purtați de o forță miraculoasă și au fost duși în vârful muntelui de lângă Medjugordje. Acolo li s-a arătat pentru

prima dată Sfânta Fecioară Maria într-o lumină cerească. Frumusețea și strălucirea Sfintei Fecioare erau neasemuite, declara tânărul Ivan. Purta un voal alb, mărginit de o năframă albastră. Ochii ei negrii, pătrunzători erau învăluiți într-o lumină neobișnuită, te mângâiau și răspândeau un sentiment unic de blandete și sinceritate. Ulterior Sfânta Fecioară s-a arătat în capela bisericii din Medjugordje. În momentul comunicării, când Maica Domnului le vorbea de păcatele acestei lumi și de mâhnirea sa, copiii erau înlăcrimați. În timp ce Sfânta Fecioară le împărtășea bucuria sa pentru că locuitorii din Medjugordje au devenit stăruitori în rugăciune, copiii aveau chipul luminat de un zâmbet și de o seninătate greu de descris. Numai ei puteau comunica cu Maica Domnului. Starea celor șase tineri în timpul comunicării era neobișnuită. Tânărul Ivan a fost înțepat în timpul viziunii cu un ac în spate. N-a curs nici o picătură de sânge, iar el nici nu a simțit durerea provocată de înțepătură.

O echipă de medici francezi, condusă de prof.dr. Henri Joeux de la Universitatea din Montpellier s-a deplasat la Medjugordje pentru a analiza starea sănătății vizionarilor. Care au fost rezultatele cercetătorilor?... S-a constatat că acei copii se aflau în cea mai bună stare de sănătate. Mobilitatea globilor oculari a fost normală în timpul comunicării, timp în care s-a sesizat o stabilitate a acestora. Pentru moment, ochii au încetat să mai transmită semnalele lor specifice către exterior. Mișcările lor au fost reluate după aproximativ 1/5 secunde.

Îndemnurile Sfintei Fecioare Maria pentru salvarea umanității sunt: postul, mărturisirea (spovedania), citirea Bibliei (Sf. Scriptură), Sfânta Împărtășanie.

Mii de oameni se cufundă în rugăciune în Biserica din Medjugordje. Pelerinii se spovedesc zilnic în curtea Bisericii. Din mărturiile oferite de dl. Pierre Gobgert (Franța), venit în mai a.c. la București după nenumărate pelerinaje, la Medjugordje, se înregistrează anual cca 700 de cazuri de vindecări prin post, rugăciune și Împărtășanie. Puterea de ajutor a Împărtășaniei a fost dovedită revelatoare în vindecarea unor paralizii și osteozilite.

Dar iată și mărturia Daniellei Borgeois, vindecată în urma pelerinajului făcut la Medjugordje: "Născută la Quebec, am fost crescută de părinți creștini și credincioși. La 18 ani m-am măritat. De la începutul căsătoriei, au existat ciocniri între soțul meu și mine. Speram ca soțul meu să se schimbe și persistam în această speranță. După patru ani am avut un băiețel, dar totul mergea din ce în ce mai rău. Până la urmă, am divorțat. Aveam 24 de ani, eram singură, cu 1 copil. Nu mi-a fost ușor să-mi câștig existența. Apoi am întâlnit un celibatar: pe

Maurice. Ne-am îndrăgostit. Atunci am început să am probleme de conștiință căci, fiind credincioasă, căsătoria civilă nu ar fi fost pentru mine o căsătorie adevărată. Îmi venea greu să trăiesc în concubinaj. Aveam de ales: să rămân singură, toată viața sau să trăiesc cu Maurice. Am sfârșit prin a-l alege pe Maurice. Am lăsat deci la o parte biserica și familia. Apoi am avut un băiețel și cu Maurice. Mai târziu am făcut un avort. M-am infectat grav. Maurice m-a transportat de urgență la spital. Luptam cu moartea... La un moment dat, a venit medicul de gardă să mă vadă. Am înțeles că mi se apropie sfârșitul. Am cerut să-l văd pe Maurice și copiii înainte de a muri. La telefon, n-a răspuns nimeni. Atunci m-am întors spre un Christos de ipsos care atârna pe perete și m-am rugat din adâncul sufletului: "Doamne, din dragoste pentru copiii mei, îți cer să-mi acorzi încă 5 ani de viață!" Chiar în acel moment am fost cuprinsă de pace. Și am putut să îndoi picioarele care erau paralizate de ore întregi. Inima a început să bată regulat și am simțit cum viața revenea în mine. Aveam remușcări nu pentru adulterul meu, ci pentru că devenisem conștientă că nu-l iubisem niciodată pe Iisus. Domnul mă făcuse să înțeleg acum că cea mai frumoasă moștenire pe care aș fi putut să o las copiilor era credința, și nu banii".

Minicatehism

Minicatehism

S-a mai spus și o repet și eu că multe practici populare de magie albă sunt, de fapt, foarte aproape de slujbele pe care le fac preoții, într-un scop ori altul. Dacă răsfoim, de pildă, un Agheastmatar, ori un Molitfelnic găsim, de pildă, la capitolul destinat dezlegărilor și moliftelor sau la acela destinat rânduielilor și rugăciunilor la felurite trebuințe, dezlegări pentru iertarea tuturor păcatelor celor de voie și celor fără de voie, rugăciune pentru cei ce sunt în blestem, rugăciune de dezlegare de blestem, rugăciune pentru împăcarea celor învrăjbiți, rugăciune la toată neputința, rugăciune pentru dureri de cap (deochi), rugăciune pentru cei ce sunt bolnavi de năjit (guturai), rugăciune la bolnavul care nu poate dormi, ori la începerea temeliei casei, ori la binecuvântarea casei noi, ori pentru casa supărată de duhuri rele, ori pentru cei ce sunt tulburați și supărați de duhuri necurate, de farmece și descântece, rugăciuni pentru sfințirea fântânii (la început, la terminarea ei și când a căzut ceva spurcat în ea), rânduiala care se face când se îmbolnăvesc animalele, pentru gustarea strugurilor, pentru binecuvântarea cărnurilor, a brânzei și a ouălor de Paști, rugăciune pentru cei ce călătoresc, ori pentru copiii ce nu pot lesne învăța și câte și mai câte slujbe și rugăciuni, pe care mulți nu le cunosc și, prin urmare, nici nu au cum să se roage deodată cu preotul să fie salvați dintr-un necaz ori altul. Tocmai de aceea, recomand ca extrem de utilă consultarea măcar a uneia din cărțile bisericești mai suspomenite, asta pe lângă însușirea noțiunilor elementare de catehism, fără de care dorința de a fi un bun creștin nu are cum fi pe deplin împlinită.

În afară de slujbele și rugăciunile pe care le veți găsi în cărțile amintite, am să mai descriu câteva care, cu siguranță vă vor ajuta.

De pildă, la orișice fel de necaz este bine ca acela care solicită ajutor din ceruri să se ducă de 9 ori la rând la 9 masluri, dotat, firește, cu cele de rigoare, pe care le găsiți amintite la capitolul respectiv (făină, vin, ulei, rugăciune). Recomand, pentru bucureșteni mai ales, biserica Icoanei, unde aceste slujbe se țin cu regularitate. Deci, dacă aveți un necaz, o boală, dacă doriți să ajutați sau să protejați pe cineva, duceți-vă 9 masluri la rând la biserica Icoanei de pe strada cu același nume, și participați cu dăruire la slujbă.

De asemenea, dacă doriți să vă

măritați, fetelor și doamnelor, se spune că este bine să deschizi trei zile la rând ușa unei biserici. Sigur că pentru asta trebuie să-ți alegi o biserică anume și să te înțelegi cu femeia de serviciu care să te lase să faci acest lucru. Și sigur că nu este suficient să deschizi biserica, ci mai trebuie să te și rogi și să aprinzi o lumânare.

Postul special al Maicii Domnului, altul decât cel practicat înainte de 15 august (și care e mai eficient când coincide cu Postul Sânteimării), este acel post care se va ține în felul următor. Se postește în fiecare săptămână câte o zi începând cu lunea. Deci, într-o săptămână se postește luni, în a doua săptămână marți ș.a.m.d. Apoi se postește 3 vineri la rând. Este vorba de post negru, fără apă și fără pâine până la apusul soarelui, după care, pe înserat, se poate gusta un pic de pâine cu apă. În cursul zilei de post, persoana trebuie să postească și în vorbe și fapte, să meargă la biserică și să se roage Maicii Domnului de ajutor în problema pe care dorește să o rezolve. Eu însămi, în fiecare din aceste zile, am citit, pe lângă alte rugăciuni, cel puțin o dată, Cinstitul Paraclis al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, în genunchi, la icoane și la candelă și, firește, aprinzând câte o lumânare.

Practicarea Miezonopticii deodată cu călugării (la miezul nopții) este și aceasta de mare ajutor la necaz, la boală. Eu însămi am recurs în timpul postului Paștelui la miezonoptică, seară de seară, vreme de șase săptămâni, bătând și mătănii (de 12 ori) și folosind și rugăciunea inimii (isihasm): "Doamne Iisuse Hristoase, fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine... păcătoaso".

O altă rugăciune specială se practică vreme de 25 de zile, zi de zi. Textul acesteia sună așa: "Sfântă inimă a lui Iisus, ajută-mă, nu mă lăsa; eu te voi slăvi de-a pururi, încunoștiințând pe toată lumea de minunea ce ai făcut cu mine. Sărut picioarele tale sfinte și însângerate, spăl cu la_imile mele toate rănile tale, timite grabnic și așteaptă cu credința în suflet că mă vei ajuta. Îndepărtează dușmănia și relele și boala de la casa mea și fă ca dușmanii mei să învețe a iubi pe aproapele lor. Roaba ta... se roagă ca în această rugăciune de 25 de zile să-ți îndrepți ochii tăi milostivi asupra mea, sfântă inimă a lui Iisus ajută-mă, ajută-mă grabnic în dorințele mele, Amin !". Apoi, se enumără cele trei dorințe, aceleași de fiecare dată și se face o închinăciune, aprinzându-se câte trei lumânări.

Nu am să închei înainte de a aminti că cel mai mult și mai mult ești ajutat atunci când te rogi și pentru alții, chiar pentru dușmanii tăi. Și în nici un caz să nu cumva să treceți peste zilele de pomenire a morților fără să faceți o colivă, fără să dați o pomană, fără să participați la o slujbă. Și când vă duceți la slujbă, și când vă duceți la biserică nu uitați de cei ce au murit nespovediți, neîmpărtășiți și fără lumânare, de cei ce au murit și nu au pe nimeni și dați și pentru ei o pomană și aprindeți și pentru aceste suflete câte o lumină.

Sfânta Liturghie

Sfânta Liturghie este cea mai însemnată slujbă a bisericii, pe care Mântuitorul a rânduit-o la Cina cea de Taină, în vederea iertării și mântuirii credincioșilor. Vasile cel Mare, Ioan Gură de Aur, Grigorie cel Mare sau Dialogul sunt cei trei sfinți părinți care au adunat la vremea lor rugăciunile și cântările, orânduite apoi în sfinte liturghii. Liturghia Sfântului Vasile cel Mare se săvârșește de zece ori într-un an, adică în primele cinci duminici din Postul Paștilor, în joia și sâmbăta Patimilor, la fel, de Sfântul Vasile (1 ianuarie), precum și în ajunul Crăciunului și a Botezului. Liturghia Sfântului Grigorie Dialogul se face de obicei miercurea și vinerea în Postul Paștilor. În celelalte zile se slujește Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur și tot cea a Sfântului Grigorie Dialogul.

Nu are rost să intrăm în amănunte care țin de practica preoțească a Sfintei slujbe a Liturghiei. Ceea ce trebuie cititorul să știe însă este că, atunci când participă la respectiva slujbă, în afară de darul împărtășirii cu Trupul și Sângele lui Hristos Dumnezeu, ei mai pot beneficia de alte semne ale darului care sunt anafora și miruirea.

Anafora reprezintă bucățelele din prescurile întrebuințate la proscomidie și binecuvântate la Sfânta Liturghie; acestea se împart după slujbă și se pot lua în fiecare dimineață pe nemâncate odată cu aghiasma.

Miruirea sau, cum am mai spus, ungerea cu untdelemn sfințit reprezintă, de fapt, pecetluirea cu darurile dobândite prin Sfânta Liturghie. Este vorba despre coborârea Sfântului Duh în biserică și peste drept credincioșii ei.

Este important de reținut operațiunea scoaterii Agnețului și a Miridelor, acoperirea, simțirea sau binecuvântarea lor. Miridele mai cunoscute de credincioși sub formă de părticele sunt bucățelele care se scot din prescuri pentru Maica Domnului, pentru sfinți și pentru credincioșii care se pomenesc cu prilejul slujbei, fie ei vii sau morți și care sunt trecuți pe pomelnice sau pe liturghii de către credincioși înainte de începerea slujbei.

Cititorul ar trebui să știe că părticica, Agnețul (din latinescul agnus, adică miel) este bucata care se scoate din prescură de către preot și care îl închipuie pe Mântuitor. Prescurile se prepară din făina adusă de către credincios odată cu vinul la biserică pentru Sfânta Liturghie. Este vorba, de fapt, de istorie religioasă. Asta pentru că locul din altar unde se săvârșește prosco-

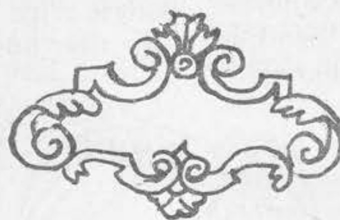

midia, cea dintâi parte a Sfintei Liturghii, închipuie Peştera Betleem în care s-a născut Mântuitorul, prescura din care se scoate Agneţul închipuie pe Maica Domnului, pe Sfânta Fecioară care L-a născut, discul (farfuria de metal pe care se aşează părticelele scoase din prescură) semnifică ieslea, steluţa-Steaua Magilor care au anunţat venirea Domnului, acoperămintele - scutecele, tămâierea - darurile magilor, acoperirea darurilor - vrea să arate, de fapt, viaţa ascunsă a lui Iisus înainte de botezul său în apa Iordanului, toate aşa după cum ni le povestesc Sfintele Scripturi.

Din Sfânta Liturghie vom aminti doar ectenia mare, ceea ce reprezintă un şir de cereri către Dumnezeu pentru împlinirea nevoilor credincioşilor.

Odată cu Sfânta Împărtăşire, a preoţilor şi a dreptcredincioşilor scopul de mântuire şi de sfinţire al Sfintei Liturghii este atins. Părticelele sunt adunate de pe Sfântul Disc şi aşezate în Sfântul Potir după care se trece la binecuvântarea credincioşilor.

Sfânta Liturghie, de fapt, slujba făcută de Mântuitor la Cina cea de Taină, reprezintă miezul cultului creştin, slujba de cinstire şi de preamărire a bunului Dumnezeu, Taină sfântă şi Jertfă a Mielului prin intermediul căruia credincioşii se sfinţesc sufleteşte, se împacă şi se unesc cu Dumnezeu.

Ierurgia

Prin intermediul acestei rugăciuni sau molifte, de fapt slujbe bisericești pentru binecuvântarea și sfințirea omului, a fructelor și a apei, a veșmintelor și a obiectelor bisericești, a naturii și a tuturor celor de folos omului, credincioșii se pregătesc pentru făptura lor cea nouă, vestind cerul cel nou și pământul cel nou, care sunt așteptate la sfârșitul veacului. Ierurgia este un mijloc prin care Hristos Dumnezeu izgonește duhurile necurate, tămăduiește bolnavii, binecuvântează copiii și înmulțește pâinea și peștii. Ca și sfintele taine, ierurgiile sunt și ele orânduiri evanghelice.

Sfințirea apei este una din cele mai însemnate ierurgii. Cine n-a auzit de aghiazmă, care a fost prevestită de proorocul Zaharia, drept izvor de apă curgătoare ce se va deschide... spre curățarea de păcat și de orice altă închinăciune.

Aghiazma se folosește atât la botezul copiilor, cât și la multe alte slujbe sau ierurgii, vasele și fântânile pângărite de duhuri rele pot fi curățate cu această apă, la fel, casele care se bănuiesc stăpânite prin farmece; apa sfințită se mai folosește la binecuvântarea viilor, a grădinilor și livezilor, a lanurilor și a altor recolte atacate de insecte, ea se mai folosește la sfințirea tuturor obiectelor și odoarelor bisericești.

În ajunul Bobotezei (6 ianuarie), credincioșii este bine să primească preotul pentru sfințirea casei cu aghiazmă. Această apă, pe care preotul o sfințește chiar în casa drept credinciosului se poate păstra ulterior în vase curate și într-un loc curat; din ea se bea pe nemîncate câte o înghițitură în zile de boală, de post, de ajunare, de mari sărbători, după spovedanie și după împărtășanie, pentru că tocmai prin ea credinciosul primește harul și puterea dumnezeiască a Sfântului Duh.

În afară de aghiazma mare, printre ierurgii se situează și aghiazma mică, zisă și sfeștanie. Este vorba de o slujbă care se săvârșește oricând, la cererea credincioșilor. Prin această slujbă, se sfințesc casele, acareturile, pământurile, vitele. Astfel, credincioșii primesc binecuvântarea lui Dumnezeu asupra lor, a familiilor lor și a bunurilor lor.

Prin utilizarea aghiazmei mici, mintea este curățată de gândurile rele, duhurile necurate sunt alungate, păcatele cele mici sunt iertate, sănătatea sufletească și trupească se desăvârșește, iar mulțumirea poate intra în suflete și în case.

Sfântul Maslu

Credincioşii apelează la taina Sfântului Maslu pentru a se trata de unele boli, precum şi de unele dureri sufleteşti. Practic, această tăină sfântă constă în ungerea credincioşilor cu untdelemn sfinţit, operaţiune însoţită de rugăciunile preoţilor. Astfel credincioşii sunt împărtăşiţi cu harul tămăduirii şi are loc, concomitent, iertarea păcatelor. Important pentru cititori este să afle cum anume se săvârşeşte slujba despre care discutăm. Iniţial, această slujbă cu ajutorul a şapte preoţi, şapte fiind numărul darurilor Duhului Sfânt. Slujba se poate face în biserică sau în casele credincioşilor în orice zile. Mult mai puternică este însă dacă ea se săvârşeşte în perioada de post, în săptămâna Patimilor şi de hramul bisericii. Este obligatoriu ca înainte de Sfântul Maslu bolnavii, dacă este vorba de bolnavi, să se spovedească şi apoi să se împărtăşească în aşa fel încât efectul slujbei să fie cât mai mare.

Slujba se poate face şi de cinci, de trei, de doi sau chiar de un singur preot. Credinciosul trebuie să meargă la biserică sau să pregătească acasă la el lumânări, făină, pâine, untdelemn. Preoţii vor purcede, odată cu rugăciunile, la ungerea credinciosului de şapte ori cu ulei sfinţit. Din făina adusă cu ocazia slujbei se vor face prescuri pentru sfânta Liturghie sau turtişoare pentru bolnavi şi credincioşi. Untdelemnul rămas se va arde în candelă, fie la biserică, fie în casă.

Miezonoptica

Miezonoptica este una dintre cele şapte laude ale bisericii. Alături de Ceasuri şi de Pavecernițe, ele pot fi citite în singurătate acasă, din Ceaslov, de orice creştin.

Miezonoptica este, de fapt, rugăciunea de la miezul nopții şi importanța ei constă în aceea că puterea ei sporeşte deoarece credinciosul, în timpul rugii sale, se înfrățeşte cu toți cei ce se roagă în acel moment în mânăstiri sau solitari. În "Fapte", Sfântul Apostol Pavel relatează că atunci când se îndrepta spre Damasc a văzut pe cer o lumină mare a cărei strălucire era asemeni celei a soarelui. Este vorba tocmai despre lumina care a alungat întunericul din mintea şi inima lui, este lumina la care ne rugăm zi şi noapte.

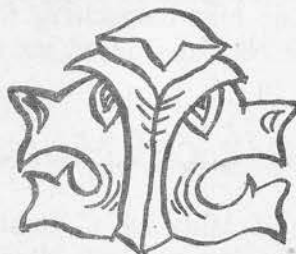
De fapt, Miezonoptica este alcătuită din psalmi, rugăciuni, cântări şi ectenie, pentru cei vii şi pentru morți.

Atunci când ai un necaz, atunci când doreşti să ți se împlinească o dorință - şi mai ales în Post - este bine ca în fiecare noapte să faci rugăciunea inimii la miezul nopții, deodată cu 12 metanii. Sigur că despre rugăciunea lui Iisus, rugăciunea inimii, ar fi multe de spus dar o fac cu prisosință publicații specializate. Ar fi suficient ca, la miezul nopții, înainte de fiecare metanie să te închini şi să rosteşti "Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine... păcătoasa". În acelaşi timp, te poți ruga şi pentru altcineva aflat în suferință, în necaz şi poți preciza chestiunea în care te rogi pentru ajutor. Această rugăciune se perpetuează atâta vreme cât este nevoie pentru uşurarea suferințelor unui bolnav sau pentru rezolvarea unei situații. Doar în mânăstire, dar şi maicile de taină practică Miezonoptica noapte de noapte.

Cu ce ne ducem la biserică ?

În vederea săvârşirii slujbelor pe care le-am amintit, creştinul este dator să ducă la biserică obolul şi darul său care constau în următoarele:

- lumânări, care semnifică jertfa şi lumina lui Hristos;
- tămâia sau smirna, care sunt semne ale rugăciunii, ale jertfei şi ale iubirii dumnezeieşti;
- untdelemnul, foloseşte la candele şi la mirungere, care semnifică înțelepciunea, binecuvântarea şi mila dumnezeiască;
- prinoase din roadele pământului, îndeosebi prescuri şi vin pentru Sfânta Liturghie, roade ce semnifică trupul şi sângele Domnului; în mod obişnuit, se duc astăzi făină, pâine, covrigi, cornuri şi mere;
- obolul în bani, care poate fi săptămânal, lunar sau anual la biserică;
- veşminte şi obiecte cu întrebuințare în cultul religios;
- podoabe bisericeşti (cruciulițe,

icoane, sfeşnice, candele, odăjdii, cărţi de slujbă);
- cântarea însoţită de rugăciune reprezintă şi ele daruri pe care creştinul le face bisericii, acestea având o valoare morală.

Ghidul icoanelor ortodoxe făcătoare de minuni din Bucureşti

Icoana Maicii Domnului

Biserica Icoanei, str. Icoanei nr. 12. Biserica Scaune, str. Scaune nr. 2. Biserica Olari, Calea Moşilor nr. 252 sau str. Olari nr. 6. Biserica Sfinţii C-tin şi Elena, str. Sfinţii C-tin şi Elena. Aşezământul brâncovenesc Domniţa Bălaşa, Calea Rahovei nr. 1. Biserica Elefterie, str. Elefterie nr. 1. Biserica Mântuleasa, str. Mântuleasa nr. 1. Biserica Cărămidarii de Sus, str. Grozăveşti nr. 3. Biserica Silvestru, str. Silvestru nr. 1. Biserica Adormirii Maicii Domnului, Calea Dorobanţilor nr. 168. Biserica Pitar Moş, str. Pitar Moş nr. 16.

Mântuitorul

Biserica Sfinţii Împăraţi C-tin şi Elena, str. Sf. Împ. C-tin şi Elena. Aşezământul brâncovenesc Domniţa Bălaşa. Mântuitorul la Ghetsimani: Biserica Elefterie. Mântuitorul pe giulgiu: Biserica Colţea, B-dul 1848.

Cuvioasa Paraschiva

Biserica Sfânta Vinere-Nouă, B-dul Titulescu-Basarab. Biserica Sf. Gheorghe Nou, str. Piaţa 1848 Lipscani. Biserica Batiştei, str. Batiştei nr. 19, Scala. Biserica Curtea Veche, str. Iuliu Maniu nr. 63. Biserica Sf. Nicolae, str. Blănari nr. 16.

Sfântul Nicolae

Aşezământul brâncovenesc Domniţa Bălaşa. Biserica Sf. Nicolae, Băneasa, Şos. Bucureşti-Ploieşti nr. 3. Biserica Sf. Nicolae-Duşumea, str. Buzeşti nr. 25. Biserica Udricani, str. Iuliu Baraschi nr. 9. Biserica Nicolae-Vlădica, B-dul G. Coşbuc nr. 11. Biserica Sf. Nicolae Dudeşti, str. Codrii Neamţului nr. 25. Biserica Sf. Nicolae (fosta Rusă).

Antonie cel Mare

Biserica Sf. Mina, str. C. Robescu, metrou Piaţa Unirii. Biserica Curtea Veche. Biserica Sfinţilor, str. Calea Moşilor nr. 79.

Împărații Constantin și Elena

Mitropolie, str. Patriarhiei. Biserica Sfinții Împărați C-tin și Elena,.str. Sf. Împ. C-tin și Elena.

Sfinții părinți Ioachim și Ana

Biserica Sf. Andrei, Șos. Chitilei. Biserica Oborul Vechi, str. Traian nr. 204. Biserica Sf. Dumitru de jurământ, str. Poștei nr. 2.

Sfânta Filofteia

Biserica Răzvan, str. Bis. Răzvan nr. 3. Mânăstirea Antim, str. Justiției nr. 64. Biserica Sf. Nicolae (fosta Rusă).

Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril

Biserica Sfinții Voievozi, str. Voievozi nr. 2. Biserica Crețulescu, Calea Victoriei nr. 47. Biserica Dămăroaia. Schitul Darvari, str. Schitul Darvari nr. 3. Biserica Sfinților, Calea Moșilor. Mânăstirea Antim. Mânăstirea Cașin. Biserica Răpciune (Muzeul Satului).

Sfântul Dimitrie Basarabov

Mitropolia Patriarhală. Biserica Dumitru-Colentina, Șos. Colentina nr. 13.

Sfântul Mina

Biserica Sf. Mina, str. C. Robescu nr. 2.

Sfântul Pantelimon
(ocrotitorul medicilor)

Biserica Sf. Dumitru de jurământ. Biserica Sf. Pantelimon,str. Iancu Căpitanul nr. 24.

Sfântul Ilie

Biserica Sf. Ilie-Rahova, str. C-tin Silvestri. Biserica Sf. Ilie-Gorgani, str. Silfidelor nr. 5.

Sfânta Ecaterina
(ocrotitoarea ştiinţelor)

Biserica Institutului Teologic, Piaţa Unirii. Biserica Belvedere, str. Carbunari, Giuleşti.

Sfântul Elefterie

Biserica Sf. Elefterie-Vechi. Biserica Doamnei, Calea Victoriei nr. 28.

Sfântul Vasile

Biserica Sf. Vasile, Calea Victoriei nr. 198. Biserica Răzoare, str. Drumul Taberei.

Sfântul Fanurie

Biserica Stavropoleos nr. 4.

Sfântul Gheorghe

Biserica Sf. Gheorghe, Calea Moşilor. Biserica Sf. Gheorghe Nou, Piaţa 1848.

Sfântul Ştefan, arhidiaconul

Biserica Cuibul cu Barza, str. Ştirbei Vodă nr. 97. Biserica Sf. Ştefan, Calea Călăraşilor nr. 83.

Sfântul Andrei, întâiul Apostol al Daciei

Biserica Sf. Andrei, Şos. Chitilei. Biserica Nicolae-Şelari.

Sfântul Stelian, ocrotitorul copiilor

Biserica Lucaci, str. Logofăt Udrişte nr. 6. Paraclisul Sf. Stelian, Metrou, Staţia Eroilor.

Sfântul Spiridon

Biserica Sf. Spiridon Nou, Calea Şerban Vodă nr. 29.

Sfântul Haralambie

Biserica Flămânda, str. Olimpului nr. 17.

Sfântul Visarion

Biserica Sf. Andrei, Şos. Chitilei. Biserica Sf. Visarion Vechi, str. Căderea Bastiliei nr. 15.

Sfântul Ioan Botezătorul

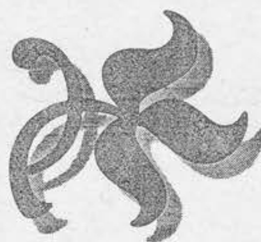
Biserica Sf. Ion Moşi, str. Calea Moşilor. Biserica Sf. Ion Nou, B-dul I.C. Brătianu nr. 37 A.

Sfinţii Martiri Constantin Vodă Brâncoveanu cu cei 4 fii Constantin, Ştefan, Radu, Matei şi Sfetnicul Ianache

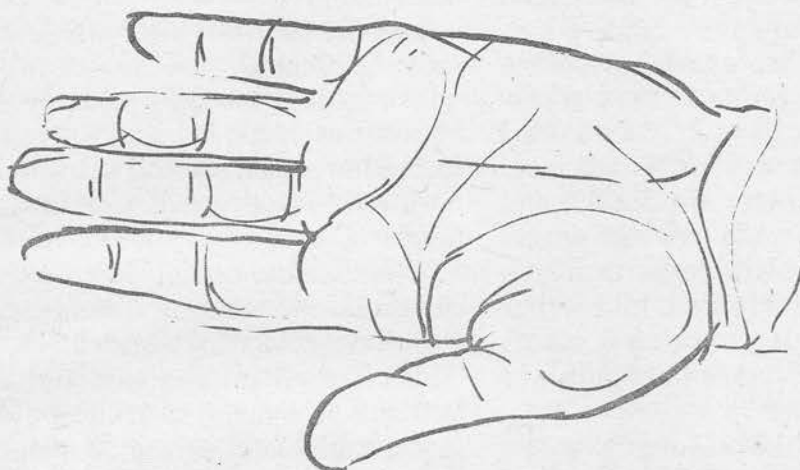
Biserica Sf. Gheorghe Nou. Aşezământul brâncovenesc Domniţa Bălaşa.

Metode de divinaţie

Toate misterele mâinii sunt dezvăluite în acest mic vocabular de chiromanție

Pentru a ușura oricărui cititor căutarea defectelor și a calităților, a viciilor și a virtuțiilor arătate de fiecare mână, vom rezuma aici, sub formă alfabetică, semnele caracteristice, care dovedesc starea intimă și sentimentele interioare.

Unirea la un loc a tuturor acestor semne nu ajunge pentru a determina viciul, calitatea sau caracterul. Trebuie să știi să judeci cu perspicacitate și intuiție. Un singur semn poate să-ți spună uneori totul dintr-o dată.

A

Actor (vocație de actor) - Degetele lungi, netede și ascuțite; acela al lui Mercur mai lung. Munții lui Jupiter și Mercur dezvoltați. Linia capului se îndreaptă spre Mercur.

Afaceri (știința afacerilor) - Sub al cincilea deget, auricularul, muntele lui Mercur e înălțat. Degetele sunt spatulate. Dacă linia capului îndreaptă ramuri spre muntele lui Mercur, sau dacă linia norocului se urcă spre acest munte, afacerile vor fi fericite.

Agricultură (dispoziții pentru) - Degete spatulate. Mâna puternică, degetul mare, prea mare, față de celelalte degete. Podul palmei este larg.

Alcoolismul (tendința spre) - Linia capului despărțită de linia vieții încă de la începutul ei. Linia sănătății aproape roșie. Stea în partea de jos a liniei capului.

Ambiție - Înălțarea muntelui lui Jupiter (sub primul deget), și exagerata lungime a acestui deget. Mâini aspre. Linia capului lungă și adâncă. Linia inimii e fără ramuri la capetele ei.

Apă (accidente pe) - Prezența unei mici stele pe muntele Lunii e semn că ești amenințat să mori pe apă.

Arte (vocaţie pentru) - Influenţa lui Apolon, al cărui munte e înălţat şi degetul (inelarul) aproape tot aşa de lung ca al lui Saturn. Degete ascuţite şi netede. Câteodată un triunghi pe muntelelui Apolon. Linia capului se coboară spre muntele Lunii. Linia soarelui este foarte netedă, dacă gloria este de aşteptat pentru artist; întreruptă şi întretăiată, dacă silinţele artistului vor rămâne zadarnice.

Asasinat (înclinare spre) - Degetul mare e gros, ca o bilă, celelalte degete sunt urâte.Linia norocului se urcă spre muntele Saturn. Muntele lui Mercur proeminent şi deasupra cu o cruce. Punct albăstrui pe linia capului, la înălţimea lui Saturn.

Autoritarism - Mâini lungi şi puternice, degetele spatulate, falanga a doua a degetului cel mare foarte lungă, arătătorul şi el foarte lung. Muntele lui Marte foarte dezvoltat. Linia capului despărţită de linia degetului de origine. Linia inimii adâncă şi străbate toată mâna. Linia sănătăţii foarte colorată.

Avocat (vocaţie de) - Degete lungi şi ascuţite: degetul mare şi auricularul lungi. Munţii lui Mercur şi al lui Jupiter dezvoltaţi. Linia inimii lungă şi curată.

Linia norocului se urcă spre Jupiter, Cruce pe muntele Lunii.

Aventuros (temperament) - Mâini foarte aspre, cu degete spatulate, cu degetul cel mare lung. Arătătorul lung. Muntele lui Marte foarte dezvoltat. Linia capului despărţită de linia vieţii de la origine. Linia inimii adâncă. Cruce pe muntele Lunii, sau pe câmpia lui Marte.

B

Bancher (vocaţiune de) - Degete spatulate. Unghii scurte. Degetul lui Jupiter lung. Muntele lui Mercur dezvoltat. Linia capului se îndreaptă spre Mercur. Dacă linia norocului e tăiată de linii mici, sau dacă se vede o stea pe muntele lui Mercur, bancherul va face afaceri proaste. Dacă linia norocului şi a soarelui se văd bine, va ajunge să facă avere.

Bani (iubire de) - Vezi zgârcenie şi mâna zgârcitului.

Bisericească (vocaţie) - Muntele lui Saturn dezvoltat. Degetul lui Jupiter foarte lung. Linia inimii sfârşită sub muntele lui Saturn. Cruce în dreptunghi.

Beţie (înclinare spre) - Liniile de pe câmpia lui Marte foarte colorate. Linia vieţii foarte colorată şi roşiatică.

Blândeţe - Blândeţea caracterului e indicată prin mâini zbârcite pe deasupra, unghii largi şi lungi, degetul cel mare scurt, muntele lui Marte foarte puţin proeminent. Linia inimii foarte netedă. Linia capului legată cu linia vieţii, aproape pe tot drumul ei.

Boli (temperament bolnăvicios) - Linia vieţii în formă de lanţ. Linia sănătăţii neregulată şi tăiată de mici linii. Linia vieţii tăiată arată o boală gravă şi după locul unde e tăiată, arată vârsta când va avea loc boala.

Boli diferite - Boală de inimă. Linia inimii în formă de lanţ, sau semănată cu puncte roşii. Dacă linia inimii e înnodată de la început cu linia capului, e semnul fatal al unei morţi violente cauzată de inimă.

Boală de ficat - Linia sănătăţii galbenă; linia capului colorată.

Boală de plămâni - Mâini foarte albe: linia vieţii mult întretăiată; unghii foarte aduse.

Boală de sânge - Linia sănătăţii foarte roşie, mai cu seamă în dreptul liniei capului. (În acest caz trebuie să te temi de apoplexie).

Boală de nervi - Podul palmei brăzdat

de numeroase linii mici; mâini încrețite. Muntele Lunii brăzdat. Stea la extremitatea liniei vieții.

Boala căilor respiratorii - Linia inimii se coboară spre linia capului. Linia hepatică este abia indicată.

Bravură - Mâini aspre, degete spatulate și scurte. Degetul lui Jupiter foarte lung, muntele lui Marte și câmpia lui Marte dezvoltate. Linia sănătății se întâlnește cu linia capului spre muntele Lunii. Stea către muntele lui Marte.

Brutalitate (caracter brutal) - Mâini largi și aspre, degete încovoiate și groase. Degetul lui Saturn larg și spatulat. Linia inimii foarte colorată și foarte adâncă. Cruce pe muntele lui Marte. Linia vieții foarte colorată și despărțită de linia capului de la origine.

Bunătate - Suprafața exterioară a mâinii e încrețită. Degetul cel mare e dat înapoi. Degetul lui Jupiter lung și muntele acestui deget foarte dezvoltat. Linia inimii lungă și curată. Muntele lui Venus dezvoltat.

Bunăvoință - Muntele lui Jupiter bine format. Linia inimii curată și lungă. Muntele lui Venus foarte înălțat. Linia norocului pleacă din linia vieții.

C

Călătorii (iubire pentru) - O linie ce își are originea în linia vieții și care înconjoară muntele Lunii.

Linia norocului ia naștere de sub acest munte. Cruce pe muntele Lunii. Linie ce leagă muntele lui Venus cu al Lunii.

Caracter (bun) - Muntele lui Jupiter larg; triunghi pe muntele Lunii.

Caracter (rău) - Mâini stricate de nenumărate linii, degete pătrate, muntele lui Venus turtit. Linia capului despărțită *de linia vieții de la început*, ondulată și terminată în furcă.

Grilă pe câmpia lui Marte.

Caritate (inimă caritabilă) - Aceleași semne, ca pentru bunătate.

Căsătorie (fericită) - Cruce pe muntele lui Jupiter. Linia ce pleacă de pe muntele Lunii, ajungând în linia inimii.

Căsătorie (nefericită) - Linia căsătoriei întortocheată sau în lanț. Linia aceasta începe pe muntele lui Venus, ajungând pe muntele lui Jupiter.

Celebritate - Muntele lui Apolon foarte dezvoltat. Linia norocului curată, se urcă spre Jupiter. Linia soarelui bine indicată și împărțită în trei capete. Linia vieții cu ramuri merge spre linia capului.

Certuri (cel care caută certuri) - Podul palmei plin de linii; degetele spatulate, muntele lui Marte dezvoltat. Adesea o cruce pe câmpia lui Marte.

Cinism - Degetele lui Saturn foarte larg și în spatulă. Muntele lui Jupiter foarte turtit. Linia inimii sau e palidă, sau lipsește. Dreptunghiul e strâmb. Linia vieții și a capului îndepărtate.

Cochetărie - Degetele lungi și ascuțite. Unghii în formă de migdală. Muntele lui Venus foarte accentuat. Pătrat pe muntele lui Apolon. Linia capului abia desenată.

Comerț (aptitudini comerciale) - Mâini bombate, degete pătrate, unghii scurte. Muntele lui Mercur, foarte dezvoltat. Linia capului foarte dreaptă cu ramuri îndreptându-se spre Mercur. Degetul lui Mercur foarte lung.

Credință - Linia inimii e foarte netedă, fără ramuri, fără lanț.

Crimă - Vezi "asasinat".

Critică (spirit de critică) - Degetele pătrate cu falange noduroase. Degetul lui Apolon și al lui Mercur lungi. *Muntele lui Marte dezvoltat.*

Cruzime- Degetele spatulate. Degetul cel mare ca o bilă. Degetul lui Jupiter

foarte lung. Muntele lui Venus turtit. Linia inimii scobită şi roşie, începând cu Saturn.

Curiozitate - Degetele mlădioase. Muntele lui Apolon proeminent şi foarte aproape de începutul degetului cu acelaşi nume (inelarul).

D

Datorie (dragoste de) - Degete pătrate. Prima falangă a degetului cel mare e largă şi a doua falangă lungă. Degetul lui Mercur e lung. Linia inimii e împărţită în două ramuri la extremităţile ei.

Darnic - Dreptunghiul larg. Linia inimii netedă. Linia capului şi a vieţii foarte desfăcute una de alta. Degetele pătrate. Muntele lui Jupiter prea puţin proeminent.

Desfrâu - Muntele Lunii acoperit cu linii grilate. Mai multe linii înconjoară degetul cel mare la începutul lui. Linia inimii palidă, compusă din mici scobituri ce se înlănţuie.

Despotism - Degetele foarte spatulate; falanga ce poartă unghia degetului mare e foarte largă. Muntele lui Marte înălţat şi adesea acoperit cu linii. Degetul lui Jupiter domină pe acela a lui Apolon. Linia capului e foarte apropiată de linia inimii.

Dezordine - Mâini moi. Degetele ascuţite cu articulaţiunile netede; unghii lungi în formă de migdală. Linia capului începe de la al patrulea deget (Mercur) şi sfârşeşte sub Saturn.

Dibăcie - Degete pătrate şi lungi. Unghii scurte. Linia capului se termină în furcă.

Dinţi (proşti) - Falangele din mijloc foarte lungi. Linia sănătăţii sinuoasă.

Diplomaţie - mâini mlădioase, degete pătrate. Linia capului se termină în furcă.

Divorţ - Vezi capitolul intitulat "Mâna celui care va divorţa".

Dureri - Vezi "necazuri".

E

Economie - Degete scurte şi pătrate. Linia capului îndreptată spre Mercur. Liniile capului şi a inimii sunt lungi şi foarte fine.

Egoism - Lipseşte linia inimii la o mână, sau la amândouă. Linia sănătăţii e colorată. Degetul cel mare lung. Linia vieţii şi a capului unite mult timp. Degetul lui Jupiter foarte lung.

Elocvenţă - Degete pătrate. Degetul lui Mercur foarte lung. Muntele lui Apolon şi al lui Mercur înălţaţi. Linia soarelui bine indicată. Linia norocului sfârşeşte pe Apolon.

Energie - Mâini largi. Falanga a doua a degetului cel mare foarte largă. Muntele lui Marte foarte dezvoltat. Linia capului adâncă şi lungă. Muntele Lunii şi al lui Marte par reuniţi. Linia vieţii şi a capului nu au aceeaşi origine.

Entuziasm (spirit exaltat, entuziast) - Degete ascuţite. Inelarul foarte lung. Muntele lui Jupiter bine format. Mâini fine şi lungi.

Estetic (simţ) - Degetul lui Apolon întrece pe al lui Jupiter. Muntele lui Venus dezvoltat. Muntele lui Apolon proeminent. Degete netede.

Excentricitate - Degete foarte ascuţite. Degetul lui Apolon e foarte lung. Cruce pe muntele Lunii, care e foarte dezvoltat.

F

Faliment (ameninţare cu) - Cruce pe muntele lui Mercur.

Falsitate - Degete prea ascuțite. Unghii în formă de migdală. Linia capului se sfârșește ca o furcă. Dreptunghiul e strâmt. Linia norocului sfărâmată.

Familie (iubire de) - Degete pătrate. Cruce pe muntele lui Jupiter. Linia inimii lungă și curată.

Fanatism - Mâini largi. Degete ascuțite, sau spatulate. Degetul lui Saturn și al lui Apolon de o lungime egală. Cruce pe muntele Lunii.

Fatalitate (amenințare; cu evenimente fatalitate) - Lipsa muntelui lui Saturn.Linia inimii ia naștere de sub acest munte. Câmpia lui Marte fără nici o linie. Linia vieții se îndreaptă spre muntele Lunii. Stea pe muntele lui Jupiter, pătrat pe muntele lui Saturn.

Flecărire (caracter flecar) - Se recunoaște după degetele ascuțite. Degetul lui Jupiter lung și muntele acestui deget foarte bine însemnat. Linia capului se sfârșește în furcă. O cruce pe muntele Lunii.

Friguri - Numeroase linii mici, ce se urcă de la linia vieții spre linia capului.

G

Galanterie - Muntele lui Jupiter înălțat; unghiile lungi.

Gelozie - Linia capului foarte scurtă. Linia inimii lungă și largă. Muntele Lunii dezvoltat și plin de grile. Linia inimii ia naștere în formă de furcă și înconjoară muntele lui Jupiter.

Generozitate - Degetul îndoit în afara inimii. Linia inimii se sfârșește prin mai multe linii mici. Muntele lui Venus e stricat de linii paralele.

Glorie (iubire de) - Degetul lui Apolon foarte lung și muntele acestui deget e înălțat. Linia norocului se urcă spre Jupiter. Linia soarelui, dreaptă și netedă, se sfârșește cu mai multe linii, dintre care una se urcă spre degetul lui Apolon.

I

Isterie - Podul palmei cu totul vărgat. Linia capului cu numeroase ramuri. Linia inimii tăiată. Grilă pe muntele Lunii. Degete îndoite la extremități, în afara mâinii.

Idealismul - Degete ascuțite. Degetul cel mare e mic. Muntele lui Saturn și al Lunii dezvoltat. Degetul lui Saturn foarte lung. Linia capului înclinată spre muntele Lunii.

Imaginație - Muntele Lunii dezvoltat și striat; o cruce pe acest munte. Linia capului înclină spre acest munte, pentru a forma o cruce cu linia sănătății.

Impresionabilitate - Podul palmei foarte vărgat. Degete netede. Linia capului depărtată de linia vieții. Ramuri pe muntele lui Venus.

Închisoare (pericol de) - Linia norocului se urcă până pe a doua falangă a degetului lui Saturn. Stea pe muntele lui Mercur. Degete groase spatulate. Muntele lui Mercur foarte dezvoltat. Pătrat pe muntele lui Mercur.

Îndrăzneală - Mâini aspre și tăiate de linii. Degetel spatulate. Arătător lung. Munțiilui Marte și Mercur foarte dezvoltat. Linia capului despărțită de la început de linia vieții.

Inteligență - Linii bine indicate; mâna armonioasă. Linie ce pleacă de la muntele lui Mercur, urcându-se pe degetul cu acest nume. Muntele lui Apolon dezvoltat. A treia falangă a degetelor foarte lungi. Triunghiul bine vizibil.

Instincte (rele) - Degete întortocheate, mâini moi. Linia inimii foarte largă. Linia

capului ca o furcă. Muntele lui Venus dezvoltat. Podul palmei acoperit cu grile. Inelul lui Venus dublat şi adeseori triplat.

Intuiţie (spirit de) - Linie curbă ce pleacă de la muntele Lunii până la Mercur.

Înţelepciune - A treia falangă a degetului lui Jupiter foarte vărgată. Munţii bine puşi sub degete.

Inventivitate - Mâini închise, pătrate; degetul lui Mercur lung şi muntele acestui deget dezvoltat. A doua falangă a degetului lui Mercur foarte lungă şi străbătută de o linie verticală. Pete albe pe linia capului. Pătrat pe muntele lui Jupiter.

Invidie (spirit invidios, gelos) - Muntele lui Jupiter turtit. Dreptunghiul strâmt. Linia inimii fără ramuri. Linia sănătăţii colorată. Linie ce formează un fel de inel la baza muntelui lui Apolon.

Iubire (împins spre iubire) - Mâini moi cu degete lungi şi ascuţite. Degetul lui Apolon întrece pe acel al lui Jupiter. Muntele Lunii şi muntele lui Venus foarte dezvoltaţi. Linia inimii e ca un lanţ şi câteodată dublă.

Iubire fericită - Stea pe muntele lui Jupiter. Linie frumoasă a inimii:, ce se înclină spre muntele Lunii.

Iubire nefericită - Lipsa crucii căsătoriei pe muntele lui Jupiter, altă cruce însă pe muntele lui Venus. Linia capului legată cu linia vieţii. Puncte pe linia inimii. Linia norocului se opreşte la linia inimii. Stea pe muntele lui Venus

Iubire trupească - Degetele scurte şi groase. Ridicarea peste măsură a muntelui Venus. Linia inimii palidă şi largă, făcută în formă de lanţ.

J

Jucător (temperament de) - Degetul lui Saturn şi al lui Apolon de o lungime egală. Linia capului, foarte fină, urcă spre Mercur.

L

Lăcomie - Degetele cărnoase, greoaie, mâini grase. Muntele Lunii turtit.

Laşitate - Mâini moi. Nu există muntele lui Marte. Linia capului puţin indicată. Degetele netede. Grile pe locul unde trebuia să fie muntele lui Marte.

Lenevie - Mâini moi şi scobite. Muntele lui Jupiter lipseşte. Domină muntele Lunii.

Literatură (gust pentru) - Mâini armonioase. Linia soarelui bine definită, degetul lui Apolon întrece pe al lui Jupiter. Muntele lui Apolon proeminent. Linia capului se coboară spre muntele lui Marte.

Logic (spirit) - Degete pătrate cu articulaţiile ieşite în afară. Prima falangă a degetului cel mare foarte lungă. Triunghi pe muntele Lunii.

M

Materialism. - Mâini groase, degete scurte. Triunghiul opuţin format. Muntele Lunii turtit şi strâmt. Linia vieţii largă. Degetul mare scurt.

Melancolie. - Muntele lui Saturn dezvoltat şi striat de linii. Pătrat pe muntele Lunii. Mâini moi. Degetul cel mare lung şi subţire.

Mândrie. - Muntele lui Jupiter foarte dezvoltat. Linia capului începe deasupra liniei vieţii. Degetul lui Jupiter mai scurt decât acela a lui Apolon.

Mânie. - Mâini largi: podul palmei stricat de linii: degetele foarte spatulate; unghiile adesea roase. Degetul lui Jupiter foarte lung. Muntele lui Marte înălţat. Linia capului independentă de linia vieţii. Linia inimii scobită şi colorată.

Moarte infamantă. - Stea pe muntele lui Saturn. Linia capului foarte scurtă

oprindu-se la înălțimea muntelui lui Saturn. Munții turtiți. Degetul cel mare în formă de bilă.

Mojicie. - Degete scurte și grase; podul palmei gras, unghii scurte. Linia inimii începe sub Saturn.

Moșteniri (favorizat de). - O mică linie ce pleacă de la o stea de pe muntele lui Apolon, arată că, în curând sau mai târziu, vei avea o frumoasă moștenire.

N

Naivitate. - Munții foarte puțin indicați. Degetele sunt scurte, dar subțiri. Linia capului abia marcată.

Nebunie. - Degetele ascuțite. Linia capului dă într-o stea din josul muntelui Lunii.

Necazuri. - Mâna omului predispus la necazuri e brăzdată de multe linii paralele, ce iau naștere de pe muntele lui Venus, pentru a merge spre podul palmei. Dacă liniile se opresc la linia capului, necazurile vor fi cauzate de lipsa de bani, sau de schimbări de situație. Dacă se opresc la linia inimii, omul va fi necăjit din cauza iubirii.

Necinste. - Stea pe muntele lui Mercur.

Necredință. - Linia inimii pare formată din nenumărate linii, care se încurcă una în alta și formează un fel de lanț.

Neîncredere. - Linia capului foarte unită cu linia vieții. Muntele lui Saturn acoperit de o grilă.

Nenorociri (amenințări cu). - Linie ce se ridică de la brățară, străbate muntele Lunii și ajunge la linia sănătății. Linii apropiate pe munții lui Jupiter și Apolon. Degetul lui Apolon înconjurat de o linie ce formează un inel la rădăcina lui. Linii ce se ridică din brățară pentru a ajunge pe muntele Lunii. Linia norocului întretăiată, sau nedefinită.

Nerecunoștință. - Linia inimii foartre scurtă. Linia capului se termină cu o furcă. Muntele lui Venus e turtit și are deasupra un pătrat. Mâini moi.

Nerușinare. - Degete groase de la originea lor; unghii scurte. Grilă pe muntele lui Venus. Linii foarte puține.

Nervozitate. - Muntele Lunii înălțat și acoperit de linii. Numeroase linii în podul palmei. Mâini uscate. Degete îndoite în afara mâinii.

Nevinovăție. - Degete subțiri. Cruce în dreptunghi. Cruce pe a treia falangă a degetului lui Apolon (inelarul). Pătrat pe muntele lui Venus.

Noroc. - Norocul e indicat printr-o linie a norocului bine definită și dreaptă. Stea pe Jupiter. Triplă brățară bine desenată. Câteodată o cruce pe brățări. Muntele lui Apolon proeminent și adesea străbătut de două linii orizontale, sau de trei linii legate între ele, formând o furcă: asigură succesul în viață. Stea în dreptunghiul mâinii.

O

Obrăznicie. - Mâini netede. Degetul lui Mercur foarte scurt. Linia capului foarte dreaptă și foarte depărtată de linia vieții.

P

Poezie. - Mâini lungi cu degete ascuțite. Muntele Lunii dezvoltat și deasupra lui un pătrat. Linia soarelui bine definită. Degetul lui Apolon întrece pe al lui Jupiter.

Politică (vocație). - Muntele lui Mercur dezvoltat. Degetul lui Jupiter și Mercur lungi. Triunghiuri pe muntele lui Mercur. Muntele lui Marte și al lui Jupiter dezvoltați. Linia capului foarte distinctă și foarte dreaptă.

Pricepere. - Degete pătrate. Degetul lui Mercur lung. Muntele lui Apolon bine indicat. Linia inimii de asemenea:

dreptunghiul larg.

Prostie. - Lipsesc munţii Lunii şi al lui Apolon. Linia capului puţin vizibilă dă naştere la multe linii mici. Linia inimii e sfărâmată sub Apolon, sau linia inimii coboară către linia capului. Linia capului e foarte îndepărtată de linia vieţii.

Putere (fizică). - Mâini aspre, deget mare, lung. Muntele lui Jupiter şi al lui Marte înălţaţi. Linia sănătăţii foarte netedă, lungă şi scobită. Triunghiul larg.

S

Seriozitate. - A doua falangă a degetului cel mare (de care ţine unghia), largă şi scurtă. Degetul lui Jupiter foarte lung; muntele lui Venus turtit; linia capului foarte curată şi dreaptă; linia inimii începe de sub Saturn...

Sinucidere (tendinţe spre). - Linia norocului abia indicată, sau se termină printr-o stea. Stea pe muntele Lunii. Cruce pe muntele lui Mercur.

Slăbiciune (la fizic, în general). - Linia vieţii palidă şi în lanţ. Linia inimii cu insule. Linia vieţii se termină cu o cruce. Linia sănătăţii ciopârţită.

Stăpânire (spirit dominator). - degete foarte spatulate. Degetul cel mare şi degetul lui Jupiter foarte lungi. Muntele lui Jupiter dezvoltat. Linia capului independentă de linia inimii la origine. Prima falangă a degetului lui Jupiter foarte lungă.

Ştiinţe (spirit ştiinţific). - degete spatulate. Muntele lui Mercur dezvoltat şi degetul lui Mercur lung. Triunghiul la extremitatea liniei capului.

Stomac prost. -Linia sănătăţii învârtită şi sfărâmată.

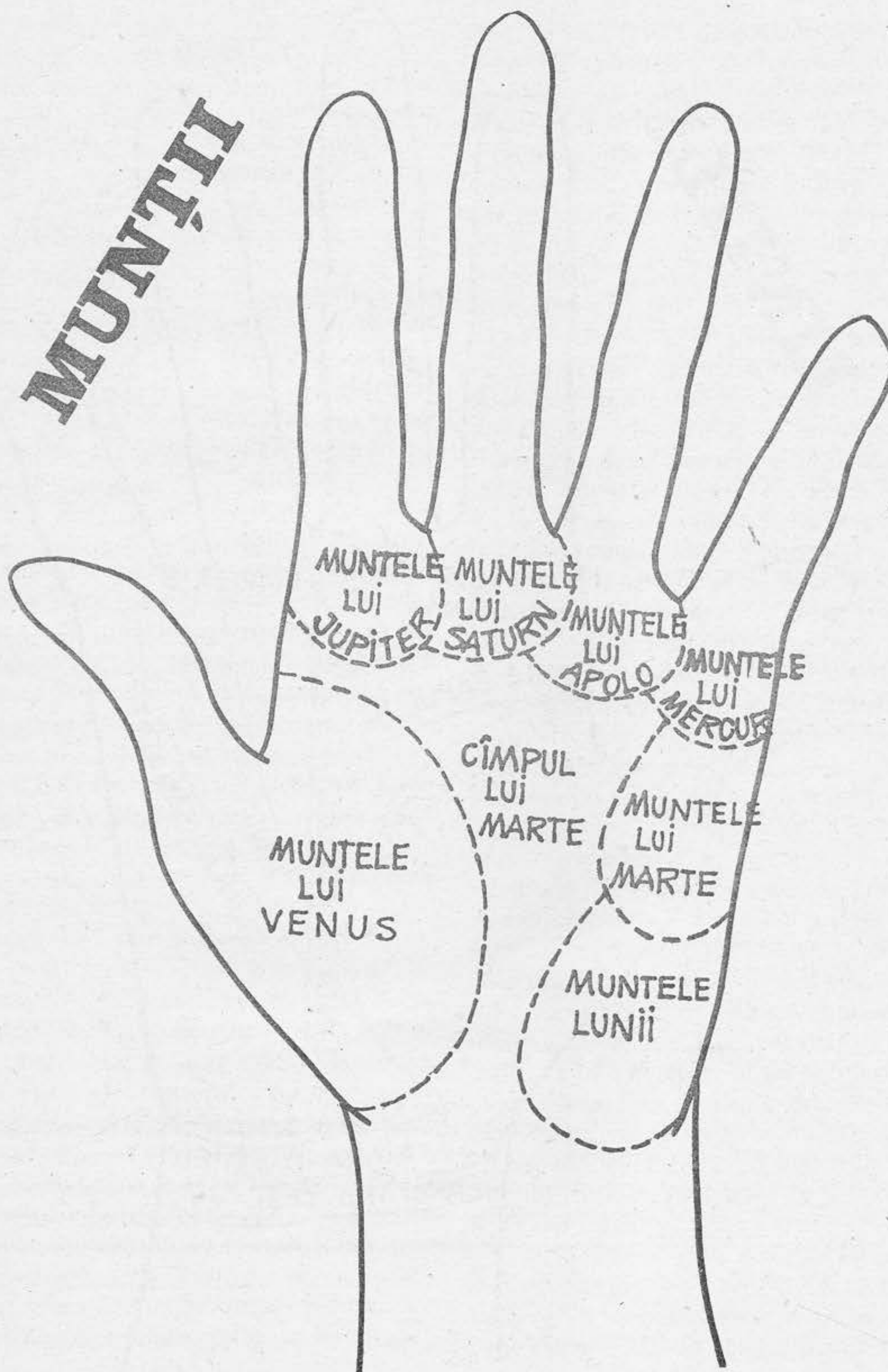
Succes. - Muntele lui Apolon rotund la vârf. Linia Soarelui netedă. Linia norocului pleacă din mijlocul mâinii şi se îndreaptă spre Apolon. Ramură ce pleacă de la linia capului, ajungând la o stea de pe muntele lui Jupiter.

Supărăcios (temperament). - Linia vieţii foarte solidă, sau mai e şi o insulă pe linia vieţii. Linia sănătăţii e aproape galbenă.

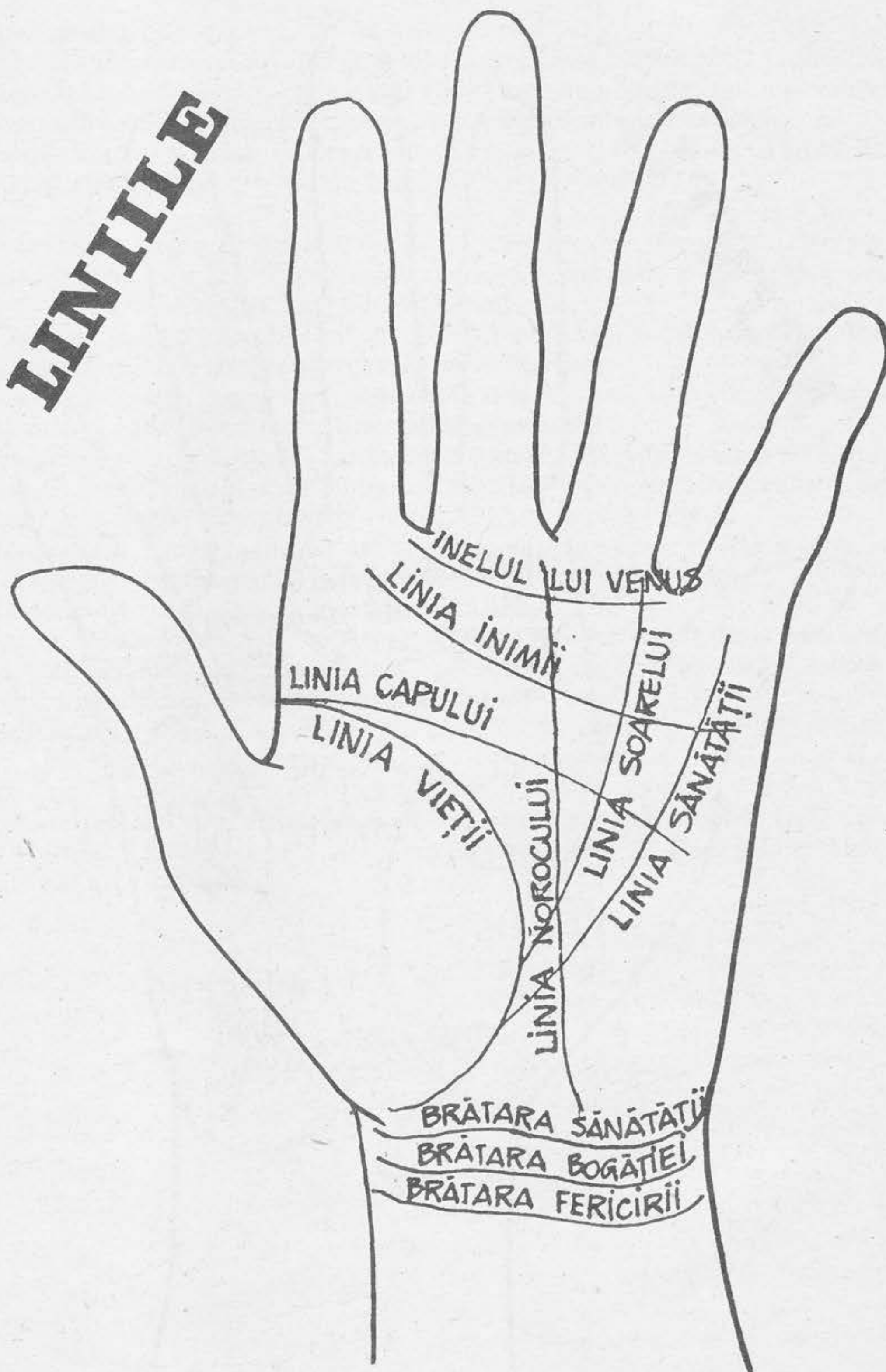
T

Tristeţe (înclinat spre tristeţe). Muntele lui Saturn lipseşte. Muntele Lunii dezvoltat. Degetul lui Saturn lung. Linia capului se coboară în podul palmei. Linia soarelui se urcă spre Saturn.

MUNȚII
MUNTELE LUI JUPITER
MUNTELE LUI SATURN
MUNTELE LUI APOLO
MUNTELE LUI MERCUR
CÎMPUL LUI MARTE
MUNTELE LUI MARTE
MUNTELE LUI VENUS
MUNTELE LUNII

LINIILE

INELUL LUI VENUS
LINIA INIMII
LINIA CAPULUI
LINIA VIEȚII
LINIA NOROCULUI
LINIA SOARELUI
LINIA SĂNĂTĂȚII
BRĂTARA SĂNĂTĂȚII
BRĂTARA BOGĂȚIEI
BRĂTARA FERICIRII

Tarotul

Tarotul aparține marilor mistere ale antichității. În sensul originilor lui! În jurul acestui joc s-a dezvoltat o întreagă filozofie, căci se pare că Tarotul este... totul. Referirile care se fac atunci când cineva îl studiază sunt inclusiv astrologice, căci relațiile cărților, semnelor cu planetele este evidentă.

Se pare că cei care au colportat această practică divinatorie au fost țiganii. De altminteri, ei și susțin că ar fi adus Tarotul din Chaldeea, Israel Egipt și chiar din Grecia. Papus, dr. Encausse, cum mai este el cunoscut de ocultiști, a fost cel care a subliniat că țiganii" ne-au dat cheia cu care putem explica simbolismul tuturor epocilor, acolo unde pentru omul obișnuit legăturile care unesc Creatorul, Universul și Omul deopotrivă sunt misterioase".

În Europa, Tarotul a fost semnalat pentru prima oară pe malurile Mării Mediterane. În Austria se vorbea de el în sec. 12 iar în țările române în sec.14. Chiar și denumirea maghiaro-țigăneasscă a cărților de joc este TAR, ceea ce mi se pare relevant.

Există și o legendă care vorbește despre "predarea" acestui soi de învățătură de către Preoții Misterelor Eleusieneți țiganilor, în vremea când cultele păgâne deveneau victime ale persecuției unui creștinism în ascensiune. Ar mai fi aici de pomenit despre secretele gnosticilor, ale montaniștilor, precum și de cele ale albigenzilor, cei din urmă fiind reprezentați ai unei secte a Catarilor, din vechiul oraș Albi. Ei au cunoscut o perioadă de înflorire în sec.12, pentru ca în secolul următor să fie șterși de pe fața pământului, prin "contribuția" Inchiziției și prin aceasta, a cruciaților.

O altă legendă, se pare că nu mai puțin faimoasă, susține cum că în urma distrugerii Bibliotecii din Alexandria, a fost rândul orașului Fez să devină centrul spiritual, intelectual al înțelepților lumii. Aceștia, deoarece simțeau, firește, nevoia să comunice, au inventat o limbă comună, un limbaj mai precis, purcedând la scrierea unei cărți de simbolistică mistică. Sensurile, semnificațiile simbolurilor au fost, de fapt, transmise oral de la un inițiat la altul. Acest aparent esperanto... intelectual și-a păstrat tainele tocmai prin reproducerea, aparent inofensivă a simbolurilor pe cărțile de joc. Se trăgea, de fapt, o perdea, să-i zicem ludică, peste adevăratele mistere.

Într-una din cărțile care au circulat în România interbelică era notat cum că Tarotul a fost inventat de Toth, consilierul lui Osiris. Prin el, zeii egipteni măsurau timpul; el este inventatorul numerelor, de asemenea, al magiei iar înfățișarea lui ne apare și azi sub forma păsării sfinte Ibis. de altminteri, se pare că cele 22 de cărți, arcanele majore, mai precis, erau utilizate în timpul ceremoniilor inițiatice săvâșite de preoții Egiptului antic.

Să nu încheiem fără a mai nota că cele mai vechi cărți de Tarot datează din 1390 iar în Muzeul Correr din Veneția sunt expuse câteva cărți dintr-un joc

care datează din 1445. Şi cu asta să încheiem cu acest scurt istoric. Sigur că, aşa cum spuneam, acest joc fiind de fapt, o întreagă filozofie, solicitând din plin latura meditativă a omului, nu este cazul să intrăm în amănunte. Ceea ce reproducem pentru dumneavoastră în paginile următoare este atât semnificaţia fiecărei cărţi cât şi 2-3 metode de divinaţie, pe care le-am preluat şi tradus din jocul de Tarot de pe piaţa europeană. În ceea ce priveşte o aprofundare a acestei metode de divinaţie, nu mai puţin de concentrare, de meditaţie, puteţi apela la manualele de Tarot apărute în Anglia, Germania, Franţa, Italia etc.

Arcane majore

1. Magul.

1) (drept): Inteligenţă creatoare. Voinţă. Încredere în sine. Ambiţie nobilă. Perseverenţă.

b (întors): Acte în pregătire. Există mari posibilităţi de a vă retrage din afaceri.

2. Papesa

a) Lucruri misterioase în viaţă. Cunoştinţe. Dualitate între spirit şi materie. Antagonisme.

b) Veţi cunoaşte lucruri secrete. Lupte de natură feminină. Antagonisme. Discreţie. Călătorii probabile. Studiaţi problema înainte de a emite judecăţi de valoare şi de a vorbi.

3. Împărăteasa

a. Fecunditate. Activitate şi asimilare.

b. Acelaşi sens. Posibile călătorii rapide. Evenimente din destinul viitor sunt în faşe.

4. Împăratul

a. Realizare generală în viaţă. Stabilitate. Protecţie. Simţ practic.

b. Vi se îndeplinesc dorinţele. Căutaţi un sprijin util. Trebuie să ştiţi să ascultaţi şi să tăceţi.

5. Papa

a. Inspiraţii. Înălţare intelectuală şi morală. Intuiţie.

b. Trebuie să consultaţi o persoană competentă în ceea ce priveşte preocupările dvs: Lăsaţi-vă ghidaţi de instinct. Evitaţi inspiraţiile proaste şi mania.

6. Îndrăgostitul

a. Ezitare. Spirit analitic în exces.

b. Sunteţi foarte nedecişi. Trebuie să luaţi o hotărâre definitivă, cât de poate de bună! De altminteri, exageraţi obstacolele, fiţi încrezători în propria persoană.

7. Căruţa

a. Veţi triumfa prin muncă şi ardoare. Succese şi victorii. Reuşită în viaţă.

b. Triumf în funcţie de casele astrale, peste care se suprapune arcanul care, la rândul lui, poate sprijini cărţile de joc. Veţi trece de obstacole şi vă veţi doborâ inamicii.

8. Justiţia

a. Echilibru. Veţi fi contestaţi pe parcursul vieţii. Vă veţi confrunta uneori cu justiţia umană.

b. Veţi fi recompensaţi sau pedepsiţi, în funcţie de actele dvs. Trebuie să uzaţi de forţă şi şiretenie ca să vă obţineţi drepturile. Nu contaţi prea mult pe simţul dreptăţii la cei din jur. Trebuie să trăiţi mai echilibrat.

9. Călugărul

a. Prudenţă. Circumspecţie. Experienţă dobândită. Neîncrederea poate fi utilă.

b. Trebuie să ştiţi să tăceţi despre proiectele voastre; vă confensaţi prea uşor. Acţionaţi mai prudent şi mai încet; Asculaţi sfaturile bune. Fiţi atenţi la

toate actele dvs, chiar și la cele mai puțin importante.

10. Drumul norocului

a. Fluctuații în soartă. Schimbări notabile în destin.

b. Toate cele mai de sus se pot petrece într-un viitor imediat. Deplasare probabilă pentru rezolvarea unei situații.

11. Forța

a. Curaj, obtimism, încredere în sine, eforturi până la capăt, succes datorat curajului.

b. Aceleași sensuri. Impulsuri fericite. O lovitură de forță poate salva situația. Fiți convinși că puteți și totul va merge bine.

12. Spânzuratul

a. Încercări, decepții, decese, sacrificii.

b. Cădeți în eroare sau, aveți un sacrificiu de făcut. Ingratitudinea semenilor. Suferințe morale. Trebuie să iertați totul.

13. Cartea fără nume sau moartea

a. Transformări importante materiale sau morale în cursul vieții. Natura acestora este precizată de casa din horoscop asupra căreia se suprapune arcanul.

b. Mențiunile de mai sus pot privi pe cei apropiați. Dolii posibile mai ales cu arcanele 16,62,63. Posibile răsturnări de poziție. Speranțe infirmate. Înnoiri spirituale. Sfârșitul lucrurilor sau al unei întreprinderi..

14. Răbdarea

a. Inițiative, întârzieri, frâne necesare în prea multă pasiune.

b. Blocaj momentan. Fiți calm și plin de inițiativă. Modelați-vă instinctele. Aveți nevoie de odihnă.

15. Dracul

a. Fatalitate, tentație, forță importantă.

b. Evenimente împotriva cărora nu poți face nimic. Tentații, de obicei, sexuale. Instincte greu de stopat. Voință imperioasă. Lovitură morală. Uneori boală.

16. Turnul dărâmat

a. Pericol de ruină. Catastrofă. Mare încercare în destin. Pierderea totală a speranțelor.

b. Lovitură bruscă a sorții. Eventualitatea unei morți subite sau violente. Mare pericol deasupra capului. Se remarcă cu destulă exactitate că acest arcan poate fi comparat cu sabia lui Damocles mai degrabă decât cu o realitate de neocolit. Se remarcă prudența, iar dacă totuși se întâmplă ceva, individul să-și păstreze cumpătul și să țină piept furtunii.

17. Steaua

a. Posibilitate de reușită și de fericire. Destinul să nu te facă niciodată să disperi. Rămâi optimist.

b. Aceleași înțelesuri. Binele va sosi într-o zi. Păstrați-vă încrederea și liniștea.

18. Luna

a. Capcane, piedici, decepții, trădări, ostilități, plictiseli de natură misterioasă, inamici necunoscuți, pericole.

b. Aceleași înțelesuri, însă pentru viitor și în funcție de casa peste care se suprapune arcanul. Calomnii și cancanuri. Falsă securitate. Păziți-vă totuși.

19. Soarele

a. Fericire, mai ales materială, pace, mai ales în cămin. Securitate.

b. Pentru viitor: pace și fericire. Posibilă poftă de mâncare. Uniune fericită. Lucrurile se vor porni și se vor clarifica.

20. Judecata

a. Lucruri neașteptate și surprize în timpul vieții.

b. Modificări neașteptate pe viitor.

Surprize bune sau rele, deznodământ neprevenit.

21. Lumea

a. Reuşită generală şi recompensa efortului.

b. Şansă în toate. Obstacole învinse, recompensă. Este vorba de o carte foarte bună care ajută un joc rău.

22. Nebunul

a. Haos în destin. Triumful instinctelor. Inconsecvenţă şi consecinţele acesteia.

b. Orbire, dereglări, aberaţii, tulburări mentale. Este nevoie absolută de o schimbare totală de temperament.

Arcane minore

A. Sceptrele sau carourile

23. Regele

a. Supremaţie, înălţare prin merit.

b. Căutaţi un protector puternic sau cineva important vă va ajuta.

24. Regina

a. Destinul dvs. depinde parţial de o femeie importantă.

b. Dacă veţi căuta, veţi găsi o femeie utilă pentru împlinirea dorinţelor dvs.

25. Cavalerul

a. Eforturi necesare pentru a fixa situaţia şi a obţine un loc sub soare.

b. Persoană utilă sub raport material sau deplasări referitoare la o afacere bună.

26. Valetul

a. Munci neprofitabile. Combinaţii proaste, utilizare mediocră a facultăţilor intelectuale.

b. Subalterni plicticoşi. Aici G. Muchery susţine că ar fi vorba de recunoaştere materială. Feriţi-vă de egoismul celor care vă înconjoară! Valeţii pot fi deasemenea copii inteligenţi dar turbulenţi.

27. Asul

a. Pricepere în afaceri. Întreprinderile poartă în ele elemente de reuşită.

b. Acelaşi sens. Scrisoare sau acte din domeniul afacerilor.

28. Doi

a. Susţinere în întreprinderi. Colaborare sau alianţă interesată.

b. Acelaşi sens dar este nevoie de vigilenţă în ceea ce-i priveşte pe rivali.

29. Trei

a. Bogăţie materială, inovaţii, spirit de invenţie.

b. Începutul unei reuşite, invenţie fericită.

30. Patru

a. Întreprindere serioasă şi stabilă. Realizare, prosperitate, protecţie şi sprijin

b. Noi afaceri interesante, beneficii imobiliare, avans, succes de sperat.

31. Cinci

a. Concurs favorabil de împrejurări, veţi învinge dificultăţi, inspiraţie bună.

b. Victoria se datorează unei bune inspiraţii. Linişte viitoare, evitaţi mânia şi orgoliul.

32. Şase

a. Plictiseli, obstacole, întârzieri, decepţii, primejdii.

b. Aceleaşi sensuri. Trebuie să deveniţi ferm şi perseverent. Afacerile pot fi în pericol din cauza implicărilor sau din cauza subalternilor.

33. Şapte

a. Dispuneţi de elemente pentru reuşită; succes în întreprinderi. Înălţare socială.

b.Reuţită materială. Beneficii. Combinaţii de succes.

34. Opt

a. Stagnări, neplăceri, reuşite imperfecte.

b. Afacerile pot aduce lupte, discuţii,

procese, rupturi.

35. Nouă

a. Şansă de reuşită în evenimente care scapă de sub controlul voinţei

b. Reuşite prin discreţie sau neaşteptate.

36. Zece

a. Succes şi reputaţie, recompensă merituoasă.

b. Voiaje sau întreprinderi cu şansă de reuşită. Modificări pozitive ale afacerilor în curs. Posibilă schimbare de reşedinţă.

Cupele

37. Rege

a. Întâlniţi în viaţă un om puternic, bogat, bun, util (soţ, amant, tată, prieten)

b. Aceleaşi sensuri pentru actualitate sau pentru viitor. Pentru o femeie: eventualitatea unei uniuni reuşite şi frumoase.

38. Regina

a. Acelaşi sens dar pe plan feminin (soţie, amantă, mamă, prietenă, protectoare)

b. Acelaşi sens pentru prezent sau pentru viitor; uneori veţi face sacrificii pentru o femeie.

39. Cavalerul

a. Seducţii (eventual adulter). Rivalităţi amoroase.

b. Acelaşi sens. Posibil evoluţie sentimentală (fie într-o dragoste, actuală fie începeţi o altă iubire). Poate renaşte o iubire pe care o credeaţi moartă (este bine să vă amintiţi, cupele semnifică afecţiuni de toate felurile şi că le puteţi interpreta în funcţie de vârstă, de genul de viaţă, de astralitatea subiectului etc. De asemenea: afaceri care înfloresc, însănătoşire.

40. Valetul

a. Iubiri mărunte. Suferinţe sufleteşti, lipsă de voinţă în ceea ce priveşte senzualitatea.

b. Acelaşi sens. Trădarea amicilor falşi, iubiri nefericite.

41. Asul

a. Inteligenţă sentimentală care naşte iubiri trainice şi afecţiuni. Pasiuni elevate. Înălţare socială.

b. Reuşită materială, beneficii, combinaţii de succes.

42. Doi

a. Dualitate sentimentală, iubiri simultane, necazuri din dragoste

b. Acelaşi sens, nelinişti, iubiri împărtăşite, uneori devotament.

43. Trei

a. Fecunditate şi instabilitate setimentală. Numeroase idile.

b. Acelaşi sens. Afecţiuni inocente. Eliberare de un sentiment.Pentru o femeie căsătorită: graviditate apropiată. Pentru o fată tânără: va rămâne însărcinată (situaţia va prezenta sau nu un pericol în funcţie de prezenţa arcanilor 13, 16, 18, 20). Evoluţie mai degrabă bună. Realizarea speranţelor. Interpretarea prezintă limitări şi trebuie să se ţină seama de horoscop în ansamblu.

44. Patru

a. Prietenii, afecţiuni durabile.

b. Noutăţi sentimentale, deci şi posibilitate de adulter. Înşelătorie care poate provoca scandal, divorţ, etc.

45. Cinci

a. Dominaţie sentimentală, pericol de a te îndrăgosti.

b. Suferinţă din dragoste sau îi asupreşti pe alţii sentimental.

Văduvia poate fi urmată de o moştenire. Sorţi aruncaţi, posibilităţi de magie. Viaţă de familie grea. Cel mai

adesea este vorba despre un arcan al tristeții.

46. Șase

a. Obstacole sentimentale. Alegere proastă. Afecțiune distrusă. Abandon. Ezitări sufletești.

b. Același sens. Singurătate morală și melancolie în urma unei despărțiri.

47. Șapte

a. Triumfuri sentimentale în timpul vieții (mai serioase cu arcanul 53). Întâlnire în viață a unei persoane iubitoare și bune.

b. Același sens. Șansă sentimentală în urma unor dificultăți. Victorie asupra unor pasiuni rele.

48. Opt

a. Greutăți, deziluzii și neînțelegeri de ordin sentimental.

b. Pierderea unei căsătorii, ruptură. Amoruri interzise.

49. Nouă

a. În principiu o uniune bună (uneori cu o persoană mai în vârstă). Altădată o iubire ciudată sau doar mentală.

b. Același sens, minus contraindicațiile care apar în horoscop sau în alte cărți.

50. Zece

a. Destin sentimental fericit

b. Transformare sau voiaj de ordin sentimental.

Spadele sau picele

51. Rege

a. Întâlnești în viață un om nefast care îți poate face greutăți. Acesta este dușmanul.

b. Omul cu care ești în luptă sau cu care ești într-un contact neplăcut (proprietarul, adversarul, un tip răutăcios sau care te șicanează, un avocat pentru adversarul tău, judecătorul, polițistul, șeful, etc.).

52. Regina

a. și b. Același sens ca la Rege, dar în plan feminin. Răzbunare feminină. Soție autoritară.

53. Cavalerul

a. Lupte, răni, ură; uneori însă și o protecție neașteptată, în momente dificile.

b. Același sens. Însănătoșire după boală.

54. Valetul

a. Inamici ascunși, sau printre subalterni. Înșelătorii și comploturi, copii răi și angajați îndoielnici.

55. Asul

a. Inteligență și șiretenie pentru atac și pentru apărare. Justiție iminentă.

b. Același sens. Debutul unei vrăjmășii. Mai poate însemna și o acțiune abil condusă și care poate reuși în ciuda obstacolelor.

56. Doi

a. Greutăți și tristeți provocate de altcineva (trădare, duel moral, luptă cu asociați. etc.)

b. Același sens. Rival sau concurent. Asigurare. Act. Scrisoare de doliu.

57. Trei

a. Multe încercări de trecut. Tracasări și inamiciții repetate. Încercări, erori, șicane pe parcursul existenței.

b. Același sens. Repulsie, nașterea unor neliniști, viață întunecată. Lupte apropiate.

58. Patru

a. Pericole. Remușcări, suferințe morale, acte regretabile.

b. Noi plictiseli, greșeli și pericole. Singurătate în urma unui doliu. Pericol iminent.

59. Cinci

a. Arcan periculos care aduce greutăți, necazuri, obsesii, idei fixe și neurastenie.

b. Același sens. Gânduri de răzbunare, furie de nestăpânit, tulburări cerebrale care pot ajunge până la nebunie. Neliniște continuă, delir de persecuție. Sinucidere. Moarte. Influență proastă, ură și vrăjitorie. Trebuie să fie pus în gardă consultantul împotriva lui însuși, să fie calmat și sfătuit să reziste influențelor sale.

60. Șase

a. Obstacole generale. Neputință fizică, morală, intelectuală sau socială. Sănătate proastă, adversități. Lipsă de decizie, de fermitate, conducând la suferințe.

b. Același sens precum și: neputințe de neînvins. Afaceri cu poliția. Reclamații, calomnii, etc.

61. Șapte

a. Trimfuri asupra obstacolelor. Uneori, mai rar, nenorociri neprevăzute.

b. În general: victorii asupra dușmanilor de moment.

62. Opt

a. Greutăți și neliniști în cursul vieții.

b. Pasă proastă (boală, condamnare, captivitatea, etc.) Trebuie făcut totul ca să ieșiți din această pasă.

63. Nouă

a. Un arcan foarte dificil. Destinul este foarte tragic. Lupte grele, uneori cu forțe misterioase.

b. Același sens. Maladie gravă, fatalitate, dușman puternic, întârzieri în împliniri, preot sau medic, trebuie să fiți extrem de prudenți.

64. Zece

a. O sumă de suferințe fizice și morale într-o viață dificilă.

b. Călătoriile sunt grele, unele plictiseli apropiate, schimbarea în rău a destinului, suișuri și coborâșuri, vicisitudini.

Dinarii sau Treflele

65. Regele

a. Întâlniți în viață om bogat, din naștere sau parvenit, care vă poate ajuta mai mult sau mai puțin interesat. Căsătorie mai mult avantajoasă decât sentimentală. Ascensiune și bogăție.

b. Același sens, într-un viitor apropiat. Protecții bănești interesate (amant, soț, proprietar, bancher, comerciant, etc.) care pot fi mai mult sau mai puțin egoiste; protectorii plătesc pentru propria lor satisfacție.

66. Regina

a. Același sens în plan feminin. Uneori femeie de consumație. Bogăție datorată unor femei.

b. Același sens, dar în viitor. Bani împrumutați de o femeie. Anturaj plictisicos.

67. Cavalerul

a. Bogăție în urma luptelor. Uneori veți profita de o dragoste.

b. Ajutor financiar într-un moment dificil. Bazați-vă pe gândire. Străin util.

68. Valetul

a. Combinații nefaste în timpul vieții, poftă de a cheltui sau proastă întrebuințare a banilor. Câștiguri dificile.

b. Câștiguri dificile, pierderi la jocuri, servitori de care să te ferești. Copii care trebuie supravegheați, știre proastă a propos de buget.

69. Asul

a. Inteligență financiară, succese financiare, bogăție dacă știi să profiți de moment.

b. Posibile moșteniri sau donații. Spirit de industriaș, începi să faci avere.

70. Doi

a. Șansă de uniune sau asociere în producție sau dualitate ori bogăție

împărţită.

b. Acelaşi sens în viitor sau datorie, chitanţă, plăţi.

71. Trei

a. Fecunditate financiară, operaţiuni fiscale reuşite în cursul existenţei.

b. Acelaşi sens, afaceri băneşti bine conduse. Câştiguri, şansă la joc, schimbare financiară fericită.

72. Patru

a. Stabilizarea bogăţiei dobândită prin naştere sau prin muncă.

b. Realizarea excelentă pentru viitor, cadou de primit sau de oferit.

73. Cinci

a. Sunteţi stăpâniţi de banii pe care-i câştigaţi sau îi pierdeţi. Pierderea averii. Întoarcerea norocului.

b. Viaţă dereglată. Spoliere, moştenirea deturnată de alţii, amor costisitor sau venal.

74. Şase

a. Obstacole financiare în viaţă. Sgârcenie sau sărăcie. Posibliă venalitate.

b. Vă lipsesc banii pe moment. Nu ştiţi să riscaţi ca să câştigaţi. Bani pierduţi prin sfaturi proaste.

75. Şapte

a. Trimfuri financiare prin eforturi perseverente, beneficii mari, binefaceri.

b. Acelaşi sens. Liberalităţi (amintiţi-vă că treflele evocă mai degrabă bani lichizi).

76. Opt

a. Neplăceri băneşti în timpul vieţii. Decepţii, contestări şi pierderi, uzură, furturi.

b. Acelaşi sens. Uneori, moşteniri în urma doliului, obţinută fără mari dificultăţi.

77. Nouă

a. Bogăţie obţinută printr-o modalitate mai degrabă misterioasă decât prin muncă (donaţie, descoperiri, etc.).

b. Bani neaşteptaţi (de primit sau de plătit). Trebuie consultată cartea astrală şi cărţile din jur.

78. Zece

a. Viaţă reuşită din punct de vedere al banilor. Acumulări de bunuri. Sfârşit de viaţă uşor.

b. Acumulări de bunuri. Călătorii reuşite din punct de vedere financiar.

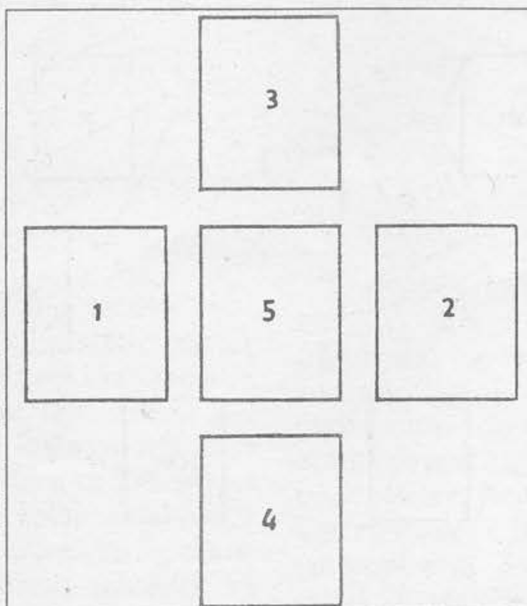
Metode de lectură

Ocultistul și consultantul trebuie să fie cam de același nivel spiritual pentru a se putea pune în armonie. Este vorba în primul rând de un exercițiu al imaginației și o prospecție interpretate de către un duo care ignoră cea mai mare parte din ceea ce trebuie executat de fapt.

Se poate spune că lectura este un exercițiu intelectual de prim rang, nu numai pentru că presupune o mare concentrare a consultantului în fața pluralității de nivele ce i se oferă spre a fi lecturate, dar mai ales pentru că ea obligă la un dialog inteligent, fest, subtil între ocultist și consultant pentru revelarea acelor adevăruri care dorm în mijlocul acestor generalități.

Metoda lui Joseph Peladan

Această metodă este clară dar deschisă și imaginației. Ea se realizează cu ajutorul celor 22 de arcane majore. Numărul 1, adică ocultistul amestecă cărțile și îi cere consultantului să spună un număr oarecare între 1 și 22. După aceasta, ocultistul socotește atâtea cărți câte indică numărul rostit și o păstrează pe ultima. Se repetă de trei ori același procedeu, în timp ce se extrag din mijloc 4 arcane. Rămâne să fie extrasă a cincea carte. Se adună cifrele care corespund fiecăruia din arcanele extrase. Dacă numărul obținut este mai mic decât 22, el desemnează numărul celei de a cincea cărți pe care trebuie s-o extragem din joc. Dacă dimpotrivă totalul este mai mare de 22 se adaugă cifrele care-l compun (de exemplu 41, = 4+1=5). Noua sumă obținută indică numărul celei de a cincea cărți.

Plecând de la cele cinci arcane dispuse în cruce se procedează la interpretarea acestora.

Prima se plasează la stânga ocultistului, ea reprezintă afirmația, ea vorbește în favoarea sa, ea indică ceea ce este favorabil, ceea ce este bine de făcut, calitatea, prietenul, protectorul pe care se poate conta.

A doua carte se plasează în dreapta. Ea reprezintă negarea, ea vorbește de contrariu, ea desemnează ceea ce este defavorabil, ceea ce trebuie evitat, sau de ceea ce trebuie să te temi, defectul, viciul, inamicul, pericolul, probabilitatea de a pierde material.

A treia carte se plasează deasupra, și constituie ceea ce ar fi de discutat. Ea are rolul unui judecător, ea orientează asupra soluției care trebuie luată, asupra unei intervenții decisive.

A patra carte se situează jos și ea dă indicații asupra soluției la problemă.

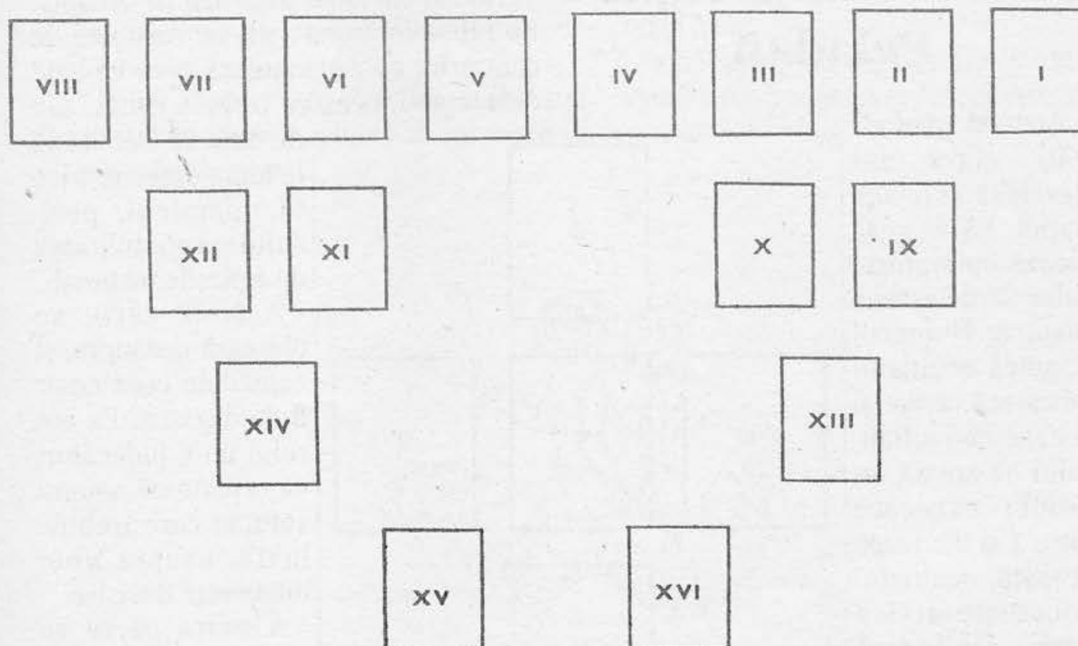
Aceasta este sentinţa; ea permite să prevezi un rezultat, ţinând seamă de elementele pentru şi contra, dar, mai ales, de sinteza pe care o constituie cel de al cincilea arcan.

În final, se adună cinci cărţi iar rezultatul lor poate îmbogăţi răspunsul.

Metoda geomantică a lui Paul Marteau

Se utilizează cele 22 de arcane majore. Odată amestecate cărţile, consultantul le extrage pe acelea care vor fi plasate deasupra caselor conform desenului: casa I: caracterul şi viaţa; casa II: bunurile; casa III: fraţii, surorile, rudele apropiate; casa IV: părintele de acelaşi sex; casa V: copiii; casa: VI: bolile, servitorii; casa VII: soţul, inamicul; casa VIII: moartea; casa IX: religia şi filozofia; casa X: onorurile şi demnităţile; casa XI: prietenii; casa XII: adversităţile şi obstacolele.

După ce am plasat cărţile pe cele 12 case, cele rămase se amestecă cu arcanele minore, după care se extrag cărţi care vor fi dispuse în aceeaşi ordine cu precedentele. Această manieră de a proceda va indica, luând ca bază cartea majoră, principiul care intervine în diferite case sau actele esenţiale care animă acţiunile din aceste zone. În continuare, a doua carte plasată va indica reacţiile sau evenimentele viitoare. Conform cu dorinţele consultantului, se aleg cărţile care se vor plasa pe casele în vedere pentru a obţine calificările necesare.

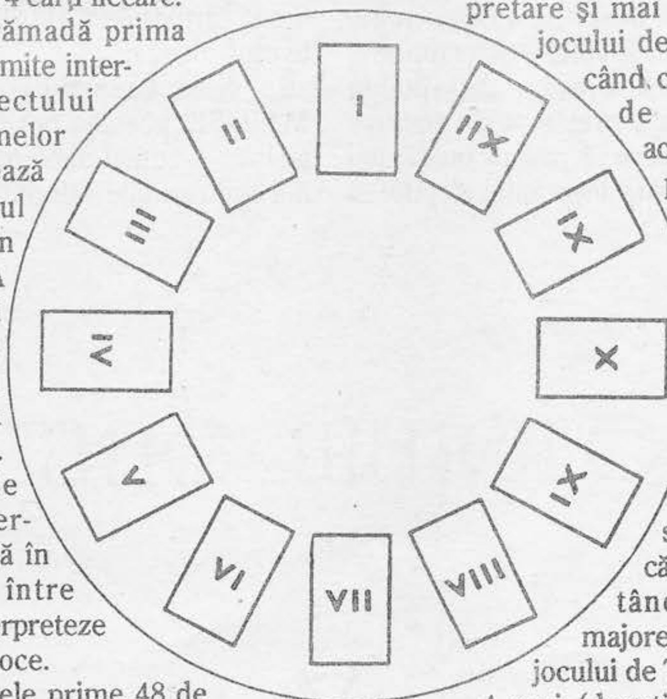

Metoda de ghicit horoscopică a lui Paul Marteau

Se utilizează cele 78 de cărți de Tarot plasate în cele 12 case ale horoscopului, conform desenului.

Se amestecă toate cărțile, din care consultantul alege 12, iar cel ce ghicește le dispune deasupra celor 12 case, începând de la dreapta la stânga. În această modalitate se formează 12 grămezi de câte 4 cărți fiecare.

În fiecare grămadă prima carte de jos permite interpretarea aspectului fizic al problemelor care se raportează la conținutul casei în chestiune. A doua, aspectul său pasional, a treia aspectul psihic, a patra aspectul mental.

O nouă serie de 12 cărți permite să se pună în relație casele între ele și să se interpreteze aspectele reciproce.

În rezumat, cele prime 48 de cărți vor forma nivelul static, cărțile suplimentare vor sugera evenimentele care urmează: 48 + 12 = 60.

Cele 18 cărți care rămân pot fi dispuse la alegere în casele care ne interesează în mod special. Vom obține astfel o indicație în plus asupra a ceea ce ne interesează. Este neapărat necesar să pătrunem semnificația celor 12 case.

Se pot da sfaturi utile și se pot lămuri chestiuni care interesează în mod special.

Considerăm că este binevenit ca, pe lângă explicațiile pe care le-am dat cititorilor noștri, carte cu carte, să le mai oferim și pe acelea legate de alăturarea cărților aparținând arcanelor majore; prin urmare, vă furnizăm unele semnificații menite să vă sprijine într-o interpretare și mai amănunțită a jocului de Tarot, atunci când cel ce consultă de unul singur acest joc nu dispune și de informații specializate în domeniul astrologiei. Este vorba de tălmăciri suplimentare celor consemnate la cărțile reprezentând arcanele majore și minore ale jocului de Tarot.

4 regi (drepți) - onoruri și (răsturnați) - grabă. 3 regi - consultații; comerț. 2 regi - sfaturi; proiecte. 4 regine - discuție amplă, interviu; societate proastă. 3 regine - femei înțelegătoare, lăcomie. 2 regine - amici sinceri; muncă 4 cavaleri - afaceri importante; alianță. 3 cavaleri - dezbateri; ceartă. 2 cavaleri - intimități; delicatețe.

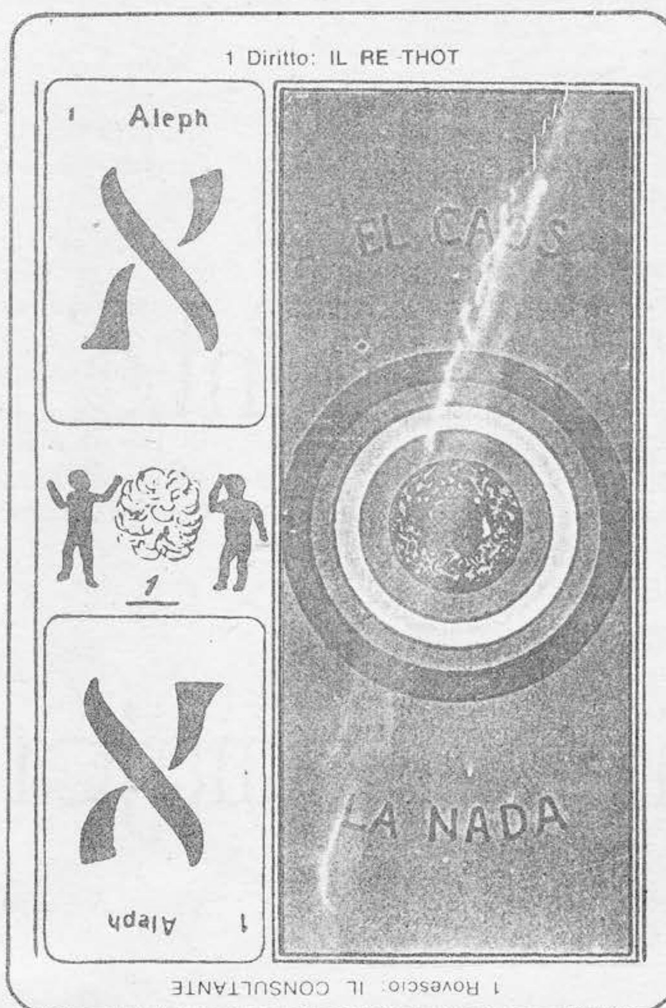
4 fanţi (deci cealaltă carte, pe lângă valeţi) - boală mortală; privări. 3 fanţi - dispute; lene. 2 fanţi - nelinişte; reuniune. 4 zeci - contradicţii; evenimente. 3 zeci - situaţie nouă; contrarietăţi. 2 zece - schimbare; aşteptare justificată. 4 nouă - amic de încredere; camătă. 3 nouă - îndemânare; imprudenţă. 2 nouă - recepţie; profit. 4 opt - acţiune în contratimp; eroare. 3 opt - căsătorie; spectacol. 2 opt - recunoştinţă nouă; neregulă. 4 şapte - intrigă; acceptare. 3 şapte - boală; satisfacţie. 2 şapte - noutate; prostituare. 4 şase - abundenţă; uşurinţă în acţiuni. 3 şase - succes; satisfacţie. 2 şase - enervare; dezastru. 4 cinci - regularitate; ordine. 3 cinci - determinare; nerezolvare. 2 cinci - aşteptare; întoarcere de situaţie. 4 de patru - călătorie; plimbare. 3 patru - meditaţie; nelinişte. 2 patru - insomnie; dispute. 4 de trei - progres; dezastru. 3 trei - utilităţi; pace, linişte. 2 trei - calm; sănătate. 4 doi - contestare, ceartă; împăcare. 3 doi - siguranţă; percepţie. 2 doi - pact; diferend. 4 aşi - bogăţie; dezonoare. 3 aşi - moralitate; libertinaj. 2 aşi - înşelăciune; inamic.

N o t ă: Deoarece în România nu se comercializează, la această oră, jocul deTAROT, cei ce doresc să se exerseze în această metodă de meditaţie şi divinaţie, pot utiliza pentru ARCANELE MINORE, cărţi obişnuite. De aceea, am şi oferit, cititorilor noştri, corespondenţa cărţilor de TAROT cu cele folosite în mod obişnuit.

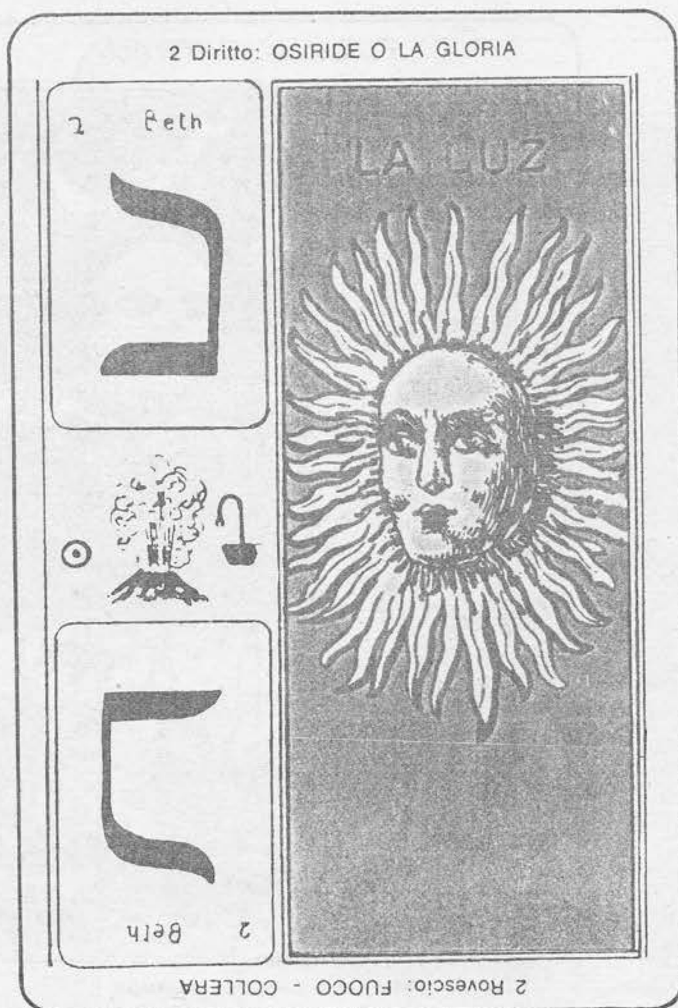
În ceea ce priveşte ARCANELE MAJORE, acestea pot fi confecţionate ad-hoc, eventual după modelul oferit de noi în ilustraţiile adiacente capitolului.

Variante de arcane majore

1 Diritto: IL RE THOT
1 Aleph
EL CAOS
LA NADA
1 Aleph
1 Rovescio: IL CONSULTANTE

2 Diritto: OSIRIDE O LA GLORIA
2
Beth
LA LUZ
2
Beth
2 Rovescio: FUOCO - COLLERA

3 Diritto: GENIO BENEFICO
3 Ghimel
LAS PLANTAS
3 Ghimel
3 Rovescio: ISIDE - LA LUNA

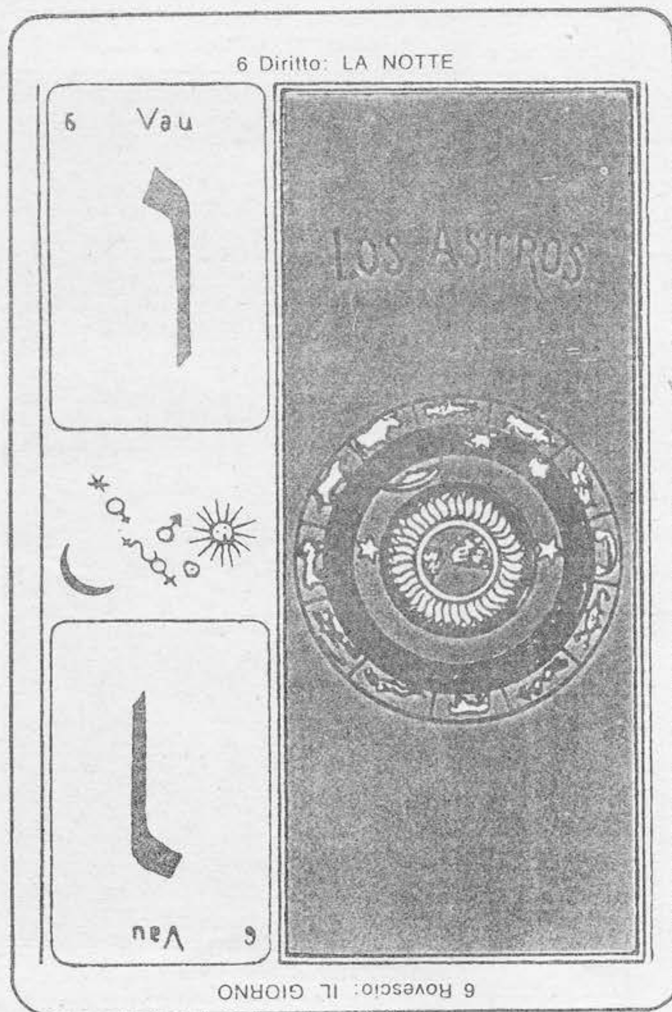

4 Diritto: RIFIUTO - SPOGLIAZIONE
4 Daleth
EL CIELO
4 Daleth
4 Rovescio: INTELLIGENZA

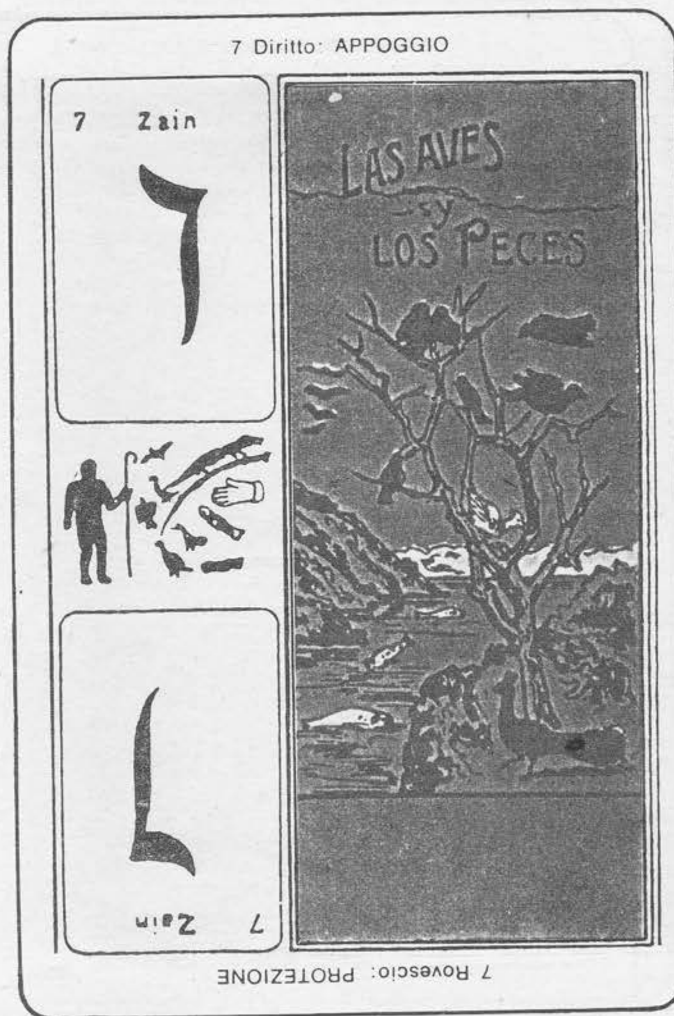

5 Diritto: FELICITA'
5
He
EL CIELO
y los
EL HOMBRE
ANI-MALES
5
He
5 Rovescio: MISERIA

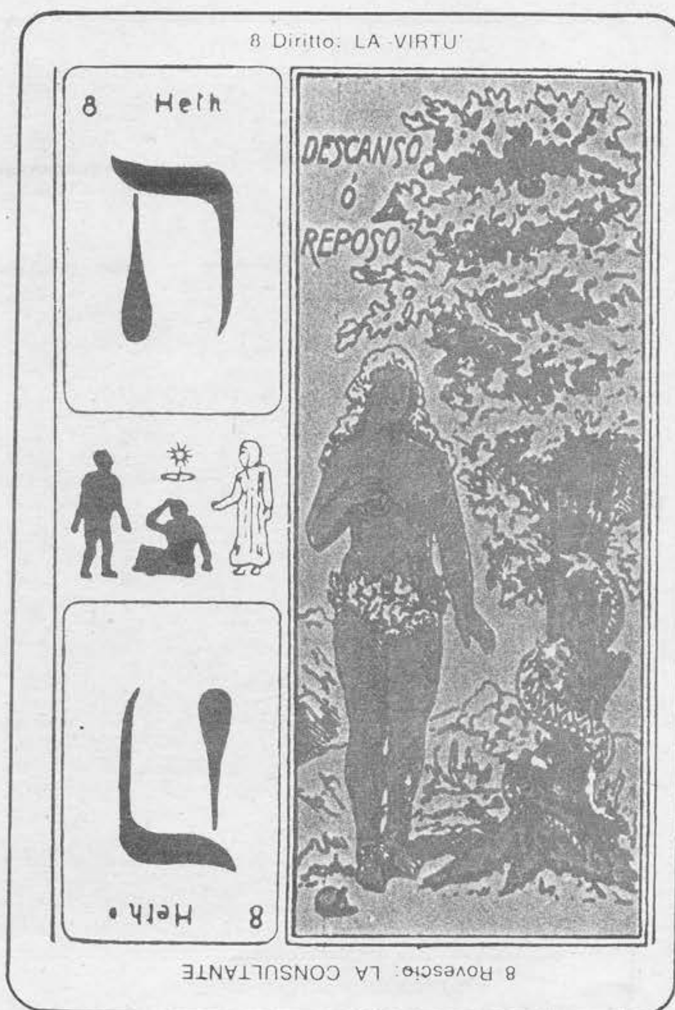

6 Diritto: LA NOTTE
6
Vau
LOS ASTROS
6
Vau
6 Rovescio: IL GIORNO

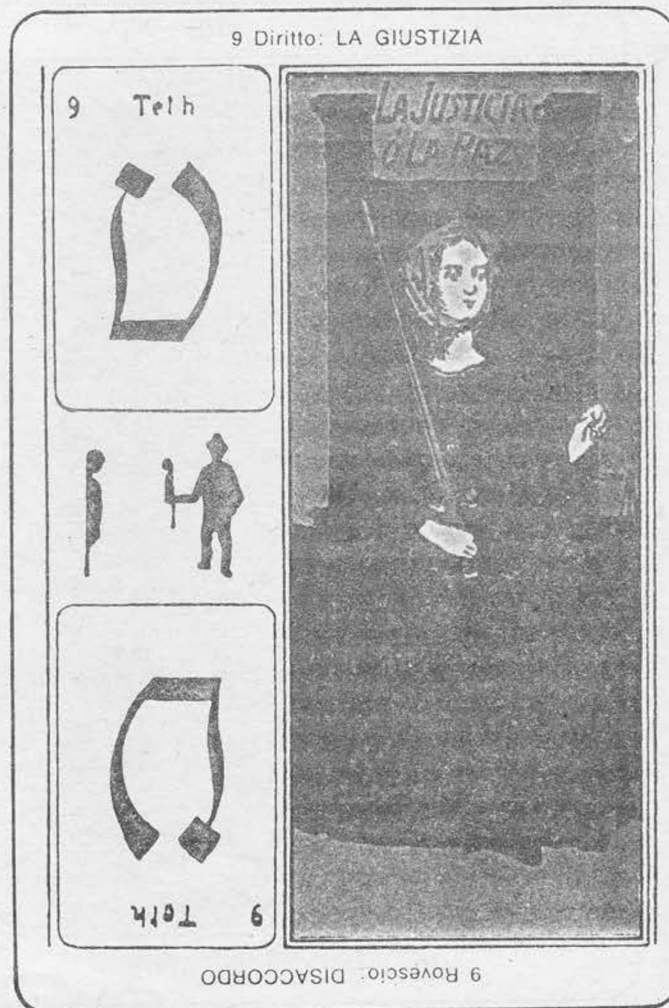

7 Diritto: APPOGGIO
7 Zain
LAS AVES y LOS PECES
7 Zain
7 Rovescio: PROTEZIONE

8 Diritto: LA VIRTU'
8
Heth
DESCANSO
ó
REPOSO
Heth
8
8 Rovescio: LA CONSULTANTE

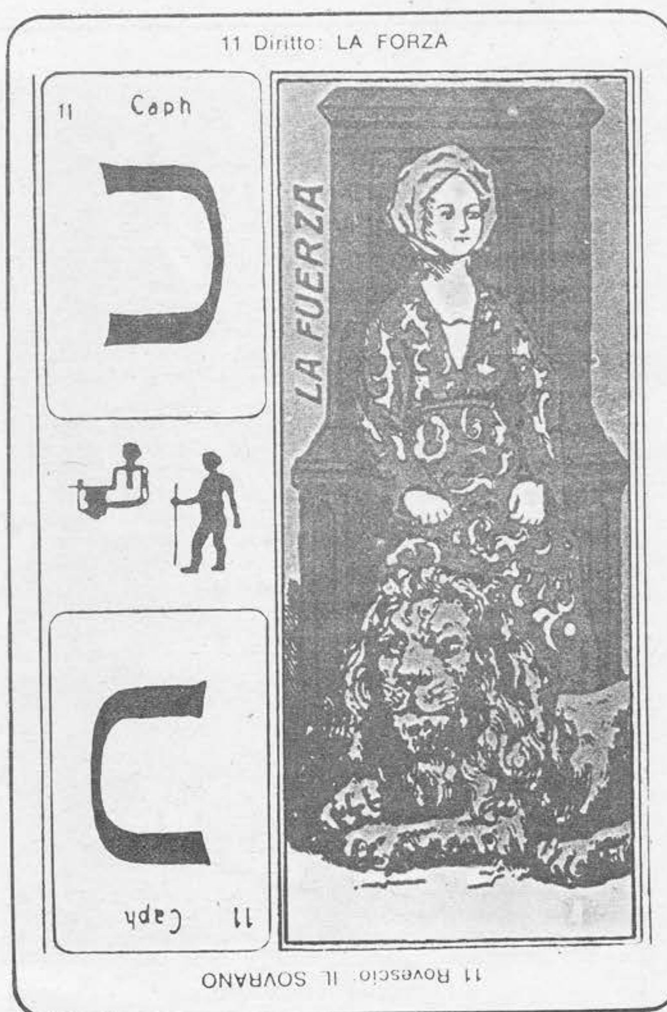

9 Diritto: LA GIUSTIZIA
9 Teth
LA JUSTICIA
Ó LA PAZ
9 Teth
9 Rovescio: DISACCORDO

10 Diritto: LA SALUTE
10 Jod
LA TEMPLANZA
10 Jod
10 Rovescio: PRETE

11 Diritto: LA FORZA
11
Caph
LA FUERZA
11
Caph
11 Rovescio: IL SOVRANO

12 Diritto: LA PRUDENZA
12 Lamed
ל
12 Lamed
LA PRUDENCIA
12 Rovescio: IL TRIBUNO

13 Diritto: MATRIMONIO - UNIONE
13 Mem
EL GRAN
PATRIARCA
13 Mem
13 Rovescio MATRIMONIO MANCATO

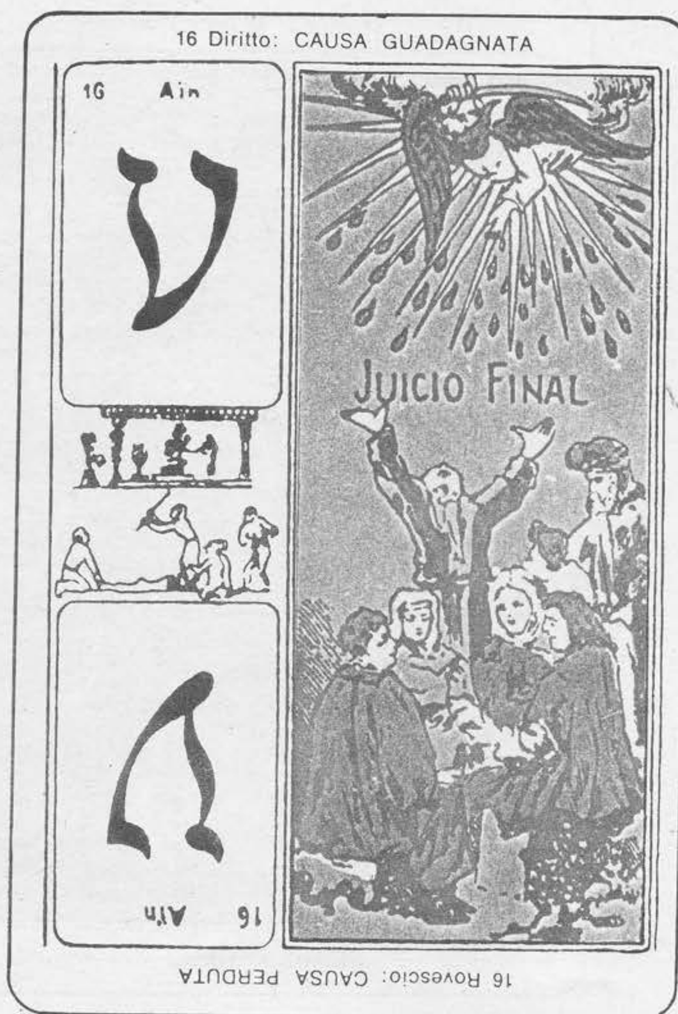

14 Diritto FORZA MAGGIORE
14 Nun
EL DIABLO
14 Nun
14 Rovescio FORZA MINORE

15 Diritto: MALINCONIA
15 Sameck
EL FALSO ADIVINO
15 Sameck
15 Rovescio: INDISPOSIZIONE

16 Diritto: CAUSA GUADAGNATA
16 Ain
ע
JUICIO FINAL
16 Ain
16 Rovescio: CAUSA PERDUTA

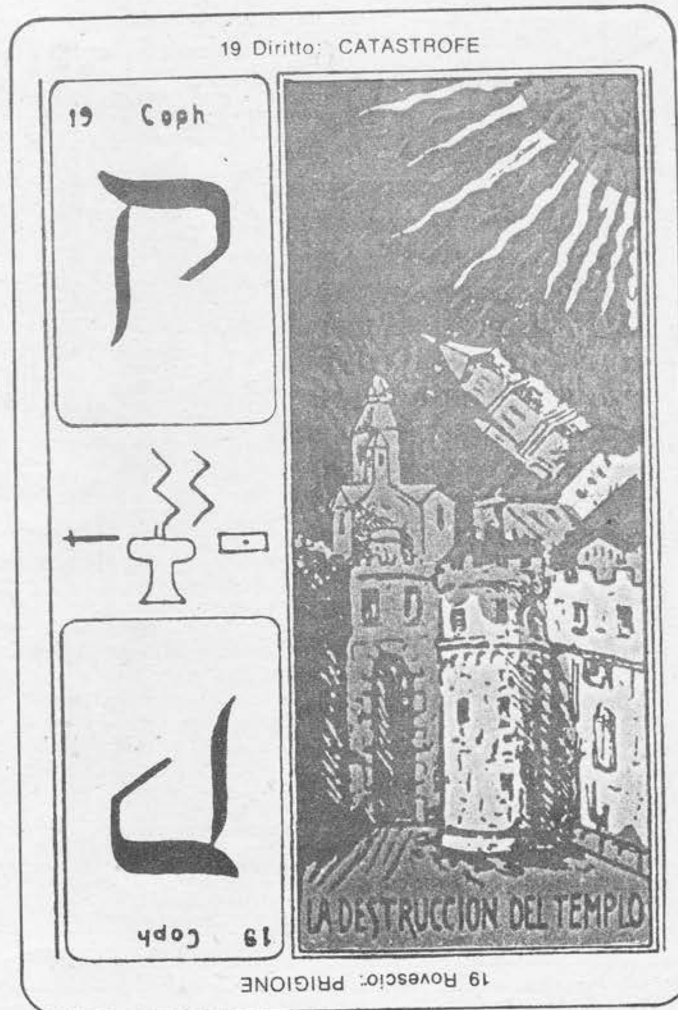

17 Diritto: MORTALITA'
17 Pe
LA
MUERTE
17 Pe
17 Rovescio: ROVINA

18 Diritto: L'EREMITA
18 Tsade
EL ERMITAÑO
18 Tsade
18 Rovescio: TRADIMENTO - FELLONIA

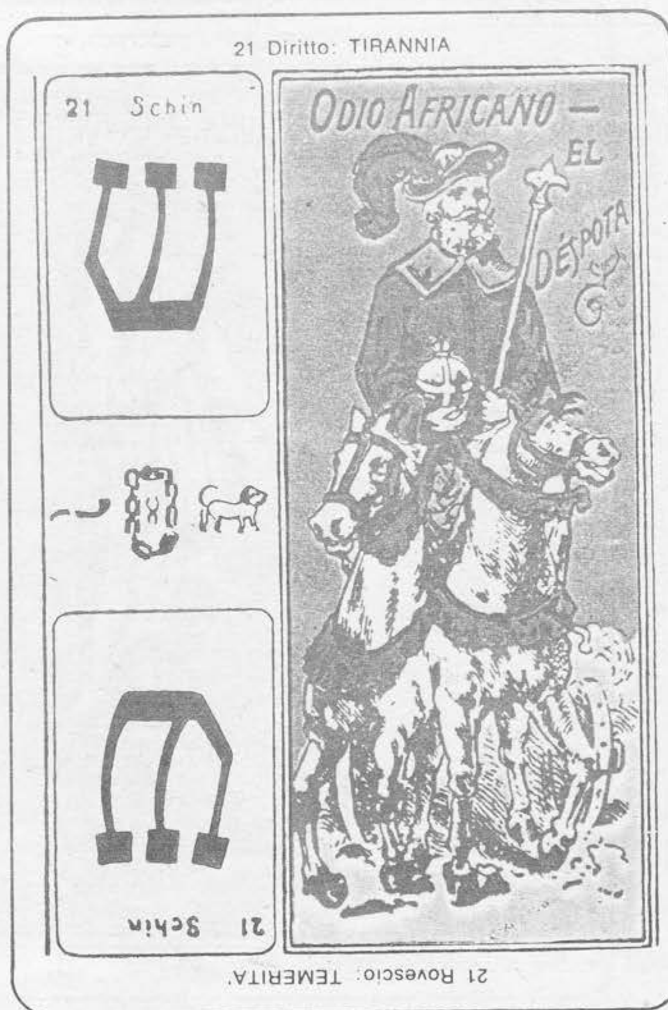

19 Diritto: CATASTROFE
19 Coph
LA DESTRUCCION DEL TEMPLO
19 Coph
19 Rovescio: PRIGIONE

20 Diritto: FORTUNA - DIGNITA'
20 Resch
LA RUEDA DE LA FORTUNA
20 Resch
20 Rovescio: ELEVATEZZA

21 Diritto: TIRANNIA
21 Schin
ODIO AFRICANO —
EL
DÉSPOTA
21 Schin
21 Rovescio: TEMERITA.

78 Diritto: POCO SENNO
78 Than
LA LOCURA
Ó
EL
ALQUI-
MISTA
78 Than
78 Rovescio: INETTITUDINE

Dezlegări la 100 de numere ale roții

Această formă inedită de divinație se practică, după cum bănuiți, cu ajutorul roții sectorizate din ilustrația adiacentă jocului. Se pune, prin urmare, o întrebare, și concomitent cu un efort de concentrare se aruncă o mărgică deasupra cercului defalcat în compartimente numerotate. Urmărim cu atenție unde a căzut și s-a oprit mărgica, iar numărul respectivului loc este și acela care ne oferă răspunsul la întrebarea noastră. Este nevoie, prin urmare, de, repet, concentrare și de credință pentru a intra în comunicare cu acele puteri cerești care sunt în măsură să ne deslușească trecutul, prezentul și viitorul.

1. După soare au luminat luna, iar gândul tău omule este îndoit, nu te nădăjdui în puterea ta, pentru aceea prorocul zice: - Ferește-mă Doamne de omul cel viclean și nedrept. Așa și pe tine te va apăra Dumnezeu; vei avea multe bunătăți, precum tu voiești și după dorința ta.

2. Răutate ai tu omule. Mai bine așteaptă puțin, că te vei bucura; Dumnezeu va îndrepta armele tale. Pentru aceea proorocul a zis: - Dumnezeu este apărătorul tău și tu omule nu te înspăimânta, fă voia lui și Dumnezeu îți va împlini dorința ta cu bucurie.

3. Omule mulți vrăjmași ai tu, deci păzește-te de dânșii. - Pentru aceea proorocul a zis: - apără-mă de vrăjmași și de cei ce se scoală asupra mea, așa și tu omule grăiește Domnului Dumnezeului tău și te va mântui pe tine Dumnezeu.

4. Nădejdea ta bună va fi pentru tine omule și mult folositoare, Dumnezeu a făcut mâna ta pentru a da milostenie, de aceea proorocul zice: - Dreptul toată ziua miluiește și dă împrumut. Și tu omule fă asemenea și vei vedea bine de la Dumnezeu.

5. Cu mare osteneală va fi omule treaba ta, de aceea proorocul zice, - milostiv este Dumnezeu și toată dreptatea iubește, așa și tu omule, ceea ce dorești, vei dobândi.

6. Mare bucurie vei dobândi tu omule, când tu nu te vei mai osteni, folos nu vei avea; mare păcat este de vei și gândi. - De aceea proorocul zice, - drept este Domnul și dreptatea iubește, așa și tu omule depărtează-te de la rău și fă bine și-ți va fi ție bine.

7. Omul rău te va îndupleca și te va amăgi; nu da crezământ lui, de aceea proorocul zice, - înconjuratum'au vrăjmașii mei și numele Domnului voi chema, așa și tu omule prefă răutatea ta în bucurie și bine îți va fi ție.

8. Cu adevărat se va ridica asupra ta răutate și răutatea ta este mare, acest cuvânt al tău este întristător, te mâhnești tu, de aceea proorocul zice, pleacă urechea ta și tu, omule, roagă-te neîncetat ca să nu fii în supărare.

9. Crede în Dumnezeul tău cu toată inima ta și așa te va mântui din necazurile tale, de aceea proorocul zice: - auzi Doamne rugăciunea mea. Așa și tu omule vei dobândi, ceea ce dorești.

10. Nu te duce în calea ta omule, că mulți vrăjmași ai tu, păzește-te de dânșii; tu vrei să prinzi cerbul de coarne, dar els-a dus de mult în câmpii, de aceea proorocul zice: - puneți nădejdea în Dumnezeu, iar nu la oameni, așa și tu omule nu te

nădăjdui întru tine, nici în puterea ta, îmblânzeşte-te, în această treabă multă supărare vei avea.

11. În bogăţie şi veselie va fi vieţuirea ta, vei trăi petrecând întru deşertăciuni în tinereţile tale, iar la bătrâneţe vei câştiga mare cinste.

12. Multe gânduri rele ai tu omule pentru oameni, dar nu le săvârşi pe ele; ca o luntre ce pluteşte pe mare, aşa este omule şi gândul tău îndoit, care negreşit mai pe urmă în faptă se va împlini.

13. Mila lui Dumnezeu te va ajunge şi te vei veseli tu omule, judecata ta totdeauna va fi mare şi cu cuvinte dulci te vor povăţui. Lucrează împotriva ta rele; roagă-te lui Dumnezeu şi nu vor birui acei vicleni, iar cei răi se vor ruşina.

14. În ce chip mântuieşte Dumnezeu lumea de la cei răi, aşa şi pe tine omule te va mântui, -de aceea proorocul zice: Domnul mântuie şi miluieşte şi tu omule roagă-te lui Dumnezeu şi va fi bine ţie, însă în fapte rele nu intra, ci te păzeşte totdeauna.

15. Va auzi Domnul Dumnezeul tău rugăciunea ta şi te vei veseli cu mare bucurie; şi ceea ce gândeşti, aceea nu ţi se va da acum, ai puţină răbdare şi o va da ţie Dumnezeu, numai îmblânzeşte inima căruia eşti mânios, căci el de tine mult se întristează.

16. Multe tulburi tu omule, de aceea şi te vei veseli, rugăciunea ta a auzit-o Dumnezeu şi treaba ta bună va fi, numai roagă-te lui Dumnezeu, omului celui bun bucurie îi va veni.

17. Din supărare în bucurie tu omule vei veni, tuturor gândind bine, toate vor fi ţie, vei avea mult bine se vor închina ţie vrăjmaşii tăi; de aceea proorocul zice: mântuite-va Dumnezeu de la vrăjmaşii tăi, care te gonesc pe tine.

18. Nu este treaba ta şi dacă nu voieşti omule a merge împotriva lui, rău este; de aceea proorocul zice: - abate-te de la rău şi fă bine, aşa şi tu omule, de la o aşa treabă rea, mai bine să te depărtezi.

19. Văzută se va face treaba ta şi foarte cu grabă va fi ţie, vrăjmaşii tăi vor cădea înaintea ta de aceea proorocul zice: - aşa şi pe tine te va mântui Dumnezeu de toţi vrăjmaşii tăi şi îi vei birui pe ei.

20. Roagă pe Domnul Dumnezeul tău şi se va face ţie după dorinţa ta; de aceea proorocul zice: - arde inima ta după cea dintâi vieţuire, bine va fi ţie şi bucură-te.

21. Cu toată inima ta pocăieşte-te înaintea Domnului Dumnezeului tău, acela te va auzi pe tine omule, nu te teme de vrăjmaşii tăi cei de aproape; de aceea prorocul zice: - întăreşte inima mea, aşa şi tu omule întăreşte-te, iar nu te certa cu vrăjmaşii tăi şi va fi ţie mai bine.

22. Se va întoarce treaba ta în alt chip, numai tu nu face aceasta, de aceea proorocul zice: - mântuieşte-mă Doamne Dumnezeul meu de omul viclean şi nedrept; aşa şi pe tine te va mântui Dumnezeu şi vei fi viu, dar de vrăjmaşi nu vei scăpa, întristarea şi paguba va fi de la ai tăi.

23. Cu mare trudă vei săvârşi omule treaba ta; păcatul este mare, tu singur omule eşti vinovatul, mărturiseşte-te, ca să nu ţi se întoarcă ţie în pagubă.

24. Tulburări şi amestecuri mari vor aduce asupra ta omule; păzeşte-te de acela, asupra căruia eşti mânios; de către cei mai mari ai tăi, sau de altul oarecare; vei fi în zadar clevetit.

25. Spre bine şi spre bogăţie tu omule te întoarce, numai nu se cuvine a o amesteca cu aramă, ci se cade aşa să o aibi; de aceea proorocul zice: - ia seama,

oare bine este de a te bucura în zadar, așa și tu omule, gândul acesta să nu îl mai aibi.

26. Domnul este ajutătorul tău, tu nu te îngriji omule de nimic, dar teme-te!; drumul tău bun va fi, de vrăjmași vei fi mântuit de aceea proorocul zice: - la tine Doamne am nădăjduit, mântuiește-mă. Așa și pe tine te va mântui Domnul.

27. Încetează tu omule de a face rău oamenilor, ca să nu cazi în năpastă; de aceea proorocul zice: - vorbitum'au de rău vrăjmașii mei. Așa și tu omule vie fi vorbit de rău de către vrăjmașii tăi, rabdă până în sfârșit, că te vei împuternici.

28. Se va face ție omule precum tu voiești, după voința ta de a avea la tine un dobitoc, însă în curând vei vedea aceasta; de aceea proorocul zice: - așa se va veseli inima mea de Domnul Dumnezeul meu; așa și Dumnezeu îți va da ție bucurie mare.

29. Roagă pe Domnul Dumnezeul tău și vei câștiga și curând va fi la tine; de aceea proorocul zice: - bucurați-vă Dumnezeului nostru, așa și tu omule bucură-te, vei avea mult bine, calea ta va fi bună și cu bucurie.

30. Din boală în sănătate și din întristare în bucurie te va întoarce pe tine Domnul Dumnezeul tău; de aceea proorocul zice: - întărește Doamne inima mea și tu omule vei câștiga bucurie și odihnă în viața ta.

31. Nu se va face dorința ta omule după cum tu voiești, de aceea proorocul zice: - nu vă nădăjduiți spre boieri, spre fiii oamenilor, așa și tu omule la dânsul să nădăjduiești și nu vei fi fără folos.

32. Nu te înșela, căci nu va fi ție omule aceea de care te temi; de aceea proorocul zice: - îndreptează Doamne calea mea, așa și pe tine te va îndrepta în calea ta. Iar de aceea ce ai în gândul tău, el nu trăiește unde se află dus și la tine nu se va mai întoarce.

33. Supărarea ta se va preface în bucurie, care îți va veni ție omule, va îndrepta Dumnezeu calea ta, întâi cu îmbelșugare, al doilea cu bucurie și al treilea va fi cu cinste, căci Dumnezeu este ajutorul tău.

34. În ostenelele tale, fără ajutor greu va fi ție, fă ceea ce ai tăgăduit lui Dumnezeu și îți va fi ție bine, de aceea proorocul zice: - caută spre mine și mă miluiește. Așa și pe tine te va mântui dumnezeu din tot răul și te va milui.

35. De te vei pleca celor ce te asupresc pe tine omule, apoi nu te va ajunge răul! dacă nu vei face oamenilor rău, nici tu însuți rău nu vei pătimi, ci vei vedea bine în toate zilele vieții tale.

36. Nu vei dobândi omule ceea ce dorești, ci altuia se va da iar nu ție, căci acela caută pe Dumnezeu, iar tu l-ai uitat, mai bine tu întru dreptate roagă-te și nu intra în lucruri rele.

37. Domnul îți va da ție un dar mare de unde nu aștepți, de aceea proorocul zice: - mult bine ai făcut tu omule, Dumnezeu îți dăruiește ție toată fericirea.

38. Împotrivește-te omule, căci se vor scula asupra ta, dar nu te vor birui; nu te teme omule! Dumnezeu este ajutor și te va îndrepta în calea dreptății, du-te vrăjmașilor tăi, vei fi puternic și vei stăpâni pe ei, Dumnezeu va ajuta ție și îi vei supune pe dânșii.

39. Nu te îngriji tu omule de nimic, va fi ție după cum tu voiești, căci corabia care este rânduită și va da odihnă; de aceea proorocul zice: - Dumnezeule, Dumnezeul meu, la tine am nădăjduit, mântuiește-mă! așa și tu omule, lasă-te în voia lui Dumnezeu, îmbelșugare va fi

ţie şi rudele tale vor fi vii, dorind a vedea faţa ta cu bucurie.

40. Omule, ceea ce doreşti, nu vei dobândi, pentru că pluteşti împotriva apei căutând îmbelşugări şi tu omule fereşte-te de toată năvălirea cea rea.

41. De vrăjmaşi nu te teme tu omule, nu îţi vor face rău; de aceea proorocul zice: - mântuieşte-mă Doamne de la cei ce mă gonesc, aşa şi tu omule roagă-te lui Dumnezeu, că te va milui şi te va mântui de vrăjmaşii tăi şi de cei ce se scoală asupra ta!

42. Bucură-te cu toată inima ta, pentru lucrarea sau fapta ta cea bună, tu ai un mare făcător de bine şi de aceea ce îl vei ruga, îţi va şi face el ţie.

43. Se va preface treaba ta, prietenul tău te vicleneşte; de aceea proorocul zice: -pe vicleanul cel ce s-a depărtat de la mine, nu l-am cunoscut. Aşa şi tu omule, nu căuta la cei care te amăgesc; primejdie este de a intra cu dânşii în vorbă.

44. Este rău împotriva binelui, din moarte la viaţă te va întoarce Domnul Dumnezeul tău. Şi de vei cere dumnezeiască milă, vei vedea treba ta cu bucurie, nu te mâhni, ci nădăjduieşte în Dumnezeu.

45. Bine gândeşti tu omule, Domnul Dumnezeu va ajuta ţie; de aceea proorocul zice: - Dumnezeule, apărătorul meu eşti tu, de cine mă voi teme? Aşa şi pe tine Dumnezeu te va ajuta şi vei avea multe bunătăţi şi bucurie.

46. Precum a trimis Domnul Dumnezeu pe Petru, aşa şi ţie omule îţi va împlini Dumnezeu dorinţa ta cu mare bucurie, numai roagă-te lui.

47. Niciodată nu se va face omule după dorinţa ta; de aceea proorocul zice: - în deşert fiii oamenilor şi micinoşii, cumpenile lor sunt viclene.

48. În lucrul tău cade toată lenea şi nu vei săvârşi pricina ta curând.

49. Cele ascunse ale tale omule, arătate vor fi ţie, de doreşti cinste; de aceea proorocul zice: - roagă-te lui Dumnezeu şi curând vei dobândi ceea ce doreşti.

50.După bunele tale socotinţe omule, ai credinţă către oamenii cei buni. Dar şi celor răi le faci mare mulţumire.

51. Gata este calea ta, uşile sunt deschise şi buzele tale se grăbesc, numai roagă-te lui Dumnezeu, de aceea proorocul zice: - trimis'a Domnul mila sa şi gândul tău se va îndeplini cu mare bucurie.

52. Odihnă, sănătate şi bucurie vei câştiga tu omule, bucură-te, pe lângă tine multe bunătăţi şi îmbelşugare va fi; de aceea proorocul zice: îţi va da Domnul viaţă şi vei birui pe vrăjmaşii tăi.

53. Teme-te omule, fereşte-te şi te trezeşte, de a nu face oamenilor rău; de aceea proorocul zice: - abate-te de la rău şi fă bine. Aşa şi tu omule nu face rău, ca şi tu rău să nu pătimeşti.

54. Multe bunătăţi vei avea tu omule, numai roagă-te lui Dumnezeu pentru vrăjmaşii tăi, pe vrăjmaşi ascultă-i şi amândoi sunt sub a ta mână, iar dacă îi vei împăca pe ei, bine va fi ţie.

55. Tu ai să cazi din înălţime în groapă adâncă, gândul tău este a te porni în cale, numai nu te duce, răul în vreme este, aşteaptă puţin; de aceea proorocul zice: - mântuieşte Doamne poporul tău; aşa şi tu omule, mântuieşte-ţi sufletul tău şi roagă-te lui Dumnezeu.

56. Ceea ce tu voieşti omule, nu este dat ţie, ci altuia se dă aceasta.

57. Nădejea ta nu va fi statornică pentru că te nădăjduiești în sine, iar nu în ajutorul lui Dumnezeu.

58. Întru dreptate va fi ție omule numărul vremii a anilor oblăduirii tale.

59. Cu adevărat într'înșii vei avea tare și mare nădejde.

60. Tu omule vezi și ai sfat, însă să nu faci răul acesta.

61. Și prin mintea omenească nu trece, ceea ce Domnul făgăduiește ție omule, care sunt toate bunătățile.

62. Roagă pe Domnule Dumnezeul tău de ceea ce tu dorești și vei vedea în vedenie dorința ta!

63. Având credință, îți va da Domnul ceea ce tu dorești. Dacă îl vei ruga cu tot dinadinsul.

64. Multe supărări și griji vei avea omule, până când pricina ta se va săvârși.

65. Nu te îndoi, ci roagă pe Domnul Dumnezeul tău și el va împlini toată dorința ta.

66. Silește-te tu omule, a te înălța cu blândețea, după porunca lui Dumnezeu.

67. Dreptatea în lucrările tale, pentru aceasta îndrăznește, nădăjduind în ajutorul Domnului.

68. La sfat tu vei merge și apoi în grabă după aceea vei afla.

69. Ajutor vei avea tu omule de la Dumnezeu! Lucrează binele după socotința ta.

70. Ceea ce dorești omule, aceea va veni ție după gândul tău.

71. Mulți vrăjmași se ridică asupra ta, păzește-te de dânșii, că este prea de primejdie.

72. Du-te cu grabă în calea ta, că își va ajuta ție Dumnezeu în toată vremea.

73. Nu te înălța omule, ca să nu pierzi talantul ce ți s-a dat de la Dumnezeu.

74. Roagă pe Domnule Dumnezeul tău și nu te teme, căci toate ori câte vei cere, de la dânsul se va da ție.

75. Se apropie omule nădejdea ta și bine va fi ție.

76. Cu ce-a desăvârșit și caldă credință caută spre Dumnezeu, acela este tare ajutător, tuturor celor ce fac voia lui.

77. Multă odihnă ai tu omule, dar spăimântează-te de aceasta, pentru cele rele și nemăsurate fapte ale tale.

78. Dorește sănătate, fă oamenilor bine cu cuvântul și Dumnezeu va săvârși în faptă.

79. Multă slavă vei vedea întru aceasta, dar îți este dat ție, a avea bănuială despre dânsa.

80. Tu omule, gândești la două persoane, dar Dumnezeu îți va ajuta ție mai multe decât acei prieteni ai tăi.

81. Nu greși tu omule în mintea ta, căci nu ai de la Dumnezeu voie.

82. Omule, tu vei dobândi de la Dumnezeu pentru tine binele la bună vreme.

83. Bunătate și îndelungate zile vei avea tu omule, pentru că tu faci oamenilor fapte plăcute lui Dumnezeu.

84. Cumplită cale îți arată ție gândurile tale omule, pune nădejdea ta la Dumnezeu și bine îți va fi ție.

85. Fiindcă mai înainte de vreme te silești a afla, de aceea nu vei căpăta ceea ce dorești tu de la Dumnezeu.

86. Întru adevăr vei dobândi tu omule, ceea ce tu dorești.

87. Așteaptă puțin până se va împlini dorința ta.

88. Va uita acela el, pe care tu le-ai tăinuit. Așteptă puțin și se va face voia ta.

89. Nu vei avea nici un bine omule, ci încă mare necinste va fi.

90. Nu te teme tu omule, nădejdea ta cea bună ți se va împlini.

91. Pentru că faci tu omule bine oamenilor şi nu-i învinovăţeşti în grabă, mai bine va fi ţie.

92. Pocăieşte-te şi te opreşte de la rău, că aşa nici Dumnezeu nu te va pedepsi.

93. Din supărarea aceasta, se trece din viaţă acea persoană.

94. După această tulburare, mare bucurie vei avea tu omule.

95. În grabă se va sfârşi pricina ta, după dorinţa ta.

96. Darul ce-ţi este dat ţie de la Dumnezeu, îl vei dobândi omule în grabă.

97. Osteneală fără folos, vei avea tu omule.

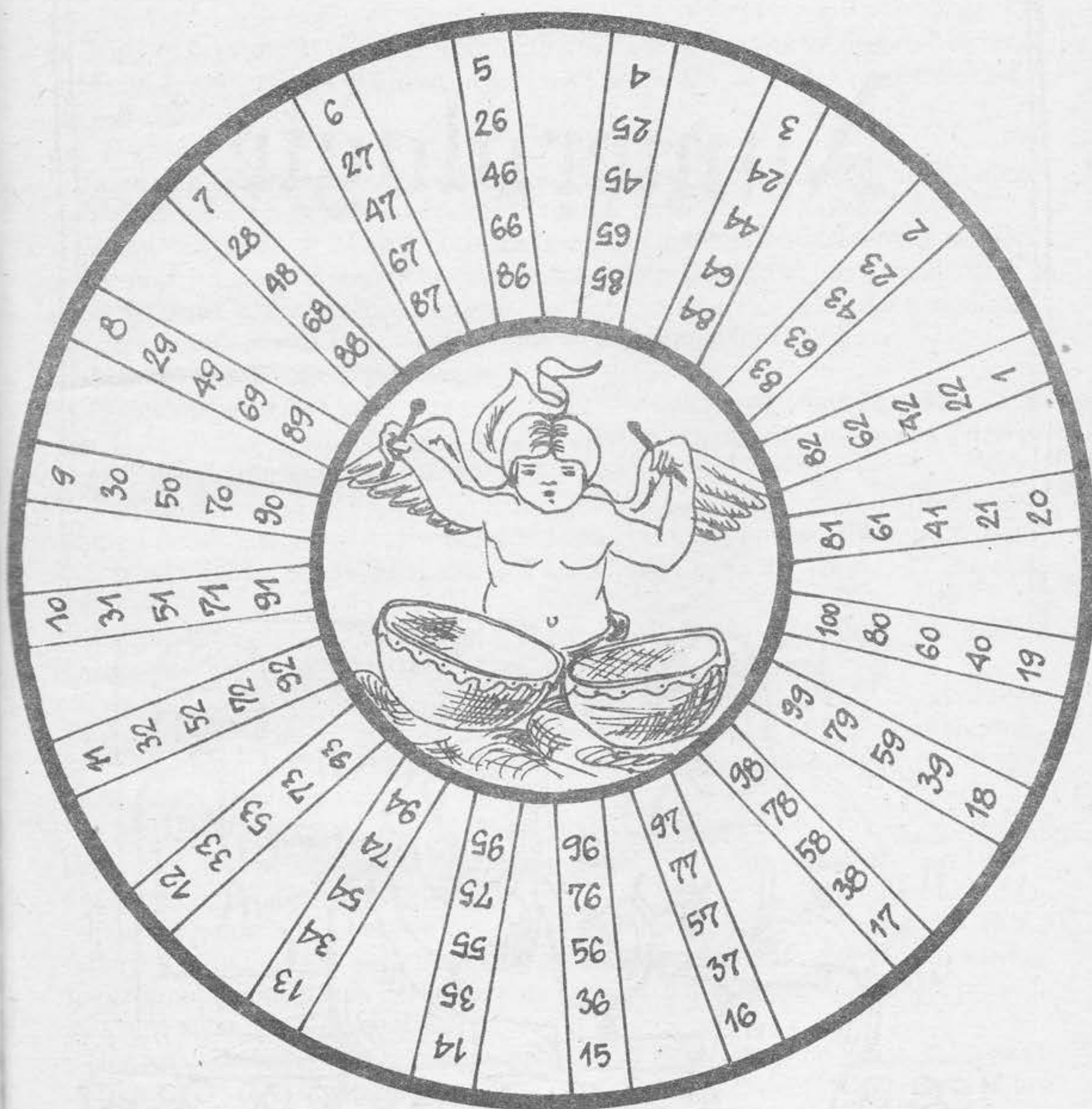
98. Stăpâneşte-te şi nu te teme tu omule, Dumnezeu îţi va ajuta ţie.

99. Gâcirea ta acum este dovedită şi ţi se zice, vei avea luptă cu vrăjmaşii.

100. Fără îndoială începi cu Dumnezeu, ajutor vei avea după cererea ta, şi la ceea ce tu te-ai rugat.

Această formă inedită de divinaţie se practică, după cum bănuiţi, cu ajutorul roţii sectorizate din ilustraţia adiacentă jocului. Se pune, prin urmare, o întrebare, şi concomitent cu un efort de concentrare se aruncă o mărgică deasupra cercului defalcat în compartimente numerotate. Urmărim cu atenţie unde a căzut şi unde s-a oprit mărgica, iar numărul respectivului loc este şi acela care ne oferă răspunsul la întrebarea noastră. Este nevoie, prin urmare, de, repet, concentrare şi de credinţă pentru a intra în comunicare cu acele puteri cereşti care sunt în măsură să ne desluşească trecutul, viitorul şi prezentul.

5 26 46 66 86
4 25 45 65 85
3 24 44 64 84
2 23 43 63 83
1 22 42 62 82
20 21 41 61 81
19 40 60 80 100
18 39 59 79 99
17 38 58 78 98
16 37 57 77 97
15 36 56 76 96
14 35 55 75 95
13 34 54 74 94
12 33 53 73 93
11 32 52 72 92
10 31 51 71 91
9 30 50 70 90
8 29 49 69 89
7 28 48 68 88
6 27 47 67 87

Numerologie

Schimbare afectivă, dualul perfect sau "Numărul emoțional"

După ce în primulul volum al "Cărții Științelor oculte" am vorbit despre 2 din multiplii lui 7, respectiv 14 și 21, să încercăm să prezentăm al treilea multiplu al lui 7, numărul 28.

Acest număr este cunoscut încă din vechime. Pitagora îl considera numărul perfect din două cifre (28 este egal cu suma tuturor divizorilor lui: 1+2+4+7+14=28).

Având în vedere că 28=4x7, situațiile, oamenii, instituțiile reprezentate numerologic prin 7 sunt schimbate sau chiar transcense prin 4, acest lucru conducând în cele din urmă la o schimbare poate nu atât de fulgerătoare ca la 21, dar mai plăcută, pe care simțim nevoia să o efectuăm, fiind legată de emoționalul nostru.

Cum se explică această psihologie?

28 este numărul de zile de care este legat ciclul emoțional. După 28 sau un multiplu de 28 de zile, starea efectivă a omului revine la cea inițială cu care el s-a născut, acest lucru producându-i nu arareori un "șoc".

O altă explicație ar fi că satelitul nostru Luna are o rotație de circa 28 de zile (revoluția siderală a Lunii, adică revenirea în același punct a Lunii se face după 27 zile, 7 ore și 43 minute, iar revoluția sinodică adică luna lunară are 29 zile, 12 ore și 44 minute.

Încă un amănunt: pe Lună, ziua și noaptea se produc dintr-odată, ele durând fiecare cam cât 14 zile terestre.

Privit din punct de vedere astrologic, numărul 28 reprezintă 1/3 din ciclul planetei Uranus de 84 de ani. La circa 28 de ani, are loc o schimbare forțată de împrejurări, de cele mai multe ori bună, oricum ea este foarte importantă pentru evoluția fiecărui individ în parte.

Schimbarea este cu atât mai dorită cu cât persoana este mai evoluată, dar dorința este corelată și cu faptul că la 28 de ani tranzitul lui Uranus este la 12o° cu Uranus din cerul de naștere al persoanei.

Este începutul unei perioade care se va definitiva după circa 1 an, la 29 de ani (sfârșitul primului ciclu saturnian) care va aduce fiecărui individ o izbândă în viață (pe tărâmul științei sau în cel social e de preferat, dar și în viața personală poate fi, însă nu e chiar atât de favorabilă).

Din punct de vedere numerologic, numărul 28 este condus de Soare, cei născuți în această zi având o puternică voință și calm. Nu acceptă decât cu greutate să fire conduși. Încep multe lucruri, dar sfârșesc puține. Fiind legate și de lună, persoanele sunt senzitive, având multe momente de lene și de visare. Să fie atenți să nu-și exagereze problemele și să-și ignore sensibilitatea, căreia îi face plăcere să fie mângâiată destul de des.

În continuare să vedem importanţa lui 28 şi a multiplilor săi în istorie.

Mişcarea socialistă mondială este legată de ciclul uranusian de 84 ani şi importante schimbări s-au produs la 28-30 de ani. Astfel, în 1864 s-a creat Internaţionala I-a, în 1889 Internaţionala a II-a şi în 1919 Internaţionala a III-a (media diferenţelor de ani între cele 3 este aproape 28 de ani).

Urmărind configuraţiile astrologice ale celor 3 Internaţionale şi configuraţiile astrologice care le-au precedat, constatăm aspectele negative dintre Saturn şi Uranus care au precedat formara celor 3 Internaţionale:

- Internaţionala I-a în 1864 (precedată de cuadratura lui Uranus în Gemeni cu Saturn în Fecioară (1860-62).
- Internaţionala a II-a în 1889 (precedată de cuadratura lui Uranus, aflat în ultimele grade din Fecioară cu Saturn la început de Rac în 1885).
- Internaţionala a III-a în 1919 (precedată de opoziţia lui Uranus în Vărsător cu Saturn în Leu).

Se observă că la Internaţionalele I şi III, Uranus a fost în elemente de aer (Gemeni şi Vărsător) care sunt favorabile acţiunilor noi reformatoare, iar Saturn la Internaţionalele II şi III a fost în Rac, respectiv Leu, poziţiile sale de exil ceea ce a făcut posibilă punerea lui în slujba elementelor noi, uraniene. Şi poziţia Saturnului în Fecioară la Internaţionala I-a a făcut posibilă realizarea elementelor de care aminteam, însă cu mai mare greutate.

Să vedem câteva date istorice legate de acest număr:

- Lenin s-a născut în 1870. Însămânţarea marxismului în Rusia, care a dus la revoluţia de la 1917 s-a făcut după 28 de ani în 1898, iar moartea lui a survenit după alţi aproape 28 de ani în 1924.

Între începuturile I-ului şi celui de al II-lea Război Mondial au fost 28 de ani, 1911 şi respectiv 1939, iar între sfârşiturile lor de asemenea 28 de ani, 1917 şi respectiv 1945.

Între anul revoluţiei de la 1848 şi Războiul de Independenţă (1877) au fost tot 28 de ani, după alţi 28 de ani fiind răscoala de la 1907.

Între anii de naştere ai lui Eminescu (1850) şi ai lui Alecsandri (1821), cei mai mari poeţi români, au fost 28 de ani, cei doi murind la un an diferenţă: 1889, respectiv 1890.

Între asasinarea preşedintelui american Abraham Lincoln (1865) şi a preşedintelui francez Sadi Carnot (1894) au fost 28 de ani (aici e de presupus că au fost 28-29 şi Saturnul având un rol).

Verdi s-a născut în 1813. Primul succes mai important al lui are loc în 1842 la 28 de ani cu opera Nabuco, iar finalul carierei culminând cu ultimele 3 opere începe în 1871 cu opera Aida; după alţi 28 de ani (şi aici ca şi la paragraful precedent este de fapt o influenţă combinată 28 cu 29 de ani), rolul saturnian a fost mare, pentru că să nu uităm Verdi era născut în zodia Balanţei, unde Saturn e în exaltare.

Şi multiplii lui 28 au avut importanţa lor în istorie:

- două din invaziile importante ale popoarelor în Europa s-au făcut la un interval de 700 de ani (25 cicluri de 28 de ani)
- 1241 - invazia tătarilor
- 1941 - invazia germană în Rusia

Ambii ani se termină cu 41 inversul lui 14, care este jumătatea lui 28.

Ca o curiozitate, viaţa lui Hitler care a trăit 56 de ani (1889-1945) a fost împărţită în două jumătăţi de 28 de ani de anul 1917, anul Marii Revoluţii din Octombrie.

Încercările de schimbare a regimurilor care au avut un rol progresist au fost toate în ultimele 3 secole în ani care se termină în 89 şi ele fie că au reuşit sau nu, acest lucru s-a văzut după 28 de ani.

- 1789 revoluţia franceză, flacăra ei stingându-se în 1815, odată cu înfrângerea lui Napoleon.
- 1889 - Internaţionala a II-a socialistă, concretizarea ei având loc în 1917 prin Marea Revoluţie din Octombrie.
- 1989 revoluţii în toate ţările fost socialiste inclusiv Revoluţia română. Concretizarea lor se va vedea probabil între 2016-2018.

Să privim cu atenţie următorul lanţ în istorie format din verigi de 28 de ani.

El începe în perioada 1802-1804, perioadă terminată cu încoronarea lui Napoleon.

- 1830 - mişcări importante în multe ţări din Europa
- 1856-59 - Războiul Crimeii; Unirea Principatelor Române
- 1889 - Internaţionala a II-a
- 1917 - Marea Revoluţie din Octombrie; sfârşitul I-ului Război Mondial
- 1945 - sfârşitul celui de al II-lea Razboi Mondial, formarea sistemului mondial comunist.

În continuare să vedem legătura numărului 28 cu ciclurile planetelor Uranus, Neptun şi Pluto.

Astfel: 28x3 cicluri = 84 ani - ciclul lui Uranus

28x6 cicluri - 168 ani - foarte apropiat ciclului lui Neptun (ciclul exact este de circa 165 de ani).

28x9 = 252 - ciclul planetei Pluto.

Observăm că un ciclu al lui Uranus 84 de ani, cu un ciclu al lui Neptun circa 168 ani fac cât ciclul planetei Pluto, adică 250 ani.

Şi nu întâmplător ciclul planetei Pluto (250 ani) poate fi corelat cu un ocol complet efectuat de Soare în jurul centrului Galaxiei, care este de 250 milioane de ani pământeni, adică aproximativ 1.000.000 ani plutonieni, iar noi adică sistemul solar facem în momentul de faţă al 21-lea ocol în jurul centrului Galaxiei, având în vedere că vârsta sistemului solar este de aproape 5 miliarde de ani. Şi pentru că tot suntem la capitolul astronomie să observăm un alt fenomen astronomic legat de numărul 28.

Ştim că planetele se află faţă de Soare la distanţe care urmăresc reguli strict

matematice (legea Titius - Bode). Însuşi Kepler a remarcat, pe la 1600, marele interval de spaţiu aflat între orbitele planetelor Marte şi Jupiter. Dacă Marte se află la 1,5 UA faţă de Soare (I UA - 1 unitate astronomică = distanţa medie Pământ - Soare), Jupiter se află la 5,2 UA faţă de Soare.

Într-una din lucrările sale scrisă în 1597, Kepler a prezis descoperirea unui corp ceresc (se gândea la o planetă) între orbitele lui Marte şi cele ale lui Jupiter. După aceea, astronomii Titius şi Bode au descoperit în 1778 legea empirică care le poartă numele, arătând că distanţele planetare - Soare cresc progresiv, cu o mare regularitate. Comparând valorile matematic obţinute (0,4 UA la Mercur, 0,7 UA la Venus, 1 UA la Pământ, 1,6 UA la Marte, 2 8 UA şi 5,2 UA la Jupiter) cu distanţele reale planetă - Soare (care sunt 0,39 UA la Mercur, 0,73 UA la Venus, 1,0 UA la Pământ, 1,8 UA la Marte şi 5,2 UA la Jupiter) se observă că la distanţa de 2,8 UA nu există nici o planetă. S-a început o căutare febrilă a planetei între Marte şi Jupiter, constituindu-se chiar o asociaţie ştiinţifică pentru găsirea planetei care lipsea şi iată că în ziua de 1 ianuarie 1801 "căutarea" a fost încununată de succes, descoperindu-se "planeta" mult căutată de către astronomul italian Piazzi.

Peste numai 1 an la 28 martie 1802 astronomul amator Olbers descoperă altă "planetă" minusculă care va fi denumită Pallas. Dar lucrurile nu s-au oprit aici; la 1 martie 1807 s-a descoperit o a 3-a plenetă "minusculă" aflată la aproximativ aceeaşi distanţă ca şi primele 2 şi anume 2,8 UA (atenţie!!!).

Astăzi, numărul asteroizilor (căci ulterior s-a constatat că "planetele" sunt asteroizi) este evaluat între 400.000 şi 140.000, dar s-ar putea ca numărul lor să fie şi mai mare. Toţi asteroizii efectuează revoluţii în jurul Soarelui în intervale variind între 1 an la ICAR şi 14 ani tereştri la Hidalgo, iar distanţa lor medie este de circa 2,8 UA, s-ar fi aflat o planetă, diametrul ei a fost apreciat la 2800 km (iarăşi un multiplu al lui 28). Planeta ipotetică care a primit numele mitologic de Faeton (se ştie că în mitologia greacă Faeton a fost fiul lui Helios, Soarele. Într-o zi el a furat carul tatălui său şi cei 4 armăsari de foc. Neştiind să stăpânească caii nărăvaşi, aceştia au luat-o razna, astfel că Cerul şi Pământul s-au aprins. Atunci Terra a cerut lui Zeus ajutor şi acesta a abătut asupra lui Faeton trăznetul lui, salvând astfel omenirea, dar distrugându-l pe temerar).

Tot astfel şi această prezumtivă planetă, care, fiind legată de 2,8 UA (adică a 10-a parte a lui 28, numai legat de ciclul emoţional) e posibil să fi explodat datorită "emoţiilor cosmice" la care a fost supusă, dând naştere asteroizilor.

După această dizertaţie astronomică, să intrăm puţin în domeniul muzicii şi să spunem că trei din marile personalităţi muzicale au fost legate de 28.

Astfel Paganini s-a născut la 27.10.1782 (27 ziua + 1 luna = 28, suma care este inversă cu anul naşterii 82), iar Mozart s-a născut la 17.01. 1756 (27 ziua + 1 luna = 28, iar anul naşterii se termină cu 56, dublul lui 28.

A treia personalitate de care aminteam este Frantz Schubert mort în 1828 (se observă jocul numerelor 1... 8 2 8 în acest an).

Tot în 1828 (an cu dublă rezonanţă, nu întâmplător în titlul articolului apare şi denumirea de dual perfect) s-a obţinut şi prima substanţă organică "ureea", de către chimistul german Wohler. Şi pentru a demonstra faptul că nu întâmplător i-am

atribuit numele de dualul perfect numărului 28, să menționăm că Wohler a căutat să descopere ceva, adică cianat de amoniu și a descoperit "uree", scoțând în relief în acest an de referință că între lumea anorganică și cea organică nu există o barieră de netrecut și, că o substanță oganică poate fi sintetizată din substanțe anorganice.

Și pentru că tot suntem la acest an foarte interesant 1828, să spunem că tot în 1828 s-a născut Jules Verne, creatorul unor romane care îmbină perfect "realul cu fantasticul", fiind el însuși o adevărată "Insulă misterioasă" așa după cum și-a intitulat unul din romanele sale. Și tot în anul 1828 s-a născut Lev. Nicolaevici Tolstoi, care a trăit mai mult decât semnificativ 82 de ani (inversul lui 28) murind în 1910.

28 face parte din numerele magice (2, 8, 14, 20, 28, 50, 82, 126) care alcătuiesc pături sau configurații stabile de neutroni și protoni care se găsesc pe diferite straturi ale nucleelor diferiților atomi ai elementelor chimice.

Și pentru că am terminat "numărul 72" cu o maximă celebră să rostim acum alta: "E o proastă socoteală să consideri un lucru de mare preț, atunci când îl pierzi, iar când îl ai, să-l consideri nimic". Maxima aparține lui Plutarh, care a trăit 82 de ani și care a scris "Viețile paralele" a 46 de personalități. Maxima vrea să spună că nu e cazul să abdicăm de la propriile noastre principii în fața unor "ziduri" pe care ni le pune viața. Aceasta conduce la propria noastră "dezintegrare".

Dar apropo de dezintegrare, fenomenul de dezintegrare alfa (adică emisia de radiații alfa de către substanțe radioactive, particulele alfa fiind nuclei ale gazului nobil Heliu) a fost descoperit în 19...28 (deci tot 28) de către Condon și Guerney.

Poate cam prea emoțional acest număr 28, dar tot Plutarh ne ajută spunându-ne:

"N-ai pățit nimic rău, dacă recunoști că nu suferi", asta bineînțeles apropo de numărul nostru 28.

72 un număr cu mare încărcătură esoterică - "Ziua lui Platon"

Numărul 72, aparent fără o mare însemnătate, ascunde în el multe semnificaţii. Astfel tradiţia talmudică cunoaşte numele divin uzual format din 4 consoane Y H W H (IOD - HE - WAW - HE, IOD, fiind a 10-a literă a alfabetului ebraic, HE a 5-a literă, iar WAW a 6-a literă a amintitului alfabet) care este înlocuit în rugăciuni prin numele ADONAI; în conversaţii uzuale, iudeii pronunţau doar HA-SEM "Numele" mai târziu Adosem, urmând în felul acesta porunca a 6-a ("Să nu iei numele Domnului Dumnezeului tău în deşert, că nu va lăsa Domnul nepedepsit pe cel ce ia în deşert numele lui").

Pe de altă parte, aceeaşi tradiţie talmudică cunoaşte un nume divin format din 42 de litere sau din 72 de litere a cărui natură şi compoziţie este nesigură încă.

E posibil ca numărul 72 să fi fost obţinut prin diminuţia triunghiulară a numelui Y H W H aşa cum era practicată de pitagoricieni şi numită de ei scară (Klimax) în felul următor:

Valoarea cifrică a consoanelor

H W H Y = 10 + 5 + 6 + 5	= 26
W H Y = 10 + 5 + 6	= 21
H Y = 10 + 5	= 15
Y = 10	= 10
TOTAL	= 72

Aceasta ar fi interpretarea numărului 72 din punct de vedere Kabalistic. Numărul 72 a stat şi la baza unor evenimente foarte importante în istorie.

Astfel între începutul Marii Revoluţii din Octombrie (1917) şi revoluţiile care au condus la prăbuşirea sistemului comunist (1989) au fost 72 de ani.

Între răscoala antibabiloniană a iudeilor (586 î.e.n.) şi punerea bazelor celuide al 2-lea templu la evrei - 515-514 î.e.n. - au fost tot 72 de ani.

Ştefan cel Mare a trăit aproape 72 de ani (1433-1504) în care a avut 36 de bătălii (se observa raportul 1:2 între numărul anilor vieţii şi numărul de războaie purtate). Ştefan s-a urcat pe tron în 1457 cu 72 de ani înaintea urcării pe tron a ilustrului său predecesor Mircea cel Bătrân (1385). Peste alţi 72 de ani s-a urcat pe tron fiul lui Ştefan, Petru Rareş (1529).

Marele cărturar care a fost Nicolae Milescu s-a născut în 1636 (36 care formează ultimele 2 cifre ale anului naşterii lui N. Milescu este jumătatea lui 72. Documentele care vorbesc despre viaţa lui spun că a cunoscut 36 de limbi străine (poate nu întâmplător ?!).

Una din perioadele de înflorire ale Imperiului Roman a fost cea dintre anul 27 î.e.n. (anul în care s-a urcat pe tron Octavian August, şi atenţie, 27 este inversul lui 72) şi 117 e.n. (anul când a murit Traian). În această perioadă de 144 ani (2 x 72 ani) s-au succedat 13 împăraţi.

Între victoria revoluţiei americane (1776) şi revoluţiile europene (1848) au fost 72

de ani, după alți 72 de ani terminându-se I-ul Război Mondial (1920).

Să analizăm legătura a 3 din cei mai mari dictatori ai lumii: Cezar, Napoleon și Hitler.

Între anii de naștere ai lui Cezar (100 î.e.n.) și Napoleon (1769) au fost aproape 1872 (adică 26 cicluri de 72 de ani). Amândoi au fost omorâți: unul în senat, celălalt de englezi, după ce fusese exilat. Amândoi erau de origine italiană, amândoi născuți în zodia LEULUI.

Dar pentru că am vorbit de CEZAR, iar în celălalt articol este vorba despre numărul 28, suma celor 2 numere (72 + 28 = 100) respectiv diferența (72 - 28 = 44) constituie anii de naștere și respectiv moarte ai marelui conducător roman. El a trăit 56 de ani.

Ca o stranie coincidență și Hitler a trăit tot 56 de ani (1889-1945).

Dacă adunăm atât anii de naștere, cât și de moarte ai celor 2 dictatori dăm peste anul revoluțiilor europene, inclusiv al revoluției române:

1989 + 100 + 1989; - anii de naștere adunați

1945 + 44 = 1989; - anii morții adunați

Dar coincidența merge mai departe.

Până și produsul zilelor și lunilor morții celor 2 este identic:

- Cezar a fost omorât în ziua de 15 martie anul 44 î.e.n., iar Hitler s-a sinucis probabil în ziua de 9 mai 1945.

Deci: 15 x 3 = 9 x 5 = 45.

La Hitler produsul zilei și lunii morții este chiar egal cu ultimele 2 cifre ale anului morții: 9 x 5 = 45, iar la Cezar aproape egal 15 x 3 = 45, aproape de 44, anul morții sale.

O altă coincidență este între viețile lui Chillan, unul din cei 7 înțelepți ai lumii antice (336 î.e.n. - 264 î.e.n.) și Cicero (63 î.e.n. - 8 e.n.). Ambii au trăit 72 de ani. Chillan s-a născut într-un an care se termină cu 36 (jumătatea lui 72) și a trăit câte 36 de ani în 2 secole succesive, IV și III î.e.n. Cicero s-a născut în 63 î.e.n. (a se vedea că 63 este inversul lui 36). Diferența între anii lor de naștere este 273, iar între cei ai morții 272 (72 constituie ultimele 2 cifre, iar inversul lui, 27 sunt primele 2 cifre ale lui 272).

Altă conincidență o constituie faptul că marele filozof stoic Zenon s-a născut și a murit în același an cu înțeleptul Chillan (336 î.e.n.-264 î.e.n.).

Tot în anul 336 î.e.n. își începe domnia și cel mai mare general al tuturor timpurilor Alexandru Machedon.

Dar să vedem ce rol au avut în istorie și multiplii lui 72.

Unul dintre ei este 144, dublul său.

Dacă luăm ca referință anul 336 î.e.n, a cărui semnificație am văzut-o anterior, și căutăm doi termeni cu rația 144, unul superior și altul inferior, vom da peste anul 580 î.e.n. (336 + 144) anul nașterii lui Pitagora și 182 î.e.n. (336 - 144), anul morții generalului cartaginez Hannibal. Deci, perioada de 288 de ani (4 x 72) împărțită în "jumătăți de 144 ani leagă 5 din cele mai mari personalități ale omenirii:

580 î.e.n. 336 î.e.n. 182 î.e.n.

nașterea lui Pitagora - nașterea lui Chillan anul morții lui Hannibal

- naşterea lui Zenon
- urcarea pe tron a lui Alexandru Machedon

Pentru că tot am vorbit de Hannibal, să subliniem faptul că între anul 216 î.e.n. (216 = 3 x 72), anul bătăliei de la Cannae unde romanii au suferit cea mai grea înfrângere în istorie de până atunci şi anul 1944 anul când nemţii au fost înfrânţi în al II-lea Război Mondial s-au scurs 2160 de ani (30 x 72).

Să vedem în continuare care este semnificaţia astronomică a acestei perioade de 2160 de ani. Cu siguranţă am auzit cu toţii de fenomenul de precesie a echinocţiilor. El e constituit din mişcarea prin care axa de rotaţie a pământului îşi schimbă lent direcţia, păstrând însă aceeaşi înclinaţie faţă de ecliptică. Durata unui tur complet purta numele de anul lui Platon. Împărţind această perioadă la 12, rezultă 2160 de ani care constituie luna lui Platon. Mergând şi mai departe şi împărţind 2160 la 30, rezultă 72 de ani care este ziua lui Platon. Importanţa acestei perioade de 72 de ani a fost subliniată de Nostradamus în faimoasele sale Centurii, el arătând cu precizie că perioada comunistă ("pericolul roşu") va dura numai 1 zi cosmică, adică 72 de ani exact cum a fost (perioada 1917-1989).

Dar să revenim la multiplii şi submultiplii lui 72. Unul din submultiplii săi este 18. Această perioadă de 18 ani (mai precis 18 ani şi 11 zile) este ciclul Saros şi constituie perioada după care eclipsele de Lună şi Soare se repetă, fiind totodată egală cu 223 revoluţii ale Lunii Sinodice în jurul Pământului. Datorită descoperirii acestei periodicităţi a fost posibilă încă din antichitate prevederea eclipselor de Lună şi Soare.

Şi acum o altă curiozitate astronomică, legată de numărul 72.

Distanţa medie de la Soare la planeta Venus este de 0,72 unităţi astronomice (astronomii Titius şi Bode au descoperit în 1778 o lege empirică conform căreia distanţele planetelor de Soare cresc cu o regularitate matematică). Luând ca etalon distanţa Pamânt-Soare, pe care au notat-o cu 1 şi numind-o "unitate astronomică", primele 3 planete au următoarele distanţe medii până la Soare:

Mercur - 0,39 UA   Venus - 0,72 UA   Pământul - 1 UA

Şi pentru că am vorbit înainte de 18 să ne oprim puţin la numărul 108, care este şi el legat de 72, raportul dintre ele fiind 111,5. Acest număr are o semnificaţie deosebită în filozofia Zen. Conform acestei filozofii există 108 iluzii sau "bonno". Cum se ajunge la ele ?

Există 6 sensuri de a simţi şi anume (denumirea în japoneză):

suferinţa = aku
plăcerea = raku
neutru = sha
agreabil = suki
dezagreabil = kirai
normal = heibon

Fiecare dintre cele 6 sensuri au 3 modalităţi de percepere legate de culoarea, opinia şi percepţia ego-ului. De asemenea, percepţia poate fi agreabilă, dezagreabilă sau indiferentă.

Deci, viziunea noastră asupra iluziilor e legată deocamdată de: 6 simţuri x 3 x 2 =

36 de iluzii. Având în vedere că starea noastră de spirit poate fi resimțită prin raportarea la trecut (meditând la amintiri), la prezent (sentimentul actual) și la viitor (proiecte), există 3 x 36 = 108 bonno. Rozariul călugărilor Zen cu 108 boabe corespunde acestor 108 bonno sau iluzii, care constituie cauzele suferinței omului și care trebuiesc eliminate.

Dar să revenim la numărul 72. Marele filozof grec Anaxagora (care a trăit și el tot 72 de ani, între 500-428 î.e.n.) spunea: "Omul e inteligent pentru că are o mână".

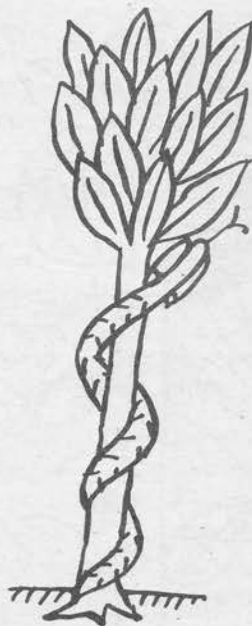
Ce a vrut să spună el ? Mâna are cinci degete, iar 72 x 5= 360°, exact un cerc, cercul desăvârșirii omului în diferite planuri. Fără mână, omul n-ar putea să se desăvârșească karmic. Deci, îți trebuie aproximativ o zi din anul lui Platon și o mână cu cinci degete pentru a realiza ceea ce ți-ai propus în viață.

Dar pentru a ajunge la fericire ? Să-l cităm pe marele Zenon, creatorul filozofiei stoice care a trăit și el 72 de ani (o jumătate din ei în sec. IV și cealaltă jumătate în sec. III î.e.n.).

El spune: Virtutea își ajunge sieși pentru a da fericire

Virtute + Viață + Vis împlinit = Fericire

Iaată triada care stă deci la baza Fericirii și care totodată constituie esența numărului 72, sau altfel spus esența Zilei lui Platon.

Agartha, în care cred cu tărie...

Cu titlul original "Bêtes, hommes et dieux", sau "Beasts, men and gods" apărea la Paris, în 1924, la Librairie Plon, și în traducerea din engleză a lui Robert Renard această miraculoasă carte a lui Ferdinand Ossendowski, din care, în următoarele pagini, publicăm traducerea câtorva semnificative capitole.

Lectorul român a făcut cunoștință, poate, cu parte din aceste informații, prin intermediul volumului "Sfidarea timpului" a lui Sorin Ștefănescu, autor care îl consemnează corect pe scriitor la capitolul bibliografic, dar și prin alte volume - și mă gândesc la cele semnate de Ion Țugui, unde informațiile furnizate de Ossendowski apar, ca să zic așa,... digerate.

Și acum, cine a fost Ferdinand Ossendowski? Un mare savant și un mare scriitor despre care Albert Shaw, de la "Revista revistelor" din Statele Unite, susținea, în epoca respectivă, că ar fi un Robinson Crusoe al secolului 20. Strict biografic, el era un personaj interesant, căci a funcționat ca înalt comisar pentru probleme de combustibili în armata rusă, în timpul războiului ruso-japonez, mai apoi, în vremea marelui război, a fost trimis în misiune în Mongolia, unde a și învățat limba acestei țări, apoi a devenit consilier tehnic pentru afaceri industriale și membru al Consiliului de stat, căci Ossendowski era inginer, învățase la Sorbona, iar în 1900 participase, în calitate de expert, la secțiunea de chimie a Expoziției universale. A mai făcut parte din Consiliul superior al marinei; acolo l-a și găsit declanșarea războiului. A funcționat, după război, ca universitar, apoi a deținut un post în Ministerul finanțelor și agriculturii, iar căderea guvernului lui Kolceak l-a determinat să plece în pădurile de pe malurile Eniseiului și să scrie cartea din care traducem astăzi. În 1905, el chiar a prezidat guvernul revoluționar din Extremul Orient cu sediul la Harbin, și a preluat apoi conducerea grupării separatiste care trebuia să despartă Siberia orientală de restul Rusiei. El a participat deci la revoluția din 1905, motiv pentru care, în 1906, a fost arestat și condamnat ulterior la moarte. Intervenția contelui Witte, căruia îi fusese consilier, l-a salvat, iar, după numeroase peregrinări, din fortăreață în fortăreață de la Harbin la Petrograd, a fost eliberat în 1907. În timpul Conferinței de la Washington, Ossedowski funcționa ca atașat al ambasadei Poloniei, în calitate de consilier tehnic pentru Extremul Orient. Apoi a devenit profesor la Școala de război din Varșovia.

Suita de adevărate aventuri misterioase, politice și religioase care au făcut să vibreze inima Asiei au fost scrise de Ferdinand Ossendowski la sfatul și cu sprijinul lui Lewis Stanton Palen, cel care și semnează prefața cărții în versiunea engleză. Asta pentru că, din rațiuni personale și politice, autorul ezita să-și definitiveze amintirile și să le facă publice. Și ar fi fost păcat ca o asemenea uimitoare carte - rarissimă! - din care se hrănesc generații de scriitori, onești și mai puțin onești, în a-i reda conținutul, dar toți interesați de secretele Pamântului, să nu vadă lumina zilei. Iată pentru ce ea merită o reeditare, fie ea și parțială.

În grădina fericirilor

În Mongolia, ţara miracolelor şi a misterelor, trăieşte gardianul misteriosului şi necunoscutului Buda reîncarnat, Sdjebtsung Damba Hutk Han Bogdo Gheghen Pontif Ta Kureku. Acesta este reîncarnarea nemuritorului Buda, reprezentant al Indiei neîntrerupte de suverani spirituali, domnind din 1670 încoace, care au transmis spiritul tot mai subţiat al lui Budha Amidabha alăturat lui Han-Ra-zi, spiritul mizercordios al munţilor. În el se află totul, inclusiv mitul soarelui şi fascinaţia piscurilor misterioase ale Himalaei, poveştile pagodelor din India, maiestuozitatea severă a învingătorilor mongoli, împăraţi ai Asiei întregi, anticele legende ale chinezilor cei înţelepţi; la fel, imersiunea în gândirea brahmană; viaţa austeră a călugărilor Ordinului virtuoşilor; răzbunarea războinicilor mereu rătăcitori, Oleţii cu ai lor hani, Batur Hun Taigi Gushi; moştenirea mândră a lui Geng Dis şi a lui Kublai Han; psihologia clericală reacţionară a preoţilor lama; misterul regilor tibetani, începând cu Srong-Tsang Gampo, cruzimea implacabilă a sectei galbene de Paspa. Toată istoria Asiei, a Mongoliei, a Pamirului, a Himalaei, a Mesopotamiei, a Persiei şi a Chinei înconjoară pe Dumnezeu care trăieşte la Urga. De asemenea, nu trebuie să ne mirăm că numele său este venerat de-a lungul Volgăi în Siberia, în Arabia, între Tigru şi Eufrat, în Indochina şi pe malurile Oceanului Arctic.

În timpul sejurului meu la Urga, l-am vizitat de mai multe ori pe Buda reîncarnat; am vorbit cu el şi am observat modul său de trai. Savanţii săi favoriţi, Maramba mi-au vorbit şi ei multe despre el. L-am văzut făcând horoscoape, le-am ascultat predicţiile, le-am cotrobăit prin arhiva cu cărţi vechi, le-am citit manuscrisele referitoare la viaţa şi predicţiile tuturor Bogdo-hanilor. Preoţii Lama mi-au vorbit cu francheţe şi fără rezerve, căci scrisoarea de recomandare a lui Hutuktu din Narabanki le-a câştigat încrederea.

Personalitatea lui Buda reîncarnat prezintă aceeaşi dualitatate pe care o regăsim în toată filozofia lamaistă. El este inteligent, penetrant, energic, dar în acelaşi timp el s-a abandonat alcoolului care l-a şi făcut să orbească. Atunci când şi-a pierdut vederea, preoţii lama au căzut în cea mai profundă disperare. Câţiva dintre ei chiar au devenit convinşi că el trebuie otrăvit şi în locul lui e bine să fie plasat un alt Buda încarnat. Ceilalţi au făcut să strălucească din nou meritele Pontifului în ochii mongolilor şi ai fidelilor religiei galbene. În final, s-a decis înălţarea unui mare templu şi a

unei gigantice statui a lui Buda, pentru a-i liniști pe zei. Asta n-a reușit totuși să-i redea vederea lui Bogdo, însă i-a oferit ocazia să grăbească plecarea către altă lume a acelora dintre preoții lama care au făcut dovadă de un radicalism exacerbat.

El n-a încetat să mediteze asupra cauzelor bisericii și asupra mongolilor, dar în același timp s-a neliniștit și pentru tot soiul de bagatele. El se interesa, de pildă, de artilerie. Un ofițer rus în retragere i-a oferit două puști vechi care i-au adus donatorului titlul de Tumbair Han, adică prinț drag al inimii mele. La zile de sărbătoare, se trăgea cu flinta, spre marea bucurie a augustului orb. Automobile, gramofoane, telefoane, cristaluri, porțelanuri, tablouri, flacoane de parfum, instrumente muzicale, animale și păsări rare, elefanți, urși de Himalaia, maimuțe, șerpi și papagali din India, toate acestea se găseau în palatele zeului, dar toate au început să-i displacă destul de repede și au rămas acolo, în uitare.

La Urga, veneau pelerini și soseau ofrande din toate părțile lumii lamaiste și budiste. Trezorierul palatului, onorabilul Balma Doji mi-a arătat într-o zi sala imensă unde acesta păstra toate darurile oferite lui Buda. Era, de fapt, un muzeu unic de obiecte prețioase. Se găseau aici adunate piese rare necunoscute muzeelor din Europa. Trezorierul deschizând o vitrină cu broască de argint, mi-a spus: " - Iată pepite de aur pur din Bei Ken, zibeline negre de Kemcic, coarne de cerb, miraculoase, o cutie trimisă de Orsoni, cu rădăcini prețioase de ginseng și cu mosc parfumat, o bucată de ambră de pe Coasta Oceanului Înghețat care cântărește 180 de lani (în jur de 10 livre); iată pietre prețioase din India, zebet parfumat și fildeșuri sculptate în China.

El mi-a arătat toate piesele din muzeu vorbindu-mi cu o plăcere evidentă. Ceea ce a fost într-adevăr minunat. Aveam în fața ochilor blănuri rare - castor alb, zibeline negre, vulpi albe, argintii și negre, pantere negre, mici cutii din carapace de broaște țestoase, splendid sculptate, conținând hatyzuri de zece sau de 15 m lungime, din mătase de India, la fel de fină ca pânza de păianjen, mici borsete confecționate din fir de aur, garnisite cu perle - acestea erau cadouri din partea rajahilor, inele ornate cu safire și rubine din India și China, bucăți mari de jad, diamante brute, apărătoare din fildeș ornate cu aur, perle și pietre prețioase, costume brodate cu aur și argint, colți de morsă, sculptate în basoreliefuri de către artiști primitivi pe malurile Mării Behring, fără să mai socotesc multe altele, de care nu pot să-mi aduc aminte. Într-o sală particulară se mai aflau vitrine conținând statuile lui Buda din aur, argint, bronz, fildeș,

coral, sidef, din lemne rare, colorate şi parfumate.

- Ştiţi că atunci când învingătorii invadează o ţară unde se află oameni care îi respectă pe zei aceştia răstoarnă şi distrug imaginile zeităţilor. Aşa s-a întâmplat şi aici, acum mai bine de 300 de ani, când calmucii au intrat în Tibet, la fel în 1900, când trupele europene au pătruns în Pechin. Şi ştiţi de ce? Luaţi o statuie şi examinaţi-o!

Am luat în mână pe cea care mi-era mai aproape, un Buda din lemn şi m-am uitat la ea. În interior se pare că avea ceva detaşabil care făcea zgomot când atingeai statueta.

- Auziţi? m-a întrebat lama. Sunt pietre preţioase şi bucăţi de aur, măruntaiele zeului. Iată motivul pentru care războinicii au spart toate statuetele zeului. Multe pietre preţioase, cele mai faimoase chiar, provin din interiorul statuilor găsite în India, Babilon şi în China.

Câteva săli erau consacrate bibliotecii sau manuscriselor şi volumelor din diferite epoci dar şi în diferite limbi, tratând subiecte extrem de variate. Unele dintre ele au început să se fărâmiţeze, motiv pentru care preoţii lama le acopereau cu o soluţie care gelatiniza ce mai rămăsese şi asta în scopul de a le feri de ravagiile la care le supunea aerul. Am văzut de asemenea table de argilă purtând inscripţii cuneiforme care proveneau evident din Babilon, cărţi chinezeşti, hinduse, tibetane, alături de cărţi mongole, volume de budism pur antic, opere ale "bonetelor roşii", adică ale unui budism corupt, opere ale ramurii galbene sau lamaiste a budismului, cărţi de tradiţie, de legendă şi de parabole. Grupuri de preoţi lamaişti le citeau, le studiau şi copiau aceste volume conservând şi redând înţelepciunea antichităţii printre succesori. O sală era rezervată cărţilor misterioase asupra magiei, biogafiei şi lucrărilor celor 31 de Buda reîncarnaţi, cu Bulele lui Dalai Lama, Pontif de Tashi Lumpo, de Hutuktu d'Utai din China, ale Panditului Gheghen de Dolo Nor din Mongolia inferioară şi ale unor alţi 100 de înţelepţi chinezi. Singur Bodo Huktuktu şi Maramba Ta-Rimpo-Cha puteau să intre în acest sanctuar al ştiinţelor misterioase. Cheile erau conservate într-un cufăr special cu sigiliile lui Buda încarnat, cu inelul cu rubine al lui Genghis Han, decorat cu zvastica, care se găsea în cabinetul de lucru a lui Bodgo.

Sanctitatea sa era înconjurată de 5000 de preoţi lama. Aceştia aparţin unei ierarhii complicate, care se înalţă de la cei mai simpli servitori şi până la consilierii zeului, membri ai guvernului. Printre aceşti consilieri se află şi cei patru hani ai Mongoliei şi cinci din cei mai nobili prinţi.

Lama se împart în trei clase, cât se poate de interesante, despre care mi-a vorbit chiar Buda încarnat, atunci când i-am făcut o vizită în compania lui Djam Bolon.

Zeul deplânse cu tristeţe viaţa somptuoasă şi care nu mai era conformă tradiţiei, pe care o duc astăzi preoţii lama, ceea ce a şi cauzat dispariţia rapidă a profeţilor şi a clarvăzătorilor din rândurile lor:

Dacă mănăstirile de la Jahanthi și de la Narabanti nu și-au mai conservat regimul sever de viață, Tacure a rămas și fără clarvăzători și fără profeți, mi-a spus el. Barun Abada Nar, Dorkhiul - Jurdok și alți sfinți lama, care puteau trece dincolo de ceea ce era ascuns unui văz comun, au dispărut cu binecuvântarea zeilor cu tot.

Această clasă de preoți lama este extrem de importantă pentru că toate marile personaje care au vizitat mănăstirea Urga s-au întâlnit cu Lama Tzuren (clarvăzătorul), pentru ca acesta să le studieze destinul. Bogdo Hutuktu a fost și el avertizat de asemenea manieră că, având în posesia sa unele însemnări, el a știut cum să-și trateze oaspetele și ce atitudine ar fi bine să adopte față de acesta. Tzureni sunt în cea mai mare parte niște bătrâni descărnați, epuizați, trăind în ascetismul cel mai sever. Eu am întâlnit însă și unii tineri care erau chiar aproape copii. Aceștia erau Hubilganii, zei încarnați, viitorii Hutuktu și Ghegheni din diverse mănăstiri mongole.

A doua clasă îi cuprinde pe doctorii "talama". ei se ocupă de creșterea plantelor și de acțiunea acestora asupra organismului, la fel, de unele produse animale și de modul lor de acțiune. Ei conservă remediile Tibetului, studiind cu grijă anatomia, fără ca să practice și vivisecția. Ei sunt foarte abili în a lecui fracturi, ei sunt excelenți masori, și se fac mai mult decât remarcați ca magnetizatori, ca hipnotizatori.

A treia clasă, îi cuprinde pe doctorii de un grad mai înalt, sunt în cea mai mare parte a lor tibetani sau calmuci; aceștia sunt otrăvitori, ei pot fi numiți și doctori în... medicină politică. Ei trăiesc separat, nu se amestecă cu ceilalți și care constituie marea armă tăcută, cu surdină, în mâinile lui Buda reîncarnat. El mi-aspus că mulți dintre aceștia sunt muți. L-am și întâlnit pe unul dintre ei, de fapt pe cel care îl otrăvise pe medicul chinez, trimis de împăratul de la Pechin pentru a-l lichida pe Buda reîncarnat. Era un bătrânel chel, cu fața brăzdată de riduri profunde, purta o bărbuță albă și avea doi ochi vioi care păreau să caute ceva în jurul lui. Când a sosit în mănăstire, "zeul" local a încetat să mai mănânce și să mai bea, într-atât s-a temut de această lăcustă mongolă. Dar aceste precauții erau inutile și nu-l puteau scăpa de la condamnare; o coafură, o cămașă, o cutie otrăvită, un șirag de mătănii, o bridă, niște cărți sau câteva obiecte de cult impregnate cu o soluție veninoasă i-au putut veni de hac.

Stima și fidelitatea religioasă cea mai profundă îl înconjura pe pontiful orb. Înaintea lui, toți se prosternau cu fața la pământ. Hanii și Hutuktu se apropiau de el în genunchi. Totul în jurul lui era sobru și mustea de antichitate orientală. Bătrânul orb și bețiv și care asculta gramofonul sau care își electrocuta servitorii cu ajutorul unui dinam, ferocele tiran care-și otrăvea inamicii politici, acel lama care-și ținea poporul în tenebre, mințindu-l cu predicțiile și profețiile sale, era totuși un om cu totul diferit de ceilalți.

Într-o zi, noi eam așezați în cabinetul lui Bodgo, iar prințul Djam Bolon îi traducea povestirea mea despre război.

Bătrânul asculta cu atenție. Deodată, el deschise ochii mari și începu să fie foarte atent la zgomotele care veneau de afară. Figura sa se imprimă de venerație, de implorare și teamă.

"Dumnezeu mă cheamă", murmură el, și se îndreptă lent către sanctuarul său particular, unde se rugă cu glas tare vreme de două ore, în genunchi și imobil ca o statuie. Ruga sa era, de fapt, oconversație cu zei invizibili, asupra unor chestiuni la care el însuși dădea răspuns. El a ieșit apoi din sanctuar, palid și epuizat dar satisfăcut, fericit. Aceasta era rugăciunea sa personală. În timpul serviciului religios din templu el nu lua parte la rugăciuni, pentru că acolo, el însuși este chiar Dumnezeu. Așezat pe tronul său, el este purtat cu solemnitate spre altarul unde preoții și fidelii lui îi pot adresa rugăciuni. El primește invocările lor, speranțele lor, lacrimile lor, durerea lor și disperarea lor, privind imobil spațiul de dinaintea lui, cu ochi strălucitori dar fără viață. În unele momente ale serviciului divin, preoții lama îi schimbă robele galbene sau roșii și îi modifică și coafura. Serviciul se termină cu un moment solemn, unde Buda reîncarnat, cu tiara pe cap, dă binecuvântarea sa pontificală credincioșilor, întorcându-se succesiv către cele patru puncte cardinale și întinzând la sfârșit mâinile sale către nord-est, adică spre Europa, unde, conform religiei galbene, trebuie să pătrundă învățăturile înțeleptului Buda.

După rugăciunile fierbinți și după un lung serviciu în templu, pontiful pare să fie puternic zdruncinat; el își chema adesea secretarii, ca să le dicteze profețiile și viziunile, foarte complicate întodeauna, precum și unele explicații neașteptate.

Uneori, pronunțând cuvintele: "Sufletele lor comunică", el își reîmbracă roba albă și merge să se roage în sanctuarul lui. Atunci se închid toate porțile palatului iar toți lama se confundă într-o spaimă mistică solemnă. Toți se află în rugăciune, mânuindu-și rozariile și murmurând rugăciunea OM MANI PADME HUNG!, căci el poate să-i întoarcă pe toți pe calea rugăciunii și a exorcizării. Clarvăzătorii citesc în horoscoape, vizionarii scriu povestea viziunilor lor, în timp ce maramba caută în cărțile lor vechi explicația cuvintelor lui Buda.

Praful vremii

Ați văzut vreodată pânzele de păianjen pline de praf sau colbul din pivnițele unui castel din Italia, din Franța sau din Anglia? Acesta este chiar colbul vremii! Care probabil că a atins chipul, coiful sau sabia unui împărat roman, a Sf-ului Vasile, a unui mare inchizitor, al lui Galilei sau a regelui Richard. Inima vi se contractă involuntar și deveniți plini de respect pentru mărturiile acestor secole trecute...

Vreau să vă spun că eu am simțit aceeași impresie la Takure, poate chiar mai profund decât alți, căci viața continua aici, derulându-se neschimbată de veacuri; oamenii nu trăiau nici în trecut, nici în prezent, ba chiar mai mult, prezentul nu făcea decât să complice, să jeneze existența lor normală.

- Astăzi este o zi mare, mi-a spus o dată Buda reîncarnat, căci este ziua când budismul a repurtat o victorie asupra tuturor celorlalte religii. Se întâmpla demult, când Kublai a chemat trei preoți lama din toate religiile și le-a ordinat să îi explice credința lor. El considera, de fapt, că aceștia au "închiriat zeilor și reprezentanților acestora pe pământ. Au început atunci certuri și discuții. Un singur preot a rămas tăcut. Într-un târziu, a rostit cu un aer batjocoritor:

- Excelență, ordonați fiecăruia să probeze puterea zeilor lor, înplinind câte un miracol; după aceea, veți judeca și veți alege.

Kublai Han ordonă deci fiecărui preot să-i arate un miracol dar fiecare dintre aceștia a rămas tăcut, confuz neputincios înaintea lui.

- Acum, zise împăratul, adresându-se preotului care a făcut această propunere, este rândul tău să demonstrezi puterea zeilor.

Preotul l-a privit îndelung și în tăcere pe împărat, s-a întors apoi și a privit întreaga adunare după care, încetișor, a întins mâinile către ei. În acest moment, pocalul de aur al împăratului s-a înălțat de pe masă și s-a îndreptat către buzele hanului, fără ca vreo mână vizibilă să-l susțină. Împăratul putu gusta deliciile unui vin parfumat. Toți au fost foarte mirați iar împăratul a spus:

- Rugăciunile mele se vor îndrepta către zeii tăi intens și tocmai lor poporul meu va urma să se roage. Care îți este religia, cine ești și de unde vii?

- Religia mea a fost transmisă de înțeleptul Buda. Eu sunt pandit lama Turjo Gamba, din îndepărtata și glorioasa mănăstire Sakkia din Tibet, unde a rămas încarnat într-un corp omenesc spiritul lui Buda, înțelepciunea și puterea sa. Amintește-ți, sire, că popoarele care împărtășesc credința noastră vor cuceri întreaga lume occidentală în circa 111 ani, răspândind această credință în lumea întreagă.

Iată ce se mai întâmpla în acea zi; sunt de-atunci secole. Lama Turjo Gamba nu s-a reîntors în Tibet. El a rămas aici, la Takure, unde nu exista atunci decât un covor foarte mic. De aici, el a plecat aproape de împărat la Karakorum și, mai târziu, chiar împreună cu acesta, în capitala Chinei, pentur a-l fortifica pe

acesta în credința lui, pentru a-i desluși destinul afacerilor de stat și pentru a-l lumina asupra voinței dumnezeiești.

Buda reîncarnat tăcu pe moment, murmură o rugăciune și adăugă:

- Urga, patrie veche a budismului... Împreună cu Gengis Han au plecat să cucerească Europa cu oleții și au chemat apoi și pe calmuci. Ei au rămas acolo aproape 100 de ani, trăind în câmpiile rusești. Apoi s-au reîntors în Mongolia, unde preoții galbeni i-au chemat să se lupte cu regii Tibetului, cu preoții "bonete roșii", care asupreau poporul. Calmucii au ajutat religia galbenă dar ei au înțeles că Lhassa era foarte departe și că de fapt era greu să răspândim credința noastă pe întreg pământul.

În consecință, calmâcul Gushi a dus în Tibet un preot sfânt, pe un dur Gheghen, care a făcut o vizită Regelului Lumii. Începând din acea zi, Bogdo Gheghen a locuit neîntrerupt la Urgsa; el s-a arătat a fi protectorul libertăților mongole precum și ai împăraților chinezi de origine mongolă. Acel dur Gheghen a fost de fapt primul Buda reîncarnat din ținuturile mongolilor. El ne-a lăsat nouă, succesorilor săi, inelul lui Gengis Han, trimis prin Kublai Han lui Dalai Lama, ca recompensă pentru miracolul împlinit de preotul Turjo Gamba; noi deținem, de asemenea, creștetul craniului unui misterios taumaturg negru din India: Strongtsan, rege al Tibetului, s-a servit de acesta ca de o cupă și a băut din ea în timpul ceremoniilor din templu acum 160 de ani; mai avem o statuie antică a lui Buda, din piatră, care a fost adusă din Delfi de fondatorul religiei galbene, Paspa. Bogdo plesni din palme și unul din secretarii săi aduse pe o stofă roșie o cheie mare din argint cu care el a deschis cufărul. Buda în viață își vârâ mâinile în el și trase de acolo încă o cutiuță din fildeș sculptat, din care scoase ca să ne arate un inel gros, în care era montat un rubin splendid tăiat, purtând semnul svasticii.

- Acest inel a fost purtat tot timpul la mâna dreaptă și de Gengis Han și de Kublai, mi-a spus el.

Când secretarul a închis cufătul, Bogdo i-a ordonat să-l cheme pe favoritul său Maramba, care i-a citit apoi câteva pagini dintr-o carte veche, aflată pe masă.

Lama a început să citească cu o voce monotonă:

- Când Gushi Han, șeful calmucilor a încheiat războiul împotriva bonetelor roșii, el a adus cu sine o piatră neagră miraculoasă pe care Regele Lumii i-a trimis-o lui Dalai Lama. Gushi Han a dorit să creeze în Mongolia occidentală capitala religiei galbene, dar oleții se aflau în acea epocă în război cu împărații Mand Chu din pricina tronului Chinei și dădeau bătălie după bătălie. Ultimul han al oleților, Amursana, a fugit în Rusia, însă înainte de asta a trimis la Urga piatra neagră sacră. Cât timp aceasta a rămas la Urga, Buda reîncarnat s-a putut servi de ea, pentru a binecuvânta poporul și niciodată în acea perioadă boala sau nenorocirea nu i-a atins nici pe mongoli, nici animalele lor. Sunt în jur de 100 de ani de când cineva a furat piatra sacră și de când budiștii o caută în lumea întreagă. După dispariția acesteia, poporul mongol a început să moară încet.

- Ajunge, strigă Bodgo Gheghen, vecinii noștri ne vor disprețui. Ei au și uitat că noi am fost altădată stăpânii lor, însă noi ne-am conservat tradițiile sfinte;

știm că ziua triumfului va sosi pentru triburile mongole și pentru religia galbenă, și avem și protectori pentru credința noastră. Pe Buriați! Ei sunt cei mai fideli gardieni ai moștenirii religiei lui Gengis Han. Așa a grăit Buda reîncarnat, așa grăiesc și cărțile vechi.

Cărţi cu miracole

Prinţul Djanbolon i-a cerut unui Maramba să ne arate biblioteca lui Buda reîncarnat. Era o sală imensă, ocupată de 20 de scribi care se ocupau de operele tratând miracolele înfăptuite de toţi Buda încarnaţi începând cu Ugdu Gheghen pentru a termina cu acei Ghegheni şi Hutuktu din diferite lamaserii, din toate templele şi din toate şcolile pandite. Un Maramba i-a citit două extrase:

"Preafericitul Bogodo Gheghen suflă deasupra oglinzii". Dintr-o dată, ca şi cum ar fi traversat o ceaţă din ea apăru o vale, în mijlocul căreia mii şi mii de războinici luptau unii împotriva celorlalţi:

"Înţeleptul Buda reîncarnat, favorizat de zei, aprinse nişte tămâie şi-şi imploră stăpânul să-i revele destinul prinţilor. În fumul cenuşiu apăru o închisoare sumbră şi în ea corpurile pale, torturate ale prinţilor morţi".

O carte specială, reprodusă deja în mii de exemplare, povesteşte miracolele înfăptuite de actualul Buda reîncarnat. Prinţul Djam Bolon mi-a făcut cunoscute câteva pasaje din acest volum:

"A existat o antică statuie a lui Buda, cu ochii deschişi. Ea a fost adusă din India şi Bogdo Gheghen a pus-o pe altar şi a început să se roage. Când s-a întors din sanctuar, el a ordonat să-i fie adusă statuia. Toţi au fost foarte uimţi, căci ochii acesteia erau închişi şi din ei curgeau lacrimi. Pe corp au apărut pete verzi şi Bogdo a zis:

"Mă aşteaptă nenorocirea şi bucuria. Voi orbi dar memoria va fi liberă".

Profeţia s-a împlinit. Altădată, într-o zi când Buda reîncarnat era cât se poate de agitat, el a cerut să i se aducă un vas mare cu apă, care a fost plasat înaintea lui. El i-a chemat pe preoţi şi a început să se roage. Deodată, opaiţele şi lămpile s-au aprins spontan şi apa din bazin s-a irizat.

Prinţul ne-a povestit apoi cum Bogdo Han prevestea viitorul. Cu ajutorul sângelui proaspăt, pe suprafaţa căreia apăreau litere şi imagini; cu ajutorul măruntaielor de oaie şi de capră, care îi permiteau să citească destinul prinţilor să le cunoască gândurile; cu ajutorul pietrelor şi oaselor pe care, cu o mare precizie, Buda reîncarnat distingea semnele viitorului tuturor şi, de asemenea, prin studierea stelelor, a căror poziţie îl îndemna să confecţioneze amulete împotriva gloanţelor şi a bolilor.

- Vechii Bogdo Han nu desluşeau viitorul decât cu ajutorul pietrei negre, spuse Maramba. Pe suprafaţa acesteia apăreau inscripţii tibetane, pe care Bogdo le citea înţelegând astfel destinul tuturor naţiunilor".

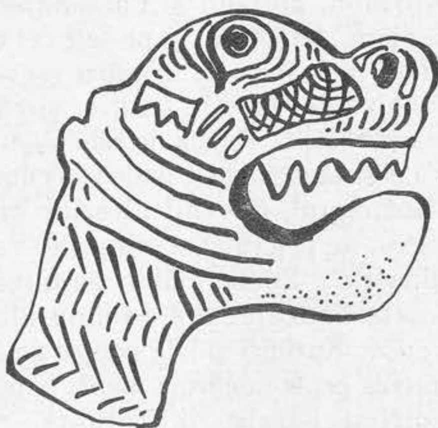
Când Maramba vorbea de piatra neagră pe suprafaţa cărora apărea legende tibetane, eu mi-am amintit că faptul era posibil într-adevăr. În regiunea de sud-este Urian Hai, în Ulan Taiga s-a întâmplat să ajung într-un loc unde ardezia neagră se afla în stare de descompunere. Fragmentele acelea erau acoperite de licheni albi , formând un desen foarte complicat, care îmi amintea de modelul dantelei de Veneţia sau de paginile acoperite de caractere

runice. Când ardezia era umedă aceste desene dispăreau. Când ea se usca ele reveneau vizibile.

Nimeni nu are dreptul nici curajul să-i ceară lui Buda reîncarnat să-i desluşească viitorul. El nici nu face previziuni decât atunci când se simte inspirat sau atunci când un delegat special vine la el purtând un mesaj de la Dalai lama sau de la Tashi Lama. Atunci când ţarul Alexandru I a căzut sub influenţa baronesei de Krudenel şi a misticismului acesteia, el a trimis la Buda un om de încredere, ca să-l roage să-l dezlege destinul. Bogdo Han din acea epocă, un om tânăr, i-a citit acestuia viitorul în piatra neagră şi i-a prezis ţarului că va petrece sfârşitul vieţii lui peregrinând cu durere şi necunoscut de nimeni şi urmărit, de fapt, peste tot. Astăzi, în Rusia, poporul crede că Alexandru I şi-a petrecut ultimile zile străbătând Rusia şi Siberia sub pseudonimul de Feodor Kuzmici, ajutând şi consolând prizonierii, cerşetorii, şi pe toţi cei ce se aflau în suferinţă, urmărit mereu şi închis adeseori de poliţie, şi că şi-a sfârşit viaţa la Tomsk, în Siberia, unde i s-a păstrat locuinţa şi unde i se cunoaşte mormântul, devenit ulterior un loc sacru, de pelerinaj şi miracole. Vechia dinastie a Romanovilor s-a interesat foarte îndeaproape de biografia lui Feodor Kuzmici şi iată pentru ce acest interes poate confirma opinia populară, potrivit căreia, în relitate, ţarul Alexandru I şi-a impus voluntar această austeră penitenţă.

Naşterea noului Buda

Buda viu nu piere. Inima sa trece uneori într-aceea a unui copil, care se naşte tocmai în ziua morţii sale iar altă dată spiritul său poate să se strecoare într-un alt om, chiar în timpul vieţii lui Buda. Acest nou lăcaş al spiritului sacru a lui Buda apare aproape întotdeauna în unele familii sărace, tibetane sau mongole. Se pare că există aici o motivaţie politică. Dacă Buda ar apărea în familia unui prinţ bogat, ar putea rezulta astfel ascensiunea unei familii care n-ar dori să asculte de cler, ceea ce s-a şi întâmplat în trecut, în vreme ce o familie săracă şi necunoscută, care moşteneşte clanul lui Gengis Han dobândeşte bogăţia şi se supune voluntar preoţilor. Doar trei sau patru Buda reîncarnaţi au fost de origină pur mongolă; ceilalţi erau tibetani.

Unul din consilierii lui Buda reîncarnat, preotul lama Khan Jassaktu mi-a povestit următoarele: Mănăstirile de la Lassa şi de la Tashi Lumpo sunt în mod constant ţinute la curent, prin scrisori din Urga, de starea de sănătate a lui Buda în viaţă. Atunci când corpul său omenesc îmbătrâneşte şi când spiritul său începe să se desprindă, în templu încep să aibe loc servicii solemne şi, în acelaşi timp, astrologii studiază viitorul. Aceste rituri împlinite de preoţi într-o atmosferă de mare pietate trebuie să descopere locul în care spiritul lui Buda urmează să se reîncarneze. Ei călătoresc de-a lungul întregii ţări şi tot cercetează alegerea, însuşi Dumnezeu le oferă semne şi indicii. Câteodată un lup alb apare în apropierea iurtei unui cioban sărac şi dacă nu e un lup atunci poate un miel cu două capaete sau un meteorit care cade din cer; sunt semne care anunţă reîncarnarea. Unii lama prind broaşte ţestoase în lacul sacru Tangri Nor şi citesc pe carapace numele noului Bogda Han; alţii adună pietre ale căror vine şi crăpături le arată unde anume trebuie să caute şi ce anume trebuie să găsească. În această vreme, mai sunt lama care se retrag în peşteri adânci din munţi, ca să asculte vocile unor spirite ce pronunţă numele noului ales al zeilor. Atunci când el este descoperit, se adună, în secret, toate informaţiile posibile asupra familiei, iar acestea sunt transmise unui grup de trei savanţi Tashi lama, cunoscuţi sub numele de Erdeni, ceea ce înseamnă perlă a ştiinţei, care, conform riturilor lui Rama, verifică alegerea. Dacă aceasta corespunde textelor sacre, Tashi Lama trimie o scrisoare secretă lui Dalai Lama care celebrează un sacrificiu special în templul spiritual din păduri şi confirmă alegerea punându-şi pecetea pe scrisoarea lui Thashi Lama.

Dacă bătrânul Buda trăieşte încă numele succesorului său este păstrat în secret; dacă spiritul lui Buda a părăsit

deja corpul lui Bogdo Han o delegație specială pornește din Tibet cu noul Buda. Aceleași formalități însoțesc alegerea lui Gheghen și ale tuturor Hutuktu din toate mănăstirile lamaiste ale Mongoliei, însă confirmarea alegerii este rezervată lui Buda reîncarnat și se anunță la Lassa numai după eveniment.

O pagină din istoria lui Buda

Bogdo Han care domneşte astăzi peste Mongolia exterioară este un tibetan. El aparţine unei familii sărace care trăieşte în împrejurimile de la Sakkia Kure, în estul Tibetului. Din cea mai fragedă copilărie acesta manifesta un caracter furtunos. El era înflăcărat de ideea de independenţă a Mongoliei şi ardea de nerăbdare să facă din moştenirea lui Genghis Han o mare glorie. Aceste manfestări l-au făcut ca în foarte scurt timp să fie extrem de influent printre ceilalţi lama, prinţi şi hani ai Mongoliei, dar şi în ceea ce priveşte guvernul rusesc, care încerca mereu să-l atragă de partea sa. El nu se temea să se ridice împotriva dinastiei Mandhu a Chinei şi obţinea întotdeauna asistenţa Rusiei, a Tibetului, a Buriaţilor şi a Kirkizilor care-i asigurau bani, arme, soldaţi şi servicii diplomatice. Împăraţii Chinei evitau să intre în război deschis cu acest Dumnezeu întrupat, de teamă de a nu provoca protestele budiştilor chinezi. La un moment dat, ei au trimis la Bogdo Han un foarte abil medic, specialist în otrăvire. Buda reîncarnat a înţeles însă natura criminală a intenţiilor acestui medic şi, cunoscând puterea otrăvurilor din Asia, decise să facă o călătorie, pentru a vizita mănăstirile mongole şi tibetane. El a lăsat ca să-l înlocuiască un Hubigan, care deveni prietenul doctorului chinez şi care îl şi întrebă scopul vizitei pe care acesta o întreprinde în Tibet. În curând, chinezul muri dintr-o cauză necunoscută iar Buda reveni în capitală.

Un alt pericol îl ameninţă apoi pe Buda reîncarnat. S-a întâmplat atunci când Lassa decise să Bogdo Han avea o politică mult prea independentă în Tibet. Dalai Lama începu să negocieze cu mai mulţi hani şi prinţi, cu Sain Noyon şi Chan şi cu Jassa Ktu Han. Preluând mişcarea şi persuadând să fie accelerată... emigrarea lui Buda într-o altă fiinţă umană, ei ajunseră astfel la Urga, unde Bogdo Han îi primi cu multă bucurie şi stimă. El le oferi un mare spectacol iar conspiratorii erau deja pregătiţi să execute oprdinele lui Dalai Lama. Astfel, la finele spectacolului, lor le veni rău şi apoi, în timpul nopţii decedară. Buda reîncarnat le trimise corpurile familiilor lor, cu toate onorurile cuvenite rangului pe care l-au avut.

Bogdo Han cunoştea toate gândurile, toate acţiunile prinţilor şi hanilor, cea mai neînsemnată conspiraţie urzită împotriva lui, situaţie în care vinovatul era invitat cât se poate de amabil la Urga, de unde niciodată nu pleca viu.

Guvernul chinez decise să sfârşeasacă odată cu tot acest şir de Buda reîncarnaţi. Încetând lupta împotriva pontifului din Urga, guvernul imagină o intrigă

pentru a-și atinge scopurile.

Pechinul invită pe panditul Gheghen din Dolonor precum și pe șefii lamaiști chinezi, pe Hutuktu din Utai, căci aceste două personaje nu recunoșteau supremația lui Buda reîncarnat. Ei deciseră, după ce consultaseră cărțile budiste, ca Bogdo Han actual să fie cel din urmă Budha reîncarnat, parte a spiritului lui Buda care rămase la Bogdo Han și nu se putea opri decât după ce se reîncarna în 31 de ființe umane. Bogdo Han era chiar al 31-lea Buda, după epoca unui dur Gheghen și cu el, în consecință, se încheia dinastia pontifilor din Urga. În același timp, aflând asta, însuși Bogdo Han făcu unele cercetări și descoperi în vechile manuscrise tibetane că unul din pontifii tibetani era căsătorit și că fiul său era un Buda încarnat. Iată pentru ce Bogdo se căsători și avu imediat un fiu, un tânăr energic și capabil, în așa fel încât tronul monahic al lui Genghis Han nu rămase vacant. Dinastia împăraților chinezi a dispărut de pe scena evenimenelor politice dar Buda în viață continuă să rămână în centrul ideii panasiatice.

Noul guvern chinez din 1920 îl arestă pe Buda reîncarnat în propriul său palat iar, începând din 1921, baronul Ungern traversă Bogdo Ol-ul sfânt și se apropie de palat prin partea din spate. Cavalerii tibetani uciseră sentinelele chineze cu focuri de pușcă, mongolii intrară în palat, îl luară pe Dumnezeul lor, care imediat ridică Mongolia și renăscu speranțele poporului și triburilor din Asia.

În marele palat a lui Bogdo, un lama mi-a arătat o casetă specială, acoperită de un covor prețios unde sunt păstrate bulele lui Dalai Lama și ale lui Tashi Lama, decretele împăraților Rusiei și ai Chinei și tratatele între Mongolia, Rusia, China și Tibet. În aceeași casetă se găsea și placa de aramă purtând semnul misterios al Regelui lumii și povestea ultimei viziuni a lui Buda reîncarnat.

Viziunea lui Buda reîncarnat

M-am rugat şi am reuşit să văd ceea ce era ascuns de ochii poporului... O câmpie imensă se întindea înaintea mea, înconjurată în depărtare de munţi. Un preot bătrân purta un coş plin cu pietre grele. El înainta cu greu. Din nord se apropie un cavaler înfăşurat în alb. El se opri lângă lama şi-i spuse: Dă-mi te rog coşul ! Am să te ajut să-l duci până la mănăstire.

Preotul i-a trecut cavalerului greutatea însă acestuia îi fu imposibil s-o ridice, în aşa fel încât bătrânul preot trecu în cele din urmă coşul pe celălalt umăr şi-şi continuă drumul, încovoiat de greutate.

Atunci sosi din nord un alt cavaler înveşmântat în negru, călare pe un cal negru, care, la rândul său, se apropie de preot şi îi zise:

- Imbecilule, de ce cari aceste pietre, când ele sunt peste tot pe pământ ?

Şi zicând aceste vorbe, el îl înghesuia pe preot, înaintând cu calul înspre bătrân şi aruncându-i pietrele pe jos.

Când pietrele căzură în ţărână se transformaseră imediat în diamante. Cei trei oameni se grăbiră să le adune, dar nici unul dintre aceştia nu reuşi să desprindă vreun diamant din ţărână. Şi atunci bătrânul lama strigă:

- Doamne, toată viaţa am cărat acest paner greu, iar acum când mi-a rămas atât de puţin drum de făcut, uite că l-am pierdut. Ajutaţi-mi zei puternici şi milostivi !

Deodată, un bătrân cancelar îşi făcu apariţia. El se aplecă şi adună toate diamantele punându-le fără dificultate în coş, şterse praful care le acoperea, ridică coşul până la înălţimea umerilor şi plecă spunându-i preotului:

- Odihneşte-te un moment ! Am venit să port coşul până la capăt, însă sunt bucuros să te ajut şi pe tine să-l duci pe al tău. Ei îşi continuară drumul şi i-am pierdut din vedere, în vreme ce cavalerii începură să se lupte între ei. Ei se războiră toată ziua şi toată noaptea, iar când soarele se înălţă deasupra câmpiei nici unul din cei doi nu mai era acolo nici mort şi nici viu, ei dispăruseră fără să lase vreo urmă.

Iată ce mi-a fost dat să văd, mie, Bogdo Hutuktu Han atunci când am vorbit cu marele şi înţeleptul Buda, înconjurat de spirite şi de demoni. Înţelepţii lama, Hutuktu Kampo, Maramba, şi sfinţii Gheghen au căutat să interpreteze viziunea.

Aceasta a fost scrisă în prezenţa mea, la 17 mai 1921, după relatarea lui Buda reîncarnat, pronunţată în momentul când el tocmai ieşea din sanctuarul său particular şi intra în cabinetul de lucru. Nu ţin seamă de ceea ce au răspuns toţi Hutuktu, Gheghenii, cititorii, ghicitorii, vrăjitorii, căci răspunsul nu era aşa de clar după cum arată acum situaţia Asiei.

Asia renaşte, ea este plină de enigme, ea are însă şi răspunsul la întrebările pe care le pune destinul umanităţii. Acest mare continent al pontifilor misterioşi, al Dumnezeilor reîncarnaţi, al unor Mahatma, al oamenilor care citesc din cărţile teribile ale Karmei se trezeşte dintr-un lung somn. Acest ocean de sute de milioane de fiinţe umane se înalţă în valuri mostruoase.

Regele lumii i se înfățișează lui Dumnezeu

În timpul sejurului meu la Urga, am încercat să aflu o explicație a legendei despre Regele Lumii. Desigur că Buda reîncarnat era cel mai în măsură să-mi ofere explicații, drept care am făcut eforturi pentru a-l determina să abordeze acest subiect. Astfel, într-o conversație, am pomenit ca din întâmplare numele Regelui Lumii. Bătrânul pontif s-a întors brusc către mine, fixându-mă cu privirea-i imobilă, fără de viață parcă. Am păstrat tăcerea în speranță că el va vorbi. Dar liniștea se prelungea și când pontiful a reluat conversația, am înțeles că nu dorea să dea satisfacție curiozității mele. Pe chipurile altor persoane prezente, am putut remarca expresia de uimire și de teamă pe care au produs-o vorbele mele; cu totul marcat era bibliotecarul lui Bogdo-Khan. Se înțelege că întâmplarea n-a contribuit la altceva decât să-mi trezească și mai puternic curiozitatea.

Când am părăsit cabinetul de lucru al lui Bogdo Hutuktu, l-am întâlnit pe bibliotecar care ieșise înaintea mea, și l-am întrebat dacă ar fi de acord să vizitez biblioteca lui Buda reîncarnat. Am uzat de un șiretlic foarte simplu.

- Știți, dragul meu lama, i-am zis, eram într-o zi pe câmp, exact când Regele Lumii i se înfățișa lui Dumnezeu și am putut împărtăși pe deplin acest moment impresionant, majestuos.

Spre surpriza mea, bătrânul lama îmi răspunse cu un aer calm:

- Știți că nu e just deloc că budismul și religia noastră galbenă îl ascund. Recunoașterea existenței celui mai sfânt și celui mai puternic dintre oameni din regatul preafericiților, din marele templu al științei sacre, ar fi așa o mare consolare pentru inimile noastre păcătoase și pentru existențele noastre corupte, încât să-l ascunzi pe el de umanitate devine, într-adevăr, un mare păcat.

- Ei bine, ascultă, mai adăugă el, tot anul Regele Lumii îndrumă misiunile împlinite de pandiți și de guri în Agartha. Numai din când în când el se duce în caverna timpului unde se află corpul îmbălsămat al predecesorului său, așezat într-o raclă din piatră neagră. Această cavernă se află întotdeauna în penumbră, însă când Regele Lumii intră acolo pereții sunt luminați parcă de foc iar din capacul coșciugului urcă flăcări. Cel mai vârstnic dintre guri vine dinaintea lui, cu fața acoperită, cu mâinile adunate pe piept. Guru nu-și ridică niciodată vălul de pe obraz, asta deoarece capul său nu-i decât un craniu, însă cu ochii vii și cu o limbă în stare să articuleze cuvinte. El comunică cu sufletele celor care au plecat dintre noi.

Regele Lumii vorbește îndelung, apoi se apropie de sicriu, întinzând mâna. Flăcările izbucnesc cu și mai multă forță; pe pereți, flamele se sting și reapar, întretăinduse și alcătuind semnele misterioase ale alfabetului vatannan. Din raclă încep să se deruleze, abia vizibil, benzi

transparente de lumină. Curând, Regele Lumii este înconjurat de o aureolă alcătuită din această lumină specială iar literele de foc scriu, scriu fără încetare dorinţele şi ordinele lui Dumnezeu. În acest moment, Regele Lumii recepţionează gândurile tuturor celor care dirijează destinele umanităţii: regi, ţari, şefi războinici, mari preoţi, savanţi, eminenţe cenuşii. El le cunoaşte intenţiile şi le ştie fiecare idee. Dacă acestea sunt pe placul lui Dumnezeu, Regele Lumii le favorizează printr-un ajutor invizibil; dacă îi displac acestuia, Regele Lumii provoacă eşecul lor. Această putere este conferită în Agartha de silaba misterioasă OM, particulă cu care noi începem fiecare rugăciune. "OM" este numele unui sfânt ancestral, cel dintâi guru, care a trăit acum 300 de ani. El a fost primul bărbat care l-a cunoscut pe Dumnezeu, primul care a condus umanitatea pe drumul credinţei, al speranţei, al luptei cu Răul. De aceea, Dumnezeu i-a şi dat întreaga putere asupra forţelor care guvernează lumea invizibilă.

După conversaţia cu predecesorul său, Regele Lumii convoacă Marele Consiliu Dumnezeiesc, judecă acţiunile şi gândurile mai marilor lumii, le sprijină sau le respinge. Mahytma şi Mahynga caută şi găsesc locul acestor demersuri printre cauzele care guvernează lumea. Apoi Regele Lumii intră în marele templu şi se roagă în singurătate. Focul reapare pe altar, se-ntinde încetişor pe toate altarele apropiate, iar în flăcări se poate întrezări chipul lui Dumnezeu. Regele Lumii îi anunţă respectuos lui Dumnezeu deciziile Consiliului şi primeşte în schimb ordinele Atotputernicului. Când iese din templu, Regele Lumii irizează lumina divină.

Realitate sau ficțiune mistică ?

- L-a văzut cineva pe Regele Lumii? am întebat.

- Da, a răspuns lama. În timpul serbărilor solare ale vechiului budism, în Siam și în India, Regele Lumii a apărut de cinci ori. El se afla într-un car magnific, la care erau înhămați elefanți albi acoperiți de aur, nestemate și mătăsuri; el era îmbrăcat într-o mantie albă și purta pe creștet o tiară roșie din care se revărsau șiraguri de diamante, menite să îi ascundă chipul. El binecuvânta lumea cu un măr de aur dasupra căruia se afla un miel. Orbii își recăpătau vederea, surzii auzul, infirmii reîncepeau să umble iar morții se înălțau din sicrie peste tot acolo unde penetra privirea Regelui Lumii. Acum 140 de ani, el a apărut de asemenea în Erdeni-Dzu și a vizitat atât vechea mănăstire din Sakkai, cât și Narabanki Kure.

Unul din Buda reîncarnați și unul din Tashi Lama au primit de la el mesaje scrise cu caractere necunoscute pe niște tăblițe din aur. Nimeni nu a putut descifra aceste semne. Atunci, Tashi Lama a intrat în templu, și-a pus tăblița pe creștet și a început să se roage. Grație acestei rugăciuni, gândurile Regelui Lumii i-au pătruns în minte, așa că, fără să fi reușit să citească semnele enigmatice, el a putut până la urmă să înțeleagă și să îndeplinească mesajul de la Regele Lumii.

- Câte persoane au fost în Agartha? am mai întrebat.

- Multe, răspunse lama, dar toți acești oameni au păstrat secret cum că ar fi vizitat locurile acelea. Când Oleții au distrus Lhassa, unul din detașamentele lor aflat pe munții din sud-est a atins chiar hotarul Agarthei. Au putut învăța astfel câte ceva din științele misterioase și le-au putut aduce la suprafața pământului.

Iată pentru ce Oleții și Calmucii sunt vrăjitori abili și mari profeți. Câteva triburi negre din Est au pătruns și ele în Agartha și au trăit acolo mai multe secole. Mai târziu, ele au fost alungate din regat și expediate la suprafață, aducând însă cu ele misterul prezicerii în cărți, în ierburi și în liniile mâinii. Aceștia sunt romii. În Nordul Asiei există un trib pe cale de dispariție și care vine și el din cavernele Agarthei. Membrii acestui trib se pricep să invoce spiritele celor decedați când acestea plutesc în eter.

Lama rămase tăcut câtva timp. Apoi, ca și cum ar fi răspuns gândurilor mele, el continuă:

- În Agartha, savanții pandiți scriu pe tăblițe de piatră toată știința planetei noastre dar și pe aceea a altor lumi. Savanții chinezi budiști cunosc lucrurile astea foarte bine. Știința lor este cea mai înaltă și cea mai pură. În fiecare secol, 100 de înțelepți din China se reunesc într-un loc secret, pe malul mării, unde apar din adâncuri o sută de broaște țestoase nemuritoare. Ei aștern pe carapacea lor concluziile din acel secol ale științei divine.

Aceasta mi-a reamintit istoria pe care mi-o relatase un bătrân bonz chinez în Templul Cerului din Pekin. El mi-a spus că țestoasele trăiesc peste trei mii de ani fără apă și fără hrană și asta-i rațiunea pentru care toate coloanele Templului Albastru al Cerului sunt puse pe spatele lor.

- De mai multe ori, pontifii din Urga şi din Lhassa au trimis ambasadori la Regele Lumii, îmi spune lama bibliotecar, însă acestora le-a fost imposibil să-l descopere. Numai un anume şef tibetan, în urma unei bătălii cu Olteţii, a putut descoperi caverna purtând inscripţia: "Această poartă conduce la Agartha". Din cavernă a ieşit un bărbat, o apariţie frumoasă, care i-a prezentat o tăbliţă purtând semnele misterioase şi i-a spus:

- Regele Lumii va apare înaintea tuturor oamenilor când va sosi timpul să-i conducă pe cei buni în lupta împotriva celor răi; dar aceste vremuri încă nu au venit.

Sing-sun baron Ungem l-a trimis pe tânărul prinţ Punzig ca ambasador la Regele Lumii, însă acesta s-a reîntors cu o scrisoare de la Dalai Lama din Lhassa. Baronul l-a trimis a doua oară şi prinţul n-a mai revenit niciodată.

Profețiile Regelui Lumii făcute în 1890

Hutuktu din Narabanki mi-a povestit cele ce vor urma, atunci când, în 1921, l-am vizitat în mănăstirea în care trăia:

Când Regele Lumii a apărut în mănăstirea noastră unor lama favorizați de Dumnezeu - au trecut treizeci de ani de la această întâmplare - el a făcut o profeție referitoare la următorii 50 de ani (N.A. Cartea a apărut pentru prima oară în 1924). Iată ce a spus el:

PROFEȚIE

༎ དབང་ཐང་བསྟན་སྐད་གཉི་ལོ་ཞིང་པོ་འབྱུག

། ལོ་སྟོད་རྒྱལ་པོ་གནོན་ནུའི་སྐྱོང་།

། ཆེམ་ཀུན་ཐེན་ཆེ་རྡོ་ད་འབྱུག་ཀོང་།

། དཀྲ་རྒྱུན་ལ་སོགས་འཚེར་བ་མང་།

། མཆོད་ཀྱི་སྡུག་བསྔལ་སྣ་ཚོགས་འབྱུང་།

། ཆར་བབས་སྐྱུ་རྒྱལ་པ་བུ་འཕུག

"Oamenii își vor uita din ce în ce mai mult sufletele și se vor ocupa doar de trupul lor. Cea mai mare corupție va domni pe pământ. Oamenii vor semăna animalelor de pradă, vor fi însetați de sângele fratelui lor. Semiluna va fi eclipsată și adepții ei vor începe să cerșească și să se sfâșie în războaie interminabile. Învingătorilor li se va întâmpla în cele din urmă o mare nenorocire care se va isprăvi prin insultarea altor popoare. Coroanele regale, mari și mici, vor cădea; una, două, trei, patru, cinci, șase, șapte, opt... Va izbucni un război teribil între toate popoarele. Oceanele se vor înroși... pământul și fundul mărilor se vor acoperi de oseminte... statele vor fi fărâmițate, popoare întregi vor pieri... foamea, boala, crime neștiute de lege, de care omenirea nici nu a auzit până acum, o vor copleși. Atunci vor veni dușmanii lui Dumnezeu și ai Sfântului Spirit. Cei ce vor ridica mâna asupra cuiva, vor pieri la rândul lor. Uitații, persecutații se vor ridica și vor atrage atenția lumii întregi asupra lor. Vor fi mari neguri și furtuni. Munții descoperiți se vor acoperi de păduri. Pământul se va cutremura... Milioane de oameni vor schimba lanțurile sclaviei și umilințelor pe foame, boală, și moarte. Vechile căi vor fi acoperite de mulțimi pornite una împotriva celeilalte. Cele mai mari, cele mai frumoase orașe vor pieri în foc... unul, două, trei... Tatăl se va îndrepta împotriva fiului, fratele împotriva fratelui, mama împotriva fiicei. Viciul, crima, distrugerea

trupurilor, a sufletelor vor urma... Familiile vor fi disperate... Fidelitatea şi dragostea vor dispărea... Din 10 000 de oameni doar unul singur va supravieţui... el va fi gol, nebun, lipsit de forţă şi nu se va pricepe nici să-şi înalţe un acoperiş, nici să-şi găsească hrană... Va urla ca un lup furios, va devora cadavre, îşi va sfâşia chiar propria carne şi-l va provoca pe Dumnezeu la luptă... Pământul întreg se va goli. Dumnezeu îşi va întoarce faţa în alăt parte. Se vor lăsa peste el doar noaptea şi moartea. Atunci va apare un popor, deocamdată necunoscut, care, cu o mână feroce, va stârpi ierburile puturoase ale nebuniei şi viciului şi-i va conduce pe cei rămaşi fideli spiritului uman în bătălia împotriva Răului. Vor fonda împreună o nouă viaţă pe pământul purificat prin pieirea naţiunilor. În următorii cincizeci de ani doar două-trei mari state vor exista, ai căror cetăţeni vor trăi fericiţi vreme de şaptezeci şi unu de ani. Apoi va urma un alt război timp de optsprezece ani. Abia atunci, poporul Agarthei va ieşi din cavernele sale subterane (...).

Mai târziu, traversând de-a lungul Mongoliei orientale către Pechin m-am întrebat asesea: Ce se va întâmpla dacă popoare întregi de rase, de religii, de naţii diferite vor începe să emigreze către est?

Acum, la ora când scriu aceste ultime pagini, ochii mei se întorc, în mod involuntar, către această nesfârşită inimă a Asiei, deasupra căreia se derulează traiectele mele rătăcitoare. Traversând furtuni de zăpadă sau viscole de nisip în Gobi, eu revăd figura lui Hutuktu din Narabanchi, în timp ce vocea-i calmă şi mâna sa parcă arată orizontul, dezvăluindu-mi cele mai intime gânduri.

Lângă Karakorum pe malurile lui Ubsa Nor văd imensele câmpii multicolore, trupele de călăreţi, iurtele bleu ale regilor din Tibet, ale celor din Siam, din Afganistan, şi ale regilor din Tibet, ale celor din Siam, din Afganistan, şi ale prinţilor indieni, semnele sacre ale preoţilor lamaişti, armele hanilor, oleţilor şi semnele sfinte ale triburilor mongole din nord. Nici nu aud zgomotul mulţimii agitate. Cântăreţii nu cântă iar eu respir aerul melancolic al munţilor, al câmpiilor şi al deşerturilor. Cavalerii cei tineri nu se apucă să alerge înălţaţi în şaua cailor iuţi... Sunt acolo mulţimi nemăsurate de bătrâni, de femei, de copii, iar la nord şi la est, cât ochiul poate cuprinde, cerul este roşu ca flacăra, se aude trosnetul incendiului, zgomotul feroce al bătăliei, pe care o duc aceşti războinici... Cine conduce oare aceste mulţimi de bătrâni fără arme? Mai văd o ordine severă, o înţelegere profundă şi religioasă în scopul ei, răbdare, tenacitate şi o nouă emigrare a popoarelor, ultimul marş al mongolilor.

Karma poate că a deschis o nouă pagină de istorie.

Şi ce se va întâmpla cu Regele Lumii, şi ce va fi cu toţi?

Acest mare mister încă nu poate fi desluşit.

Bibliografie selectivă

AGHIASMATAR, cuprinzând slujbe, rânduieli şi rugăciuni săvârşite de preot la diferite împrejurări din viaţa creştinilor; Editura Institutului biblic şi de misiune al Bisericii ortodoxe române, 1992.

CATEHISM CREŞTIN ORTODOX, Editura Institutului biblic şi de misiune al Bisericii ortodoxe române, 1990

DOOP JÜRGEN, Praktisches Handbuch des TAROT; Verlag Heraclio Fornien, S.A. - Vitoria, Spanien.

Dr. MOORNE, I. Tarocchi, con tutti i sistemi: specialmente il Sistema Egiziano delle 78 carte ossia il libro di Thot; Giuseppe Brancato Editore, Catania, 1991.

KONSTANTINOV METODI, Svetovna astrosoţiologhia, Universitetsko Izdatelstvo, "Sv. Kliment Ohridski", Sofia, 1992

LEWIS URSULA - CHART YOUR OWN HOROSCOPE, For beginner and professional; Pinnacle Books, Los Angeles

OSSENDOWSKI FERDINAND, Bêtes, hommes et dieux; Librairie Plon, Paris, 1924.

PANFILIE TUDOR, Cerul şi podoabele lui după credinţele poporului român, Academia română - culegeri şi studii, 1915.

POINSOT M.C., Cours supérieur d'horoscope onomantique, Editions Drouin, Paris

SPIESBERGER KARL, Practicianul de succes al pendulului. Secretul pendulului sideral. O incursiune de profil în întregul domeniu de practică a pendulului; Editura Herman Bauer, ediţia a IX-a, 1980.

ŞTEFĂNESCU Al. N., Adevărul şi ştiinţele secrete; "Cartea românească", Bucureşti, 1928

Cuprins

